

Sveta mati Ana, prosi za nas!

Sveta mati Ana.

Molitvenik

za

žene in matere,

zlasti Marijanskih kongregacij.

Spisal

F. S. Šegula,

vitez reda Bož. groba v Jeruzalemu,

imetnik reda sv. Save IV. vrste,

župnik v p. in posestnik,

Pragersko.

1930.

Vimperk, Wien, New-York.

Katoliška založba: J. Steinbrener,

založnik svete Stolice.

25. 11. 1941

Dovoljenje za natis:

»Rokopis F. S. šegula, Sveta mati Ana, je po vsebini za krščanske matere zelo primeren molitvenik!« Nil obstat.

Dr. Jos. Somrek, m. p.
censor ex officio.

Štev. 1654/1.

Imprimatur!

Lavantinski knezoškofijski ordinariat,
Maribor, 6. okt. 1928.

† IVAN JOŽEF, m. p.
pom. škof, gen. vikar.

62815

030025311

Spominski list,

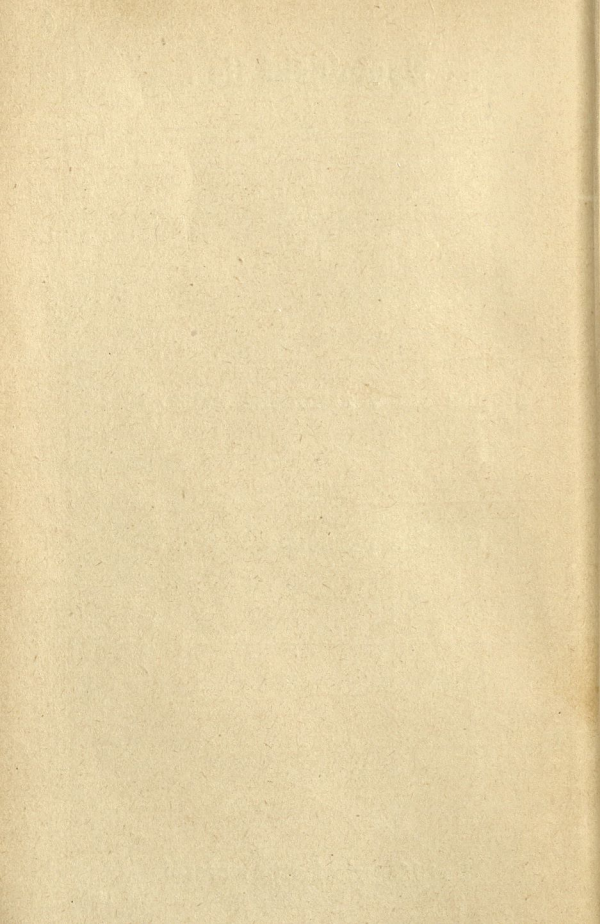
in

stopila sta v zakonska zvezo dne

ter bila poročena v cerkvi

v (na)

Boš blagoslovi najino zvezo!

Sveti Oče papež Leon XIII.

je ustanovitelja založbe J. Steinbrener v Vimperku Ivana Steinbrener v priznanje njegovih zaslug za izdajo dobrih katoliških knjig in spisov za
viteza reda sv. Silvestra
imenoval.

Sveti Oče papež Pij X.

je dne 25. februarja 1911 imetnikoma katoliške založbe J. Steinbrener:

Ivanu in Rupertu Steinbrener
podelil naslov

„založnika svete apostolske Stolice“
s pravico, se posluževati v založništvu grba
Njega Svetosti.

Sveti Oče papež Pij XI.

je dne 22. marca 1923 imetnika katoliške
založbe J. Steinbrener:

Ivana in Ruperta Steinbrener,
v priznanje njunih zaslug za izdajo in širjenje
dobrih katoliških knjig, kakor tudi za dela
krščanske ljubezni do bližnjega, za

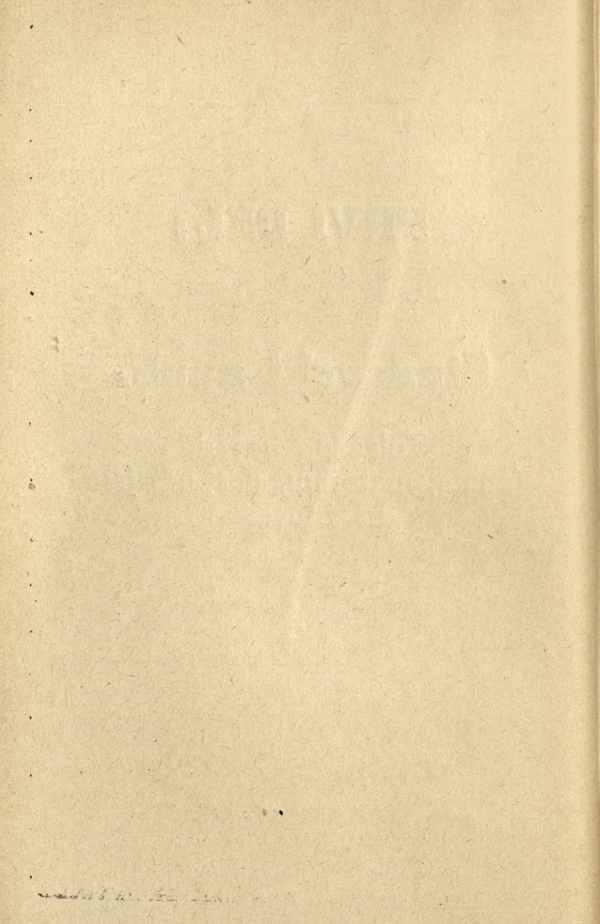
víteza reda sv. Gregorija Velikega

izvolil in imenoval, ter ju uglednemu krogu
teh vitezov pridružil.

PRVI DEL :

Stanovski nauk.

Tolažilne besede
ženam, materam, gospodinjam
in vdovam.

»Žena more postati vsa sreča, ali pa tudi vsa nesreča rodbine.« — »Žena podpira tri vogle hiše!«

»Goljufiva je prijetnost in prazna je lepota; žena, ki se boji Gospoda, ona sama naj bo pohvaljena.« (Prov. 31. 30.)

Bodite mi v imenu Jezusa Kristusa pozdravljene, spoštovane krščanske žene! Dve ženi ste bili na svetu, od katerih je prišlo vse hudo, pa tudi vse dobro od začetka sveta do današnjega dne; dve ženi: ena je človeškemu rodu najbolj škodovala, druga pa najbolj koristila. Ena je s svojo nepokorščino zakrivila smrt sebi in nam vsem, druga pa vse popravila ter postala vzrok, da je Bog človeški rod zopet milostno pogledal, mu nebesa odprl. Prva: Eva, naša prva mati, — druga: Ave! blažena Devica Marija!

Kar sem pa rekel o naši prvi materi Evi in o blaženi Devici Mariji, se lahko v neki meri reče še tudi dandanes o ženah sploh: večina hudega, pa tudi mnogo dobrega na svetu prihaja pač od žen; **zlasti**

še v krščanski družini lahko postane žena vsa sreča, ali pa tudi vsa nesreča za tiste, ki njim je mati in gospodinja. O dobri ženi beremo v bukvah Pregovorov: »Kdo najde močno (t. j. krepostno, pobožno, pridno) ženo? Njena cena je, kakor so (dragocene) reči iz daljave, od skrajnih pokrajin« (Prov. 30, 10). O hudi ženi pa govori kralj Salomon tako: »Bolje je prebivati v puščavi, kakor zraven prepirljive, jezljive žene« (Prov. 21, 19). »Modra žena stavi svojo hišo, nespametna pa podira že stavljeno z lastnimi rokami« (Prov. 14, 1). Tako govori božja Modrost. Jaz pa te vprašam žena: zakaj? Zakaj je dobra žena v svetem Pismu tako zelo pohvaljena? Zakaj slaba tako ostro grajana? Odgovor: zato, ker je žena vsa sreča ali vsa nesreča svoje hiše; in ne samo svoje hiše, marveč **vsega človeškega rodu!**

Iz teh splošnih besed že se razvidi veliki pomen posebno še krščanske žene za celi človeški rod. Žene so, ki spočnejo človeški zarod, ga pod svojim srcem nosijo, rodijo, ... ga v svojem naročju grejejo, nahranijo, odgojijo, ... ga spremljajo od zibelke do groba. Človeški zarod je položen v roke žen; zato pa postane navadno tudi ravno tak, dober ali hudo-

ben, kakor pač žene spolnujejo svoje stanovske dolžnosti. In te **stanovske dolžnosti** vam razložiti, je zdaj moj namen. Vedeti pa je zlasti vam treba, kako zelo velikega pomena je za vas ta stanovski nauk; ker na dan sodbe ne bodete samo za to vprašane, kako ste spolnjevale splošne zapovedi krščanstva, marveč vprašalo se bode, ali ste storile tudi vse, kar je bila vaša stanovska dolžnost:

1. kot zakonske žene nasproti svojim možem,

2. kot dobre matere svojih otrôk,

3. kot skrbne gospodinje v svojih hišah in rodbinah.

»Žena-mati-gospodinja«, te besede vsebujejo poglavitne vaše stanovske skrbi, katere bomo sedaj z božjo pomočjo premišljevali.

Ti pa, o sv. Ana, prvi zgled vsake krščanske žene, in ve vse zveličane žene v nebesih: sv. Monika, sv. Elizabeta (Zaharijeva), in ti druga sv. Elizabeta (»križana usmiljenost«), sv. Frančiška Rimska, prosite pri Bogu za vse naše dobre žene, naj njim podeli milost: dolžnosti svojega stanu jasno spoznavati in vztrajno spolnjevati!

I. Zakonska žena.

Sveto Pismo pripoveduje v priprostih besedah začetek zakonske zveze: »Reče tudi Gospod Bog: Ni dobro človeku biti samemu, naredimo mu pomoč enako njemu... Poslal je torej Gospod Bog Adamu trdno spanje; ko je bil pa zaspal, vzame eno njegovih reber in napolni z mesom njegovo mesto. In Gospod Bog je naredil iz rebra, katero je bil vzel iz Adama, ženo ter jo privedel k Adamu. In reče Adam: To je sedaj kost od mojih kosti in meso od mojega mesa... Zaradi tega bo zapustil človek očeta in mater ter se držal svoje žene, da bodeta dva v enem mesu« (1. Mos. 2, 18. 22—24). Tako je bil sklenjen prvi zakon. Ne samo za sebe, za ves človeški rod je storil takrat Adam slovesno zakonsko obljubo. Iz te dogodbe pa so tudi razvidne dolžnosti vsake zakonske žene. Glejte tako!

1. Iz glave ne, iz strani moževe je vzeta žena: Dana mu je za pomoč, ostaja torej nižja, vsaj deloma podložna. Isto hoče reči dejstvo, da je žena šibkejše postave ko mož. Ker je Eva prva grešila, oznanil ji je Bog tudi kazen, ki velja z njo

vsemu ženskemu spolu: »Pod oblastjo moža boš, on bode čez tebe gospodoval« (1. Mos. 3, 16). Pokorščina torej je žene delež in dolžnost, katere je tudi krščanska vera nikdar oprostiti ne more, kakor uči sveti Pavel: »Žene naj bodejo možem pokorne kot gospodarjem, ker mož je glava žene, kakor je Kristus glava Cerkve« (Eph. 5, 23).

Pokorščino v vseh pravičnih rečeh obljubi torej vsaka krščanska žena svojemu zaročencu pred oltarjem, in kar obljubi dobra žena, to tudi vsikdar vrši do groba. Modra žena vé, da je tako božja volja, ter da greši, če drugače ravna. Modri ženi je tudi dobro znano, kako je le tedaj srečna cela hiša, če je mati prvi zgled otrokom in poslom, v pokorščini namreč hišnemu gospodarju. — Težavna sicer je ta dolžnost, zategadelj pa je Bog tudi tako modro uravnaval, da mora pokorna biti le tista, ki je prostovoljno (neprisiljeno!) v zakon stopila, ... ki je čas imela dobro si premisliti, predno je pred oltarjem vzela na se to dolžnost.

Kako nespametno tedaj ravnaajo, kako težko pač grešijo pred Bogom tiste žene, ki se zoperstavljajo volji svojega zakonskega moža, ki rečejo: »Kar ti, mož,

zapoveduješ, tega jaz ne storim, ker ti mi nimaš nič zapovedovati!« Črez hišo, kjer se a) **tako govori**, pride včasih hujša nesreča, kakor poleti toča črez žitno polje. Najprej zgine iz hiše vsak red: mati kljubuje gospodarju, otroci in posli pa se le prehitro navadijo obema kljubovati. Marsikateri mož pri tem obupa, hira, zboli, se zvrne v prerani grob; drugi zopet se v obupu vdá pijančevanju ter še hujšemu; otroci hitro odrastejo ter postanejo čestokrat ravno tako nesrečni; časno uboštvo ter večno pogubljenje je žalostni delež takih hiš še v tretjem in četrtem rodu. In vse to zakrivila je ena sama nespametna ženska s svojim kljubovanjem!

Kakor v besedi, tako se pregrešijo žene b) **tudi z dejansko** nepokorščino. Mož pridno dela, se trudi in ukvarja, žena pa lahkomiselnó zapravlja; ... oče prepoveduje hčeri grešno znanje, mati ji pa še pomaga, daje potuho, ... oče prepoveduje sinu ponočevanje, mati mu pa še daje skrivaj denar za ponočno pijančevanje; ... oče kaznuje deco, če si je zaslužila, mati pa njo brani in boža, ... mož odrêdi, kar je edino prav in modro, žena pa samo zategadelj, ker je slabe volje, ravna nasprotno, da vsi vidiyo! Oh, ali ni to obr-

njen narobe ves božji red? In ali naj bi pri tem mož ne začel obupavati?! Kako si misli taka nespametna žena, da bo obstala pred večnim sodnikom, če je s svojo nespametjo nagnala svojega dobrega moža v obup?!

Da se pa prav razumemo, hočemo se pri tem predmetu še nekoliko pomuditi. (Ugovor:) Poreče mi katera žena: »Moj mož je trde pameti, je neroden, nima v sebi nikake prave moške volje, ne poguma!« Če je res tako, potem pa samo lepo skrbi, da tisto spopolniš, kar on zanemari; bodi mu v pomoč, tako hoče Bog, ki te je stvaril, a nikdar ne pozabi, da je vendarle poglavar on, ... tako tudi hoče Bog! — A zopet me ne smete krivo razumeti! Žena ni dekla v hiši, ampak je enakopravna moževa družica. Tako tudi ženitovanjska pisma govoré. Mož tedaj ne sme ravnati z ženo kakor z zadnjo deklo, sicer tudi greši. Tega mu pa ne razlagaj, žena, vsako jutro ti, ampak naj mu to raztolmačita v pridigi njegov dušni pastir in njegove molitvene bukvice!

Pa tudi to se še mora povedati: Pokorščino je dolžna žena po naravnem pravu možu v tistem, kar se tiče »zakonske dolžnosti«. Pred oltarjem se mu je v tem

oziru vsa darovala, kakor tako jasno razlaga sv. Pavel: »Zavoljo prešustva (to se reče, zavoljo tega, da se varujete grehov zoper šesto zapoved) naj ima vsak svojo ženo, tudi vsaka žena naj ima svojega moža. Mož naj stori ženi dolžnost, kakor tudi žena možu. Žena nima pravice črez svoje telo, ampak njen mož; ravno tako tudi mož nima več oblasti črez svoje telo, ampak žena. Ne zabranjajte se drug drugemu, razven dogovorno za nekaj časa, da se vdaste molitvi (in postu); potem se pa zopet sestanite, da vas ne preмага hudi duh zavoljo vaše nevzdržnosti« (1. Cor. 7, 2—5). — Pa tudi iz nadnaravnih nagibov, zavoljo dušnega zveličanja moža namreč, naj vdano vrši tudi najpobožnejša žena to dolžnost, da ne stira moža na kriva pota prešustva (prešestvovanja). Koliko nereda je med zakonskimi tudi v tem oziru? In kdo je kriv? Največkrat žena!

Krščanske žene! Naj vam torej ne bode težavna pokorščina v pravičnih in postavnih rečeh, ampak sveta stanovska dolžnost! Žalostno je v tisti hiši, kjer žena sama vlada, zapoveduje, ... možu pa se ljudje le posmehujejo ter ga zaničujejo, češ da »žena hlače nosi«. Kaj takega si

le nikdar ne želite; rajši vekomaj ubogajte, kakor pa da bi imele zaničevane može!

2. Rebro, iz katerega je Bog ustvaril prvo ženo, bilo je vzeto z bližine srca, kjer biva ljubezen.

Zakonska ljubezen je druga dolžnost krščanske žene. Pa morate me dobro razumeti! Nimam namreč tukaj v mislih one »ljubezni«, ki vzplamti često v novo-poročenih, ki je le pozemeljska, pltna, ... ki se pa naglo ohladi, ko začneta zakonska drug na drugem opazovati slabosti in hibe, ko se polagoma vselijo skrbi in težave, vgnezdijo bolezni. Tukaj zdaj se šele mora začeti prava, globoka zakonska ljubezen modre žene, ... tu šele se pokaže njeno zlato srce!

P r v i č. Modra žena skrbi, da je možu dom najljubši kraj, kjer se lahko odpočije od vsakdanjih skrbi. »Ljubo domá, — kdor ga imá!« Nespametna žena pa greni življenje možu, oponaša mu težave, ki jih mora prenašati; javka, zakaj je v zakon stopila; pa z vsem tem nič drugega ne doseže, kakor da prežene moža z doma v krčmo!

D r u g i č. Modra žena skrbi za red in snago v svoji hiši, pa je tudi sama zgled

snažnosti: snažne so sobe, snažna vsa posoda, snažna jedila, obleka snažna, snažno telo, roke, vse. Ne samo, ker je v resnici snažnost že pol zdravja, tudi zategadelj gleda modra žena na snago v hiši, ker s tem stori možu veliko veselje, ... ker ravno zaradi snage mož svojo ženo vedno bolj ceni in spoštuje, dobro vedoč, kako je zunanja snažnost telesa podoba dušne lepote! O taki ženi govori po pravici sv. Pismo, da je zaklad v hiši, zaklad neprecenljive vrednosti. — Kako zelo pa se nekatere žene pregrešijo zoper snažnost! Raztrgano, umazano krilo, blatne roke, nepomita skleda, gnusna kuhinjska posoda, grde stene, gnusoba po tleh, ... kdo bi mogel navzlic temu s slastjo uživati še tako dobra jedila!? Zategadelj so marsikateremu pomilovanja vrednemu možu ljubše pogrete jedi gostilne, kakor domače sveže, ki pa se mu ponujajo v nevmiti posodi z ostudno žlico, starimi zarjavelimi vilicami. — Povrh je nesnažnost vir neštetim boleznim, in kar je še hujše, nelep zunanost kaže dostikrat tudi na nelep dušno notranjost!

Tretjič. Modra žena je nadalje dobro razumela evangelijski nauk o zatajevanju samega sebe ter se vé previdno

ogniti vsakemu domačemu prepiru, ... vsakemu! O žena, tvoja največja moč je potrpežljivost! Ako hočeš vladati, bodi milega mehkega srca! Bog te je slabo stvaril, pa je hotel s tem reči: O žena, s silo ne dosežeš nič, z ljubeznivo prijenljivostjo pa vse!

(Ugovor:) Neka žena me je nekoč hudo skregala, ker sem govoril o ženski potrpežljivosti; rekla je: »To vse nič ne pomaga!« — Oh, pomaga, le skusi dobra biti! — »Nič, čisto nič ne pomaga!« — Imej usmiljenje z njim! — »Tudi nič ne pomaga!« — Ker vedno kričiš, vpiješ nad posli, kolneš deco, kolneš hišo, preklinjaš zakon, vse! Zato vse nič, čisto nič ne pomaga, ker še nisi nikdar skusila biti dobra, mila, potrpežljiva, ljubezniva...!

Bral sem nekje dolgo povest o dveh zakonskih. On je bil nesrečne nagle jeze, v jezi pa strašno surov. Hujše pa ko je divjal mož, tem potrpežljivejša je bila žena; vso surovost vračala mu je s pokorščino, postrežljivostjo, ljubeznijo, ... v samoti pa točila bridke solze ter neprenehoma zanj molila: naj se vendar njega, — ne, zase ni molila — naj se njega vsmili ljubi Bog, naj omehča njegovo trdo srce, naj ga pripelja na pravo pot! In kaj je bil

konec hudega boja teh dveh tako neenakih src? Nekega večera je mož zopet posebno hudo razsajal. Žena molči, trpi nekaj časa, potem pa v ljubeznipolni vsiljivosti pade na kolena ter objame noge zverinskega moža. Ko se je drugo jutro spametoval, se je tudi spomnil sinočnjega dogodka. Sedaj se pa on krotko približa svoji ženi-mučenici, njo prime za roko ter zašepeče: »Žena, odpusti! Ti si res angel v človeški podobi, jaz sem včasih pravi Satan! Pa tako ne sme dalje biti, jaz sem trdno sklenil se poboljšati!« In od tistega trenutka je zavladal mir v prej tako nesrečni hiši, z mirom pa se je v nji naselil obilni božji blagoslov. Tako je zares najboljše, ljubeznivo potrpeti, če včasih pri tem srce tudi tuge krvavi in v oko debela solza sili!

Žene, le prevdarite, le pravične bodite! Največ skrbi in težav zunaj hiše zadene pač le moža! On mora vun v svet, mora se truditi in skrbeti, da svoje preživi, pri teh skrbih pa doživi marsikatero neprijetnost od nevoščljivih ljudi. Ali pa gospodarstvo vkljub vsemu trudu ne napreduje, kupčija leze rakovo pot, obrt ne nese nobenega dobička več, ... še vreme

nagaja, toča vniči poljske pridelke, v hlevu mori kuga živad, denarja mnogo v zgubo gre, ... ali bi se človek ne jezil? Malo je môž, ki bi v takih slučajih ne postali slabe volje. Kolika nesreča zanj, če pri vsem tem ima še ženo, ki mu ni podpora, marveč ki neprestano godrnja ter tako vsako nesrečo podvoji! Pametna žena pa je s svojo neizčrpljivo potrpežljivostjo tolažba možu, je njegov zaklad za boljše dni!

Nadalje! Ni pravega križa brez Kristusa, ni dneva brez nesreče, ni človeka brez napake, še zakonskega moža ni brez slabosti; modra žena vse to dobro vé. Pa ali je potem pametno od njene strani, možu vedno oponašati njegove napake? Ne, gotovo ne! Kaj pa potem? Jaz rečem: Tiho biti? Zmiraj tiho biti? Dà, zmiraj, vedno tiho biti! Ni mogoče! Je mogoče! Ni mogoče, môž je prevelik pijanec, reče ena, ter me tako žalostno pogleduje. Če sem vedno tiho, bo vse v nič šlo. Ni mogoče vedno tiho biti, reče druga, môž je strasten igralec. Môž hudo preklinja, toži tretja, zato ni mogoče tiho biti! Je mogoče tiho biti! Zakaj mogoče? Zategadelj, ker s prepirom ne postane nič bolje. Jeza se z jezo, hudič s hu-

dičem ne prežene, ... prišel pa bo morebiti čas, ko bo mirna beseda ali ljubezniva prošnja čudovito zaleгла. — Nek mož in žena sta se prepirala vpričo svojih otrôk. Šlo je menda za malenkostno domačo zadevo, pa beseda je dala besedo brez konca. Slednjič že ves hripav vpije mož: »Prosim te, le tiho bodi, samo tiho bodi, in vse bo dobro!« Petletni sinček se jokajè prijema za krilo matere ter moleduje: »Mama, mama, tiho bodite!« Pa mama niso tiho bili! Kar je sprevidel petletni fantek, noče razumeti marsikatera žena, da je mogoče tiho biti! Zategadelj pa je tudi toliko nesrečnih zakonov med kristjani!

Slednjič ima modra žena ravno v potrpežljivosti najmočnejše v z g o j n o s r e d s t v o. S potrpežljivostjo najlepše uči, najučinkoviteje svari in graja, najzanesljiveje poboljša tiste, ki so njeni skrbi izročeni. Poznal sem starega moža, ki se je večkrat s solzami v očeh spominjal svoje rajne družice. Tako je pripovedoval: »Bil sem mlad oženjen, pa po prejšnjih tovariših postal sem tak pijanec, da sem očitno hiral in začel bolehati. Marsikatero noč sem prišel pijan domú, pa žena mi zato ni rekla nikdar žale besede. Ko sem

tako neko jutro zopet težko bolan ležal v svoji postelji, približa se mi s solzami v očeh rahlo moja žena ter mi reče: »Ali nas res vse tako **sovražiš**, da tako lahko-miselno podkopuješ svoje zdravje? Kaj sem ti kedaj kaj žalega storila? In če že mene ne maraš, kaj ti je storila nedolžna deca, da nji z vso silo jemlješ očeta? Kdo bo nas branil, za nas skrbel, ... če ti umrješ?!« Solze so mi stopile v oči, meni, po svoji ženi tako osramotenemu pijancu! Postal sem čisto drug; sčasom pa nas je Bog blagoslovil s tako obilnim blagoslovom, — kakor vidite! — da ga skoraj vredni nismo! — Tako je pripovedoval star, skušen kmet meni mlademu kaplanu na moji prvi staciji.

Četrtrič. Če mož nevarno zboli, tedaj še le se pokaže prava zakonska ljubezen v vsi svoji lepoti. Kakor angel tolažbe stoji žena pri postelji svojega trpečega moža ter vse poskuša, kar bi moglo olajšati njegove težave, ... mu rahlo obriše pôtno čelo ter skrbi za njegov večni blagor. — Glejte, žene, to je tista prava zakonska ljubezen, ki dela čudeže na zemlji!

3. Rebro, iz katerega je Bog ustvaril prvo ženo, je vzel iz bližine srca; srce pa ni samo sedež ljubezni, ampak tudi zvestobe.

Zakonska zvestoba je torej tretja velika dolžnost krščanske žene. Pač sveta je ta dolžnost, jedro vsake zakonske zveze. In ta zakonska zveza mora trajati do smrti, do groba! Tako je Bog odločil v raj, tega so se držali pravični vseh narodov; radi tega pa je tudi prelomljenje zakonske zvestobe tako velik greh!! V stari zavezi je bila za ženo-prešestnico določena kazen — k a m n a n j e v p r i č o vsega ljudstva. V prvih časih krščanstva je morala prešestnica zunaj pred cerkvenimi vrati delati večletno strogo pokoro. V tem času pokore ni smela v cerkev stopiti, zunaj je morala stati in na glas prositi mimoidoče, naj molijo za njo, da ji Bog odpusti njen veliki greh. Stari Slovani so prešestnice sežigali, in še dandanes je navada pri nekaterih divjih narodih, da prešestnico ubijejo. Sicer pa velja Kristusov nauk dandanes po vseh deželah: mož more postavno od sodnije zahtevati ločitev od žene-prešestnice zastran »mize in postelje«, katera pravica sevé pristoji tudi ženi, če bi mož prelomil zakonsko zvestobo.

Tolik greh je prešestovanje! Zategadelj reče tudi vsaka krščanska žena: Ne,

ne, rajši umreti, kakor pred večnim Bogom grešiti! »Vse priimke mi dajte, imenujte me nespametno, imenujte me beračico, samo prešestnice, — tega ne!« je zavpila sveta Kunigunda ter bosonoga pogumno stopila na razbeljena pljučna železa, hodila nepoškodovana po njih ter se tako oprala madeža prešuštva, katerega so njo po krivici dolžili hudobneži. — »Prešestnica!« To očitaneje je na zemlji za krščansko ženo težje prenesti ko smrt!

Ker pa je vsemogočni Bog tudi naše misli in naše poželenje podvrget svoj postavi, ogiblje se modra žena tudi vsake prešestne misli in želje, dobro vedoč, da so to strupene kali smrtonosnih dejanj. — O tedaj pa le, krščanske žene, ognite se vestno tudi vsake sence zakonske nezvestobe kakor samega Satana. Opustite vsako še tako nedolžno občevanje z osebami drugega spola. Za vas živi na zemlji le en mož, le vaš mož!! Varujte se vsakega grešnega pogleda, ki bi mogel obuditi v srcu vašega moža sum, ljubosumnost! Zakaj je to vaša sveta dolžnost? Zato, ker že po govorjenju, po pogledih se spozna žena-prešestnica, ki je prestopila meje poštenja, podlegla svoji strasti in zdaj v celi svoji bližini pohujša-

nje širi! — O ženska, zapomni si, kar ti zdaj povem: Ni mi treba vedeti in videti tvojih dejanj, ne, dovolj je, da vidim tvoje nespodobno obnašanje le enkrat, ... dovolj je, da te slišim razuzdano govoriti, tebe zakonsko ženo, in ne bom se motil, če s prstom pokažem na te — prešestnico!

Varujte pa se tudi vsake priložnosti do prelomljenja zakona. Ne trpite v hramu moških sorodnikov, ne takih hlapcev, ne rokodelcev, ne najemnikov, če bi se katerikoli teh kedaj drznil, se vam nedostojno bližati, ali vam mogel biti kakorkoli v pogubo.

Pomilujem pa v tem oziru še prav posebno zakonske žene, ki nimajo svoje strehe, ... ki morajo v tujih hišah stanovati, ali iti v druge hiše na delo. Siromaštvo je pač velika težava, ni pa siromaštvo sramota, edino hudo je greh! Zapomnite si tedaj: delo svojih rok morete prodati drugim; svojega poštenja pa nikdar! Viničarice, ofrce, omožene dekle! Delo, ki ga vam gospodar odkaže, ste dolžne storiti; kar pa gre zoper vašo zakonsko zvestobo, v tem niste dolžne pokorščine nobenemu, še tako mogočnemu gospodu. Povejte mu

to v obraz! Da bi kje enkrat ne bilo že prepozno, sem vam zapisal tudi to!

II. *Mati.*

Prestopimo k premišljevanju dolžnosti, ki jih ima krščanska žena kot mati do svojih otrôk. — Častitljiv je deviški stan in najsrečnejši, črez vse mil je pogled na nedolžno mladino. Ve, krščanske žene, ste zapustile ta stan, v katerem ste vživale toliko nedolžnega veselja, ter ga zamenjale z zakonskim stanom. Ali naj rečem: naj vam bode žal? Ali naj se pregrešim zoper voljo božjo? Ne, ne! Rajši si tako mislite: Kar ste zgubile nedolžnega veselja, to vam sedaj nadomestuje blažena **materinska ljubezen**. Res čudovit dar božji je to: materinska ljubezen! Kdo njo je kedaj popolnoma zapopadel? Materinska ljubezen je namreč tista skrivna moč, ki vzdržuje človeški rod na zemlji; odvezemite zemljanom materinsko ljubezen in poživinili ste človeški rod!

Ali poznate materinsko ljubezen? Glejte taka je! O t r o č e sredi ceste bridko joka. Ljudje, ki mimo hodijo, ga povprašujejo: Kaj ti je? Ne vé. Ali nimaš mamice? Ne. Zdaj jim je vse jasno. Otrok je zapuščena sirota, je brez ljube matere.

— Obžalovanja vredno je res človeško bitje, katerega nikdar ni grela materinska ljubezen!

P o p o t n i k prihaja skozi vas v domači kraj. Dolgo, dolgo je že, odkar je šel za srečo v tuje kraje, ... nikdo ga več ne pozna. Nikdo? Prav tam iz cerkve leze suha starka, njeno materino srce ga je na mah spoznalo. — Lepa res in genljiva je ljubezen matere!

Človek leži na smrtni postelji, zvijajoč se v hudih bolečinah. Smrad je strašen okoli bolnika. Gnije. Vse hiti iz hiše, nikdo mu ne more več streči zaradi samega smradu. Le eni bolnik ne smrdi, ena vztraja, ... mati ter z velo mehko roko briše pôtno čelo. Junaška res je materinska ljubezen!

Mlad h u d o b n e ž se nikogar na svetu več ne boji, le materinega pogleda ga je strah. Mati pa prosi, moli in joka za spreobrnjenje svojega sina. In prigodi se, kar niso dosegle težke kazni pri vojakihi, kar ni dosegla z vso ostrostjo posvetna gosposka, ... poboljšanje hudobneža, to se je posrečilo solzam in prošnjam dobre matere. — Močna res je materinska ljubezen!

In zakaj je Bog položil to čudovito lastnost v žensko srce? Zato, da mu rodi, — izredi — in odgoji človeški zarod na zemlji. Mati je, ki še nerojeno dete pod svojim srcem nosi, ki vzbuja v njem življenje, iz svoje krvi mu dá tudi prvo hrano; uravnava prve njegove stopinje, uči izgovarjati prve besede. Matere, kako zares imeniten je vaš poklic, kako vzvišena vaša naloga! Kako velike so pa tudi dolžnosti, ki jih je Bog naložil materi! — O, ko bi mi bilo mogoče stopiti k vsaki pozemeljski materi posebej, prijel bi njo prijazno za roko ter bi govoril tako goreče, iskreno: »Glej, za kako lepo, kako sveto službo te je Bog odločil! V tvojih rokah je vsa sreča, pa tudi vsa nesreča človeškega rodu!« Tako goreče bi si želel razlagati vsem materam njihove dolžnosti, da, če bi bilo mogoče, bi ne bil zgubljen noben otrok! Pa ker ne morem k vsem materam niti naše domovine govoriti, prebirajte vsaj ve, ki imate ta molitvenik, s svetim strahom sledeče materinske dolžnosti, in za Boga svetega vas prosim: ne zanemarjajte nobene, nobene! Iz vaših rôk bode enkrat Bog tirjal vam izročene dušice ravno tako nedolžne, kakor ste jih dobile nazaj od svetega

krsta. Misliti pa si tudi lahko moremo, kako posebno ostra bode enkrat sodba črez nemarne matere!

Otroška prva leta.

1. Otrok je za mater glas, ... pozdrav, ... dar iz nebes. Otroška nedolžna duša je najdragocenejši biser, ki ga Bog izroči materi, pa ne na slepo, ampak s strogo zapovedjo, tako skrbeti zanj, da bo časno srečen ter enkrat dedič nebes. Vsaka krščanska mati to vse prav dobro vé; vé tudi, kaj je njena sveta dolžnost! Zato skrbi najpoprej, da pride dete z d r a v o n a s v e t, in sicer s tem, da se vsega varuje, kar bi moglo škodovati že njenemu zdravju, to so nezdrava jedila, opojne pijače, težko vzdigovanje. Istotako naj skrbno zatira v sebi slabe dušne lastnosti in grešna nagnenja, n. pr. jezo, prepirljivost, maščevanje, lažnivost, škodoželjnost proti sosedom, tatinske navade. Skoraj neverjetno je, kar o tem uči vsakdanje življenje! Kakšna je mati, tak postane njen plod, ki ga nosi pod srcem!

2. Nekatero matere jemljejo novorojenčke k sebi v posteljo, namesto da jih položijo v z i b e l k o. To ni prav! V postelji poleg odraslih se je zadušilo že marsikatero mlado bitje. Javnost sicer veči-

noma kaj takega ne zvé, pa Bog vidi in vé, da je zraven otroka speča mati njegova morilka. — V obče se otrok, četudi je že večji, ne sme polagati k počitku v postelj zraven odraslih. Zdravoveda trdi, da tak otrok oslabi ter ostane bolehav celo življenje, medtem ko odraslim toplota mladega telesca tako ugaja, da so nenavadno čili in zdravi.

3. Sveta dolžnost matere torej je, vse storiti, da se mlado telesce krepko razvija. Otroku se zato sme dati le taka hrana, ki je njemu primerna. Kot prvo hrano otroka je določil Stvarnik sam materino mleko. Tega ne morejo niti zdaleč nadomestiti vsi še tako dragoceni »praški in moke«. Potem sledijo domači, okusni močniki (»kohi«). Priznano vsebuje že kava precej strupa. Ne zastrupljajte torej otrôk ne z močno kavo, ne s pivom, ne z vinom, ali — o groza! — celo z žganjem! — Hudo se mati tudi pregreši, če slabo telesce z navadnimi jedili preobloži. Otroška narava navadno o pravem času že sama zahteva hrano, in sicer velja: otroku jesti dati večkrat pa malo! Poznal sem rodbino, kjer so bili otroci vsi čokasti, v rasti zaostali in tudi duševno revčki. Kako to? Ljudje so pripovedovali,

kako je mati imela navado, posaditi deco pred veliko polno skledo žgancev, potem pa šibo v roke vzeti, da so jedli, dokler ni bilo vse povžito. Iz teh telesnih muk je nastala škoda tudi na duši, ker le v zdravem telesu biva zdrav duh!

Otroka šolski čas.

4. Otroci hitro rastejo. Doslej je bila dolžnost staršev skrbeti za mlado telo, zanaprej se začne skrb tudi za vzgoje potrebno dušo. Kako lepo je gledati, če v otroku začnejo kliti in rasti cvetlice ljubezni do Boga ter njegovih zapovedi! Prve nauke vere dá že malim otročičem mati. Poleg besed »mama«, »ata« naj otrok zna že tudi »Jezus« in »Marija« v veliki spoštljivosti izgovarjati; ... komaj da zna vzdigovati róčice, naj že tudi zna se prekrižati! Stroga zahteva vseh verskih učenikov pa je, naj otroci molijo na glas pred jedjo, po jedi in ko spat gredó. To pa zamore doseči le samo mati, šola je za to preslaba! Zato je s približno šestim letom vzgoja človeka že dovršena, ker vtisi mladosti, dobri in slabi so najmočnejši! Kar še sledi, kar dodá šola materini vzgoji, je dodatek, ki se le prepogosto v teku časa poizgubi. Kar je mati dala

dobre vzgoje, to je neminljiva dediščina, čisto zlato za vse življenje!

5. Med otroškimi čednostmi pa je prva: **pokorščina**; naj jo pije dete že z materinim mlekom. Zares, ni treba čakati do popolnoma razvitega razuma, ne, že najmanj v tretjem letu mora poznati dete vrednost pohvale: »Priden otrok hitro vboga!« Točna pokorščina mora postati pri njem **navada**, ker sicer je brez nje vsaka nadaljnja vzgoja nemogoča! — Nesrečni so torej otroci, katerim mati vse pripušča, vse dovoli; otroka, ki kazen zasluži, ne kaznovati, je greh! Recimo pa, če v svoji naravni nevednosti kaj zgubi, potere kako skledico, ... ni to tako velik greh, da bi ga bilo treba na pol ubiti; zadostuje par grajalnih besed. Če je pa že redno nevboglјiv, svojeglaven, lažniv, kradljiv, ... je treba šibe! Nikdar pa v jezi in črez mero; kazen mora zmerna biti. Vsekakor pa je bolje, da zdaj otroka malo šiba žge, kakor da bi ga žgal kedaj večen ogenj, — njega ter zavoljo njega tudi njegove starše. — Strašna je navada nekaterih neolikanih mater, namesto nepokorščino kaznovati — **otroke preklinjati**! Oh, mati, kaj delaš!? Svojo kri in meso preklinjaš? Zato se nekaterim lju-

dem na svetu tako slabo godi, nimajo sreče v nobenem podjetju, ... spremlja jih namreč kletev materina, ki »do tâl otrokom hiše podira« (Eccli 3, 11). Če pa v vsakem slučaju nesreča zategavoljo že ni tako velika, pa vsaj je zljivost je delež otrokov in materina dediščina, ktere mu ne zmanjka do hladnega groba. Zato rajši blagoslavljaljaj, mati, svoje dete, ... pokropi z blagoslovljeno vodo spečega ljubčka, da bi bil obvarovan vsega hudega!

6. In še eno te, mati, milo. prosim: Ohrani nedolžnost svojih otrok! »Vse, kar ljudje visoko cenijo, ni nič v primeri z nedolžno, čisto dušo« (Ecl. 26, 20). »O kako lep je čisti zarod v sijaju svoje čednosti, neumrljiv je njegov spomin, v časti je pred Bogom in pri ljudeh« (Sap. 4, 1). Močno ograjo okoli tega nebeškega vrtca pa je napravila mati, ki je modro ohranila v svojih otrokih čednost od Boga vsem ljudem dano sramežljivost. To je pač najlepša med človeškimi čednostmi; edina, ki razlikuje človeštvo od živalstva, ki človeka dviga nad žival. Saj pokorščino, vdanost, hvaležnost, ... pozna vsaj po naravnem nagonu tudi žival, le sramežljivosti živali ni prisojati. Tako pa

tudi, če človek, če že mladina, če celo otroci zgubljajo sramežljivost, padajo pod žival. Mlada dekleta znorijo zlasti v nesramni modi, zdivjajo v obnašanju ter se često celo pogubijo. — Zato besede: »To je velik greh!« »S tem žalimo Boga!« naj bodo večkrat slišati iz materinih ust! Sramežljivost je notranja: velik strah pred vsakim grehom, zlasti strah pred mislimi, besedami in dejanji zoper šesto božjo zapoved; mora se pa sramežljivost bolj ko vsaka druga čednost tudi na zunaj kazati. Mati vzgajaj torej otroke k sramežljivosti pri slačenju, oblačenju, v hiši in zunaj hiše. Pri preoblačenju perila je najbolje, da se vse godi za materinim hrbtom! Mati, imej otroke pred očmi pri njihovih igrah, v škednjih, hlevih, grmovju, na tratah, pri kôpanju(!), pa zopet zvečer v postelji; uči njih, če bi njim hotel kak domač ali tuj človek kaj hudega storiti, da morajo vpiti in glasno klicati na pomoč! — In še to! Otrôk ne porablajte za gonjo živali k oplojenju, to je delo starejših ljudi. Ne recite, otroke je treba tudi v spolnih zadevah poučiti. Ni treba tega, ne nikdar! Vsako tako »poučevanje« vžiga mladino k radovednosti, vzbuja v nji skušnjave, privede v greh!

7. Dolžnost matere nadalje je, dajati s svojim vedenjem otroku vedno tako dober zgled, da na njo otrok nič drugače ne gleda kakor na svetnico. Sv. Jeronim piše neki materi: »Otroci ne smejo na tebi in očetu nič videti, kar bi brez greha ne smeli posnemati. Ne preklinjaj torej, ne láži, ne požéli ničesar, kar ni pošteno; ker ložje boš z dejanjem učila, kakor z besedo.« Otroci so živa slika staršev, in če dekletce že vedno v mater gleda ter se navzame njenih navad: kako mati z roko dé, glavo drži, ... tembolj se poprime vsega slabega, kar je videlo na materi. — Slišal sem nekoč slučajno petletnega dečka z deklico, kako sta se za grmom skrita preklinjala drug drugega ter si »imena« dajala, kakor sta menda malo prej to storila v hiši mati in oče.

8. Če si mačeha, ne sovraži pasterkov, ne preganjaj jih! Glej, uboge reve so, ki nimajo matere! Bodi jim ti mati, ravnaj tako z njimi, da te bodo radi imeli, ljubili in spoštovali; pa boš imela isto veselje z njimi kakor z lastnimi, sprejela boš od njih na stare dni isto zahvalo, morebiti še lepšo, ... kakor od lastnih otrôk!

9. Otroci hitro rastejo, postanejo 15, 16 lêt stari; to so leta, ki so njim najne-

varnejša, za mater pa čas najhujših skrbi. Prej neznana nagnenja se zdaj začnejo oglašati v otrocih, in bolj ko kedaj kliče Bog zdaj matere na stražo. Zato jih le skrbno pošiljajte k službi božji, k pridigi, spovedi in obhajilu, ... peljajte jih same k duhovniku, da jih zapiše v Alojzijevo, v Marijino družbo; potem pa skrbite, da so vselej lepo pri stanovskem nauku! — Tukaj pristavim še nekaj nasvetov iz prav vsakdanjega življenja:

a) Ne pustite hčerâ samih hoditi na božja pota, v sosedne fare, k zdravniku, v mlin...! Če je treba hčeri k zdravniku na preiskovanje bolezni, idi mati sama z njo ter ostani vedno ob njeni strani, da tudi sama slišiš, kar je potrebno o bolezni vedeti!

Veliko grehov se zgodi, ko dekleta hodijo ponoči z dela domu, od »likanja« zlasti!

Veliko nedolžnosti se pokoplje, če jemljejo fantje slovo, ko gredó k vojakom, ali če prihajajo na »dopust«!

b) Hudo je, če starši puščajo otroke v družbi sprijenih poslov. Slišal sem, da je nekje celo navada, da spi domača hči v stranski sobi poleg dekle, ki ima grešno znanje. O mati, mati, kje si?! Ali mirno spiš?

c) Nobena modra mati ne trpi ponočevanja, sinove ponočne hoje pogostilnah. Krčme so za to, da se popotnik, ali tudi vtrujen domačin okrepča, ne pa za to, da v njih ponoči razgraja mladina. Kako morete pač, starši, mirno spati, medtem ko se nahaja sin v družbi pijanih in razuzdanih tovarišev, hčer pa na plesišču!?

d) Jako nespametna je navada, da hčer, kadar malo odraste, ima že svojo sobo, kjer se začnejo »grešna znanja«. Tu mi pa hitro poreče ena: »Saj je pošten fant!« Prav, hvala Bogu, če je pošten; potem pa tudi kot poštenjak naj pride podnevi v tvojo hišo. Kdor pa skrivaj in ponoči zalezuje tvojo hčer, ta je ter ostane tat nedolžnosti. Saj vendar uvidiš, da si se vjela v lastne besede! — Ugovarja zlovoljno še druga: »Pa saj se nič hudega ne zgodi!« Marsikatera mati, ki tako govori, res še veruje v nedolžnost svoje hčere, pa se hudo moti. Zategadelj se tudi zgodi, da pride ponekod že zelo malo nevest z vencem na glavi k poroki pred oltar, in še teh nekatere venca vredne niso!

e) Naravno je sicer, da mati premišljuje, kako hčer za življenje pre-

s k r b e t i. Ne ponujajte pa, za božjo voljo, svojih hčerâ po sili v zakon komurkoli!! Izgovarjajoč se z revščino, sili marsikatera mati svojo hčer v grešno znanje, ... ali vabi moškega v hišo, se mu dobrika ter mu streže, ga nalašč pušča samega s hčerjo, samo da bi njo omožila; bodi že potem kakor hoče! — Pa zapomni si, o mati: Če je tvoji hčeri odločen z a k o n, bodi prepričana, Bog bode že pripeljal skupaj pravi srci ter njima dal v mirnem in srečnem življenju svoj blagoslov. V nesrečni zakon pa ne sili hčere, ne prodajaj nje komurkoli, da ne bo na zemlji za svojo srečo ogoljufana — enkrat tvoja tožiteljica pred večnim Sodnikom!

f). Marsikateri materi srce v žalosti poka, ko mora hčer v službo dati. Hudo, zelo hudo je zares, če pride nedolžna deklica za par bornih dinarjev na leto v tako hišo, kjer se na duši in na telesu pogubi. Hvala Bogu, so pa na deželi in v mestu še tudi take hiše, kjer se z družinčetom ravna kakor z lastnim otrokom! — Je pač tako, vsi ne moremo gospodovati, biti morajo tudi služabniki. Ako tedaj nimaš hčeri dati dela doma, pošlji njo prej ko slej v službo; rajši ko bi njo pustila doma lenobo pasti in stradati.

Pa reci nji za slovo: »Ljuba moja hčer, vzemi s seboj roženvenec in bukvice, pa Marijo za braniteljico! Svet je hudoben in zapeljiv, ne zaupaj mu! Bodi pridna, živi vsikdar pošteno, ne delaj sramote svoji vbogi materi!«

g) Ne morem si kaj, da bi se tukaj še posebej ne spomnil takih matêr, ki so vdove; njim v tolažbo! Podvojeno težaven je njih stan, ker njim nalaga dvojno breme: materine dolžnosti in očetove. — Umrl je glavni steber hiše, umrl mož, pomočnik in tolažnik; hudoben svet pa vdovo še posebej rad preganja. Pa le nikar obupati! To bi bila za vas in za vaše ljubele še druga velika nesreča. Živite, kakor se spodobi za krščanske vdove, ne v grešnih poželenjih, ampak v molitvi in delu; potem se pa zanesite na Očeta v nebesih! Njemu se priporočite, mu darujte svoje skrbi in trude, križe, težave; in tisti Bog, ki skrbi za črva v prahu, se bo milostno ozrl tudi nate vbogo vdovo ter olajšal tvoje breme!

10. Manj skrbi imate tiste žene, ki nimate nič otrok, ... ali katerim so otroci pomrli. Spoznajte v tem voljo božjo ter podvrzite se ji! Bog namreč vas hoče na dejstvo opozoriti, da je na zemlji mno-

go sirot, ki nimajo očeta ne matere; teh sirotic se vsmilite, sprejmite eno za svojo! S pridno rejenko ob strani si more krščanska žena tudi zaslužiti svetlo krono v nebesih!

11. *Stare matere*, slednjič par besed še vam! Ko je otrok odrasel, polnoleten in ima že svojo dediščino, ... ko je sin oženjen, hčer omožena, takrat preneha vsa vaša skrb in odgovornost! Mnoge stare mame pa šele zdaj hočejo oženjenega sina poučevati, kregati hčer, sitnarijo po gospodarstvu ter delajo zdražbo. Ah, pogledjte enkrat lastovičke pod vašo streho! Če so mladiči godni, se prej tako skrbni stari nič več za nje ne brigajo. Tako ve, stare matere! Bodite tiho, ... roženvenček v roke, malce dela, pa ljube vnučke na kolena, ... potem vam bodo rožice cvetele na vaših grobih! Če pa delate mladim vedno le težave, bode njim morebiti dobro došla vaša zadnja ura!

III. Hišna gospodinja.

Gospodinjstvo! Pa ne, kako se vrt oskrbuje, ali kaj naj okusnega dá kuhinja, ... o tem in enakem ne bo tukaj govora; tega se naj učijo mladenke že doma pri materi pa v gospodinjskih tečajih in

kuharskih šolah že prej ko v zakon stopijo, sicer bi bilo morebiti prepozno! Moje misli gredo na tisto gospodinjstvo, ki vzdržuje rodbino v duhovnem oziru ter prepotreben **hišni red**. To je tretje veliko breme krščanske žene. Da bolj kratko opravi, vas prosim, da si preberete sledeče nasvete:

1. Najprej vas prosim: Skrbite za časní, pa še bolj za večni blagor vaših **služabnikov**; ravnajte, če so tega vredni, lepo z njimi! — a) Ako tedaj deklo v službo vzameš, povej nji, kak red ima biti v hiši. Molitev in službo božjo je ravno tako strogo zahtevati, kakor vsakdanje delo. Samooblastno služabnica ne sme zapustiti hrama, zlasti še ponoči ne, da bi šla na ples. Prepovejte njim obrekovanje, raznašanje domačih razmer. — b) Prepovejte vsako **grešno znanje**! Ne trpite, da bi brez posla prihajali v vašo hišo tuji moški, ne podnevi, še manj ponoči! Pogledjte večkrat po spalnicah, če je vse v redu! Gospodinja, ki tega ne stori, postane sodeležna mnogo tujih grehov. Če torej kaj grešnega zapazite, ostro pokarajte; če ne pomaga, spravite malopridno osebo od hiše prej, ko vam pokvari in zapelje še druge, ki so pri hiši! — c) Glejte še po-

seбно na neoženjene stanovnike (ofre, gostače), ki jih imate pod streho! Povejte njim, da jim ni vse dovoljeno, ter uvažujte nauk, da včasih iz enega samega človeka pride nesreča čez vso hišo! — d) Dajte poslom delo, delati je njihova dolžnost; dajte njim pa tudi vso obljubljeno plačilo, to je njihova pravica! — e) Gospodinja, bodi zelo previdna vpričo služabnice, daj ji dober zgled, da te bo mogla spoštovati! — f) Ne zapusti služabnice, če ti zboli, izkaži nji dobroto, kakor jo privošči dober kristjan vsakemu beraču: pomoč na smrtni postelji!

2. Pri nekaterih hišah še živita stari oče, stara mati. Od njih imate svoje življenje, navadno tudi vse svoje premoženje. V drugič vas torej prosim, gospodinje, da s takimi starimi ljudmi lepo ravnate, jim točno odrajtajte, kar jim gre; da jih ljubite, spoštujete, da jim težave starosti polajšate, v boleznih postrežete, ... vse to nalađa pod smrtnim grehom četrta božja zapoved. Če so nepotrpežljivi in sitni, pomislite, kako je starost sama že bolezen, in imejte zato neizmerno potrpljenje! Slednjič skrbite, da bodo prevideni s svetimi zakramenti! — Poslednja volja starih se mora vestno v vseh točkah izvršiti, in če

bi bilo »pisanje« po postavi celo neveljavno! — To so same svete dolžnosti, ki jih dobra gospodinja tem rajši izpolni, ker si želi iste ljubezni in pomoči na stare dni od svojih lastnih otrok. Kako bridek pač mora biti za stare ljudi tisti kruh, ki jim ga režejo brez ljubezni, prisiljeno, nehvaležni potomci! Pa je že tako! Bog z isto mero vrača, kakor se posoji, in kaznuje tiste, ki zaničujejo onemogle starše!

3. Tretjič vas prosim: živite v miru s **sosedi!** Mir doma, mir nazunaj, vse to sladi in lajša življenje. Mir ohraniti sicer ni težavno, če so sosedi dobri; mnogo pa se je treba premagovati in potrpeti, če so sosedi hudobni. Pa naj le bodo, kakršni hočejo biti, pridna gospodinja vé vse tako uravnati, da shaja z vsemi; ona namreč se briga le za lastno hišo, ne za hiše drugih, in pometa le pred lastnim pragom, ne pred drugimi; ogniti se vé vsakemu prepiru, ker ne poizveduje rado vedno po razmerah drugih, ter ne raznaša, če slučajno kaj izve; krivico pa rajši sama trpi, kakor da bi delala krivico drugim. Dobra gospodinja je ljubezniva s sosedi, želi in stori jim po mogočnosti vse dobro, posebno še bolnim, ubogim, ponesrečenim. — Mnogo prepira med sosedi zakrivijo s

svojo razposajenostjo otroci. Tu je pač težko kaj svetovati! Dolgoletno opazovanje me je prepričalo, da je najbolje, tujih (sosedovih) otrok ne v hišo puščati, ne jih z darovi celo v hišo vabiti, temveč če postanejo nadležni in drzni, odsloviti nje z vso odločnostjo; otroci naj le ostajajo doma pod vednim nadzorstvom svojih staršev!

Sklepne besede.

Pri koncu sem z razlago dolžnosti krščanske žene! Mnogoštevilne so zares te dolžnosti in težavne so; že samo naštetih jih je težavno, kaj šele — spolnevati! Vendar jih je vsaka žena prostovoljno vzela nase. Zato **nazaj ne more**, ker se zakon ločiti ne sme! Tudi se ne sme njim (dolžnostim!) upirati, ker to bil bi greh! Zato le pogumno naprej, korajžno v jarem!! Saj gre! In še kako prijetno je včasih! Tako so živele dobre žene vseh časov krščanstva! Tako so ravnale tudi vaše matere, ki že davno spijo v tistem grobu!

Da bode pa tem koristnejše to naše premišljevanje, hočemo si ga še enkrat v kratkih potezah poklicati v spomin. I. Kot **zakonske žene** ste dolžne svojemu možu: pokorščino v vseh pravičnih rečeh, lju-

bezen v potrpežljivosti, zvestobo do groba, — in sicer ste to dolžne pod smrtnim grehom; saj ste se k temu kakor s prisego zavezale. II. Kot **krščanske matere** ste dolžne, otroke zdrave na duši in na telesu v strahu božjem odrediti ter iz njih napraviti dobre ljudi in verne kristjane, kolikor je to v vaših močeh! III. Kot **hišne gospodinje** vas vežejo dolžnosti do poslov, starih ljudi in sosedov!

Izprašujte sedaj pred Bogom svojo vest: kako je vsaka do sedaj izpolnjevala dolžnosti svojega stanù? I. Ali si morebiti v mislih, ali celo v dejanju prelomila zakonsko zvestobo, vredna, da se tvojemu čelu vtisne črno znamenje prešestnice?! Ali si bila ljubezniva, potrpežljiva kot modra žena, in nisi mar s svojo čemerlostjo grenila življenja svojemu možu vsak dan, vsako uro, ter ga tako od hiše tirala v slabo tovaršijo, v greh?? Ali si bila pokorna svojemu možu v vseh pravičnih rečeh, in mu nisi morebiti kakor poreden otrok kljuovala v vsaki malenkosti, ga pognala v obup in prerani grob? II. Izprašuj nadalje kakor vpričo Boga svojo vest: ali si kot mati spolnjevala svoje velike dolžnosti? Ali pa si celo s svojim obnašanjem otrokom dajala po-

hujšanje? Si po nemarščini spravljala v nevarščino njih zdravje, njih življenje? Si jih napeljevala k molitvi in vsemu dobremu? Ne! Ali si kaznovala velike prestopke, ali pa še h grehom celo potuho dajala? Si morebiti tudi ti izmed tistih nesrečnic ena, ki si hčer ponujala v zakon, ter tako vbožico v nesrečo zakopala? — III. Vprašaj se slednjič: Ali si grdo ravnala s starim očetom, staro materjo? Ali si imela vso skrb tudi za služabnike, in nisi mar h grehom poslov molčala? ... se njihovih grehov udeleževala? Ali si živela s sosedi v miru božjem, in nisi mar iz navade delala zgage, sitnob in prepira (zlasti z obrekovanjem in »poštami«!)? Ali ne hodi mar tvojih otrôk kateri na sosedov vrt, na sosedovo polje delat škode, krast? ... pred sosedovo okno se nesramno obnašat? To vse bi bili tudi tvoji grehi!

Tako premišlujte, in če vam vest kaj očita, obžalujte svojo zmoto! Potem idite k spovedi in obtožite se vsikdar še prav posebno grehov zoper svoje stanovske dolžnosti! Če je veljavna vaša spoved, potem se bode dalo še vse, tudi najhujše popraviti in poravnati. — Samo Bog nebeški vas varuj neveljavne spovedi in ne-

vrednega obhajila: božjega ropa! Na tak način bi samo shujšale svoje nesrečno stanje. Marveč po vrednem svetem obhajilu naj se vseli v vaša srca milost božja, prava srčna radost in sreča, dušni mir, kateremu naj enkrat sledi srečna zadnja ura!

Krščanska žena! Med vsemi stanovi imaš ti največ vzroka, vedno biti pripravljena na smrtno uro. Mnogo težav in težkih napôrov mora prenašati tvoja šibka postava, ... smrtnih nevarnosti največ preti tebi, najbližje si groba, najbližje večnosti! Stori torej trden sklep, vprihodnje dolžnosti svojega stanù z vso natančnostjo spolnjevati! — In pomisli še to: Velika moč ti je dana, ker moreš postati vsa sreča, pa tudi vsa nesreča svoje hiše. S tem, da natančno svoje dolžnosti izpolnjuješ, rešiš duše moža, otrôk in podložnih, daš Cerkvi božji novih vrednih kristjanôv, državi novih srečnih državljanôv, nebesom novih svetnikôv; pa tudi sama boš dosegla krono zveličanja. Amen.

Domač oltarček.

Svoj domač oltarček naj bi imela vsaka hiša. Nameščen naj bo po stari na-

vadi v kotu nad družinsko mizo: na vrhu je podoba presvete Trojice, pod njo povprek podoba Jezusa v grob položenega, spodaj na klopi so o božiču jaslice. Ob obeh straneh oltarčka se vrstijo razne svete podobe. Ponekod so posadili na oltarček podobe sv. Družine, drugod zopet ga naredili pod kipom Srca Jezusovega. Tudi prav! Okoli domačega oltarčka naj se zbirajo otroci, imajo naj ga na skrbi in naj ga kinčajo. Tako bo mogla mati vprašati dete: »Kje je Bog?« In dete bo hitro s prstkom pokazalo v kot: »Tam!«

Pred domačim oltarjem opravljajo se skupno jutranje ter večerne molitve, molitve pred in po jedi; tu se vršijo domača posvetovanja, sklepajo kupčije, delajo pogodbe, potrjujejo zaroke, vodijo se samo resni in dostojni pogovori, ... zvečer se moli rožni venec. — Pred domačim oltarčkom in njegovimi svetimi podobami naj vtihne nespodobno, razuzdano govorjenje, nevsmiljeno obrekovanje, pohujšljiva moda; kakor tema zginja pred solncem, tako mora zginiti greh iz krščanskih hiš! Proč mora kletev, nezmernost, onečaščenje zakonskega (družinskega) življenja. Ven iz krščanskih hiš morajo slabi časopisi in slabe knjige ter še prav po-

seбно pohujšljive podobe! Pod domačim oltarjem naj vlada poštenost, duh ljubezni in strahu božjega!

Znaki resnično krščanske družine.

So trije: 1. Da hodijo vsi družinski člani redno ob nedeljah in zapovedanih praznikih k sveti maši (službi božji). — 2. Da vestno držijo postno zapoved. (Zato je treba branje vsakoletnega postnega pastirskega lista pazno poslušati!) — 3. Da vsi vsaj o velikonočnem času sprejmejo svete zakramente (spoved in obhajilo). Torej le enkrat v letu! (Želeti pa je, da to storijo večkrat po potrebi, ali v zadobitev raznovrstnih popolnih odpustkov, kjer je spoved in obhajilo pogoj.)

Čast in priznanje družinam, ki imajo tu navedene znake praktičnega krščanstva na sebi; in blagor vsaki družini, ki pozna pot v cerkev, k spovednici in obhajilni mizi, ter hodi po nji! Obžalovanja vredna pa je družina, ki pozna samo druga pota: v kino, v gledališče, v gostilno, na plesišče. Prej ko se bo zavedala, bode zašla tesno mimo hiše božje v prepad!

Na kateri poti ste zdaj vi, vi tam vsi skupaj doma?

Blagoslavlajte!

I. Hišni blagoslov. Naše hiše s poljem (gozdovi in travniki) so potrebne blagoslova božjega. Nova (ali prenovljena) ta hiša je bila gotovo blagoslovljena. Podobe na steni so bile blagoslovljene, pozneje nabavljene so bile v ta namen zanesene k cerkvi pred duhovnika. In kapelica ali križ pred hišo, oboje je sprejelo poseben blagoslov. O Novem letu hodijo po mnogih krajih dušni pastirji blagoslavljat hiše. Lepo! Gotovo pa še dandanes blagoslavlajo v vsaki fari velikonočna jedila. Mimo hiše se je neslo Najsvetejše k bolniku, hiša je dobila blagoslov od Jezusa. Na Telovo je priplaval blagoslov od daleč tudi do naše hiše. Pri sveti maši daje duhovnik na koncu z roko blagoslov ne le prisotnim, on misli in meri tudi na našo hišo!

Še mnoge druge so priložnosti za blagoslavljanje! Gospodinja, kvas si postavila; predno ga pokriješ, križ čez njega! Predno zatvoriš peč, kamor si vsadila kruh, napravi križ! Predno načneš hleb, odrežeš prvi kos pogače, z nožem križ! — Slučaj zunaj hiše: Konji stojijo že napreženi na dvorišču; pa prej ko se gene voz

ali pljuĝ izpred hiše, napravi voznik z bičevnikovim vrhom križ na tleh pred konji, da bi ga dobrotljivo obvaroval Boĝ vsake nesreče! Prej ko orač vreže prvo brazdo na njivi, napravi z otiko križ! Ko nasiplješ žito v kaščo, se spodobi na vrh večji križ, ki ga zarišeš z roko v zlato zrnje! Voz otave je naložen ter se poveže, konec vrvi pa navskriž! Nalaga se požet oves, znaša kratka sivo-zrnata popipana ajda, ... zadnje snopke pa položijo počez, da je znamenje križa! — Celi dan je tako šlo: križ za križem! Večer se vležeš k počitku, pa položiš trudne roke križem črez prsi: »Naj se zgodi volja božja!« — Tako skrbimo za hišni in poljski blagoslov!

II. Očetov in materin blagoslov. Oče sklene roke kakor k molitvi, mati istotako; potem levico položi na srčno stran, z desnico pa napravi križ črez kruh, črez pogrnjeno mizo, črez njivo, vsajeno drevo, črez živino v hlevu, križ (brez besed) na čelo otroka, to je najpomembnejše blagoslavljanje. — Ali pa tudi drugače (ne z roko, ne z besedami): O k o očeta ali matere pogleda proti nebu, proti tabernaklu (cerkvi), proti križu, proti kipu Srca Jezusovega ter si tam po-

išče blagoslov, izposodi si ga ter ga res tudi prejme. Potem ga pa molčè prenese na predmet, ki ga hoče blagosloviti; izlije ga tako rekoč na ljubljeno osebo. Na ta dva načina se blagoslavlja z dejanjem. — Blagoslavlja se pa nadalje tudi z besedo (ne z dolgimi molitvami), ampak s kratkim jedrnatim izrekom: »Bog blagoslovi!« »Božji blagoslov naj pride nad to setev!« »Bog blagoslovi vse nitke v tej obleki, da njo nosiš v nedolžnosti in božji milosti!« »Božji blagoslov te spremljaj (v šolo...), ljubo dete!«

Starši, blagoslavlajte torej otroke: 1. vsak večer in vsako jutro. Mati, pokrižaj otroka, pokropi ga z blagoslovljeno vodo! Prej ko otrok odide spat, naj pride pred očeta ali mater ter naj prosi za blagoslov, ki se mu da s križem na čelo, mesto brezpomembnega poljubovanja! — Križek na čelo z dobrotljivim pogledom je lepši znak ljubezni! — 2. Kadar gredó od hiše, pa tudi kadar gredó k spovedi, k obhajilu, ... naj sprejmejo otroci blagoslov od staršev. Sin ali hčer, ki se podajata k poroki, naj poklekmeta pred očeta ter klečè sprejmeta njegov blagoslov; mati pa bodi pri tem tudi klečè pričujoča, razven če ni več očeta, ter ona

stopi na njegovo mesto. — Tako so svoje vernike poučevali stari dušni pastirji, in tako so stari ljudje tudi izvrševali te zlate nauke. Krščanska žena, vprašam te: Ali delate še dandanes tako? Ali blagoslavljate? Ne več?!! Zato pa mnogokje tudi ni več žegna božjega. O, blagoslavlajte! (Žena, daj ta članek »Blagoslavlajte!« brati tudi svojemu možu!)

Cerkvena navodila zastran mode.

»OPOMIN. Ženska mora v hišo božjo prihajati dostojno oblečena in s pokritim vratom, ker nedostojnost v obleki, ki jo moramo vedno in na vsakem kraju obsojati, zlasti žali svetost cerkve, izključuje od obhajilne mize, pohujšuje vernike in izziva strašne kazni božje.

Od škofovske konference v Zagrebu,
dne 18. oktobra 1925.

Za lavantinsko škofijo:

A n d r e j, škof.«

»OPOZORILO. Moje svetišče spoštujte! (Lev. 26, 2). Ko prihajate v cerkev, se spomnite da je cerkev hiša božja. Nespodobnost v obleki žali svetost kraja in pohujšuje vernike. Ženske, pri-

stopajoče k spovedi in svetemu obhajilu, ne smejo biti dekoltirane, rokave pa naj imajo vsaj do komolcev; deklicam mora krilo segati vsaj do kolen, drugače se ne bodo pustile k svetim zakramentom.

**Škofijski ordinariat v Ljubljani,
dne 15. aprila 1926.«**

(Predstoječa odloka, pribita na cerkvenih vratih vsakteri svoje škofije, povdarjata torej zlasti pohujšanje, ki se kot pravo pristno delo hudičevo vrši po modi. — Obleka se pač v raznih časih spreminja, in nobena božja postava ne vелеva, da bi se morali vedno le »po starem« nositi. Zato se sme tudi ženstvo oblačiti po modi, kolikor ta moda ni nenaravna, nes pametna, nedostojna, nesramna! Apostol Pavel daje v tem kratko pa jedrnato navodilo: »Žene naj se v poštenem oblačilu s sramežljivostjo ter zmernostjo zaljšajo!« 1. Tim. 2, 9.)

Tvoj zaklad.

Ljubljena slovenska hiša,
Tiha, sredi tihih trat,
Ali še spoštljivo hraniš
Nad vse dragi svoj zaklad?
Ali še visi pod križem
Tvojih dedov blagoslov:
Častni hišni roženvenec,
Priča tolikih rodov?

Ali še v večernih urah
 Oče v krogu vseh otrôk
 Z roženvencem si pokrije
 Trde žulje trudnih rôk?

Ali še doni po hiši,
 Ko se vžiga zvezdna noč,
 skupni glasni rožni venec,
 Kot smo čuli ga nekoč?

Ali je še roženvenec
 Tvojih srečnih dni mejnik?
 Ali je še tvoj prijatelj,
 Tvoj tolažnik in vodnik?

Móli, móli rožni venec
 Ljubljeni slovenski krov!
 Zvesto nad teboj počival
 Bo Marijin blagoslov.

M. Elizabeta.

DRUGI DEL:

Pobožnosti in molitve krščanskih žen.

Móli in delaj,
Da pošteno živiš!
Moli in delaj,
Da nebesa zadobiš!

Najpotrebnejše molitve.

(Te molitve mora vsak katoliški kristjan točno na pamet znati, vsi zastareli izrazi se morajo opustiti, nobena beseda se ne sme spremeniti, upoštevati je treba celo ločilne znake. Kjer je navada, da se prvi del naprej moli ter ostali pričujoči z drugim delom odgovarjajo, morajo odgovarjajoči čakati, da predmolilec preneha, in predmolilec mora tudi čakati, da so odgovarjajoči skončali. — Vsaka mati naj začne takoj, ko otrok more le par besed izgovarjati, učiti ga tudi že teh molitvic; pa natančno tako, kakor so tukaj zapisane.)

1. Znamenje svetega križa.

V imenu † Očeta in † Sina in Svetega † Duha. Amen.

2. Gospodova molitev.

Oče naš, kateri si v nebesih! Posvečeno bodi tvoje ime; pridi k nam tvoje kraljestvo; zgodi se tvoja volja, kakor v nebesih, tako na zemlji. — Daj nam danes naš vsakdanji kruh; in odpusti nam naše dolge, kakor tudi mi odpuščamo svojim dolžnikom; in ne vpelji nas v skušnjava; temveč reši nas hudega. Amen.

3. *Zdrava Marija.*

Zdrava, Marija, milosti polna; Gospod je s teboj; blagoslovljena si med ženami in blagoslovljen je sad tvojega telesa, Jezus. — Sveta Marija, Mati božja, prosí za nas grešnike, zdaj in ob naši smrtni uri. Amen.

4. *Apostolska vera.*

Vérujem v Boga, Očeta vseмогоčnega, Stvarnika nebes in zemlje. In v Jezusa Kristusa, Sina njegovega edinega, Gospoda našega; ki je bil spočet od Svetega Duha, rojen iz Marije Device; trpel pod Poncijem Pilatom, križan bil, umrl in bil v grob položen; šel pred pekel, tretji dan od mrtvih vstal; šel v nebesa, sedi na desnici Boga, Očeta vseмогоčnega; od ondod bo prišel sodit žive in mrtve. — Vérujem v Svetega Duha; sveto katoliško Cerkev, občestvo svetnikov; odpusčenje grehov; vstajenje mesa; in večno življenje Amen.

5. *V čast presveti Trojici.*

Čast bodi Očetu in Sinu in Svetemu Duhu, — kakor je bilo v začetku, tako zdaj in vselej in vekomaj. Amen.

I. VSAKDANJE MOLITVE.

A. Jutranja pobožnost.

(Vsak začetek je v Bogu; v Bogu se mora začeti vsako delo, zlasti še vsak dan, ker vsak dan more postati poslednji tvojega življenja! — Kdor torej v jutro vsaj nekaj ne zmoli, se pregreši zoper hvaležnost, ki smo njo vsi dolžni ljubemu Bogu za varstvo v pretekli noči in za dar novega dne. Krščanska žena! Ne torej opuščati jutranje molitve, če se včasih še tako k delu mudi; temveč opravi njo s svojimi — s k u p n o — kleče, kakor sledi:)

V imenu † Očeta...

Oče naš. Zdrava Marija. Verujem v Boga.

Počeščenje, zahvala.

O presveta Trojica, molimo te, hvalimo te; zahvalimo se ti za varstvo pretekle noči in za veliki dar novega dne!

Božje čednosti.

O Bog, zavoljo resničnosti tvojih besedi verujemo v tebe! Ker si zvest v izpolnjevanju svojih obljub, upamo na te! Ljubimo te zavoljo neskončne tvoje dobrotljivosti! — Iz celega srca se resnično kesamo vseh svojih grehov! — Zavoljo tvoje goreče ljubezni v najsvetejšem Za-

kramentu, o Jezus, hrepenimo po tebi! Pošlji nam od Očeta na zemljo Svetega Duha, ki naj nas vodi, da si bomo ohranili čisto svojo vest, se hudega skrbno varovali in z veselim srcem delali dobro!

Dober namen in prošnja.

O sveti tro-edini Bog! Tebi v čast in slavo darujemo vse, kar bomo danes mislili, govorili, storili in trpeli;¹ vse to pa združujemo z zasluženjem trpljenja Jezusa Kristusa! — Priporočamo se v vse svete maše, ki se ravno zdaj darujejo na oltarjih celega sveta. Želimo tudi deležni postati vseh odpustkov, ki jih je mogoče danes zadobiti, ter nje darujemo za verne duše v vîcâh.

O Bog dobrot in usmiljenja, tvojemu varstvu priporočamo zdaj našo hišo, domače živali, naša polja (vinograde...) z vsem, kar imamo! Varuj nas vsega hudega ter uniči vse hudobne nakane naših sovražnikov! Reši nas treska, hudega vremena, toče, ognja, povodnji, kuge, lakote, vojske ter ne daj, da bi kateri-koli izmed

¹ Tak dober namen stori pred Bogom za-
služno vsako najmanjše delo, vsako dnevno opravilo, če smo v stanu milosti (brez smrtnega greha).

nas umrl brez svetih zakramentov! Blagoslovi nas, da bi tudi v težavah in trpljenju bili stanovitni ter naraščali v ljubezni do tebe, o Bog, in v ljubezni do bližnjega!

Sveta Marija, Mati božja, svetí Jožef, vsi naši svetí patroni (I. in I.) in patroninje (I. in I.), pomagajte nam s svojo močno priprošnjo pred Bogom, da danes v noben smrtní greh ne pademo; da se posebno obrani vsak svoje poglavitne (najhujše) napake... in Bogu tako služimo, kakor ste mu služili vi, ter tako vredni postanemo, ga kedaj z vami skupaj hvaliti in častiti!

O svetí nevídni duhovi, angeli varhi, ki ste tukaj okoli nas zbrani, prav pri srčno vas prosimo, bódite vedno z nami, varujte nas in vódite nas po poti zveličanja!

Tako naj blagoslovi, brani in obvaruje nas in vse ljudi Bog Oče, ki nas je ustvaril; Bog Sin, ki je nas odrešil; Bog Svetí Duh, ki nas s svojo milostjo posvečuje. Amen.

Pristavijo se prošnje za razne potrebe, n. pr.:
Na čast sv. Antonu, za zdravje pri hiši in za blagoslov v gospodarstvu! Oče naš.

Na čast sv. Florijanu, proti nesreči ognja! Oče naš.

Čast bodí Bogu.. V imenu † Očeta..

B. Večerna pobožnost.

(Vsaki dan je treba začeti z Bogom, z Bogom pa ga tudi končati. Zahvali se torej, krščanska gospodinja, najpoprej za vse milosti in dobre, sprejete v teku dneva. Potem izprašuj na kratko svojo vest, če si grešila, ter obudi popolno kesanje s trdnim sklepom za jutri. Ne pozabi se pokropiti z blagoslovljeno vodo ter se pripravi k počitku v dobrih mislih in ob kratkih odpustkovih molitvicah (sledeče D-poglavje). Slednjič naj te nobena zaspanost in utrujenost ne zadrži, opravi večerno molitev in sicer skupno z vsemi domačimi ter kleče:)

V imenu † Očeta... Oče naš. Zdrava Marija. Verujem v Boga.

Zahvala.

Usmiljeni in dobrotljivi Bog! Iz celega srca se ti zahvaljujemo za vse dobre današnjega dne. Tisto malo dobrega, kar smo storili, ti darujemo v zahvalo za sprejete milosti v združenju z neskončnimi zasluženji Jezusa Kristusa, tvojega Sinu. Zdaj pa te ponižno prosimo, razsvetli nas z lučjo svojega Svetega Duha, da bomo spoznali vse grehe, katerih smo se danes morebiti krive storili!

Izpraševanje vesti.

1. Katere grehe smo storili zoper Boga? Opuščanje molitve, raztresenost pri molitvi, one-

častčenje svetih imen, kletva, kriva prisega, ... zanemarjenje službe božje, pridige, ...

2. Katere grehe smo storili zoper bližnjega? Nevoščljivost, maščevanje, zaničevanje, sovraštvo, prepir, obrekovanje, nalašč povzročena škoda na polju, pri živini, ... tatvina (kjer je povrnitev potrebna!), ...

3. Zoper same sebe? Ničemurnost, napuh, jeza, lažnivost v velikih rečeh, iz navade, ... nečiste misli in želje, nesramne besede, grešna dejanja, ...

4. Zoper dolžnosti vsak svojega stanu? Vnemarnost pri delu, lenoba, ...

5. Kateri je vsakega njegov navadni greh? Kako dolgo že?

Kes in trden sklep.

O Bog, žal nam je, da smo grešili! Ne zavrzi nas! Žal nam je zato, ker smo z grehi zaslužili tvojo kazen; prizanesi nam! Posebno pa nam je žal, ker smo razžalili tebe, ki si naš najboljši Oče, ter vse ljubezni vreden! Verujemo v tebe, upamo na-te, ljubimo te, ... tvoji hočemo biti v življenju in v smrti! — Trdno sklenemo, da te ne bomo več žalili. Jutri hočemo boljši biti in pridnejši, ti lepše ko doslej služiti in vse storiti, da ne zabredemo v noben smrtni greh več, ter se tako rešimo večnega pogubljenja. Pomačaj nam k temu, o Bog, po Jezusu Kristusu Gospodu našem. Amen.

Darovanje, prošnja.

Darujemo ti, o sveti tro-edini Bog, počitek te noči, ter se združimo z vsemi izrazi ljubezni, ki se ti bodo to noč izkazovali na nebu in na zemlji; pridružujemo pa se tudi vsem daritvam svetih maš, ki se bodo opravljale po drugih krajih naše zemlje!

Pred podobo sv. Družine.

O preljubeznivi Jezus, ki si na zemlji izvoljeno družino posvetil z neizrekljivimi čednostmi in zgledi svojega domačega življenja, ozri se milostno še na našo družino, ki klečè pred teboj prosi tvoje milosti! Spomni se, da je ta družina tvoja, ker se je tebi posvetila in darovala! Varuj njo milostno, reši jo nevarnosti; pridi nji na pomoč, da v posnemanju tvoje svete Družine ostane stanovitna tako, da ti bo na zemlji zvesto služila in te ljubila, potem pa v nebesih večno hvalila!

O Marija, presladka Mati, prosimo te, varuj nas, ki tako trdno zaupamo, da bo tvoj edinorojeni Sin uslišal tvojo priprošnjo. — In tudi ti častitljiv očak sv. Jožef, pridi nam na pomoč s svojim mogočnim

varstvom, ter izroči po Mariji naše prošnje Jezusu. Amen.

(Tiste družine, ki so sprejete v »bratovščino krščanskih družin«, imajo za to molitev odpustka 300 dni vsakokrat. Leo XIII. 20. jun. 1892.)

Angeli varihí naši in vi vsi ljubi svetniki božji, varujte, čuvajte to noč nas in vse ljudi naše hiše!

Usmili se tudi, o Bog, vseh težko bolnih, vseh žalujočih in trpečih ter zlasti vseh tistih, ki se bodo to noč od tega sveta ločili.

Blagoslov vsemogočnega Boga † Očeta in † Sina in Svetega † Duha naj bo vedno z nami, da nas obvaruje hudega ter pripelje v večno življenje. Amen.

Čast bodí Bogu.. V imenu † Očeta..

Primerno je zlasti zvečer, pristavljati molitve za rajne:

Za rajne starše! Oče naš...

Za rajnega (rajno) L., ki so ga (jo) danes... v hladno zemljo položili! Oče naš...

Za vse verne duše v vicah! Oče naš...

V. O Gospod, daj jim — in vsem našim ljubim rajnim — večni mir in pokoj! O. In večna luč jim naj sveti!

V. Naj počivajo v miru božjem! O. Amen.

(Vsaj vse dni postnega časa ter ob nedeljah tudi med letom naj sledi rožni venec.)

C. Molitve v teku dneva.

Angelovo češčenje.

(Moli se zjutraj, opoldne in zvečer, kadar k molitvi zvonijo. Kdor zvonjenja ne sliši, opravi Angelovo češčenje ob njemu primernem času.)

1. Angel Gospodov je oznanil Mariji, in spočela je od Svetega Duha. — Zdrava Marija.

2. Glej, dekla sem Gospodova, zgodi se mi po tvoji besedi. — Zdrava Marija.

3. In Beseda je meso postala in med nami prebivala. — Zdrava Marija.

V. Prosi za nas, sveta božja Porodnica.

O. Da postanemo vredni obljub Kristusovih.

MOLIMO. Milost svojo, prosimo te, Gospod, v naša srca vlij, da ki smo po angelovem oznanjenju spoznali včlovečenje Kristusa, tvojega Sina, po njegovem trpljenju in križu dosežemo častitljivo vstajenje. Po istem Kristusu Gospodu našem. Amen.

(Zvečer se še pristavi) za verne duše v vicah:

Oče naš, Zdrava Marija.

V. Gospod, daj jim večni mir!

O. In večna luč naj jim sveti!

V. Naj počivajo v miru! O. Amen.

(To molitev, imenovano »Angelovo češčenje«, opravljamo v spomin na milostipolno včlovečenje

Jezusa Kristusa ter v zahvalo za milost odrešenja človeškega rodu. Zato je zelo hvalevredna navada, to molitev opravljati, zlasti za tiste ljudi, ki so v veliki nevarnosti, da se večno pogubijo, torej za nevernike, pogane, za grešnike med nami. Kdor v s a k d a n trikrat, kadar k molitvi zvoni, to molitev opravlja, zadobi: 1. popoln odpustek poljubni dan enkrat v mesecu pod pogoji spovedi, sv. obhajila ter molitve po namenu papeža; 2. o vseh drugih dnevih odpustka 100 dni vsakokrat. Benedikt XIII. 11. sept. 1724. — Kdor ne zna na pamet poslednje vrstice (V.) z odgovorom (O.) in sklepno molitvijo, je deležen odpustkov, če moli še trikrat »Češčena Marija«. Moliti se mora kleče, stoji naj se pa: od vsake sobote večer skozi celo nedeljo, opoldne po vseh sobotah postnega časa ter celi velikonočni čas: od poldne Velike sobote do všte-tega poldne sobote pred Trojičko nedeljo. — Kdor v zadobitev odpustkov ne more poklekniti iz ka-teregakoli razumnega vzroka, naj stoji tudi izven zgoraj navedenih časov, vendar ne sme v tem slu-čaju nikakor opustiti V., O. in Molimo. — Za pri-stavek v prid vernim dušam posebej odpustka 300 dni vsakokrat.

Molitev o zavživanju.

1. P r e d j e d j o.

(Kar je drobno tiskano, se lahko izpušča.)

Vseh oči se ozirajo na tebe, Gospod, in ti jim daješ hrano o pravem času; odpiráš svojo roko, in vse, kar živi, napolnjuješ z blagoslovom.

Gospod usmili se nas!

Kristus usmili se nas! Gospod usmili se nas!

Oče naš. Zdrava Marija. Čast bodi.

Blagoslovi, Gospod, nas in te svoje
dari, ki jih bomo po tvoji dobroti prejeli.
Po Kristusu Gospodu našem. Amen.

2. P o j e d i.

Zahvalimo te, vseмогоčni Bog, za vse
tvoje dobrote. Ki živiš in kraljuješ od
vekomaj do vekomaj. Amen.

Oče naš. Zdrava Marija. Čast bodi.

Povrni milostno, Gospod, vsem, ki nam zavoljo
tvojega imena kaj dobrega storijo, z večnim živ-
ljenjem. Amen.

(Za to zadnjo molitev za dobrotnike 50 dni
dvakrat na dan odpustka. Leo XIII. 17. dec. 1892.)

A p o s t o l s t v o m o l i t v e.

Gospod Jezus Kristus! V edinosti z
onim božjim namenom, s katerim si sam
hvalil Boga na zemlji v svojem presvetem
Srcu in ga še zdaj po vsem svetu nepre-
nehoma hvališ v zakramentu presv. Reš-
njega Telesa, ti radovoljno darujem po
zgledu presv. Srca preblazene Marije,
vedno device brezmadežne, danes in vsak
trenutek današnjega dne vse svoje na-
mene in misli, vsa čuvstva in želje, vsa
dela in besede.

(Odp. 100 dni vsakikrat. Leo XIII. 19. dec. 1885.)

»Memorare.« — »Spomni se.«

Spomni se, o premila Devica Marija, da še nikdar ni bilo slišati, da bi bila ti koga zapustila, ki je pod tvoje varstvo pribežal, tebe pomoči prosil in se tvoji priprošnji priporočal. — S tem zaupanjem navdan hitim k tebi, o devic Devica in Mati; k tebi pridem, in pred teboj vzdihujoč grešnik stojim; nikar ne zavrzi, o Mati Besede, mojih besed, temveč milostno me poslušaj in usliši. Amen.

(Odp. 300 dni vsakikrat. Pij IX. 11. dec. 1846.)

Posvetitev Materi božji.

Zdrava Marija...

O Gospa moja, o Mati moja, tebi se vso darujem; — in da se ti vdano skažem, — ti danes posvetim svoje oči, svoja ušesa, svoja usta, svoje srce, — sebe popolnoma vso. — Ker sem torej tvoja, o dobra Mati, — varuj me, brani me, kakor svojo last in posest.

(Odp. 100 dni zjutraj in zvečer. Pij IX. 5. avg. 1851.)

V spomin Kristusovih smrtnih bridkosti.

(Za četrtek.)

1. Oče, ako hočeš, vzemi ta kelih od mene; vendar ne moja, ampak tvoja volja naj se zgodi! — Oče naš.

2. Moja duša je žalostna do smrti. — Oče naš.

3. In njegov pôt je bil kakor kaplje krvi tekoče na zemljo! — Oče naš.

V. Svojemu lastnemu sinu Bog ni prizanesel.

O. Temveč daroval ga je za nas vse.

MOLIMO. Ozri se milostno, prosimo te, o Gospod, na svojo družino, za katero se naš Gospod Jezus Kristus ni pomišljaj. izročiti se v roke sovražnikov in sprejeti trpljenje na križu. Po istem Kristusu Gospodu našem. Amen.

V spomin Kristusove smrtne ure.

(Za petek.)

1. Od šeste do devete ure je bila tema po celi zemlji. — Oče naš.

2. In ob deveti uri je zaklical Jezus z močnim glasom: Moj Bog, moj Bog, zakaj si me zapustil! — Oče naš.

3. Jezus je spet zavpil z močnim glasom in je izdihnil svojo dušo. — Oče naš.

V. Kristus je bil za nas pokoren do smrti.

O. Do smrti na križu.

MOLIMO. O Gospod Jezus Kristus, ki si se za odrešenje sveta dal sramotno križati in ki si prelił svojo dragoceno kri v

odpuščenje naših grehov; prosimo te ponižno, daj nam po smrti priti veselo v sveta nebesa. Ki živiš in kraljuješ od vekomaj do vekomaj. Amen.

Vzdihljaj v skušnjavah.

O moja Gospa, o Mati moja, sveta Devica, spomni se, da sem tvoj otrok! Brani me, ... reši me svojo lastnino in posest!

(Odp. 40 dni, kolikorkrat se moli v skušnjavah. Pij IX. 5. avg. 1851.)

Popotni blagoslov.

(Če kam greš, pokropi se z blagoslovljeno vodo, pokrižaj se in reci:)

Blagoslovi me vseмогоčni Bog, in daj mi svojega svetega angela za vodnika in tovariša, da zdrava srečno pridem, kamor je tvoja božja volja. Amen.

Obnovitev krstne zaveze.

(Na rojstni dan in ob drugih slovesnih priložnostih.)

O Bog, Oče, Sin in Sveti Duh, jaz tvoj otrok v ponižnosti poklekнем pred tvoje božje Veličanstvo ter te molim z največjim spoštovanjem! Zahvalim se ti iz celega srca za vse dobre, ki si mi jih skazal sem od mojega rojstva; posebno pa se ti zahvalim za milost svetega krsta.

Čeprav se še takrat nisem zavedala, kako sveto obljubo so dobri ljudje v mojem imenu tebi storili in me za vedno s teboj zvezali, vendar zdaj to zavezo s pristrčno hvaležnostjo prostovoljno ponovim in izjavim, da hočem vekomaj biti in ostati tvoj zvest in pokoren otrok. Zato se odpovem hudemu duhu in vsemu njegovemu napuhu! Verujem v tebe, Bog Oče, vse-mogočni Stvarnik nebes in zemlje! Verujem v tebe, Jezus Kristus, ki si pravi in edini Sin božji, naš Gospod; ki si bil rojen iz Marije Device, in si za nas trpel! Verujem v tebe, Sveti Duh! Verujem v eno sveto katoliško, apostolsko Cerkev; občestvo svetnikov; odpuščenje grehov; vstajenje mesa; in večno življenje! Obljubim, o moj Bog, da hočem vsekdar spo-
 njevati tvoje zapovedi, prejemati svete zakramente ter rabiti vse druge zveli-
 čavne pripomočke! Daj mi le milost, da nikoli ne prelomim te svoje zdaj obnov-
 ljene zaveze, ter da se precej zopet po-
 boljšam, če bi se v čem pregrešila; da tako dosežem večno življenje, ki si mi ga mi-
 lostno obljubil! — Ljuba Mati Marija, podpiraj me! Sveti moj angel varih, varuj me! Sv. . . ., moja patroninja, prosi za me!
 Amen.

Molitve za duhovnike.

(1. Ob kvaternih nedeljah:)

⊙ O Jezus, večni pastir duš, usliši to molitev za naše duhovnike; saj s tem uslišiš svoje lastno neskončno hrepenenje! Zares, tvoje srce bije najnežneje ter najbolj goreče ravno za duhovnike, po katerih objemaš vse duše s svojo ljubeznijo. — Priznavamo, da sicer nismo vredni svetih duhovnikov; toda tvoje usmiljenje je neskončno večje kakor naša nespamet in hudobnost. O Jezus, skrbi torej ti sam za to, da dospejo do časti duhovništva le tisti, ki si jih ti sam poklical! Razsvetli zato nadpastirje pri njih izbiranju, razsvetli dušne vodnike pri njihovem svetovanju, odgojitelje pri vzgajanju poklicev. Daj nam duhovnikov, ki so angelom enaki po svoji čistosti, popolni v ponižnosti, plamteči ko Serafini v sveti ljubezni, junški v požrtvovalnosti, polni apostolske gorečnosti za tvojo čast ter za rešitev in posvečevanje duš. — Usmili se vseh nedvednih, ki bi jim naj bili duhovniki luč; imej usmiljenje z vsemi tistimi delavci, ki naj bi bili, obvarovani prevare, po njih rešeni v tvojem imenu; usmili se toliko teh otrok in sploh vseh mladih ljudi, ki so

potrebni voditelja, da jih reši in k tebi privede; usmili se toliko trpečih, ki so potrebni nekoga, da jih v tvojem Srcu potolaži; pomisli, koliko duš bi po delovanju resnično svetih duhovnikov moglo priti do popolnosti! — Zato, o Jezus, naj te še enkrat gane sočutje z množicami, ki so lačne in žejne! Daj, da bodo tvoji duhovniki vesoljno bolno človeštvo mogli k tebi pripeljati, da bo po njih zemlja še enkrat prenovljena, tvoja Cerkev povišana, ter v miru utrjeno kraljestvo tvojega Srca! — Brezmadežna Devica, mati večnega Duhovna ter sama darujoča duhovnica ter obenem oltar pod križem, kjer si najljubšega učenca Jezusovega, svetega Janeza, sprejela prvega za svojega sina, in ki ti je potem v dvorani zadnje večerje stal ob strani kot učiteljici in kraljici apostolov; vzemi na svoje presvete ustnice to našo ponižno prošnjo, naj bi ista po tebi odmevala v Srcu tvojega božjega Sina, ter dosezi s svojo prosilno vsemogočnostjo za Cerkev svojega Jezusa, da se bo v njej vedno obnavljal binkoštni praznik ter dal krščanskemu ljudstvu vedno novih vnetih apostolov božje Besede! Amen.

(Odpustek sedem let in sedem kvadragen vsakikrat; popoln popustek, če se moli vsak dan

ves mesec, pod pogoji: spovedi, obhajila, molitve po namenu papeževem. Pij X. 27. okt. 1907.)

Vladaj in ohrani svojo sveto Cerkev, prosimo te, sliši nas!

Ohrani pastirja apostolskega in vse cerkvene stanove v svoji sveti veri,
prosimo te, sliši nas!

Pošlji krščanskemu ljudstvu dovoljno število dušnih pastirjev,
prosimo te, sliši nas!

Oče naš. Zdrava Marija. Čast bodi.

(2. Za nedeljo ordinandov [bodočih novomašnikov], katerih imena so se s prižnic oznanila; ter ob vsaki dobi mašniškega posvečevanja:)

O Bog, posvečevalec in varovalec svoje svete Cerkve, vzbudi po svojem Svetem Duhu v njej vredne in zveste oskrbnike svojih svetih skrivnosti, da bo krščansko ljudstvo s tvojo pomočjo in po njih službi in zgledu vódeno po poti zveličanja!

O Bog, ki si svojim služabnikom učen-
cem zapovedal, da naj Pavla in Barnaba,
ki si jih sprejel v svojo službo, ločijo od
ostale občine in ju posvetijo za njun sveti
poklic, bodi svoji sveti Cerkvi v teh časih,
ko te v molitvi in postu prosi, s svojo mi-
lostjo posebno blizu; ti poznaš srca vséh
ljudi, pokaži in pripelji nam one, ki si jih

izvolil za svojo sveto službo! Po Jezusu Kristusu Gospodu našem. Amen.

(Odp. 50 dni za vse, ki to molitev pobožno molijo ob dnevih posvečevanja duhovnikov, Leo XIII. 28. avg. 1903.)

Vladaj in ohrani svojo sveto Cerkev, prosimo te, sliši nas!

Ohrani apostolskega pastirja in vse cerkvene stanove v svoji sveti veri,
prosimo te, sliši nas!

Pošlji v svojo žetev v obilnem številu vrednih in svetih delavcev,
prosimo te, sliši nas!

Oče naš. Zdrava Marija. Čast bodi.

Molitev za domovino.

Vsemogočni Bog, kralj nebes in zemlje, k tebi vzdigam roke za blagor svoje domovine in svojega naroda. Tvoj blagoslov je storil krasno in cvetočo našo zemljo; drag in mil mi je narod, v katerem sem bila rojena in sem prejela sveto katoliško vero. — O, kako zelo hvaležna sem ti za vse to, o moj Bog! Prosim te, o Dobrotljivi, naj počiva i zanaprej tvoj blagoslov nad ljubljeno zemljo, dokler bo stal v nji kamen na kamenu; in nad našim ljudstvom, dokler se bo glasila njegova govorica. Blagoslovi bogatina, da bo milosrčen

in s slabimi potrpežljiv; blagoslovi naše hiše, da bo v njih prebivala sreča in zadovoljnost; blagoslovi trud in trpljenje revežev, ki nimajo v svoji domovini, kam bi položili trudno glavo. Čez celo našo domovino naj se razlije, o Bog, tvoj blagoslov, da bo procvitala naprej v nji prava krščanska vera, lepo življenje in blagostanje.

Zaneti v mojem srcu in v srcih vseh pravo in čisto ljubezen do domovine, da bomo vsi z veseljem posvetili za Bogom njeni službi svoje moči! — O daj, dobrotljivi Bog, da bom tudi jaz delala s svojim rodoljubnim delovanjem čast svoji domovini; da si tako zaslužim miren počitek v njenem naročju. In podeli mi še to milost, da postanem po brezmadežnem krščanskem življenju vredna, iz te domovine se kdaj preseliti v nebeško domovino narodov celega sveta. Amen.

Molitev za žive starše.

O Bog, nebeški Oče, delivec vseh dobrot, tebi priporočim svoje ljube starše. Ti sam si mi zapovedal in z zgledom svojega ljubega Sina pokazal, kako sem dolžna spoštovati svoje starše. Sam mi vdihni spoštovanje do njih; stori, da jim izkazujem ljubezen in pokorščino; povrni jim

vse dobrote, ki sem jih sprejela od njih, ker jaz sama jim ne morem vsega tega povrniti. Poplačaj jim ves trud in vse skrbi, katere so imeli zavoljo mene; ohrani jim zdravje in dolgo življenje; daj jim srečo pri vseh njihovih podjetjih, tolažbo pa v bridkostih in trpljenju. Obvaruj jih nesreče in zalezovanja sovražnikov, ponižanja in vsega hudega na duši in na telesu. Daj da bodo vedno napredovali v pobožnosti in slednjič jih sprejmi k sebi v sveta nebesa! — Stori še, o Bog, da bom tudi jaz v vedno veselje svojim staršem, in da tvoj blagoslov, za katerega te tolikokrat prosijo, ostane tudi nad menoj! O Gospod, blagoslovi moje starše! Vodi jih skozi to življenje in pripelji jih v večno veselje. Amen.

Molitev za mrtve starše.

O Bog, ki si nam zapovedal očeta in mater spoštovati, usmili se dobrotljivo duš mojega očeta in moje matere, odpusti jim grehe in daj, da jih bom videla v veselju večne slave. Po Kristusu Gospodu našem. Amen.

Nebeški Oče, ki si zapovedal ljubiti očeta in mater, glej, z otroško hvaležnostjo in ljubeznijo povzdigujem k tebi

svoje roke in te prosim za svoje rajne starše; sprejmi jih k sebi v svoje večno kraljestvo in blaženost; poplačaj jim ljubezen, ki so jo meni izkazovali, s svojo večno ljubeznijo; skrbi, ki so jih imeli z menoj, jim spremeni v uživanje blaženega večnega miru; za žalost in nadloge, katerih sem bila kriva jaz, dodeli jim neskončno veselje; sploh vse dobrote, katere sem od njih prejela, jim povrni ti z neskončno večno radostjo. Z najsvetejšo krvjo svojega Sina Jezusa Kristusa operi njihove duše, da bodo popolnoma čiste in brez vsakega madeža. Amen.

Usliši, o nebeški Oče, prošnje zapuščenega, hvaležnega otroka, ki jih pošilja k tebi za svoje umrle starše; naj postanejo kmalu, če še niso, deležni svetih nebes, da tam tudi za me prosijo pred stolom tvoje milosti; tako da tudi jaz tja pridem te hvalit in molit na vse veke; to te prosim po tvojem ljubem Sinu, Jezusu Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Molitev za bolnike.

Gospod Jezus Kristus! Tvoj služabnik I. I., ki ga ljubiš, je bolan. Stori milostljivo, da mu bolezen ne bo v časno, ali celo

večno smrt, ampak v tvojo čast in njegovo posvečenje. Daj mu potrpežljivost v trpljenju; vsem pa, ki mu strežejo, daj pravo ljubezen, da z njo za njega in za sebe nebesa zaslužijo. Amen.

Molitev za umrle sorodnike in prijatelje.

O Bog usmiljenja, Stvarnik in Odrešenik vseh vernih, ki deliš odpuščanje in zveličanje; prosimo te ponižno, podeli našim bratom in sestram, dobrotnikom in dobrotnicam, tovarišicam in znankam, ter vsem vernim kristjanom, ki so se pred nami s tega sveta ločili, svoje usmiljenje. Odpusti jim vse grehe in daj jim priti v družbo svetih izvoljenih, da srečno dosežejo, kar so vedno želeli: tebe, o Bog, od obličja do obličja gledati, tebe uživati, te častiti, hvaliti in moliti vekomaj. Vse to te prosim po Jezusu Kristusu, tvojem Sinu, ki s teboj živi in kraljuje v edinosti Svetega Duha, Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

Molitev za verne duše v vicah.

Usmiljeni Jezus, pravi Bog in človek! Prosimo te po dragoceni Krvi in po svojem bridkem trpljenju in grenki smrti, reši duše vseh vernih kristjanov iz trplje-

nja vic, kjer tudi najmanjše pregreške tako srčno obžalujejo. Dodeli, da najdejo po priprošnji tvoje blažene Matere Marije pri tebi usmiljenje in milost, in se njim odprejo vrata večnega veselja. Prav posebno še priporočamo tvojemu usmiljenju duše naših pokojnih sorodnikov in udov naše bratovščine. Spomni se, o Jezus, da so te v svojim življenju tolikokrat v presvetem Rešnjem Telesu častile in za toliko grešnikov opravljale verne in zaupne molitve. Kakor so te v najsvetejšem zakramentu na zemlji hvalile in častile, naj te tudi pred sedežem tvojega veličastva molijo in poveljujejo na vekomaj. Amen.

Pet prošenj do Jesusa za srečno smrt.

1. Presladki Jezus, stori, da bo tvoje presveto ime »Jezus« zadnja beseda mojih ust, kadar bom umirala.

2. Premilostljivi Jezus, stori, da bo tvoje presveto Rešnje telo moja zadnja jed, katero bom užila, da bom od nje vekomaj živila.

3. O preljubi Jezus, stori, da bo tvoje milo obličje prvo, kar bo moja duša zagledala, kadar se bo od telesa ločila.

4. O preusmiljeni Jezus, stori, da bo zadnji vzdihljaj zadnja bridkost, ki jo bom trpela.

5. O premili Jezus, prosim te, bodi ti moj tovariš iz te doline solz v svoje nebeško kraljestvo. Amen.

D. Duhovna zakladnica (odpustki).

S svojo smrtjo na križu nam je Jezus Kristus pripravil neskončno velik zaklad zveličavnega zasluženja pred Bogom. Temu se pridenejo zasluženja svetnikov v nebesih in dobra dela pravičnih na zemlji. To je kakor v zakladnico položeno bogastvo občestva svetnikov, občestva, katerega glava je sam Jezus Kristus. Iz te zakladnice zajema sveta Cerkev, če po odpustkih deli duhovne dobrote živim in mrtvim; zlasti seveda dušam v vica, katerim moremo darovati tudi mi svoje pridobljene deleže. Pa če smo grešniki, nimamo pravice do teh duhovnih dobrot; le če pravično živimo, smemo zajemati iz teh neizčrpnih virov, in sicer z odpustki, katerih veliko, veliko množino si lahko pridobimo z naslednjimi molitvami. Podajamo jih le nekaj najdragocenejših!

Zdaj pa dobro pomni! Odpustki so 1. popolni, 2. nepopolni. Od nepopolnih odpustkov se zadobijo nekateri le enkrat na dan, drugi pa tolikokrat, kolikorkrat-koli se pogoji izpolnijo, kakor je tukaj vsaki molitvici posebej pripisano. — Če pa te molitvice, katerim je tu pridejan »mesec« ☉, moliš vsak dan enega celega meseca, ki ga tudi lahko začneš s katerimkoli dnevom, za-

dobiš razven navedenih nepopolnih še en popoln odpustek na katerikoli dan tistega meseca, če tisti dan opraviš spoved in obhajilo ter po namenu svetega Očeta pobožno zmoliš nekaj, recimo pet Očenašev in pet Zdravamarij. Če je tisti molitvici zraven »meseca« pristavljen še »križec« †, pomeni to, da moraš obenem obiskati kako javno svetišče. Pri tem tudi pomni: Če si sprejela spoved in obhajilo v javni cerkvi (molilnici), velja to tudi že kot enkratno obiskanje javnega svetišča. — Če želiš isti dan spovedi in obhajila zadobiti še z drugimi spodaj navedenimi molitvicami več popolnih odpustkov, moraš za vsakega posebej izpolniti vse pogoje, torej za vsakega posebej obiskati tudi javno cerkev, to se reče: za kratko dobo stopiti iz cerkve ter zopet vstopiti; pa vsakikrat opraviti tudi molitev po namenu papeževem. Kjer ni »križca«, ni potrebno opravljati nobenih molitvic v javni cerkvi; zadosti se pogojem tudi v domači kapeli in na bolniški postelji. — Z eno molitvico združen popoln odpustek se more torej na dan le enkrat dobiti. Tako je določil že papež Inocencij XI. 7. marca 1678; izvzeti iz tega pravila so odpustki Porcijunkule ter še nekaj tem enakih, ki so navedeni na koncu tega poglavja, ter se dobijo tolikokrat, kolikorkratkoli kdo zopet v cerkev stopi in moli po namenu papeževem. — Pohabljeni (invalidi), ki ne morejo napraviti križa, poklekniti, ... zadobijo odpustke, samo opravijo naj predpisane molitve (Benedikt XV. 22. okt. 1917).

1. Molitve z nepopolnimi odpustki
tolikokrat, kolikorkrat
 se pogoji izpolnijo (vsakikrat):

Pokrižaj se:

**V imenu † Očeta, in † Sina, in Svetega
 † Duha. Amen.**

(Odp. 50 dni vsakikrat. Pij IX., 28. jul. 1863.
 — 100 dni, če se obenem pokropiš z blagoslov-
 ljeno vodo. Pij IX., 23. marca 1866.)

Izrek sv. Frančiška Asiškega:

Moj Bog in moje vse!

(Odp. 50 dni. Leo XIII., 4. maja 1888.)

Če slišiš kako bogokletstvo, vzdihni:

Bog bodi hvaljen!

(Odp. 50 dni. Pij X., 28. nov. 1903.)

Ohrani nam, o Gospod, našo vero!

(Odp. 100 dni. Pij X., 20. marca 1908.)

⊙ † O moj Bog, verujem v tebe, ker
 si večna resnica; upam v te, ker si ne-
 skončno dobrotljiv, vsemogočen in zvest;
 ljubim te iz celega srca in nad vse, ker si
 v svoji neskončni popolnosti vse ljubezni
 vreden!

(Odpustek sedem let in sedem kvadragen, to
 se pravi: sedem let pokore in še sedem štiride-
 setdanskih postov = 280 strogih postnih dni po-
 sebič in povrh. Benedikt XIV., 28. jan. 1756. Za-
 dostuje pa v to oblika ali formula »Vere, upanja
 in ljubezni« katerikoli, samo če se le posameznim

trem božjim čednostim pristavijo zgoraj naznačeni nadnaravni nagibi.)

Pridi Sveti Duh, napolni srca svojih vernih, in užgi v njih ogenj svoje ljubezni!
(Odp. 300 dni. Pij X., 1907.)

Večni Oče, darujem ti dragoceno kri Jezusa Kristusa v zadoščenje za svoje grehe in za potrebe svete Cerkve!
(Odp. 100 dni. Pij VII., 22. sept. 1817.)

Enakovredna dva krščanska pozdrava:

V. Hvaljen bodi Jezus Kristus! — O. Vekomaj. Amen.

(Odp. 100 dni vsakemu, ki pozdravi in odzdravi. Pij X., 27. marca 1913.)

V. Hvaljen bodi Jezus in Marija! — O. Zdaj in vekomaj.

(Odp. 100 dni vsakemu, ki pozdravi in odzdravi. Pij X., 26. jun. 1913.)

Vzdihljaji k Jezusu:

Jezus!

(Odp. 25 dni; popoln odpustek na smrtno uro. Klemens XIII., 5. sept. 1759.)

Moj Jezus, usmiljenje!

(Odp. 300 dni. Pij X. 20. maj 1911.)

⊙ **Moj Gospod in moj Bog!**

(Odp. sedem let in sedem kvadragen vsakikrat pri pobožnem pogledu na sveto hostijo. Vsak teden enkrat popoln odpustek, če se to zgodi

zaporedoma vsak dan, pod navadnimi pogoji spo-
vedi, obhajila ter molitve po namenu papeževem.
Pij X., 18. okt. 1907.)

⊙ † Jezus, tebi živim, — Jezus, tebi
umrjem, — Jezus, tvoj sem živ in mrtev!
Amen.

(Odp. 300 dni. Benedikt XV., 3. dec. 1914.)

Jezus, moj Bog, ljubim te nad vse!

(Odp. 50 dni. Pij IX., 7. maja 1854.)

Predobrotljivi Jezus, ne bodi mi sod-
nik, ampak rešenik!

(Odp. 50 dni. Pij IX., 11. avg. 1851.)

O Jezus, krotek in iz srca ponižen,
stori moje srce enako svojemu Srcu!

(Odp. 300 dni. Pij. X. 13. sept. 1905.)

Presveto Srce Jezusovo, jaz verujem
v tvojo ljubezen do mene!

(Odp. 300 dni. Pij X. 29. jul. 1907.)

Za spreobrnjenje grešnikov:

⊙ † Presveto Srce Jezusovo, zaupam
v tebe!

(Odp. 300 dni. Pij X. 5. jun. 1906.)

⊙ Sladko Srce mojega Jezusa, daj, da
te ljubim vedno bolj in bolj!

(Odp. 300 dni. Pij IX. 26. nov. 1876.)

K oltarski Skrivnosti:

O Jezus, v najsvetejšem Zakramentu,
usmili se nas!

(Odp. 300 dni. Pij X. 20. maja 1911.)

⊙ † Hvaljen in zahvaljen bodi na vse večne čase najsvetejši in najveličastnejši Zakrament!

(Odp. 300 dni. Pij X. 10. apr. 1913.)

Hvaljeno bodi presveto Srce Jezusovo v najsvetejši Skrivnosti!

(Odp. 100 dni. Poslednja Pija X. 11. jul. 1914.)

Srce Jezusovo v najsvetejšem Zakramentu, ti ki iz ljubezni do nas goriš; napolni naša srca z ljubeznijo do sebe!

(Odp. 200 dni. Leo XIII., 6. febr. 1899.)

Hvaljeno bodi najsvetejše evharistično Srce Jezusovo!

(Odp. 300 dni. Pij X., 12. jun. 1905.)

Evharistično Srce Jezusovo, usmili se nas!

(Odp. 300 dni. Pij X., 26. dec. 1907.)

Gospod Jezus, varuj s svojim božjim Srcem našega svetega Očeta papeža!

(Odp. 300 dni. Pij X., 1907.)

K Jezusu, Mariji in sv. Jožefu:

Jezus in Marija!

(Odp. 300 dni. Pij X., 1904.)

Jezus, Marija in Jožef!

(Odp. sedem let in sedem kvadragen. Pij X., 1906.)

Jezus, Marija in Jožef, vam podarim svoje srce in svojo dušo! — Jezus, Marija in Jožef, stojte mi ob strani v zadnjem boju! — Jezus, Marija in Jožef, naj združen z vami mirno izdihnem svojo dušo!

(Odp. 300 dni, če se molijo vsi trije odstavki; 100 dni za vsakega posebej. Pij VII., 28. apr. 1807.)

V pomoč umirajočim in za rajne:

Božje Srce Jezusovo, spreobrne grešnike, brani umirajoče, odreši verne duše iz vic!

(Odp. 300 dni. Pij X., 1906.)

»Beati mortui«:

Blagor rajnim, ki so v Gospodu umrli! O moj Bog! umreti moram gotovo, ne vem pa: kdaj in kako, kje bom umrla. To edino vem, da bom vekomaj pogubljena, če v smrtnem grehu izdihnem svojo dušo. Preblazena Devica Marija, sveta Mati božja, prosi za me grešnico zdaj in ob uri moje smrti. Amen.

(Odp. 300 dni. Pij X., 12. jan. 1906.)

Za verne duše:

V. O Gospod, daj jim večni mir in pokoj! O. In večna luč naj jim sveti.

V. Naj počivajo v miru! — O. Amen.

(Odp. 300 dni, pa le za verne duše. Pij X., 13. febr. 1908.)

Mili Gospod Jezus, daj jim ... večni mir!

(Odp. 300 dni. Pij X., 18. marca 1909.)

Marija!

(Odp. 25 dni. Klemen XIII., 5. sept. 1759.)

»In conceptione tua«:

V tvojem spočetju, o Devica Marija, si bila že brezmadežna; prosi za nas pri Očetu, ki si rodila njegovega Sinu, spočetega od Svetega Duha.

(Odp. 100 dni. Pij VI., 21. nov. 1793.)

Češčeno bodi sveto in brezmadežno spočetje blažene Device Marije, Matere božje!

(Odp. 300 dni. Leo XIII., 10. sept. 1878.)

Marija, naše upanje, izkaži se nam milostna!

(Odp. 300 dni. Pij X., 8. jan. 1906.)

⊙ † Sladko srce Marijino, bodi moje rešenje!

(Odp. 300 dni. Pij IX., 30. sept. 1852.)

Naša ljuba Gospa od presvetega Srca, prosi za nas!

(Odp. 100 dni. Pij X., 28. jun. 1904.)

Naša ljuba Gospa od najsvetejšega Zakramenta, prosi za nas!

(Odp. 300 dni pred izpostavljenim Najsvetejšim. Pij X., 30. dec. 1905.)

Naša ljuba Gospa v Lurdu, prosi za nas!
(Odp. 300 dni. Pij X., 9. nov. 1907.)

Z namenom za združenje ločenih krščanskih
Cerkev:

O Marija, žalosti polna Devica in Mati
vseh vernikov Kristusovih, prosi za nas!
(Odp. 300 dni. Pij X., 1906.)

»Memorare« sv. Bernarda:

⊙ Spomni se, o premila Devica Marija, da še nikdar ni bilo slišati, da bi bila koga zapustila, ki je pod tvoje varstvo pribežal, tebe pomoči prosil in se tvoji priprošnji priporočal. — S tem zaupanjem navdan hitim k tebi, o devic Devica in Mati; k tebi pridem, in pred teboj vzdihujoč grešnik stojim; nikar ne zavrzi, o Mati Besede, mojih besed, temveč milostno me poslušaj in usliši. Amen.

(300 dni. Pij IX., 11. dec. 1846.)

Molitev za mir »Ave augustissima«:

⊙ † Zdrava, veličastna Kraljica miru, nad vse sveta božja Mati; pri najsvetejšem Srcu Jezusa, tvojega Sinu in kneza miru, te prosimo, stori, da se potolaži njegov srd in da nam vlada v miru. Spomni se, najmilejša Devica Marija, kako od pamtiveka ni bilo slišati, da bi kdo, tvoje

pomoči proseč, bil zapuščen. Jaz s takim zaupanjem navdana zdaj k tebi prihajam. Nikar, o Mati Besede, ne zavrzi mojih besed, ampak milostno poslušaj in usliši me, o mila, o sladka Devica Marija!

(Odp. 300 dni. Pij IX., 23. sept. 1846.)

O Mati moja, upanje moje!

(Odp. 300 dni vsakokrat. Benedikt XV., 27. januarja 1917.)

Dodatek.

⊙ Angel božji, ki si varih moj, razsvetluj in varuj me, vodi in vladaj me, ker tebi me je izročila očetovska ljubezen Najvišjega.

(Odp. 100 dni. Pij VII., 15. maja 1821.)

2. Molitve z nepopolnimi odpustki *le enkrat na dan.*

Angelski spev:

⊙ † Svet, svet, svet si ti, Gospod Bog vojskinih trum; polna je zemlja tvoje slave! Čast bodi Očetu, čast bodi Sinu, čast tudi Duhu Svetemu!

(Odp. 100 dni trikrat na dan ob vseh nedeljah in v osmini praznika sv. Trojice. Klemens XIV., 6. jun. 1770.)

Fiat!

Naj se zgodi; naj bo hvaljena in na veke slavljena najpravičnejša in najljubeznivejša volja božja v vseh rečeh.

(Odp. 100 dni. Pij VII., 19. maja 1818.)

O moj Bog! Daj, da te ljubim; edino plačilo za mojo ljubezen pa bodi, da te bom ljubil vedno bolj.

(Odp. 100 dni. Leo XIII., 15. marca 1890.)

☉ Moj Bog, moje edino dobro! Ti si mi vse; naj bi bila jaz tudi cela tvoja.

(Odp. 300 dni. Leo XIII., 13. marca 1902.)

Dodeli, o moj Bog, da se vsi ljudje v spoznanju resnice združijo; in da so edina srca vseh v krščanski ljubezni.

(Odp. 300 dni. Pij X., 21. jan. 1905.)

Za dobrotnike:

»Retribuere dignare, Domine«.

Povrni milostljivo, o Gospod, z večnim življenjem vsem, ki nam zavoljo tvojega imena kaj dobrega storijo! Amen.

(Odp. 50 dni dvakrat na dan. Leo XIII., 17. dec. 1892.)

Odrešenik sveta, usmili se nas!

(Odp. 50 dni. Leo XIII., 21. febr. 1891.)

Jezus, sin Davidov, usmili se me!

(Odp. 100 dni. Leo XIII., 27. febr. 1886.)

»Dulcissime Jesu«.

Presladki Jezus, pomnoži v meni vero upanje in ljubezen; in daj mi skesano in ponižno srce!

(Odp. 100 dni. Leo XIII., 13. sept. 1893.)

Daruj se Srcu Jezusovemu — pred njegovo podobo:

⊙ † O moj nad vse ljubeznivi Jezus! V dokaz svoje hvaležnosti in v zadoščenje za svoje mnoge nezvestobe ti darujem svoje srce; vso se tebi posvetim in trdno sklenem s tvojo milostjo, te nikdar več ne razžaliti.

(Odp. 100 dni. Pij VII., 9. jun. 1807.)

Sladko srce Jezusovo, bodi moja ljubezen!

(Odp. 300 dni. Leo XIII., 21. maja 1892.)

Ljubljeno naj bo vsepovsod presveto Srce Jezusovo!

(Odp. 100 dni. Pij IX., 23. sept. 1860.)

Srce Jezusovo, ki goriš iz ljubezni do nas, — užgi naša srca v ljubezni do sebe!

(Odp. 100 dni. Leo XIII., 16. jul. 1893.)

Hvala, čast in slava bodi božjemu Srcu Jezusa!

(Odp. 50 dni. Leo XIII., 14. jun. 1901.)

»Adoramus Te«:

Molimo te, o presveti Gospod Jezus Kristus, in slavimo te; ker s svetim križem svojim si odrešil svet!

(Odp. 100 dni, Leo XIII., 4. marca 1882.)

»Ecce cruce Domini«, 3. antifona v hvalnicah — Laudes — praznika Najdenja križa 3. maja, vklesana v od Siksta V. postavljen obelisk pred Petrovo cerkvijo v Rimu:

Glejte križ Gospodov! Pobegnite sovražne moči; zmagal je lev iz Judovega rodu, korenika Davidova. Aleluja!

(Odp. 100 dni odp. Leo XIII., 21. maja 1892.)

Hvaljeno, moljeno, ljubljeno, v hvalenosti počesčeno bodi vsak trenotek Srce Jezusovo v najsvetejšem Zakramentu, po vseh tabernakljih sveta, do konca dni. Amen.

(Odp. 100 dni. Pij IX., 29. febr. 1868.)

⊙ Slavljeno bodi preljubeznivo Srce ter najslajše ime Gospoda našega Jezusa Kristusa, in preblazene Device Marije njegove Matere; na vse veke vekov. Amen.

(Odp. 300 dni. Pij X., 2. dec. 1905.)

Moli sedemkrat:

⊙ † Zdrava Marija ...

in pristavi vsakokrat:

Sveta Mati, to te prosim,
Rane Kristusa naj nosim,
Vtisni v moje jih srce!

(Odp. 300 dni. Pij VII., 1. dec. 1815; potrdil
Pij IX., 18. jun. 1876.)

Tebi deviška Mati, ki nisi bila nikdar
omadeževana s kako krivdo, ne z osebno
in ne z izvirnim grehom, tebi se priporo-
čam in izročam jaz čistost svojega srca!
(Odp. 100 dni. Pij IX., 26. nov. 1854.)

O Marija, ki si brez madeža greha
prišla na svet, sprosi mi od Boga milost,
da bom mogla jaz brez greha se ločiti
odtod!

(Odp. 100 dni. Pij IX., 27. marca 1863.)

Sveta Devica Marija, Brezmadežna,
božja Mati in mati naša; govori ti za nas
k Srcu Jezusa, ki je tvoj sin in brat naš!
(Odp. 100 dni. Leo XIII., 20. dec. 1890.)

Zdrava Marija... O moja Gospa, o
Mati moja, tebi se vso darujem; in da se
ti vdano skažem, ti danes posvetim svoje
oči, svoja ušesa, svoja usta, svoje srce,
sebe vso popolnoma. Ker sem torej tvoja,
o dobra Mati, varuj me, brani me kakor
svojo lastnino in posest.

(Odp. 100 dni, če se moli zjutraj in zvečer.
Pij IX., 5. avg. 1851.)

O Marija, brez greha spočeta, prosi za nas, ki se k tebi zatekamo!

(Odp. 100 dni. Leo XIII., 15. marca 1884.)

O Marija, moja Mati, obvaruj me danes pred smrtnim grehom!

Pristavi še trikrat:

Zdrava Marija . . .

(Odp. 200 dni, če se moli zjutraj in zvečer. Leo XIII., 8. febr. 1900.)

O Marija, Mati božja in Mati milosti, prosi za nas in za rajne!

(Odp. 100 dni. Leo XIII., 15. dec. 1883.)

Zdihljaj sv. Filipa Nerija, ki ga je molil 63 krat na dan, v spomin 63 let Marijinega življenja na zemlji:

Devica Marija, Mati božja, prosi pri Jezusu za me!

(Odp. 50 dni. Leo XIII., 29. marca 1894.)

Naša ljuba Gospa od dobrih študij (dobrega učenja), prosi za nas!

(Odp. 300 dni. Pij X., 1906.)

Naša ljuba Gospa, rešiteljica sužnjev, prosi za nas!

(Odp. 200 dni. Pij X., 1906.)

Graduale iz mašnih bukev 29. septembra:

Sveti Mihael nadangel, brani nas v boju, da ne bomo pogubljeni na dan strašne sodbe!

(Odp. 100 dni. Leo XIII., 19. avg. 1893.)

O sveti Jožef, rednik našega Gospoda Jezusa Kristusa in pravi zaročenec Device Marije, prosi za nas!

(Odp. 300 dni. Leo XIII., 15. maja 1891.)

O sveti Jožef, vzglednik in patron častilcev presvetega Srca Jezusovega, prosi za nas!

(Odp. 100 dni. Leo XIII., 19. dec. 1891.)

Daj, o sv. Jožef, čisto nam živeti; tvojega se varstva vsikdar veseliti!

(Odp. 300 dni. Leo XIII., 18. marca 1882.)

Molitev sv. Bernardina Sienskega:

Spominjaj se nas, o sveti Jožef, in s tvojo mogočno priprošnjo bodi naš posredovalec pri svojem Sinu-varovancu; pridobi nam tudi naklonjenost blažene Device tvoje neveste, matere Onega, ki z Očetom in Svetim Duhom živi in kraljuje skozi neskončnih vekov veke. Amen.

(Odp. 100 dni. Leo XIII., 14. dec. 1889.)

V. Molimo za našega svetega Očeta papeža I...

O. Ohrani jih, o Gospod, poživljaj in osrečuj jih na zemlji; in ne daj jih v roke Njihovih sovražnikov! Oče naš... Zdrava Marija... Čast bodi...

(Odp. 300 dni. Pij IX., 26. nov. 1876.)

Molitev za popolno zdržnost:

Moj Bog in Oče, da ti pokažem svojo ljubezen in da ti vrnem razžaljeno čast ter pripomorem k zveličanju duš, trdno sklenem, da danes ne bom pil ne vina ne kake druge opojne pijače. — To premagovanje darujem tebi in ga združim z daritvijo tvojega Sina Jezusa Kristusa, ki se daruje vsak dan na oltarju v tvojo čast. Amen.

(Odp. 300 dni. Pij X., 29. marca 1904.)

Moli petkrat:

⊙ Za verne duše v vicah! Oče naš...
Zdrava Marija...

in premišljuj trpljenje Kristusovo, potem pristavi:

Tebe torej prosimo, pridi na pomoč svojim služabnikom, ki si jih s svojo dragoceno krvjo odrešil.

V. O Gospod, daj jim večni mir!

O. In večna luč naj jim sveti.

V. Naj počivajo v miru! O. Amen.

(Odp. 300 dni. Pij VII., 6. febr. 1817.)

Sklep. Krščanska žena, glej, tako veliki in dragoceni so zakladi svete Cerkve; cela zakladnica jih je! Nikdo jih ne more vzdigniti, ki je s smrtnimi grehi omadeževan; odpre pa to zakladnico vsako čisto, ali vsaj spokorjeno srce! To dobro pomnite! — Toda so še

3. izredni zakladi

in sicer:

Junaški dar za verne duše.

Nekatere pobožne duše darujejo namreč enkrat za vselej vso ogromno množino odpustkov, kolikorkoli jih bodo še dobili, za verne duše v vicah. Lepa navada je, izročiti zasluženja dobrih del in odpustke blaženi Devici Mariji, da jih ona v prid obrne tistim dušam, katerim najprej želi pomagati. To je junaški čin, velikanski dar; to je prava ljubezen, ki vse da. S tem si pridobimo, ne glede na božje dopadenje, hvaležnost vernih duš, ki niti v vicah, še manj pa v nebesih ne bodo pozabile svojih junaških prijateljev. Krščanska žena! Na pomoč vernim dušam; one so pomoči najbolj potrebne, zares revne duše, ker same si ne morejo pomagati. Tvoje čisto srce pa lahko zajema iz zakladnice, kakor iz globokega studenca, za nje »živo vodo«, ki hladi in rešuje. Daj, odloči se k junaškemu činu ljubezni. V večnosti bodeva se ga veselila! Besede za to niso nikake predpisane, namen zadostuje. Obrazcev pa je mnogo. N. pr. reci enkrat za vselej tako:

Nebeški Oče! V združenju z zasluženji Jezusa in Marije: Ti darujem za verne duše v vicah: vsa zadoščenja vseh dobrih del celega svojega življenja, kakor tudi vse odpustke, katerih sem že ali bom jaz zdaj v življenju, ali pa po smrti po drugih deležna. — In vsa ta zadoščenja svojih dobrih del, ter vse popolne in nepopolne odpustke polagam zdaj in za vselej v najčistejše roke brezmadežne Device Marije,

da jih ona tistim dušam podari, katere njena modrost in materinska ljubezen najprej želi in more rešiti iz vic. — Sprejmi, o moj Bog, milostljivo ta dar in dodeli, da bom za to od dne do dne naraščala v tvoji milosti. Amen.

(Popolni odpustek 1. vsem pri vsakem svetem obhajilu, če tudi vsak dan. 2. Popoln odpustek vsak ponedeljek tudi brez obhajila, če si pri celi sveti maši. Pij IX., 30. sept. 1852.)

Izročitev v voljo božjo za slučaj smrti.

Gospod, moj Bog, iz tvoje roke sprejem že zdaj vdano in radovoljno smrt kakršnokoli, z vsemi njenimi stiskami, mukami in bolečinami, kakor bo tebi všeč.

(Popolni odpustek za smrtno uro, za vse vernike, kateri enkrat v svojem življenju na katerikoli dan po spovedi in obhajilu ta čin vdanosti s pravo ljubeznijo do Boga obudijo. Na prošnjo mnogih dušnih pastirjev in z ozirom, da mnogi, ne da bi jim bil dan čas za pripravo, nagloma umrjejo, je papež Pij X. dne 9. marca 1904 podelil to veliko milost.)

Porciunkula.

»Porciunkula« je starodavna cerkvica Naše Ljube Gospe s pridevkom »Angelske« pri Asisih. Sv. Frančišek jo je dobil v dar od benediktincev, jo popravil in tako je postala prva frančiškanska cerkev — zibelka frančiškanskega reda. Zdaj je

črez to cerkvico postavljena veličastna hiša božja (»patriarhalna bazilika«), odpustki pa se dobijo le znotraj stare cerkvice. Izprosil si jih je še sam sv. Frančišek od papeža Honorija III. Dandanes velja: Odpustki Porciunkule se zadobijo od poldne predvečera (1. avgust) do polnoči 2. avgusta tolikrat, kolikorkrat se pogoji izpolnijo. Posebno odlikovanje teh odpustkov je torej (kakor pri nekaterih nepopolnih), da se morejo dobiti i s t e g a d n e večkrat, mnogokrat, skoraj nešteto krat, dasi se je spoved in sv. obhajilo opravilo le enkrat; medtem ko se vsak drug popoln odpustek zadobi dnevno le enkrat. Ker se morejo darovati v prid dušam v vicah, je Porciunkulin čas pač čas velike žetve vernih duš! — Pogoji so: 1. s p o v e d, ki se lahko opravi že en celi teden prej; tistim pa, ki hodijo k spovedi vsaj vsakih 14 dni, za Porciunkulo ni treba še posebej iti k spovedi. 2. S v e t o o b h a j i l o, ki se more v ta namen prejeti 1. do 10. avgusta, in sicer v katerikoli cerkvi. 3. O b i s k kakšne mino-ritske, frančiškanske, kapucinske ter tudi druge cerkve, ki ima za to poseben privilegij od svete Stolice, in sicer od poldne predvečera ali na praznik 2. avgusta do

polnoči. Za vsak ponovljen odpustek se mora seveda posebej iz cerkve stopiti in se zopet vrniti ter vsakikrat moliti šestkrat: Očenaš... Zdrava Marija... Čast bodi — po namenu papeževem...

Vernih duš dan.

Dne 25. junija 1914, torej osem tednov pred svojo smrtjo je papež Pij X. naklonil vernim dušam še največji dar: **popoln odpustek** na dan Vernih duš tolikokrat, kolikor kratkoli kdo zopet na novo v kako cerkev ali javno kapelo stopi in izpolni pogoje. Razložek je pa ta: Odpustki Porciunkule se morejo, kdor hoče, darovati za verne duše; odpustki Vernih duš dneva pa gredó samo v prid vernim dušam v vicah. — Pogoji so: Dobiti so od poldneva praznika Vseh svetih do solnčnega zahoda dneva Vernih duš (2. novembra) v kateremkoli javnem svetišču. Spoved se lahko opravi že en cel teden pred 2. novembrom, obhajilo naj se sprejme 1. ali 2. novembra; oboje v katerikoli cerkvi in poslednje tudi na smrtni postelji. Tistim, ki hodijo vsak dan ali skoraj vsak dan k obhajilu, ni treba še posebej k spovedi. — Prej je bilo v zadoblenje teh odpustkov treba nositi blago-

slovljeno svetinjo sv. Benedikta, zdaj se to več ne zahteva.

Misijonski križ.

(Misijonsko znamenje križevo stoji lahko v cerkvi, bolje pa zunaj cerkve. Križ mora biti iz lesa trpežno narejen in močno na svojem mestu pritrjen, ne tak, ki se nosi pri procesijah; »Kristus« je lahko tudi kovinast. Blagoslovi naj ga duhovnik, ki je vodil sveti misijon, ali vsaj imel nekaj misijonskih pridig; pa le s privoljenjem škofovim, ki mora biti torej še pred postavitvijo obveščen. Odpustki so:)

A. **Popolni**: 1. na dan blagoslovljenja misijonskega križa; 2. na dan obletnice blagoslovljenja; 3. na dan Najdenja svetega križa (3. maja); 4. na dan Povišanja sv. križa (14. septembra); ali v vseh štirih slučajih: enega izmed sedem sledečih dni, pod pogoji: prejema svetih zakramentov, obiskanja križa, in če je ta izven cerkve, obisk tudi cerkve ter molitev po namenu papeževem.

B. **Nepopolni**: pet let in pet kvadranten enkrat na dan, ki ga dobi, kdor s skesanim srcem izkaže na zunaj čast misijonskemu križu in moli: Oče naš... Zdrava Marija... Čast bodi... v spomin Gospodovega trpljenja.

(Pij X. 13. avgusta 1913.)

II. Očitna služba božja.

A. Pridiga.

Pesem pred pridigo.

(Očenaš.)

Bog Oče, ki v nebesih
 Kraljuješ vekomaj,
 Na duši in telesi
 Svoj blagoslov nam daj.
 Naj bode posvečeno
 Presveto tvoj' ime;
 Živé naj tebi v slavo
 Vsi narodi zemljé.

Kraljestvo tvoje pridi
 In vladaj v srcih ti,
 Presveta tvoja volja
 Naj vselej se zgodi.
 Daruj nam vsak dan kruha
 Za dušo in telo;
 Naj sveto obhajilo
 Še v smrti hrana bo.

Odpusti, Bog nebeški,
 Da smo žalili te;
 Iz srca odpustimo
 Tud' mi dolžnikom vse.
 Ne pelji nas v skušnjava
 In zlega reši nas,
 Da bomo tebi hvalo
 Dajali večni čas.

(Pri pridigi se molijo ob nedeljah in praznikih
 »Tri božje čednosti«. — Odp. sedem let in sedem
 kvadragen vsakikrat. Glej str. 87 spodaj.)

Tri božje čednosti.

V e r a. Vérujem v tebe, pravi tro-
 edini Bog, — Oče, Sin in Sveti Duh, —
 ki si vse ustvaril, — ki vse ohranjuješ in
 vladaš, — ki dobro plačuješ in hudo ka-
 znuješ. — Vérujem, da se je Sin božji
 včlovečil, — da nas je s svojo smrtjo na
 križu odrešil, — in da nas Sveti Duh s
 svojo milostjo posvečuje. — Vérujem in
 trdim vse, kar si ti, o Bog, razodel, — ter
 nam po sveti katoliški Cerkvi zapovedu-
 ješ verovati. — Vse to vérujem, — ker si
 ti, o Bog, sam na sebi resnica, — in torej
 ne moreš varati in ne varan biti. — V
 tej veri hočem živeti in umreti. — O Bog,
 poživi mojo vero!

U p a n j e. Upam in trdno pričakujem, o Bog, — da mi boš po zasluženju Jezusa Kristusa dal večno zveličanje, — ki si ga obljubil vsem, kateri izpolnjujejo tvoje zapovedi. — Zato tudi upam od tebe odpuščanja svojih grehov — in vseh drugih milosti, katerih potrebujem, — da si zaslužim večno zveličanje. — Vse to upam od tebe, — ker si vsemoogočen, neskončno dobrotljiv, usmiljen in zvest, — in torej moreš in hočeš izpolniti, kar si obljubil. — V tem upanju hočem živeti in umreti. — O Bog, utrdi moje upanje!

L j u b e z e n. O moj Bog! Ljubim te nad vse, — ker si največja dobrota in neskončno popoln, — in torej zavoljo samega sebe vreden vse ljubezni. — In ker ljubim tebe, — ljubim tudi svojega bližnjega, prijatelja in neprijatelja, — in ga hočem ljubiti kakor samega sebe. — V tej ljubezni do tebe hočem živeti in umreti; rajši hočem dati vse, — kakor tebe in tvojo ljubezen s kakim grehom izgubiti. — O Bog, vnemaj vedno bolj in bolj mojo ljubezen do tebe. Amen.

B. Daritev svete maše.

U v o d. Daritev svete maše je središče našega bogoslužja, vir vseh nebeških dobrot! Od vsega, kar hrani naša sveta Cerkev na zemlji svetega, je najsvetejše, Bogu najbolj dopadljivo, za nas pa najkoristnejše to: daritev svete maše! In sicer zategadelj, 1. ker je sveta maša daritev neskončne vrednosti. Vse je tukaj kakor takrat na Kalvariji: isti dar in isti duhoven Jezus Kristus, ki se je daroval za zveličanje celega sveta; daritev na križu ter daritev svete maše se bistveno ne razločujeta, različen je samo način darovanja. — 2. Je sveta maša najvzvišenejša hvalna, zahvalna, pravna ter prosilna daritev; ker z ničimer drugim ni mogoče izkazati Bogu večje slave, lepše zahvale, nobene vrednejše sprave za grehe ponuditi mu ni mogoče, nikakor izreči iskrenejše prošnje, kakor z našo najsvetejšo daritvijo. — 3. Je tudi moč te daritve neskončna. Sv. Krizostom pravi: »Sveta maša ima zares isto moč in učinek, kakor Kristusova smrt na križu. Angeli čakajo na čas te svete daritve, da bi mogli s tem večjim uspehom prositi za nas.« In sv. Lavrencij Justiniani nas zagotavlja: »Zares, preslaba je vsa človeška zgovornost, da bi mogla dopovedati, kako obilni so sadovi daritve svete maše. Tukaj se grešnik z Bogom spravi, pravični se v svoji pravičnosti potrdi; tukaj se množijo zasluženja, odpuščajo se grehi, čednosti naraščajo, skušnjave prenehajo, padli se zopet zravnavajo, rajni rešijo njih muk.«

Krščanska žena, če vse to prevdariš, ali te ne navdaja veliko spoštovanje do častitljive daritve svete maše?! Ali ne boš vsega storila, da si pričujoča pri nji, kolikorkratkoli je le mogoče!?

— Vendar še to dobro pomni: Mali grehi se nam zbrisajo z močjo daritve svete maše, če smo pri nji pobožnega srca pričujoči in za to prosimo. Najbolj primerna je ta prošnja takrat, ko duhovnik moli »konfiteor«, t. j. očitno spoved. Takrat obudi tudi ti popolno kesanje!! Zastran velikih grehov, kjer je treba cerkvene odveze, pa je moč daritve svete maše le v tem, da pridobi pri dobrotljivem Bogu milost resničnega poboljšanja tistemu, ki je pobožno pričujoč.

Pri zadnjem evangeliju je najprimernejše, še enkrat na kratko obuditi tri božje čednosti: vero upanje in ljubezen.

Prva sveta maša: na čast svete Trojice.

(Ob nedeljah in praznikih Gospodovih.)

Pripravljalna molitev.

V imenu † Očeta in † Sina in Svetega † Duha. Amen.

O presveta Trojica, zahvalim se ti iz vseh svojih moči za brezštevilne ter neprecenljive dobrote, ki sem jih prejela od prvega trenutka svojega žitja do današnjega dne! Hvala tebi, Oče, da si me stvaril ter da me v moj časni in večni blagor ohranjuješ! — Hvala ti, Bog Sin, ki si iz ljubezni do nas sprejel človeško naravo, šel za nas v najbridkejšo smrt ter prelil na križu svojo kri, da bi nas rešil večne

smrti in nas spravil z nebeškim Očetom! — Hvala tebi, o Sveti Duh, da si nas pri svetem krstu posvetil, storil nas otroke božje ter dediče večnega kraljestva! — Kako naj se ti, o presveta Trojica, primerno tvojemu veličanstvu zahvalim za vse to?! O vsi nebeški duhovi, tudi vi vsi božji izvoljenci, in ti blažena med ženami, Marija Mati božja, ... dajte mi z vami slaviti velikega Boga ter se mu res dopadljivo zahvaliti za vso njegovo neskončno dobroto! Ker jaz sama, in če bi imela tudi tisoč grl in src, bi ne mogla, kakor sem dolžna, se ti dovolj zahvaliti, o sveti tro-edini Bog, ki živiš in kraljuješ na vse veke. Amen.

Konfiteor. — Očitna spoved.

(Popolni kes in obžalovanje.)

O moj Bog in moj Gospod, grešila sem, mnogokrat in veliko grešila ter zaslužila, da me na večno v peklu kaznuješ! Bodi mi milostljiv ubogi grešnici! — Tvoj božji Sin je iz ljubezni do nas vseh umrl na križu, jaz pa sem njegovo ljubezen povračevala z nehvaležnostjo! Obžalujem iz celega srca! — Ti, o moj Oče nebeški, si neskončno dober, jaz pa sem te tako zelo razžalila! Obžalujem to z vsemi svojimi

močmi in trdno sklenem: iz ljubezni do tebe varovati se vsakega greha, ogibati se vseh bližnjih priložnosti v greh, in uporabljati vse nam dane pripomočke, da se poboljšamo! — Tako te ljubim, o moj Bog in moj Gospod, da bi te na noben način ne hotela več žaliti! Daj mi k temu vedno svojo milost!

Kyrie eleison!

Gospod, usmili se nas!

Kristus, usmili se nas!

Kristus, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Gloria. — Slava.

Slava na višavah Bogu. In na zemlji mir ljudem dobre volje. Hvalimo te, častimo te, slavimo te. Hvalo ti dajemo za voljo velike tvoje slave. Gospod Bog, Kralj nebeški, Bog Oče vseмогоčni! Gospod, Sin edinorojeni, Jezus Kristus! Gospod Bog, Jagnje božje, Sin Očeta! Ki odjemlješ grehe sveta, usliši naše prošnje! Ki sediš na desnici Očeta, usmili se nas! Ker ti sam si svet, ti sam Gospod, ti sam najvišji, Jezus Kristus, s Svetim Duhom v slavi Boga Očeta. Amen.

Oremus! — Molimo!

O presveta Trojica, edini, pravi Bog, uči me, vodi in podpiraj me na vseh mojih potih in pri vseh mojih podjetjih! Oče vse-mogočni, pri neskončnosti tvojega veličanstva te prosim, utrdi moj razum, da se vedno tebe zavedam in živim v tvoji pričujočnosti; napolni tudi moje srce s svojimi nebeškimi mislimi in željami! — O božji Sin, modrost Očeta, Luč sveta, dodeli mi pravo spoznanje božjih resnic — in mojih premnogih nepopolnosti! — O Sveti Duh, ki si ljubezen Očeta s Sinom, stori v svoji neizrekljivi dobroti, da bo moja volja vedno združena z božjo voljo; ter razneti moje srce s tako mogočnim, svetim ognjem svoje ljubezni, da té nebeške ljubezni nič na svetu ne bode moglo pogasiti! — O presveta Trojica, moje edino dobro, o da bi te mogla ljubiti in hvaliti tako, kakor te proslavljajo vsi blaženi duhovi v nebesih! O da bi imela ljubezen in moči vseh stvarjenj na zemlji! Rada bi nje posvetila le tebi, dasi bi bilo tudi to še vse premalo ter bi neskončno zaostajalo za tisto ljubeznijo, ki si nje vreden ti, Edini, Neskončni, ki bi bil le sam zmožen se vredno slaviti in ljubiti. Amen.

Lectio. — Branje.

O moj Bog, ki si me v svoji neskončni dobrotljivosti privedel k spoznanju svojega svetega razodetja ter mi po tej milosti pripoznal prednost pred neštetimi milijoni, ki tvojih zapovedi še ne poznajo, ... iz celega srca se priznavam kot spoznavalko tvojega res edino-zveličavnega razodetja, ter spoštljivo sprejemem vse nauke, ki si mi jih že v stari zavezi podelil po prerokih, v novi pa po svojem edino-rojenem Sinu Jezusu Kristusu, apostolih in zdaj po svoji sveti Cerkvi. Častim te nauke s tisto pokorno vdanostjo, ki gre besedi božji; spolnjevati te božje besede pa je moje največje veselje! O moj Bog, da bi vendar tudi jaz čutila tisto ljubezen do tebe, kakor so jo čutili svetniki v stari in novi zavezi! Daj mi milost, da sem ti vdana z gorečnostjo patriarhôv, s pokorščino prerokôv, da ti vse svoje žive dni služim v ljubezni, kakor so ti služili do zadnjega zdihljaja apostoli in za njimi vsi tvoji svetniki! Amen.

Evangelium.

O moj Bog, daj mi prav spoznati veliko srečo v tem, da zraven bukev prerokov in apostolskih pisem imamo tudi

sveto knjigo nove zaveze: evangelije, kjer nastopa kot naš Učenik večnih resnic sam tvoj edino-rojeni Sin Jezus Kristus! Zato tudi je vsaka beseda, ki jo slišim zdaj na glas prebirati, Njegova beseda. — Govóri, o Gospod, moje srce je pripravljenol

Credo. — Verujem.

Vérujem v enega Boga, Očeta vsemo-gočnega, Stvarnika nebes in zemlje, vseh vidnih in nevidnih reči. In v enega Gospoda Jezusa Kristusa, Sina božjega edino-rojenega. In iz Očeta rojenega pred vsemi veki. Boga iz Boga, Luč od Luči, Boga resničnega iz Boga resničnega. Rojenega, ne stvarjenega, isto-bistvenega z Očetom; po katerem je vse stvarjeno. Ki je zavoljo nas ljudi, in zavoljo našega zveličanja prišel iz nebes. (Se globoko prikloni:) In se je včlovečil po Svetem Duhu iz Marije Device. In je človek postal. Križan bil tudi za nas; pod Poncijem Pilatom trpel, in pokopan bil. In je vstal tretji dan glasom Pisem. In je šel v Nebesa; sedi na desnici Očeta. In zopet pride v slavi, sodit žive in mrtve; čigar vlade ne bo konec. In v Duha Svetega, Gospoda in oživljajočega; ki iz Očeta in Sina izhaja. Ki se z Očetom in Sinom skupno moli in

proslavlja; ki je govoril po prerokih. In v eno sveto, katoliško, in apostolsko Cerkv. Spoznavam eden krst v odpuščenje grehov. In pričakujem vstajenje mrtvih. In življenje prihodnjega veka. Amen.

Offertorium. — Darovanje.

O n e b e š k i O č e, naš Bog, ki si dal nebeški kruh: našega Gospoda Jezusa Kristusa — za hrano celemu svetu; sprejmi milostno to našo današnjo daritev in blagoslovi nas, ki ti jo v ponižnosti prinašamo! Daj svoj blagoslov vsem, za katere se še posebej daruje! Pomačaj mi in vsem pričujočim, da se bomo z iskreno pobožnostjo udeležili svetih skrivnosti.

O G o s p o d J e z u s K r i s t u s, naš Bog, ki si se sam kot pohlevno jagnje daroval na križu za zveličanje celega sveta, ozri se z višav milostno na nas, posveti našo daritev in spremeni ta kruh in to vino v svoje presveto Telo in Kri, v proslavo svojo ter v naše posvečenje!

O Sveti Duh, naš, Bog, pridi črez nas in blagoslovi darove, pripravljene za svete skrivnosti; napolni nas z bogastvom svojih milosti, vžgi nas z ljubeznijo ter stori, da bodo naša srca pred obličjem tvojega veličanstva postala čista, sveta daritev! Amen.

Praefatio. — Slavospev.

Sursum corda! — Kvišku srca! K tebi, o Gospod, povzdigamo zdaj svoja srca, ter se ti, našemu Bogu, zahvaljujemo. Ker zares prav in vredno je, lepo in zaslužno, da ti vsikdar in povsod hvalo dajamo, o Gospod sveti, Oče vsemogočni, večni Bog. Ti, ki si s svojim edinorojenim Sinom in Duhom Svetim en Bog, en Gospod; ne sicer v eni edini osebi, ampak v osebah treh ene ter iste narave. In kar mi po tvojem razodetju verujemo o tvojem veličanstvu, isto verujemo o tvojem Sinu in o Svetem Duhu brez vsakršnega razločka: da se mora pri spoznavanju pravega in večnega božanstva moliti v osebah različnost, v bitju edinost in v veličanstvu enakost. To veličanstvo slavijo angeli in nadangeli, kerubini tudi in serafini, ki se neprestano radujejo dan za dnevom enoglasno v besedah:

Sanctus. — Svet.

Svet, svet, svet Gospod Bog Sabaot! Nebo in zemlja sta polna tvoje časti! Slava na višavah! Hvaljen bodi, ki pride v imenu Gospodovem. Slava na višavah!

Memento. — Spomini za žive.

O Bog, po tej sveti daritvi tvojega Sinu te ponižno prosim: blagoslovi in daj zadostno moč poglavarju svete Cerkve I. rimskemu papežu, ... blagoslovi našega škofa I., ... in vse cerkvene predstojnike. Razsvetluj in vodi njih, da bodo mogli vse njihovi skrbi izročene vernike pripeljati k pravemu spoznanju, o Bog, tvoje svete volje ter k voljni pokorščini naproti tvojim zapovedim! — Podpiraj, prosim te, o moj Bog, našega kralja I. z vso posvetno gosposko vred, da bodo po njih skrbi in previdnosti mogli vsi državljani v tvojem miru srečno živeti! — Prosim te, o Bog, za vse pravoverne katoliške kristjane: za pravične, da vztrajajo v svoji pravičnosti in svetosti, ... za grešnike, da bi krenili s pota grehov k boljšemu življenju, ... za vse revne, žalostne, bolnike, jetnike, ... za vse, ki se nahajajo v stiskah in nadlogah. Pomačaj njim milostno zavoljo zaslужenj tvojega Sina Jezusa Kristusa, ter jih reši vseh nadlog in vsega hudega! Amen.

(Znamenje zvončka pred povzdigovanjem!)

O Bog, zdaj naj umolknejo v meni vsa človeška nagnjenja, ... vse posvetno zgini popolnoma iz mojih misli; s strahom in

trepetom padam na kolena zdaj pred te, o Jezus, kralj kraljêv, vladar vseh vladarjev, ker ti naš Bog sam prihajaš na oltar, da bi se za nas, tvoje vernike, žrtvoval, in celo za hrano se ponujaš svojim častilcem.

Spreminjanje. Povzdigovanje.

Pomni! Tisti, ki so dobro poučeni v pre-mišljevanju verskih reči (meditaciji), storijo prav, če namesto branja z veliko pazljivostjo predse gledajo ter z iskreno pobožnostjo premišlujejo svete skrivnosti, ki se godijo na oltarju. V trenutku povzdigovanja pa naj se obrne vse ljudstvo k oltarju ter spoštljivo gleda na najsvetejši zakrament. Saj ko ga je postavil, ga je naš Gospod izrečno pokazal svojim apostolom rekoč: Glejte, zdaj, kar sem vam obljubil! To je moje telo! To je moja kri! Zato tudi sveta Cerkev naroča mašniku, naj visoko povzdigne sveto hostijo, naj pokaže ljudstvu kelih, zakaj? Pač, da ljudstvo vidi sveto Telo, da čuti bližino svete Krvi! To staro navado temeljito obnoviti, je papež Pij X. (18. oktobra 1907) podelil odpustek 7 let in 7 kvadragen vsakikrat, vsem vernim, ki izgovorijo besede: »Moj Gospod in moj Bog!«, ko obenem gledajo v sveto Rešnje telo; povrh še popoln odpustek pod navadnimi pogoji vsak teden, če sedem dni zaporedoma vsaj enkrat na dan isto storijo. Ta velika mera podeljenih odpustkov nam je pač na mili način naravnost ukaz, da takole storimo: Ko mašnik pred in po povzdigovanju hostije, potem keliha pokleka, naj klečeči verniki priklonijo glave; ko povzdigne, naj tudi povzdig-

nejo oči, naj gledajo v Telo ter Kri Gospodovo, pa tudi po večkrat izgovarjajo besede:

»Moj Gospod in moj Bog!«

Le kdor bi tega ne vedel izvršiti, kakor se spodobi, naj bere v tihi pobožnosti:

Molim te, o kruh življenja, moj božji Odrešenik, kralj nebes in luč sveta, vladar vseh vladarjev, knez miru, moč božja, modrost večnega Očeta!

Molim te, človeštva rešenik, zagovornik grešnikov, moč slabih, tolažba žalostnih, neskončno veliko plačilo pravičnih!

Molim te, o kelih izveličanja, zdravilo duš, žrtva miru, Odrešenik sveta, ki si genil Očetovo srce, da je pogledal z nebes na bedo človeštva ter se ga usmilil!

Po povzdigovanju.

O ljubi Jezus, molim te, hvalim in slavim te iz vse svoje duše; zahvalim se ti za ljubezen, s katero si se ponižal in vzel nase našo človeško naravo, 33 let žejo, glad in vse druge težave prenašal, se dal vjeti, zvezati, bičati, zapljuvati in s trnjem kronati, na smrt obsoditi; potem si nesel težek križ, bil slečen, na križ pribit, umorjen, . . . ostra sulica je prebodla tvojo

sveto stran. Tvoja ljubezen, o Jezus, s katero to svoje trpljenje dan za dnevom ponavljaš na tisoč in tisočih oltarjih, je res neskončna! Daj mi, da te za to ljubim z vsemi svojimi močmi!

Memento. — Spomini za rajne.

O moj Bog, podeli svojo milost dušam vseh vernih kristjanov, ki so zaspali v miru svete Cerkve! Spomni se, o Gospod, zlasti še ... I. I. (mojih staršev, bratov in sester), ... sorodnikov, ... dobrotnikov, ... prijateljev, ... sovražnikov, ... ter vseh, katerih se nikdo na zemlji več ne spominja! Usmili se jih! Zaradi daritve svete maše bodi, o Gospod, milostljiv vernim dušam v vicah! Izkaži slednjič, o neskončno dobrotljivi Bog, nam vsem, tvojim zvestim vernikom, milost ob uri naše smrti in daj nam te enkrat gledati in uživati v družbi tvojih svetnikov na vse veke. Amen.

Pater noster. — Oče naš.

O č e n a š, kateri si v nebesih! Posvečeno bodi tvoje ime! Pridi k nam tvoje kraljestvo! Zgôdi se tvoja volja, kakor v nebesih, tako na zemlji! Daj nam danes naš vsakdanji kruh! In odpusti nam naše

dolge, kakor tudi mi odpuščamo svojim dolžnikom! In ne pelji nas v skušnjava; temveč reši nas, te prosimo o Gospod, od vsega preteklega, sedanjega, pa tudi prihodnjega zlega! Daj tudi po priprošnji blažene Device Marije, tvojih svetih apostolov Petra in Pavla ter vseh svetnikov milostno mir našim časom, da bomo s pomočjo tvoje dobrote vedno prosti greha ter varuj pred vsemi skušnjavami. Po Gospodu našem Jezusu Kristusu tvojem Sinu, ki s teboj živi in kraljuje v edinstvu s Svetim Duhom, Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

Agnus Dei. — Jagnje božje.

Jagnje božje, ki odjemlješ grehe sveta, usmili se nas!

Jagnje božje, ki odjemlješ grehe sveta, usmili se nas!

Jagnje božje, ki odjemlješ grehe sveta, daj nam svoj mir!

Molitev pred obhajilom.

O moj Bog in Odrešenik, Jezus Kristus, vir vsega dobrega! Kakor jelen po požirku hladne vode, tako hrepeni moja duša po tebi in si ne želi nič drugega,

kakor imeti in ljubiti samo tebe. Daj mi to milost, da se bo moje srce, usta, vse v meni le v tebi radovalo! — O moj Jezus, potegni me vun iz skušnjav tega sveta, odpri mi svoje srce! V njem naj prebiva moja duša ter naj te slavi, ki si krasota nebeškega Jeruzalema, popolna radost njih, ki hodijo za teboj; luč in veselje vseh src, ki te ljubijo! — O moj Jezus, radost vseh izvoljenih v nebesih, naj se konča moje potovanje na zemlji in boji; daj mi kmalu priti v blaženo deželo zveličanih, da bi te smela tam od obličja do obličja gledati, kjer živiš in kraljuješ z Očetom in Svetim Duhom, ... kjer te s slavospevi častijo trume nebeščanov, ... kjer ti, resnica, luč in pravica, z žarki svoje slave poveljučuješ izvoljene svoje, ... kjer vsi z ljubeznijo do tebe navdihovani pozabljajo celo na se, da le k tebi v neskončni radosti molitve, slavospevih in zahvale korpné. — O moj Jezus, daj mi vedno ostati združenemu s teboj!

Sveto obhajilo.

Gospod nisem vreden, da greš pod mojo streho, ampak reci le z besedo, in ozdravljena bo moja duša!

(Trikrat.)

Telo Gospoda našega Jezusa Kristusa naj ohrani mojo dušo za večno življenje. Amen.

Sklepne molitve.

MOLIMO. Daritev, ki smo jo zdaj v združenju z duhovnikom tebi, o Gospod, veselega srca prinesli, naj nam doseže spravo, da bi mogli zaupanja polni v miru zvesto tebi služiti.

Hvala tebi, nebeški Oče, za vse milosti te svete maše! Sprejmi jo v svojo čast in moje zveličanje! Tvoj sveti blagoslov naj me spremlja po vseh mojih potih, in naj me vodi v večno življenje.

Mašnikov blagoslov.

Vsemogočni, večni in usmiljeni Bog, ki v višavah prebivaš in se milostljivo oziraš na vse svoje stvari, na kolenih pred teboj te prosim, pošlji mi svoj blagoslov k zveličanju in miru moje duše. V imenu † Očeta, in † Sina, in Svetega † Duha. Amen.

Zadnji evangelij.

O moj Bog in moj Gospod, vérujem v tebe, ker le ti si večna resnica! — O moj Bog in moj Gospod, upam v te, ker le ti

si neskončno dobrotljiv, vsemogočen in zvest! — O moj Bog in moj Gospod, ljubim te nad vse, ker le ti si v svoji neskončni popolnosti vse ljubezni vreden!

Druga sveta maša:
na čast Matere božje,
 (Zlasti za Marijine praznike in sobote.)

Pripravljalna molitev.

V imenu † Očeta, in † Sina, in Svetega † Duha. Amen.

Vsemogočni, večni Bog, nebeški Oče! V ponižnosti svojega srca, polna zaupanja v te se približam zopet oltarju, kjer se bo pred tvojim božjim veličanstvom ponavljala presveta daritev tvojega Sinu na svetem križu, zraven katerega je stala tudi Marija, njegova sveta Mati! Ti, o Bog, si jo oblagodaril z najobilnejšimi milostmi ter jo povzdignil nad vse njenega spola! Zato občudujemo v nji ne samo ponižno tvojo deklo, temveč tudi najbolj vzvišeno Gospo ter tisto ženo, ki je stari kači glavo strla. Slava tebi, o Bog za to; slava pa tudi brezmadežnemu spočetju Device, božje Matere našega Gospoda Jezusa Kristusa!

Konfiteor. — Očitna spoved.

(Popolni kes in obžalovanje.)

O moj Bog in moj Gospod, grešila sem, mnogokrat in veliko grešila ter s tem zaslužila, da me po pravici na večno v peklu kaznuješ! Bodi mi milostljiv ubogi grešnici! — Tvoj božji Sin je iz ljubezni do nas vseh umrl na križu, jaz pa sem njegovo ljubezen povračevala z nehvaležnostjo! Obžalujem to iz celega srca! — Ti, o moj Oče nebeški, si neskončno dober, jaz pa sem te tako zelo razžalila! Obžalujem to z vsemi svojimi močmi in trdno sklenem: iz ljubezni do tebe varovati se vsakega greha, ogibati se vseh bližnjih priložnosti v greh, in uporabljati vse nam dane pripomočke, da se poboljšamo! — Tako te ljubim, o moj Bog in moj Gospod, da bi te na noben način ne hotela več žaliti! Daj mi k temu vedno svojo milost!

Kyrie eleison.

Gospod, usmili se nas!

Kristus, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Kraljica Srca Jezusovega, prosi za nas!

Kraljica nebes in zemlje, prosi za nas!

Gloria.

Slava Bogu na višavah in mir ljudem na zemlji, ki so dobre volje! Slavljen bodi naš Bog, ki se je milostljivo spomnil svojega ljudstva in mu pripravil odrešenje! — O Gospod Jezus Kristus, ki si iz usmiljenja do nas vzel na se človeško podobno in prebival med ljudmi, da bi poiskal in zveličal, kar je bilo zgubljenega... ljubimo te, hvalimo, molimo te! — Ti si Jagnje božje, ki odjemlješ grehe sveta; usmili se nas! Ti sediš na desnici Boga, nebeškega Očeta, in si pri njem naš posredovalec in priprošnjik. Za to ti bodi čast in hvala vekomaj! — Ti sam si Sveti, ki si Marijo, svojo mater, nad vse stvarjenje posvetil! Ti sam si Gospod, ki si Marijo, svojo mater, storil za Gospo celega sveta. Ti sam si Najvišji, v slavi svojega Očeta, ki si Marijo, svojo mater, kronal za kraljico nebes in zemlje! — Visokohvaljen in slavljen bodi Gospod, naš Bog, ki je nad vse blaženo Devico Marijo tako visoko povzdignil, da jo bodo slavili vsi narodi do konca dni!

Collectae. — Zbiralne molitve.

MOLIMO. Vsemogočni večni Bog, ker si sklenil od vekomaj, da je tvoja Beseda

(»Jezus«) meso postala po preblaženi Devici Mariji; zato verujemo, da je resnično božja Mati, ter te prosimo, usliši nas, ki si želimo njene mogočne priprošnje pred teboj. Po Jezusu Kristusu Gospodu našem. Amen.

Lectio. — Berilo.

(Iz preroka Izaija 7, 10—14.) Tiste dni je govoril Gospod (kralju) Ahazu, rekoč: Prosi si znamenje od Gospoda svojega Boga, ali v globočini spodaj ali v višini zgoraj! Ahaz pa je rekel: Ne bom prosil in ne bom skušal Gospoda! In je rekel (prerok): Poslušajte torej, hiša Davidova! Vam je li premalo, nadlegovati ljudi, da ste nadležni tudi mojemu Bogu? Zato vam bo dal Gospod sam znamenje: Glejte, Devica bo spočela ter rodila Sina; njegovo ime bo Emanuel, t. j. »Bog z nami«.

Evangelium. — Blagovestje.

(Iz sv. Lukeža, 1, 26—28.) Tisti čas je bil angel Gabriel od Boga poslan v mesto Galileje, ki mu je ime Nazaret, k Devici, zaročeni možu, kateremu je bilo ime Jožef, iz hiše Davidove; in Devici je bilo ime Marija. In angel je prišel k njej in je rekel: Zdrava, milosti polna, Gospod je s teboj, blagoslovljena si med ženami!

Credo. — Vera.

O moj Bog, vérujem v te; verujem vse, kar si razodel in nam po katoliški Cerkvi zapoveduješ verovati! Vérujem še posebno, da je blažena Devica Marija resnično božja porodnica; verujem trdno, da je mati in devica ter prosta vsakega najmanjšega greha. Ravno tako verujem brez vsega dvoma, da je bila Marija v prvem trenutku spočetja po posebni milosti in odlikovanju vseмогоčnega Boga z ozirom na zasluženja Jezusa Kristusa ... prosta vsakega madeža tudi izvirnega greha. Vse to pa verujem, ker uči tako sveta Cerkev, ki je steber in podlaga vse resnice.

Offertorium. — Darovanje.

V duhu ponižnosti in pokore ti, o Bog, prinašamo k oltarju kruh in vino, da bi se ti darovi po skrivnostnih besedah mašnikovih spremenili v pravo telo in kri Jezusa Kristusa. Sprejmi, Oče nebeški, milostno to daritev: k slavi in časti svojega božjega veličanstva, v spomin trpljenja Jezusa Kristusa, k časti tudi njegove deviške Matere ter vseh svetnikov! — Da ti pa bo prijeten tudi moj dar, o Bog,

očisti moje srce ter ga spremêni tako, da bo v pobožnosti tebi dopadljivo. Po Kristusu Gospodu našem.

Praefatio. — Slavospev.

⊙ 1. Častim te s celim srcem, o sveta Devica, nad angele ter vse svetnike nebes: kot hčer Očeta večnega; obenem ti darujem in posvetim svojo dušo z vsemi njenimi zmožnostmi. Zdrava Marija.

2. Častim te, s celim srcem, o sveta Devica, nad angele ter vse svetnike nebes: kot mater edinorojenega Sina božjega; obenem ti darujem in posvetim svoje telo z vsemi njegovimi počutki. Zdrava Marija.

3. Častim te s celim srcem, o sveta Devica, nad angele ter vse svetnike nebes: kot ljubljeno nevesto Svetega Duha, ter ti darujem in posvetim svoje srce z vsemi njegovimi čuvstvi; obenem te prošč, da mi izposluješ od presvetega troedinega Boga vse, kar mi je k večnemu zveličanju potrebno.

(Op. 300 dni vsakikrat; popoln odpustek enkrat v mesecu katerikoli dan, če se moli ta molitev en celi mesec vsak dan, pod pogoji: spovedi, obhajila, molitve po namenu papeževem. Pij IX. 18. jun. 1876.)

Spomini za žive.

Spomni se vseh, o Gospod, za katere sem dolžna moliti: za tvojega služabnika svetega Očeta papeža I. . . ., za našega škofa I. . . ., za našega kralja, državo, domovino . . ., za vse pravoverne kristjane . ., zlasti še za (imena staršev, sorodnikov, dobrotnikov . . .).

O Marija, pomagaj ubogim, dviguj malosrčne, tolaži jokajoče, prosi za ljudstvo, podpiraj duhovščino, varuj Bogu posvečene ženske; tvojo pomoč naj občutijo vsi, ki se te veselijo v svetih spominih!

(Kratko znamenje zvončka. Naj poklekne, kdor še ne kleči! Približal se je trenotek, ko bo mašnik izgovarjal nad darovi vsemogočne besede Jezusa Kristusa ter tako spremenil kruh in vino na oltarju v Jagnje božje, ki je bilo za nas darovano na križu.)

Povzdigovanje.

Molim te, sveta hostija, moj Zveličar in Odrešenik, Sin blažene Device Marije, upanje naše, naše pribežališče! O moj Gospod in moj Bog!

O Jezus, tebi živim!

O Jezus, tebi umrjem!

O Jezus, tvoja sem v življenju in smrti!

Molim te, prava, živa kri Jezusova, katero je blažena Devica, naša ljuba Mati, videla teči iz ran Odrešenikovih.

O Jezus, bodi mi milostljiv!

O Jezus, usmili se me!

O Jezus, odpusti mi moje grehe!

Po povzdigovanju.

⊙ † Tri darovalne molitve. 1. V e č n i
O č e, darujem ti dragoceno kri Jezusa Kristusa v združenju z najsvetejšo, brezmadežno Devico, z vsemi blaženimi v nebesih in z vsemi izvoljenimi na zemlji; v zahvalo za milosti in prednosti, s katerimi si obdaroval Marijo kot svojo najpoko-
rnejšo hčerko; prav posebno še za njeno brezmadežno spočetje! Tudi ti darujem to dragoceno kri za spreobrnjenje grešnikov, za razširjenje ter povišanje svete Cerkve, za ohranitev in blagostanje svetega Očeta papeža ter za vse njegove namene. Čast bodi.

2. Večna v č l o v e č e n a B e s e d a, Jezus Kristus, darujem ti dragoceno tvojo kri v združenju z najsvetejšo, brezmadežno Devico, z vsemi blaženimi v nebesih in vsemi izvoljenimi na zemlji; v za-

hvalo za milosti in prednosti, s katerimi si obdaroval Marijo kot svojo najljubeznivejšo mater; prav posebno še za njeno brezmadežno spočetje! Tudi ti darujem to dragoceno kri za spreobrnjenje grešnikov, za razširjenje in povišanje svete Cerkve, za ohranitev in blagostanje svetega Očeta papeža ter za vse njegove namene. Čast bodi.

3. Večni Bog, o Sveti Duh, darujem ti dragoceno kri Jezusa Kristusa v združenju z najsvetejšo, brezmadežno Devico, z vsemi blaženimi v nebesih in vsemi izvoljenimi na zemlji; v zahvalo za milosti in prednosti, s katerimi si obdaroval Marijo kot svojo najsvetejšo nevesto; prav posebno še za njeno brezmadežno spočetje! Tudi ti darujem to dragoceno kri za spreobrnjenje grešnikov, za razširjenje in povišanje svete Cerkve, za ohranitev in blagostanje svetega Očeta papeža ter za vse njegove namene. Čast bodi...

Sklep. Brezmadežna Mati božja, najsvetejša Devica Marija, po ljubezni, katero si ljubila Boga, in po hvaležnosti, katero si gojila do Njega za tolike milosti in prednosti, s katerimi si bila obdarovana; zlasti za celo edino odlikovanje

brezmadežnega spočetja, ... ter zavoljo neskončnih zasluženj Jezusa Kristusa, tvojega božjega Sinu in Gospoda mojega — prosim in zaklinjam te, dosezi mi vendar popolno in stanovitno pobožnost do tebe in trdno zaupanje, da po tvoji najmočnejši priprošnji dosežem vse milosti, za katere prosim! Že zdaj te torej v popolni zavesti, da nje dosežem po tvoji materinski priprošnji, z veselim in hvaležnim srcem pozdravljam in ponavljam pozdrav, s katerim te je pozdravil nadangel Gabriel: Zdrava, Marija!

(Odpustka 300 dni vsakikrat; popoln odpustek enkrat v mesecu, če se te »tri darovalne molitve« s »sklepom« vred molijo ves mesec vsak dan, pod pogoji: spovedi, obhajila, obiska javne cerkve ter molitve po namenu papeža. Pij IX. 18. jun. 1854.)

Duhovno obhajilo.

O moj Jezus, verujem, da si tukaj v najsvetejšem Zakramentu pričujoč. Ljubim te nad vse, moja duša po tebi hrepeni. Ker te pa sedaj ne morem sprejeti v sveti Skrivnosti, pridi vsaj na duhovni način v moje srce. Objamem te, kot bi bil že pri meni, in združim se celo s teboj, a ne dopusti, da bi se še kedaj zopet ločil od tebe. O Jezus, moje največje dobro in

moja sladka ljubezen, rani in vžgi vendar moje srce, da bo vsikdar le za te gorelo.

(Odp. 60 dni na dan enkrat. Leo XIII. 30. jun. 1893.)

Konec sv. maše.

O blažena Devica, zahvalim se ti za vse milosti, katerih si mi vedno toliko in posebno še pri tej sveti daritvi izprosila. Pomagaj mi, te prosim, izpričati to svoje hvaležno čutenje, kakor je tebi najbolj dopadljivo. Vem, kako zelo želiš, da bi bil iskreno ljubljen tvoj Sin Jezus Kristus; če mi torej hočeš le še eno dobroto skazati, potem te prosim, kar si najbolj želim: Izprosi mi veliko in močno ljubezen do Jezusa Kristusa! Ti dosežeš pri svojem Sinu vse, karkoli hočeš; usliši me torej in prosi za me, . . . pomiri me in priveži me tako tesno na Jezusa, da ne bom nikdar mogla nehati njega ljubiti. — Dosezi mi tudi prav veliko ljubezen do tebe, ki si najdobrotljivejše, najljubeznivejše, od Boga najbolj ljubljeno bitje vsega stvarjenja. Celo se zanašam na tvojo usmiljenost, in ljubim te, o moja kraljica! Pa vse premalo te ljubim! Izprosi mi od Boga večjo ljubezen; saj vem, ljubezen do tebe je posebna milost božja, znamenje izvoljenih. Amen.

Tretja sveta maša.
Za rajne.

Requiem. — Črna.

Konfiteor. — Očitna spoved.

O moj Bog in moj Gospod, grešila sem, mnogokrat in veliko grešila ter zaslužila, da me na večno v peklu kaznuješ! Bodi mi milostljiv ubogi grešnici! — Tvoj božji Sin je iz ljubezni do nas vseh umrl na križu, jaz pa sem njegovo ljubezen povračevala z nehvaležnostjo! Obžalujem iz tega srca! — Ti, o moj Oče nebeški, si neskončno dober, jaz pa sem te tako zelo razžalila! Obžalujem to z vsemi svojimi močmi in trdno sklenem: iz ljubezni do tebe varovati se vsakega greha, ogibati se vseh bližnjih priložnosti v greh, in uporabljati vse nam dane pripomočke, da se poboljšamo! — Tako te ljubim, o moj Bog in moj Gospod, da bi te na noben način ne hotela več žaliti! Daj mi k temu vedno svojo milost!

Dies irae. — Dan sodbe.

1. Strašen dan bo dan plačila;
 Zemlja v prah se bo zdrobila,
 Priča David in Sibila.

2. Grozen strah bo svet obdajal,
Kadar bo Sodnik prihajal,
K ostri sodbi človek vstajal.
3. Jela bo trobenta peti,
Mrtvim po grobeh grmeti:
Naj gredó vsi k sodbi sveti.
4. Smrt v naravi bo strmela,
Kadar stvar bo oživela,
Pred Sodnika tja hitela.
5. Knjiga bode prineséna,
V kateri dela so storjena,
Ki zdaj bodo presojena.
6. Ko boš pahnil pogubljene
V pekla plámene ognjéne,
Pa k svetnikom kliči mene!
7. V prahu k tebi Bog vzdihujem
Srce strto ti darujem,
Konec svoj priporočujem!
8. Dan jokanja bo in straha,
Ko bo grešnik vstal iz praha,
Šla pred sodbo duša plaha!

9. Njemu (Nji), Bog, usmiljen bodi!
 Milo ga, o Jezus, sodi!
 Duše v večni pôkoj vodi!

Darovanje.

Sprejmi, o Gospod, te prosimo, darove, katere ti z mašnikom vred prinašamo, za duše tvojih služabnikov in služabnic, da bodo mogli v nebeškem kraljestvu stopiti v vrste tvojih svetnikov.

O Bog, čigar usmiljenje je neizmerno, sprejmi milostljivo naše ponižne prošnje in dodeli popolno odpuščenje grehov dušam: ... staršev, bratov in sester, sorodnikov in dobrotnikov, ... in vseh, ki so za časa njih pozemeljskega bivanja bili zvesti spoznavalci tvojega imena! Ti si jih v življenju poklical k spoznavanju prave vere, dodeli jim še tisto obilno plačilo v nebesih, ki je zagotovljeno tvojim spoznavalcem. Po Jezusu Kristusu.

Slavospev.

Da zares, prav in zasluženno je, da te vedno ter povsod hvaležno slavimo, tebe vsemogočnega Boga, Očeta večnega, po Kristusu Gospodu našem. Saj po njem je prišlo zveličanje sveta, po njem pravo življenje človeštva, po njem tudi vstajenje

mrtvih. Po njem, o Gospod, te milo prosimo tudi mi, da podeliš dušam, katerih spomin obhajamo, odpusčenje vseh njihovih grehov ter nje vseh pozemeljskih madežev očiščene sprejmeš v občestvo svojih izvoljenih v sveta nebesa. Tam naj tvoje veličanstvo slavijo, te z angeli in nadangeli, kerubini in serafini molijo ter ne prenehoma pojó:

S v e t, s v e t, s v e t si Gospod Bog Sabaot! Nebo in zemlja sta polna tvoje časti! Slava ti na višavah! Hvaljen, ki pride v imenu Gospodovem! Slava na višavah!

Povzdigovanje.

(Prvo kratko znamenje z zvončkom.)

O Gospod Bog, Stvarnik nebes in zemlje, ozri se zdaj milostno z nebes na nas svoje služabnike, v ponižnosti tukaj zbrane k sveti daritvi, ki naj bo v korist zlasti rajnim tvojim vernikom v njih potrebah.

(Pri povzdigovanju hostije:)

O moj Gospod in moj Bog! O Jezus, vérujem, da si v najsvetejši Skrivnosti resnično pričujoč kot Bog in človek! Molim te zdaj v sveti hostiji in te prisrčno prosim, ozri se milostno z oltarja k dušam

v vicah, da se bodo razveselile tvojega tolažilnega pogleda!

(Pri povzdigovanju keliha:)

O moj Gospod in moj Bog! Odrešenik in Zveličar, molim zdaj v kelihu tvojo sveto kri, ki je združena s tvojim telesom in tvojo dušo. Olajšaj, o Jezus, muke vernih duš v vicah; krajšaj njih trpljenje; umij in očisti duše naših rajnih od vseh njihovih madežev. Amen.

Duhovno obhajilo.

O moj Jezus, vérujem, da si v najsve-tejšem Zakramentu resnično pričujoč; upam v te; ljubim te črez vse; obžalujem vse svoje grehe; želim te sprejeti v svoje srce! O Jezus, pridi, ostani pri meni in blagoslovi me! Amen.

Sklepne molitve.

(Na dan smrti in pogreba:)

Sprejmi, o Gospod, naše prošnje za dušni mir svojega služabnika (služabnice) I..., da bodo, če se na njem (nji) še naha-jajo madeži grešnosti, isti čisto izbrisani z močjo tvojega usmiljenja. Po našem Go-spodu Jezusu Kristusu, tvojem Sinu, ki s teboj živi in kraljuje v edinosti svetega Duha, Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

(V obletnico smrti:)

Podeli, prosimo te, o Gospod, da bodo duše tvojih služabnikov in služabnic, katerih obletni spomin danes obhajamo, očiščene po tej daritvi, dosegle odpuščenje njih dolgov in večni mir in pokoj.

(Za rajne starše:)

Prosim te, o Gospod, da del te svete daritve dušam mojega očeta in moje matere pripravi večni mir in večno luč, ter da bodem tudi jaz po tvoji milosti z njimi deležna krone nebeške.

(Za sorodnike in dobrotnike:)

Vsemogočni in usmiljeni Bog, prosimo te, dodeli, da bodo duše naših sorodnikov, ... in dobrotnikov ..., za katere smo tvojemu veličanstvu opravili to sveto daritev, po moči ravno te skrivnosti očiščene od vseh svojih grehov, in tako po tvojem usmiljenju deležne blaženosti večne luči.

(Za vse rajne:)

Prosimo te, o Gospod, usliši naše ponižne prošnje za duše vseh tvojih služabnikov in služabnic, da je vseh grehov očistiš in svojega odrešenja deležne storiš. Po našem Gospodu Jezusu Kristusu... Amen.

V. Gospod, daj jim večni mir in pokoj!

O. In večna luč naj jim sveti.

V. Naj počivajo v miru! O. Amen.

Molitev papeža Leona XIII.

(Po vsaki zasebni tihi maši se moli kleče
Zdrava Marija trikrat.)

Pozdravljena, Kraljica, Mati milosti, življenje, sladkost in upanje naše, pozdravljena! K tebi vpijemo, zapuščeni Evini otroci; k tebi vzdihujemo žalostni in objokani v tej solzni dolini. Obrni torej, naša pomočnica! svoje milostljive oči v nas, in pokaži nam po tem revnem življenju Jezusa, blagoslovljeni sad svojega telesa; o milostljiva, o dobrotljiva, o sladka Devica Marija!

V. Prosi za nas, sveta božja Porodnica!

O. Da postanemo vredni obljub Kristusovih.

MOLIMO. O Bog, naše pribežališče in naša moč, ozri se milostno na ljudstvo, k tebi vpijoče; in na priprošnje častitljive in brezmadežne Device Marije božje Porodnice, svetega Jožefa njenega ženina, svojih svetih apostolov Petra in Pavla, in vseh svetnikov, usliši milostno in dobrohotno naše prošnje za spreobrnjenje grešnikov, za prōstost in povišanje matere

svete Cerkve. Po Kristusu Gospodu našem.

Sveti nadangel Mihael, brani nas v boju; bodi nam v pomoč zoper zlobnost in zalezovanje hudega duha! Ukroti naj ga Bog, ponižno za to prosimo! In ti, vodnik nebeške vojne, Satana in druge hohobne duhove, ki hodijo po svetu v pogubo duš, z božjo močjo v pekel pahni! Amen.

(Odp. 300 dni vsakikrat. Leo XIII. 6. jan. 1884.)

Presveto Srce Jezusovo, usmili se nas! (Trikrat.)

(Odp. sedem let in sedem kvadragên vsakikrat. Pij X. 17. jun. 1904.)

III. Sprejemanje svetih zakramentov.

A. Spovedne molitve.

{Pomni! Zakrament svete pokore je tista sveta skrivnost, v kateri duhovnik namesto Boga odpusti grešniku vse po svetem krstu storjene grehe, če se jih resnično kesa, odkritosrčno spove ter ima resno voljo poboljšati se in zadostovati za nje. Spoved je torej naprava nezapopadljivo velike ljubezni in usmiljenja božjega. Gorje vsem, če bi ne bilo svete spovedi! Hudo pa je, če kdo gre k spovedi, pa nalašč zamolči velike grehe ter tako božji dar obrne v nov smrtni greh, ki se mu pravi božji rop! — Pri spovedi bodi torej natančna, odkritosrčna; le spovej se tudi malih grehov! Zlasti pa se skušaj otresti svojih slabih navad, ker le s tem dosežeš popolnost v duhovnem življenju.)

Priprava na spoved.

O presveta Trojica, Bog Oče, Sin in Sveti Duh! Sklenila sem sprejeti zakrament svete pokore: iti k spovedi, ker očiščenja je potrebna moja duša, moja vest miru. Učila sem se od svoje mladosti, da moč te skrivnosti vzdigne težo grehov,

obvaruje pred peklom, potrdi pa človeka v dobrem, ga z novimi milostmi napolni in tako vsako delo zaslužno stori za večno življenje, če — da, če vredno prejme ta zakrament. Danes ga tedaj želim prav vredno sprejeti! O ljubi Bog, na kolena zato pred tebe padem in te ponižno prosim, dodeli mi za moj namen potrebno moč in pomoč!

Pridi Sveti Duh, razsvetli mi um, da prav spoznam svoje grehe; nagni mi voljo, da se jih resnično kesam, odkritosrčno spovem, zanje zadostujem in se resno poboljšam.

O Marija, usmiljena Mati, izprosi mi milost, da vredno prejmem zakrament svete pokore.

Izpraševanje vesti.

S p l o š n o : Moja zadnja spoved je bila... Ali sem odvezo dobila? opravila naloženo pokoro? samo deloma? celo pozabila? Ali sem popravila storjeno škodo? obrekovanje preklicala?

Grehi so v mislih, željah, besedah in dejanjih... število smrtnih grehov, približno: vsak dan, vsak teden, vsak mesec, in kolikokrat na dan, na teden na mesec? — Okoliščine, ali je bil storjen greh na

skrivaj ali javno pred ljudmi, pred nedolžnimi? doma, ... v cerkvi? To namreč spreminja vrsto greha, stori iz malega velik greh! S tega stališča premišluj zdaj božje ter cerkvene zapovedi, poglavitne ter tuje grehe.

Posebej: božje zapovedi:
 I (»Véruj...«). Ali sem rada poslušala govorjenje zoper vero? se takih pogovorov udeleževala? njih ne prepovedala? brala veri sovražne časopise, knjige? Imela prazno vero? si dala prerokovati? karte položiti? Bila nemarna za pouk v veri? Raztreseno molila? opustila vsakdanje molitve?

II (»Ne imenuj...«). Ali sem izgovarjala lahkomišno sveta imena? iz navade zaklela, preklinjala? Brez potrebe, ali po krivem, in celo pred sodnijo krivo prisegla? Obljube Bogu delala, pa jih izpolniti nisem hotela?

III (»Posvečuj...«). Ali sem ob nedeljah in praznikih opustila sveto mašo? po lastni krivdi? prišla znatno prepozno? iz navade zanemarjala pridigo? prihajala proti koncu pridige? Bila v cerkvi raztresena? se pogovarjala? nespodobno obnašala? Onečaščala nedelje s težkim hlapčevskim delom brez potrebe? brez cer-

kvenega dovoljenja? Pripuščala v nedeljo nered in grešno početje v svoji hiši?

IV («Spoštuj...»). Ali sem bila proti staršem (očetu? materi?) sirova? jim smrt želela? jih nisem ubogala? jih žalila, jezila? nisem molila za nje? Ali prav tako grdo ravnala z moževimi starši? Ali še huje? (Če si v službi:) Ali sem bila gospodarju, gospodinji nepokorna? jim škodo delala? jih obrekovala? gospodarjevim otrokom slab zgled dajala? pohujšala z besedo? z grdim dejanjem?

V («Ne ubijaj»). Ali sem poškodovala koča? psovala? imela v srcu jezo do koča? Trpinčila živali?

VI in IX («Ne prešestuj»). Ali sem radovoljno z dopadenjem mislila kaj nečistega? govorila kaj nesramnega? pela nesramne pesmi? radovoljno z dopadenjem poslušala nečisto govorjenje? kaj takega brala, ali drugim dala brati? kaj nesramnega prostovoljno gledala? storila? sama ali z drugimi? Dopustila, da je kdo... nesramno ravnal z menoj? mu še dajala priložnost? Zakon prelomila z oženjenim? s samskim? kje? kedaj? kolikokrat?

VII in X («Ne kradi»). Ali sem komu kaj vzela? iz navade kradla? kaj in koliko vredno? Goljufala pri prodaji? pri na-

kupu? obdržala najdeno reč? izposojene ne vrnila? Poškodovala tuje blago? živino? vrt, polje? Sprejela kaj ukradenega? dovolila domačim, da so kradli? Imela namen kaj ukrasti, narediti veliko škodo, pa potem nisem mogla?

VIII («Ne pričaj...»). Ali sem lagala? v šali? v sili? da bi kaj pridobila? Sumničila koga? po krivem obdolžila česar grešnega? Se možu zlagala? otroke k laži navajala? Brez potrebe napake drugih dalje pripovedovala? delala nemir med sosedi? razprtije med sorodniki? Kako s prisego dano obljubo zakona brez vzroka prelomila?

Cerkvene zapovedi: 1. in 2. kakor III. božja.

3. («Posti se...») V zapovedanih postnih dnevih jedla meso? si v postu nič pritrkala?

4. (Spovej se...») Zanemarila spoved in obhajilo o velikonočnem času? nevredno opravila?

5. («Ne obhajaj...») V adventnem, postnem času bila na veselici? plesala?

Poglavitni grehi: (Napuh.) Bila prevzetna? gizdava? v mislih zaničevala druge ljudi?

(Lakomnost.) Bila skopa? trda do re-
vežev?

(Nečistost.) kakor VI. božja.

(Nevoščljivost.) Bila nevoščljiva? ško-
doželjna? žalostna, če se je drugim dobro
godilo?

(Požrešnost.) Bila nezmerna v jedi in
pijači? bila pijana? v pijanosti grešila?

(Jeza.) Nagle jeze? prepirljiva? hudo
s hudim povračevala?

(Lenoba.) Malomarna za red v hiši?
trpela nesnago v kuhinji?

Tuji grehi: V greh svetovala?
komu? grešiti velevala? v greh otrok in
poslov privolila? še napeljevala v greh?
otroke, posle pohvalila, če so kaj nepra-
vega storili? ali vsaj h grehu molčala, ga
spregledala? se h grehu malomarno sme-
jala? greh zagovarjala?

Kes in trden sklep.

O moj Gospod in moj Bog, ki si me
ustvaril, da bi ti služila, odkritosrčno ob-
žalujem, da sem ti bila nepokorna in da
sem te razžalila! O da bi se to ne bilo
nikdar zgodilo! Oh, jaz nehvaležnica!
Tebe sem razžalila, ki si mi skazal toliko
dobrot na duši in telesu! Oh, jaz nespa-
metna, ki sem zaničevala tvoje zapovedi,

dasi si mi zagotovil večno življenje, če jih izpolnim! Pa danes obžalujem iz celega srca vse svoje grehe:

O moj Bog, vsi moji grehi so mi resnično žal, ker sem z njimi zaslužila, da me po vsej pravici kaznuješ! Žal so mi, ker sem tebe, svojega najboljšega Očeta, največjo in preljubeznivo dobroto, z njimi razžalila. — Trdno sklenem, s tvojo milostjo svoje življenje poboljšati, bližnje priložnosti v greh se varovati in nič več ne grešiti; vse, tudi smrt rajši pretrpeti, kakor tebe, svojega Boga, tebe, neskončno svetost in dobroto, še kdaj s kakim grehom razžaliti. Odslej ti hočem zvesteje služiti! Daj mi milost, izpolniti ta svoj sklep; to te prosim po neskončnem zasluženju tvojega božjega Sina, našega Gospoda in Zveličarja Jezusa Kristusa. Amen.

Spoved.

(Povej najpoprej, in ne daj se za to še le vprašati: kedaj si opravila svojo zadnjo spoved? in ne muči od govorjenja že itak oslabelega spovednika. Ne zahtevaj, da te »izprašuje« in ne bodi taka duševna reva! — Grehe pravi na kratko! Ne zagovarjaj grehov! Ne povečaj jih! Ne pravi, česar nisi storila! Ne hlini se na nobeno stran! Spoved od tistih dob, odkar ti pravi vest, da se nisi več vredno in veljavno obtoževala, je

neobhodno potrebna! Če mora biti tedaj dolga spoved, ne opravljaj lahkomišno kratke! To je v resnici huje kakor prazno slamo mlatiti! Ne zamolči danes zopet svojega starega greha! Ne boj se spovednika, ampak boj se Boga! Ne sramuj se pred spovednikom! Saj se tudi nisi sramovala grešiti vpričo Boga, ki vse vidi! In bolje je, spovedniku skrivaj povedati svoje grehe, kakor v grehu nemirno živeti, nesrečno umreti in zato na sodni dan priti pred vsem svetom v sramoto. Sicer pa je spovednik dolžan molčati pod smrtnim grehom in pod najostrejšimi časnimi in večnimi kaznimi. Kakor sv. Janez Nepomučan bo vsak spovednik prej in rajši pretrpel mučeniško smrt, kakor da bi razodel, kar je slišal in moral slišati pri spovedi. Stopi torej proč od spovednice ter pobegni rajši v drugo cerkev, v čisto drug kraj, kakor da bi danes zopet zamolčala kak greh! Ne laži se! Pomisli, da po nevredni spovedi ne zadobiš odpuščenja, ampak da vkuješ ubogo svojo dušo le še v nove verige! Spomni se štirih poslednjih reči! Strah te bodi nagle neprevidene smrti! Pogumno naprej!)

Molitev po spovedi.

O moj Bog in moj Oče nebeški, kako dober si! V sveti radosti utriplje moje srce, ker je zopet svobodno! O Bog, zdaj se te moja duša zares veseli! Kako me je prej k zemlji tiščala teža mojih grehov in kako mi je zdaj dobro na tvojem očetovskem srcu! Zdaj je zopet mirna moja vest! Zdaj uživam tisti dušni mir, ki ga svet ne more dati in ki ga deli le nebeška moč zakramenta

svete pokore! Raztrgano je moje dolžno pismo, o Bog, pred teboj in moja dušo krasi zopet tvoja milost! Čast in hvala ti, o Bog, in večna slava za vso tvojo ljubezen in usmiljenje! Iz dolžne hvaležnosti sedaj v svoji tihi sreči trdno sklenem, svoje življenje poboljšati, tvoje zapovedi zvesto spolnjevati in te vedno ljubiti iz vsega srca!

O Jezus, moj Odrešenik! Po tvojem neskončnem zasluženju odpuščeni so mi moji grehi. Velika je za to moja ljubezen do tebe! Da bi le mogla v tvoji ljubezni tudi vedno ostati in v tvoji milosti živeti do zadnjega zdihljaja! Obvaruj me, o Jezus, le samo greha v skušnjavah in težavah! Daj mi stanovitnost in pogum v boju za svoje dušno zveličanje! Tvoj nauk naj me vodi in ravna! Tvoj zgled naj mi bo pred očmi! Po tvojih stopinjah hočem ti slediti, svoj križ voljno na se vzeti in vedno le za teboj hoditi!

O Sveti Duh, razsvetljevalec duš, pregnal si temo tudi iz moje uboge duše! Naj se tedaj užge moje srce v ljubezni in hvaležnosti do tebe! Naj se razveže vez mojega jezika v tvojo čast in slavo! Daj, da moja duša vzplamti v ognju svetega navdušenja: hudega se vselej varovati in po dobrih delih koprniti! Razsvetli, o Sveti

Duh, moja pamet, da to pot spokornosti, katero sem danes začela, srečno nadaljujem, da postanem tempel, v katerem ti prebivaš, in tako srečno dospem v svojo nebeško domovino. Amen.

O Marija, Mati božja, ki si izprosila že tolikim grešnikom milost pravega spokornega duha, iz globočine svojega srca se tudi tebi zahvaljujem za tvojo priprošnjo pred tvojim božjim Sinom Jezusom Kristusom, po katerem sem danes tako neizmerno srečna postala! — O moja Gospa, iz dolžne hvaležnosti podam se danes celo pod tvojo oblast, tvoji službi se vso izročim! Sprejmi me, o Mati, v vrste svojih služabnikov! Goreče te hočem častiti, tvojemu zgledu slediti in nobene priložnosti ne zamuditi, da bi ti ne skazala svoje ljubezni in zvestobe. Pomačaj mi s svojo močno priprošnjo, da ostanem zvesta svojim dobrim sklepom v vseh skušnjavah, stiskah in težavah; izprosi mi od svojega božjega Sinu še posebno stanovitnost do konca! Pomačaj mi slednjič obvarovati si čistost svoje duše ter ohraniti si v srcu ljubezen do Jezusa, da, ko enkrat konča to moje romanje po zemlji, ga s teboj vred od obličja do obličja gledam in z vsemi izvoljenimi molim, hvalim in častim. Amen.

(Opravi naloženo pokoro, če moreš takoj, ker je k veljavnosti zakramenta neobhodno potrebna.)

B. Obhajilne molitve.

»Kaj mi pomaga to v večnosti?« Ako bi se kristjani vsakikrat pred obhajilom s sv. Alojzijem tako vprašali, bi bila pač gorečnost ljudi pri svetem obhajilu večja, sadovi in korist od mize Gospodove pa pač obilnejša, očitnejša. Saj vendar nič na svetu bolj ne pospešuje bogoljubnega življenja, kakor ravno zakrament sv. Rešnjega telesa. To je hrana celo nadnaravne moči, čudovit kruh iz nebes, nebeška mana v solz dolini, po kateri potujemo v nebeško domovino. Po vredno sprejetem svetem obhajilu se nam pomnoži posvečujoča milost božja, odpustijo se nam mnoge časne kazni; koristimo pa lahko z vrednim obhajilom tudi vernim dušam v vicah. — Pač pa velja na večno: »Ne dajajte svetih reči psom in ne mečite biserov pred svinje!« kakor opominja naš Odrešenik apostole (Mat. 7, 6). Proč od mize Gospodove, proč, proč, če imaš velik greh na vesti! Imej sam s seboj usmiljenje, ne oskrunjaj Najsvetejšega! Zavaljo malih in brez tvoje krivde pozabljenih grehov obudi še enkrat kesanje, potem se pripravi na sveto obhajilo tako:)

Priprava.

Vsemogočni večni Bog, prišel je dan, prišla je ura neizmerno velike sreče za me, ker glej! približujem se skrivnosti tvojega edinorojenega Sinu, našega Gospoda Jezusa Kristusa. Želim sprejeti ta angelski kruh s tako spoštljivostjo, s ta-

kim čistim in verno vnetim srcem, kakor je to potreba k zveličanju moje duše. Dodeli mi, o Bog, le to moč, da ne sprejemem samo zunanjega telesa in krvi našega Gospoda, marveč da sem tudi znotraj deležna njegovega bivstva in moči, da tako postanem vreden ud njegovega skrivnostnega telesa, ki je sveta katoliška Cerkev, — in da ga tudi kedaj resnično od obličja do obličja gledam, ki s teboj in Svetim Duhom živi in vlada, Bog od vekomaj. Amen.

Vera.

O ljubi Jezus! za mene voljo si prišel na svet, prenašal si vso težo trudapolnega življenja, pretrpel si celo grozovitno smrt na križu, da se za vekomaj zveličam in vekomaj živim! In še po svoji rešnji smrti kažeš skrb za me, ker na čudežen način se podajaš v hrano moji duši. Z živo vero spominjam se velikega dneva pred tvojim trpljenjem in smrtjo, ko si sedel s svojimi učenci pri zadnji večerji. Vzel si kruh, ga blagoslovil in podal učencem rekoč: »Vzemite in jejte, to je moje telo!« Ravnotako si njim podal kelih svoje krvi z besedami: »Pijte iz njega vsi, to je moja kri!« Pokoren tvoji zapovedi, obhaja krščanski svet to skrivnost in jo bo obhajal do konca dni.

Tvoje telo, tvojo kri zavživamo, o Gospod! Kdo zapopade to skrivnost, ta očitni dokaz tvoje vsemogočnosti?! Človeška pamet je preslaba! Zato pa nič manj trdno ne verujem, kar si ti rekel, ki si učenik pravice in resnice, da si tukaj v najsvetejšem Zakramentu pričujoč s krvjo in mesom, z dušo in telesom, kakor Bog in človek. O ljubi Jezus, pomnoži mojo vero!

Upanje.

O Jezus, s to trdno vero prihajam danes k tvoji sveti mizi! Bil si na zemlji tako mil, tako ljubezniv nasproti ljudem; in tvoja radost je bila, spolniti želje in upe revežev. Na tvojo obljubo se zanašam tudi jaz. Rekel si: »Kdor jé moje meso in pije mojo kri, bo živel vekomaj!« Glej, o Jezus! vse moje upanje so te tvoje besede; na tvojo neskončno usmiljenje se zanašam, zaslug tvojega trpljenja si deležna biti želim. V tem zaupanju zdihujem k tebi: O Gospod, nisem vredna, da greš pod mojo streho, ampak reci le in z besedo ozdravljena bo moja duša!

Ljubezen.

O Jezus, vera in zaupanje v tebe zažiga v mojem srcu tudi ogenj ljubezni do

tebe! Ti si me prej ljubil, iz ljubezni do mene si krvavi pôt pôtil, se dal zasramovati, bičati in s trnjem kronati; tudi za mene si nesel težek križ in se dal za roke in noge na križ pribiti. V duhu te gledam polnega ran, s krvjo oblitega razprostirati roke, kot bi v neskončni svoji ljubezni hotel stisniti na svoje prsi ves človeški rod. Umiraš slednjič za me na najstrašnejši način. O Jezus, ti si me zares bolj ljubil, kakor se jaz ljubim samo sebe; odslej pa ti hočem povračevati tvojo ljubezen vedno bolj in bolj! Da, ljubim te iz celega srca, iz vse svoje duše, iz vseh svojih moči. Močno te ljubim in nespremenljivo, o Jezus, pomnoži še danes to mojo ljubezen!

Počesčenje.

V globoki spoštljivosti padam na kolena pred te, moj Bog in moj Odrešenik, ki si tukaj v najsvetejšem Zakramentu resnično pričujoč! Molim te, kakor so te nekdanj pri jaslicah molili pastirci v Betlehemu ter Modri iz jutrovih dežel. Molim te sedaj v ljubki podobi skritega Boga, Odrešenika in Pastirja dobrega, molim te v družbi angelskih trum, ki so nekdanj oznanjale tvoje rojstvo ter mir ljudem, in

ki te sedaj molče obdajajo tudi tukaj v tem tabernaklju. — Že se bliža trenutek, da te sprejemem v svoje srce! Sprejela bom tistega, po katerem so preroki tako koprneli, ki je bil željno pričakovan od narodov, luč sveta, moč slabim in tolažba žalostnim! O kako se, o moj Jezus, veselim tega trenutka, ko bodeš začel prebivati v moji duši...

Hrepenenje.

»Kakor žejni jelen po požirku hladne vode, tako vpije moja duša po tebi, o Gospod!« O pridi kmalu, ljubi Jezus, in imej me za vredno, da smem občutiti blaženo bližino tvojo! Z vsemi svetniki in pravičniki, ki so tebi dopadljivo živeli in vedno po združenju s teboj hrepeneli, vpije k tebi moje ubogo srce: Jezus tebi živim! Jezus tebi umrjem! Jezus, tvoja sem živa in mrtva! Amen.

Ponižanje.

Pa ali se tudi smem drzniti priti k tvoji mizi, o moj Bog in moj Odrešenik? Najsvetejši človek na svetu pred teboj, sveti Janez Krstnik sam je pripoznaval, da ni vreden odvezati le jermene tvojih črevljev! — In angeli se spoštljivo pred teboj

do tal priklanjajo, jaz pa bi te naj celo sprejela v svoje srce! O Gospod, jaz nisem vredna, da ti k meni prideš! Ti si moj Bog, jaz revna žena; ti Gospod, jaz slaba služabnica tvoja; ti Najsvetejši, jaz grešna stvar; ti Odrešenik, ki si me ljubil do smrti na križu, jaz nehvaležnica, ki sem te le žalila s svojimi grehi! O Gospod, jaz nisem vredna! — Ne upala bi se tudi ne stopiti k tvoji mizi, ko bi me ne bil ti sam povabil, celo zapovedal si mi priti in zažugal, da me izključiš od večnega življenja, če ne zavžijem tvojega mesa, če ne pijem tvoje krvi! Iz pokorščine tedaj prihajam, o Gospod, in te milo prosim, ne spominjaj se več mojih grehov in slabosti, ampak ravnaj z menoj po svojem usmiljenju! Ne, kakor da bi vredna bila, prihajam, ampak kakor beračica, ki prosi milodara!

Sprejmi me tedaj, o Jezus, in stori z menoj, kakor si obljubil! V tebe verujem, v tebe upam, tebe ljubim! V svoji dragoceni, za me preliti sveti Rešnji krvi za vedno očisti in posveti mojo dušo ter jo obvaruj za večno življenje! Amen.

Obhajilo.

(Še je čas, da se ogneš božjega ropa, če smrtni greh teži tvojo dušo. Čuj, kaj apostol Pavel uči: »Naj torej človek samega sebe presodi in tako

naj je od tega kruha ter pije iz keliha. Kdor namreč nevredno je in pije, je in pije si prokletstvo!« Če pa je mirna tvoja vest, se za te sedaj odpira tabernakel kot vir velikih milosti. Ko se je tedaj duhovnik obrnil in dela znamenje svetega križa čez pričujoče, moli tako:)

† Vsemogočni Bog naj se me usmili, On naj mi odpusti moje grehe in me pelja v večno življenje.

(Zdaj prime duhovnik z levico obhajilni kelih in vzame iz njega z desnico eno hostijo, ter jo, obrnjen proti obhajancem, pokaže z besedami:)

Glejte Jagnje božje, glejte, ki odjemlje grehe sveta!

(S tem naravnost vелеva vsem pričujočim vernikom, pogledati v presveto Rešnje telo. Povzdigni torej glavo in oči ter vzdihni:)

»Moj Gospod in moj Bog!«

(Še le potem pobesi oči in nagni glavo; trkaje na prsi moli trikrat na glas z duhovnom:)

Gospod, nisem vredna, da greš pod mojo streho, ampak reci le, in z besedo ozdravljena bo moja duša!

(Ko stopa potem duhovnik k posameznim z besedami: »Corpus Domini nostri Jesu Christi...« in s sveto hostijo naredi križ nad obhajancem, naj ta zopet s povzdignjeno glavo mirno gleda v sveto hostijo, naj usta o pravem času ter zadostno odpre, jezik spodobno nekoliko pomakne na spodnjo ustnico, da more duhovnik videti, kam ima položiti sveto hostijo; tako sprejmi molče Najsvetejše! Po zavžitju reci tiho:)

Telo našega Gospoda Jezusa Kristusa
naj obvaruje mojo dušo za večno življenje.
Amen.

(Ko se vrneš na svoje mesto, poklekni in govori zaupljivo z Odrešenikom, ki je v tvojem srcu. Moli ga ponižno, pa zahvali se mu, da se je ponižal priti k tebi. — Daruj mu svoje srce, ponovi storjene sklepe; prosi ga, naj s svojo milostjo vedno ostane pri tebi; potoži mu vse dušne in telesne težave. Ko si se tako v sveti tihoti nekaj časa z Jezusom pogovarjala, potem moli naslednje molitve.)

Po svetem obhajilu.

⊙ † Duša Kristusova, posveti me!
Telo Kristusovo, zveličaj me!
Kri Kristusovo, napoji me!
Voda iz stranske rane Kristusove,
očisti me!
Trpljenje Kristusovo, utrdi me!
Dobrotljivi Jezus, usliši me!
V tvoje svete rane, skrij me!
Da nikdar od tebe ne ločim se!
Pred hudim sovražnikom varuj me!
Na smrtno uro zakliči me!
Da približati smem ti se.
S svetniki vsemi hvalit te
Na vse veke vekomaj. Amen.

(Odp. 300 dni vsakikrat. — 7 let enkrat dnevno po sv. obhajilu. — Popoln odpustek enkrat v mesecu, če se ta molitev moli vsak dan enega ce-

lega meseca, pod pogoji spovedi, obhajila, obiska javnega svetišča ter molitve po namenu papeževem. Pij IX. 9. jan. 1854.)

Premišljevanje.

Kakor bi se pogreznila v celo morje radosti, se mi dozdeva, ko sem sprejela svojega Boga in sveti mir vlada na dnu moje duše. Res veliko je storil na meni On, čigar ime je slavno! Tisti, ki kraljuje v nebesih, ki je ustvaril nebo in zemljo, me je obiskal, da prežene temo moje duše, da me razsveti s svojo lučjo, prežene mraz in mlačnost iz srca in ga ogreje s svojim božjim ognjem. Z d a j r e s ž i v i m, a ne živim jaz v svoji moči, ampak živi v meni Jezus, moj Bog! — Kakor je vzkliknil nekda radostno Cahej, ko je Gospod stopil v njegovo hišo, tako se radujem in kličem jaz: »Danes je v to hišo prišel blagoslov!« ker obiskal me je Jezus, moje vse, moje veselje in moje zveličanje.

Zahvala.

Zahvaljujem se ti, vsemogočni večni Bog, ker si me blagoslovil brez mojih zasluženj, samo po neskončnem svojem usmiljenju nasititi z dragocenim telesom

in krvjo svojega Sinù, našega Gospoda Jezusa Kristusa! Zahvaljujem se tebi, o Jezus Kristus, Jagnje božje, za vso ljubezen, ki si mi jo skazal, da te zdaj v svojem srcu nosim in moja duša sreče in radosti vesela poskakuje. Zahvalim se ti, o Sveti Duh, za pomnoženje milosti, za razsvetljenje moje pameti in okrepčanje moje slabe volje!

O da bi mi to obhajilo ne bilo v pogubljenje, marveč v zveličanje! Naj mi služi v odpuščenje mojih grehov, v uničenje vseh hudih nagnjenj, v pomnoženje ljubezni do bližnjega, potrpežljivosti, ponižnosti, pokorščine; naj mi bode v obrambo proti sovražnikom dušnega zveličanja, vidnim in nevidnim, da vedno stanovitna ostanem v sveti službi božji, da srečno svoj večni cilj dosežem in pridem k tisti večni veliki večerji, kjer si ti, o Bog, s Sinom in Svetim Duhom svojim izvoljenim sam prava luč, popolno nasičenje, večno veselje in sam njih neskončno veliko plačilo. Amen.

Prošnja.

O Jezus! z očakom Jakobom se te oklepam in kličem: »Ne izpustim te prej, dokler me ne blagosloviš!« Blagoslovi me

s svojim svetim in bogatim blagoslovom! Z otroškim zaupanjem izročim v tvoje varstvo vse svoje zadeve dušne in telesne, vse svoje upanje in skrbi, veselje in žalost; uredi, vodi ti vse moje po svoji sveti volji k svoji časti in v zveličanje moje duše!

Ne zapusti me, o Jezus, posebno na mojo smrtno uro! Tvoje sveto telo bodi mi popotnica na dolgi poti v večnost; tvoja kri naj tistokrat poživi mojo utrujeno dušo, da bode smela stopiti v tvoje kraljestvo. Telo moje pa naj v miru počiva; in dodeli mu, ko zopet prideš, častitljivo vstajenje!

Tvoj nebeški blagoslov naj pride tudi čez moje ljube starše, sorodnike, dobrotnike, prijatelje in sovražnike. Ti poznaš njih težave, njih muke, njih trpljenje in potrebe! — Usmili se tudi vseh tistih, ki so v znamenju zveličanja odšli pred nami in spijo spanje miru v hladni zemlji! Tvoj sveti blagoslov naj pride čez nas vse in naj ostane z nami vekomaj. Amen.

Molitev pred podobo Križanega.

(Kdor to molitev po sprejetih svetih zakramentih, ali vsaj s spokornim duhom pred podobo Križanega pobožno opravi in moli po namenu papeževem za potrebe sv. Cerkve, dobi popoln odpustek. Pij VII. 10. apr. 1821.)

Glej, o moj dobrotljivi, ljubljeni Jezus! V tvoji najsvetejši pričujočnosti klečim tu pred tvojimi nogami in te milo prosim, da blagovoliš v moje srce vtisniti občutek vere, upanja in ljubezni, kesanja čez storjene grehe in trden sklep te nikdar več ne žaliti, med-

tem ko z vso ljubeznijo in globokim sožaljem premišljujem tvoje petere rane in si pred oči postavljam, kaj je o tebi, o moj Jezus, prerokoval sveti prerok David rekoč: »Prebodli so moje roke in noge, prešteli vse moje kosti.« (Ps. 21, 17. 18.)

Popolni odpustek vsak dan.

MOLIMO. O Jezus, naš Odrešenik in Zveličar, Sin živega Boga! Glej nas tukaj pred teboj na kolenih, da te prosimo odpuščenja in da zadostimo: za vsa sramotjenja tvojega svetega imena, ... za vse

krivice, ki se ti zadajajo v najsvetejšem Zakramentu, ... za vsa razžaljenja tvoje brezmadežne deviške Matere, ... za vsa obrekovanja in zaničevanja tvoje neveste, svete rimsko-katoliške Cerkve. — O Jezus, ki si rekel: »Ako boste Očeta kaj prosili v mojem imenu, vam bo dal!« zdaj te kličemo na pomoč in prosimo za svoje brate, ki so v nevarnosti grešiti: varuj jih pred zapeljevanjem k odpadu od prave vere, ... reši je, ki že stojijo na robu prepada, ... daj vsem luč in spoznanje resnice, pogum in moč za boj zoper hudo, stanovitnost v veri in dejansko ljubezen! Za to prosimo, o najdobrotljivejši Jezus, v tvojem imenu Boga Očeta, s katerim živiš in kraljuješ v edinosti s Svetim Duhom, od vekomaj do vekomaj. Amen.

(Odp. 300 dni vsakikrat. Leo XIII. 1902. — Popolni odpustek vsakikrat, če se ta molitev opravi kleče in potem vredno sprejme sveto obhajilo, pogoj: obiskanje javne cerkve in molitev tam za namene svetega Očeta. Pij X. 31. okt. 1908. To je torej popoln odpustek vsaki dan za vsakdanje sveto obhajilo, pa dobiti le v javnih cerkvah, ne v domačih kapelah in zasebnih molilnicah!)

C. Sveti zakon.

(Bog sam je ustanovil družinsko življenje: da se v tistem domu veselijo svojega življenja skupaj

oče, mati in otroci. Več družin skupaj je potem občina; več občin skupaj okrožje, dežela; več dežel skupaj kraljestvo, cesarstvo, republika, ljudovlada. Tako je družina prvina vsega človeškega roda. Družina se pa začena z zakonom, ne s katerimkoli zakonom, ampak s krščanskim, nerazvezljivim zakonom po zakramentalnem sprejetju v cerkvi pred duhovnikom. Zločin torej je na vsem družabnem življenju hoteti zakon ločiti; tudi je nepotrebno oskrnjevanje svetih reči po civilnem zakonu; nevaren, škodljiv, v nekaterih slučajih od Cerkve celo prepovedan je mešani zakon, t. j. zveza med katoliškimi in nekatoliškimi kristjani, ker je pri tem pravo versko življenje v rodbini skoraj nemogoče. Apostol Pavel opominja: »Krivoverca se ogibaj!« (Tit 3, 8); kaj bi še le rekel apostol, če katoličanka vzame krivoverca v zakon!

Oče je poglavar družine: kralj in duhovnik v svoji hiši. Mati prinaša svojo skrb in delo, ljubezen, dobrotljivost, potrpljenje, zvestobo ter stori, da je v hiši bivanje prijetno; otroci in posli s svojo pokorščino jo slednjič vzdržujejo ter ohranjajo red z ustanavljanjem novih družin. »Tako rastite in se množite!« (1. Mos. 1, 22), je rekel Bog v raj. — Če si torej izbiraš stan, misli pred vsem na Boga ter na dušno zveličanje. In če si po resnem premišljevanju se prepričala, da si poklicana v zakonski stan, pripravljaj se nanj s čistim življenjem, z molitvijo ter vredno (dolgo) spovedjo. Tako vzemi slovo od mladosti ter stopi pred oltar!)

Molitev pred poroko.

O Bog, ki si v svoji vsemogočnosti iz nič ustvaril vse, naredil si tudi moža po svoji podobi in mu dal ženo za družico! To zakonsko zvezo je tvoj edinorojeni Sin Jezus Kristus počastil s tem, da je z apostoli prišel na poročno slavnost v Kano Galilejsko, je potem zakon v čast zakramenta povzdignil in ga storil za vedno nerazdružljivega! — Sklenila sva s poštenim kristjanom, tvojim služabnikom, pričujočim ženinom stopiti v to zvezo: sveti zakon. Daj nama še milost, da bova stanovitna v izpolnjevanju tvojih zapovedi po zgledu svetih zakoncev v zvestobi in stanovski čistosti živela ter mir in ljubezen med seboj za vedno ohranila. Po Kristusu Gospodu našem.

Bog ljubezni, ozri se milostno na naju, ki sva prišla v tvojo sveto hišo pred tvojim obličjem skleniti medsebojno zvezo, jo dati potrditi in slovesno blagosloviti! Vez tvoje ljubezni, ki je edina neminljiva, naj naju združi v novem poklicu v zastopnosti in miru k srečnemu življenju! Osreči naju, o Gospod, s podelenjem tistih milosti, ktere si temu svetemu zakramentu prav

posebno pridržal! Usliši tudi najine ponižne prošnje za razsvetljenje pameti in za tvojo vsestransko pomoč! Ki živiš in kraljuješ od vekomaj do vekomaj. Amen.

Molitev po poroki.

O Gospod, potrdi zdaj, kar si s svojo milostjo dovršil v nama; da bodeva, kar sva pred teboj obljubila, vse dni svojega življenja zvesto držala!

O Bog, podelil si nama po zakramentu svetega zakona tisto svojo milost, ki posvečuje, krepi in združuje; vžigaj, te prosim, dnevno v nama plamen svoje ljubezni, katerega naj bi ne zamogli nikdar zatreti prepiri in mržnja, ki kali zakonski mir, ampak naj bi kakor danes ostal vedno čist plamen! Bodi s svojim Svetim Duhom vedno z nama, da bova kot krščanska zakonca zvesto spolnjevala dolžnosti svojega poklica ter tako vsem ljudem v spodbudo ostala vsikdar poštena pred teboj! O dobrotljivi Jezus, ki si šel na gostijo v Kano Galilejsko, da bi počastil zakonski stan ter si tam tudi storil svoj prvi čudež; daj nama svojo pomoč, da bova tudi mi dva sveti zakon vedno v časti imela ter

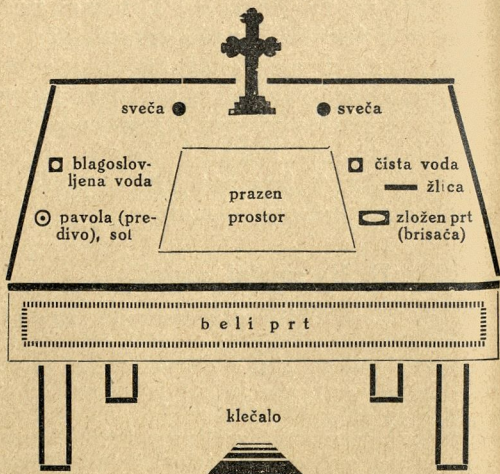
bogoljubno v njem živela, drug drugemu v pomoč in spodbudo k vsemu dobremu.

O sveti Jožef, ki si bil od Boga pred vsemi možmi izbran za ženina Device Marije ter za variha svete Družine, bodi patron in priprošnjik naše začenjajoče se družine, bodi v vsem naš zgled, sprejmi nas v svoje varstvo; potem pa lahko mirno brez strahu nastopiva pot zakonskega življenja. Blagoslov Boga † Očeta, Boga † Sina, Boga † Svetega Duha pridi in ostani vselej pri nas. Amen.

D. Na smrtni postelji.

Na smrtni postelji je najpotrebnejše: previdenje, ki redno obstoji iz spovedi, obhajila ter svetega poslednjega olja z občno odvezo (papeževim blagoslovom). »Če je kdo bolan med vami, naj pošlje po duhovnike Cerkve, ki naj molijo nad njim, ter naj ga mazilijo z oljem v imenu Gospodovem. Verna molitev bo otela bolnika, Gospod mu bo polajšal, in ako je v grehah, mu bodo odpuščeni« (Jak. 5, 14, 15). — Krščanska žena, to vse je zlasti na tvoji skrbi in vesti! Moli pogostoma za milost srečne smrti, ne odlagaj previdnja na zadnje trenutke, da te smrt ne prehití! Skrbi pa tudi, da se nobeden tvojih domačih, in še berač, ki pride pod tvojo streho, ne loči iz tega sveta brez svetih zakramentov! Neprevidene smrti — reši nas, o Gospod!

Zdaj se vpraša, kaj je treba pripraviti za previdenje bolnika? Miza v bližini bolnikove postelje naj se pogrne v obliki domačega oltarčka, če le mogoče tako, da bolnik lahko vidi nanj, in sicer na ta način:

Pouk in razlaga predstoječega. 1. Ko pošlješ po duhovnika, daj mu vedeti, če je bolnik še pri popolni zavesti (zlasti zaradi spovedi). — 2. Tudi, če more še kaj povžiti (zlasti zavoljo obhajila). — 3. Predno duhovnik v hišo stopi, prižgi sveče. 4. Ko vstopi: naj vsi pokleknejo! — 5. Ko se duhovnik pripravi, da bi spovedoval, naj vsi zapustijo sobo! — 6. Po spovedi in znamenju

zvončka: naj zopet pridejo ter tiho pokleknejo k bolnikovemu obhajilu! Po sprejetju svete hostije se navadno da bolniku žlica čiste vode z drobci svete hostije, če duhovnik to naroči. — 7. Med maziljenjem naj pričujoči molijo litanije vseh svetnikov, gospodinja pa navadno streže: drži krožnik s pavolo (predivom), iz katere je narejenih nekaj zvitkov, da z njimi duhovnik obriše tiste dele telesa, ki so bili maziljeni; za maziljenje nog naj odejo malo odkrije. S soljo (ozir. skorjico kruha) si mašnik odrgne mastne prste ter obriše s prtičem. — Ko je duhovnik odšel, naj se bolnik pusti kratek čas v miru. Potem se miza pospravi, pavola, sol, skorja kruha vrže v ogenj, čista voda pa zlije na dostojen kraj (vrtno gredo).

Kaj mora torej v vsaki hiši biti vedno pripravljeno za take slučaje? Odgovor: 1. stoječ križ, 2. dva svečnika s svečicama, 3. blagoslovljena voda, 4. pavola (predivo), 5. blagoslovljena mrtvaška sveča.

Smrt se bliža! Ne moremo kaj boljšega storiti, kakor da molimo, zlasti še da skušamo obuditi popolno kesanje, ki je zadnja rešilna ladjica, če bi bila duša vendar le še v nevarnosti. Potem pomni: 1. Ne moli preglasno, ne prenašlo; delaj daljše presledke, da ti more bolnik slediti v mislih! — 2. Prekini molitev večkrat, da trpečemu nudiš kako polajšanje: požirek vode, izbrišeš pôtno čelo, zrahljaš ležišče. — 3. Pokropi ga večkrat z blagoslovljeno vodo, da ga braniš pred napadi hudega duha; daj mu poljubiti križec, prižgi mrtvaško svečo, daj mu jo v roke! — 4. Skrbi, da ne bo v sobi preveč ljudstva, ki samo zijala prodaja; tudi ne trpi preglasnega jokanja sorodnikov, da bolniku ne storiš zadnjih trenutkov še bolestnejših!

Popolno kesanje.

(Priprava.) O Bog, ne pripusti, da bi bil ločen na veke od tebe ter prištet tistim najnesrečnejšim bitjem v peklu, ki namesto da bi ljubili večno Ljubezen, sovražijo in preklinjajo tvoje sveto ime!

O Bog, očisti mojo dušo vseh grehov! Kajti zdaj spoznam svojo krivdo: Ti si moj Stvarnik in si mi dal svoje zapovedi, jaz pa sem prestopil tvoje zapovedi se uprl tvoji sveti volji! Zavedam se svojega ponesrečenega življenja: Ti, o Bog, si moj največji dobrotnik in vse ljubezni vreden, jaz pa te nisem ljubil!

O moj Bog! Vsi moji grehi so mi resnično žal, ker sem z njimi zaslužil, da me po vsej pravici kaznuješ. Žal so mi, ker sem tebe, svojega najboljšega Očeta, največjo in preljubeznivo dobroto, z njimi razžalil. Trdno sklenem, s tvojo milostjo svoje življenje poboljšati, bližnje priložnosti v greh se varovati in nič več ne grešiti.

Zares, o dobrotljivi Bog, ljubim te nad vse, ker si neskončno popoln in vse ljubezni vreden! Zato hočem in želim zdaj, ali kakor hitro bo mogoče spovedati se

vseh svojih grehov, katerih se nisem še
veljavno spovedal.

Vzdihljaji.

O Jezus, bodi mi milostljiv! O Jezus,
usmili se me! O Jezus, odpusti mi moje
grehe!

Moj Jezus, usmiljenje!

Sladko srce Marijino, bodi moje re-
šenje!

Jezus, moj Bog, ljubim te nad vse!

Predobrotljivi Jezus, ne bodi mi sod-
nik, ampak odrešenik!

Presveto Srce Jezusovo, zaupam na te!

Jezus, Marija in Jožef!

Litanije za umirajoče.

Gospod, usmili se nas!

Kristus, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Sveta Marija, **prosi za njega (njo)!**

Vsi sveti angeli in nadangeli,
prosite za njega (njo)!

Sveti Abel,

Vsi zbori pravičnikov,

Sveti Abraham,

Sveti Janez Krstnik,

Sveti Jožef,

Vsi sveti očaki in preroki,
 Sveti Peter,
 Sveti Pavel,
 Sveti Andrej,
 Sveti Janez,
 Vsi sveti apostoli in evangelisti,
 Vsi sveti učenci Gospodovi,
 Vsi sveti nedolžni otroci,
 Sveti Štefan,
 Sveti Lavrencij,
 Vsi sveti mučenci,
 Sveti Silvester,
 Sveti Gregorij,
 Sveti Avgustin,
 Vsi sveti škofje in spoznavalci,
 Sveti Benedikt,
 Sveti Frančišek,
 Sveti Kamil,
 Sveti Janez od Boga,
 Vsi sveti menihi in puščavniki,
 Sveta Marija Magdalena,
 Sveta Lucija,
 Vse svete device in vdove,
 Vsi svetniki in svetnice božje,
 Bodi mu (nji) milostljiv,
 prizanesi mu (nji), o Gospod!
 Bodi mu (nji) milostljiv,
 usliši nas, o Gospod!

Bodi mu (nji) milostljiv,
 reši ga (njo), o Gospod!

Svoje jeze
 Iz smrtne nevarnosti
 Nesrečne smrti
 Kazni v peklu
 Vsega hudega
 Oblasti hudega duha
 Po svojem rojstvu
 Po svojem križu in trpljenju
 Po svoji smrti in svojem pokopu
 Po svojem častitljivem vstajenju
 Po svojem čudežnem vnebohodu
 Po milosti Tolažnika Svetega Duha
 Na dan sodbe
 Mi grešniki, **prosimo te, usliši nas!**
 Da mu (nji) prizaneseš,
 Gospod, usmili se nas!
 Kristus, usmili se nas!
 Gospod, usmili se nas!

Poslednje molitve umirajočega.

Molim te, o sveti tro-edini Bog! —
 Vérujem v te, o večna resnica! Upam na
 te, o neskončna dobrotá! Ljubim te s ce-
 lim srcem nad vse!

O moj Bog, ne pripusti, da bi bil kedaj
 ločen od tebe!

O moj Jezus, če moram umreti, želim to storiti iz ljubezni do tebe, ker si tudi ti iz ljubezni do nas umrl!

O Marija, Mati božja, izkaži se zdaj kot moja mati in ne zapusti me v tej največji sili!

Angel varih moj, čuj nad menoj, varuj me!

O Jezus, zdaj umiram v zaupanju na tvoja neskončna zasluženja! — Obžalujem vse svoje grehe! — V tvojem naročju, o Jezus, želim skončati! — Daj mi v sveti rani tvoje strani varno zavetje! — Sprejmi mojo dušo v svoje božje srce, da bo na varnem pred sovražniki!

Pridi, o Jezus, in reši me!

Pridi, o Jezus, okrepčaj me!

Pridi, o Jezus, in odpelji me v svoje sveto kraljestvo!

Jezus, Marija in Jožef, v vaše roke zdaj izročam svojo dušo! Amen.

IV. Razne pobožnosti.

A. Češčenje Svetega Duha.

Vzdihljaj.

Sveti Duh, duh resnice, pridi v naša srca; daj narodom jasnost tvoje luči, da ti bodo v edinosti vere dopadljivo služili!

(Odp. 100 dni enkrat na dan. Leo XIII. 21. februarja 1891.)

Slavospev Svetemu Duhu.

»Veni sancte Spiritus«.

- ⊙ Pridi Sveti Duh z neba,
Sevaj nam do dna srcá
Tvoje luči žar bleščeč!
Pridi, Oče vseh sirôt,
Pridi darovnik dobrôt,
Pridi ogenj src goreč!

Ti vtolažiš vso bridkost,
Dušam si presladki gost,
Ki nas sladko pokrepčaš!

V trudu si počitek zlat,
 Ljubljen si v vročini hlad,
 V joku nam tolažbo daš!

Luči blažene sijaj
 Skozinskoz preveva naj
 Tvojih vernih srca vsa!
 Nič brez tvoje milosti
 Dobrega v človeku ni,
 Ker ga greh omadeža.

Zmivaj, kar je grdega,
 Zmakaj, kar je suhega,
 In zaceli rane vse!
 Mehčaj, kar je trdega,
 Grej vse, kar je mrzlega,
 Krive poravnaj stezè!

Daj, ki v tebe verjemo
 In na te zaupamo,
 Sveti svoj sedmeri dar!
 Daj zasluge čednosti,
 Daj nam smrt pravičnosti,
 Daj veselja nam vsekdar!

(Odp. 300 dni enkrat na binkoštno nedeljo
 ter dneve v osmini tega praznika; 100 dni vse
 druge dneve enkrat. — Kdor moli ta slavospev
 en celi mesec vsak dan, dobi popoln odpustek
 pod pogoji: spovedi, obhajila ter molitve po na-
 menu papeževem. Pij VI. 26. maja 1796.)

Predbinkoštna devetdnevnica.

(Z odlokom 5. maja 1895 je Leo XIII. nujno povabil vse vernike, da molijo za edinost svete Cerkve in za združenje razkolnih kristjanov v pravi katoliški veri. Z istim namenom je dne 9. maja 1897 priporočal, da se naj po vseh farnih cerkvah, če je primerno, tudi po drugih cerkvah in kapelah, obhaja predbinkoštna devetdnevnica na čast Svetemu Duhu; z odlokom 18. apr. 1902 se je to še enkrat zabičalo. — Odpustki so: 1. sedem let in sedem kvadragen vsaki dan enkrat; 2. popolni odpustek enega teh devet ali še sledečih osem dni, pod pogoji: spovedi, obhajila ter molitve za zgoraj naznačeni namen svetega Očeta. — Pod istimi pogoji se imenovani odpustki dobijo še enkrat v osmini binkoštnega praznika. — Posebne molitve tudi za to devetdnevnicco niso predpisane; zadostovali bodo sledeči nameni z rožnim vencem ali litanijami Svetega Duha.)

I. dan. O Sveti Duh, tolažnik, zaklad neizmerne bogastva, ki v tvoji ljubezni leži zakrito, prosim te, pridi v mojo dušo s svojo milostjo in svojo božjo ljubeznijo in dodeli mi dar *m o d r o s t i*, da se bom po njej učila tebe, o moj Bog, ljubiti in samega sebe zaničevati; tako da v prihodnje nič drugega ne bom gojila v svojih mislih, ne izgovarjala kaj drugega v svojih besedah, ničesar v dejanjih in nehanjih ne storila, kakor kar je po tvoji najsvetejši volji in kar izvira iz ljubezni do tebe.

Čast bodi.

II. dan. O Sveti Duh, tolažnik in pokoj naših duš, vsa tolažba naših src, prosim te, pridi v moje srce s svojo milostjo in s svojo sveto ljubeznijo, ter mi dodeli dar **u m n o s t i**, da bom božje skrivnosti prav in rada sprejela, po premišljevanju nebeških reči pa svoje misli in želje odvracala od vseh starih pregrešnosti.

Čast bodi.

III. dan. O Sveti Duh, tolažnik, rodovitna rosa naših src, ki vlivaš v naše duše mir in pripravljáš našemu duhu prijetno krepilo; prosim te, pridi v moje srce s svojo milostjo in svojo sveto ljubeznijo in dodeli mi dar **s v è t a**, da bom mogla zvijače sovražnikov svoje duše spoznati in v vseh rečeh najpripravnejša sredstva voliti, da bom samo sebe in tudi bližnje prav in uspešno vodila na pot večnega zveličanja.

Čast bodi.

IV. dan. O Sveti Duh, tolažnik, močni prst desnice božje, ki z ljubeznijo, katero v nje vlivaš, duše močnejše storiš, kakor je smrt; prosim te, pridi v moje srce s svojo milostjo in svojo sveto ljubeznijo in dodeli mi dar **m o č i**, da bom

mogla velikodušno vse ničemurnosti sveta ter ogenj svojih strasti premagati, ter srčno in vztrajno do smrti živeti v spolnjevanju tvoje božje postave.

Čast bodi.

V. dan. O Sveti Duh, tolažnik, Oče božje luči, ki si učil apostole vse resnice in razsvetljuješ tmine celega sveta; prosim te, pridi v moje srce s svojo milostjo in svojo ljubeznijo in dodeli mi dar **znanosti**, da bom mogla božje reči popolnoma spoznati in po luči tvojih božjih naukov peljana varno potovati po poti k svojemu večnemu zveličanju.

Čast bodi.

VI. dan. O Sveti Duh, tolažnik, izvir žive vode, katero je Jezus Kristus obljubil vsem, ki bodo v njega verovali; prosim te, pridi v moje srce s svojo milostjo in svojo sveto ljubeznijo in dodeli mi dar **pobožnosti**, da bom v prihodnje v vsem tebi goreče služila, brez odlaganja sledila tvojim navdihom in se vestno držala tvojih svetih zapovedi.

Čast bodi.

VII. dan. O Sveti Duh, tolažnik, bistvena ljubezen Očeta in Sina, tebe molim in verujem, da si tretja oseba presvete Trojice, enak Očetu in Sinu; prosim te.

pridi k meni s svojo milostjo in svojo sveto ljubeznijo in dodeli mi dar s t r a h u b o ž - j e g a , da me obvaruje vsakega greha in me prisili neprenehoma objokavati grehe, katere sem storila do tega časa.

Čast bodi.

VIII. dan. Molimo za edinost svete Cerkve. O Sveti Duh, prosimo te ponižno, pripelji nazaj vse naše v verskih zmotah blodeče, in vse od prave Cerkve ločene brate in sestre v Kristusu — k spoznanju ene edine prave vere in k pokorščini pod edinim pravim višjim pastirjem svetim Očetom rimskim papežem. Stori, da bo ves svet edin v veri Jezusa Kristusa, kakor si ti, o Sveti Duh, eden z Očetom in Sinom Bog od vekomaj do vekomaj.

Čast bodi.

IX. dan. Molimo za vredne duhovnike! O božji Zveličar in Odrešenik Jezus Kristus, ki v svojih apostolih nam vsem kličeš: »Žetev je sicer velika, toda delavcev je malo; prosite tedaj Gospoda žetve, da pošlje delavcev v svojo žetev« (Mark. 9, 38); glej, mi izpolnujemo tvoje povelje in te prisrčno prosimo pri tvoji ljubezni do Očeta in Svetega Duha: pošlji vendar po ravno tem Svetem Duhu prav veliko vrednih duhovnikov in podeli jim vedno vse

milosti, katerih potrebujejo za rešenje in posvečenje duš. Amen.

Čast bodi.

S k l e p. Pridi Sveti Duh, napolni srca svojih vernih in zažgi v njih ogenj svoje ljubezni.

V. Pošlji svojega Duha in prerojeni bodo!

O. In prenovil boš obličje zemlje.

MOLIMO. O Bog, ki si srca svojih vernih po razsvetljenju Svetega Duha učil; daj nam, da bomo v istem Duhu spoznali, kaj je prav in se vedno veselili njegove tolažbe. Po Kristusu Gospodu našem. Amen.

B. Češčenje Rešnjega Telesa.

(P o m n i ! Naš božji Odrešenik je v svoji nezapopadljivo veliki ljubezni noč in dan neprestano med nami pričujoč v podobi svete hostije. Ko je še po zemlji hodil, sta ga nekoč vprašala dva Janezova učenca (Jan. 1, 38): »Učenik, kje stanuješ?« Jima reče: »Pojdita in poglejta!« Če bi ga dandanes tako vprašali, bi nam gotovo pokazal na prvo bližnjo katoliško cerkev, češ: »Glejte tam! Kjer večna luč gori! Pojdite in poglejte! Tisto je moja hiša, tam moje bivališče!« In to vedó verni kristjani, in zato hitijo tja, Ga obiskovat, z Njim se pogovarjat, iskat pri Njem sveta in tolažbe. — **K r š č a n s k a ž e n a**, navadi se tudi ti na to obiskovanje Jezusa Kristusa v najsvetejši Skrivnosti. Idi se vsikdar, če imaš le nekaj trenutkov časa, pogovarjat z Njim! Ne potrebuješ nobenih tiskanih molitvic; česar je srce polno, to naj usta govore! Ravno pred tabernaklom naj bi se navadili v veri dobro poučeni kristjani: moliti »brez molitvenika«. Le kdor bi bil nezmožen take notranje molitve, naj se poslužuje tiskanih navodil, da ne zabrede z mislimi na pota skušnjav.)

Obiskovanje Jezusa v oltarski Skrivnosti.

⊕ O moj Gospod Jezus Kristus, ki si iz ljubezni do ljudi noč in dan tukaj pričujoč in poln usmiljenja za vse, ki te prihajajo obiskovat, pričakuješ jih celo, vabiš in sprejemaš; vérujem, da si v najsvetejšem Zakramentu resnično pričujoč. Molim te iz globočine svojega srca in se ti zahvaljujem za premnoge mi skazane dobrote, posebno pa še za to, da si se v tej skrivnosti tudi meni daroval in da si me poklical, te obiskati v tej hiši božji.

Zato pozdravljam danes na novo tvoje ljubezni polno srce s trojnim namenom: prvič da se ti zahvalim za ta tvoj preveliki dar; drugič da kolikor mogoče zadostim za vse krivice, katere moraš prenašati od svojih sovražnikov; in slednjič, da se združim z vsemi tvojimi častilci celega sveta in posebno še tistih dežel, kjer se tvoja čudapolna pričujočnost malo ali celo nič ne spoznava in ne časti!

O moj Jezus, ljubim te; boli in žalosti me, da sem tvojo neskončno dobroto do sedaj tako zanemarjala; ali s pomočjo tvoje milosti trdno sklenem, v prihodnjič te nikdar več ne razžaliti; sedaj se pa vso

tebi darujem, dasi sem le uboga grešnica, in odpovem se svoji volji, svojim željam in nagnjenjem in vsemu, kar imam, le da sem vredna tvoje ljubezni, da sem vdana celo v tvojo sveto voljo in da zadobim milost stanovitnosti do konca! — Priporočam ti še posebej verne duše v vicah, posebno tiste, ki so gojile vedno gorečo pobožnost do tebe v najsvetejši Skrivnosti. — Priporočam ti tudi vse uboge grešnike na zemlji. — Slednjič, preljubi moj Zveličar, združujem vsa svoja pobožna čutila s čutili tvojega ljubezni polnega Srca in v takem združenju darujem nje tvojemu večnemu Očetu ter ga prosim v tvojem imenu, da nje iz ljubezni do tebe sprejme in usliši. Amen.

(Odp. 300 dni vsakikrat; kdor to molitev vsaki dan opravi, pa dobi popolni odpustek enkrat v mesecu, pod pogoji: spovedi, obhajila ter molitve po namenu papeževem. Pij IX. 7. sept. 1854.)

Angelski rožni venec.

Vera, Oče naš in tri Zdrava Marija; po »Jezus« se dostavi:

1. V katerega verujemo. 2. V katerega upamo. 3. Katerega iz srca ljubimo.

Potem se molijo trije odstavki na sledeči način: Oče naš in Zdrava Marija; in se reče desetkrat zaporedoma:

V. Svet, svet, svet si ti, Gospod Bog Sabaot; nebo in zemlja sta polna tvoje časti.

R. Čast bodi Očetu in Sinu in Svetemu Duhu: kakor je bilo v začetku, tako zdaj in vselej, in na večne čase. Amen.

Litanijske molitve presvetega Rešnjega telesa.

Gospod, usmili se nas!

Kristus, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Kristus, sliši nas!

Kristus, usliši nas!

Oče nebeški, vsemogočni Bog,

usmili se nas!

Sin, vsega sveta rešnji Bog,

Sveti Duh, resnični Bog,

Sveta Trojica, en sam Bog,

Jezus, ki si pri zadnji večerji sam sebe učencem zavžiti dal,

Jezus, ki si v najsvetejšem zakramentu resnično pričujoč, kakor Bog in človek, z dušo in telesom, s krvjo in mesom,

Jezus, kruh angelov,

Jezus, kruh izvoljenih,

Jezus, kruh močnih,

Jezus, nadnaravni kruh,

Jezus, skriti Bog in Zveličar,

Jezus, vir vseh milosti, **usmíli se nas!**
 Jezus, vedna in najčistejša daritev,
 Jezus, nekrvava daritev nove zaveze,
 Jezus, nedolžno Jagnje božje,
 Jezus, skrita mana,
 Jezus, Beseda, ki je meso postala in zdaj
 vedno med nami prebiva,
 O najsvetejši zakrament,
 Največja skrivnost božja,
 Spomin največjih čudežev božjih,
 Čudovito znamenje največje ljubezni božje,
 Skrivnost večne ljubezni,
 Skrivnost vere,
 Dar sprave za žive in mrtve,
 Najmočnejša obramba v skušnjavah,
 Najstrašnejše orožje zoper hudobnega duha,
 Najimenitnejši vseh darov božjih,
 Najsvetejši spomin Gospodovega trpljenja
 in njegove smrti,
 Sveta večerja Gospodova, pri kateri an-
 geli strežejo,
 Največje veselje pobožnim dušam,
 Največja dobrota vernim kristjanom,
 Najslajši živež našim dušam,
 Moč slabim,
 Tolažba žalostnim,
 Pomoč zapuščenim,
 Popotnica vsem, ki v večnost gredó,

Zagotovilo večnega življenja,
usmíli se nas!

Bodi nam milostljiv, prizanesi nam, o
Jezus!

Bodi nam milostljiv, usliši nas, o Jezus!
Vsega hudega **reši nas, o Gospod!**

Vsega greha,
Nevrednega prejemanja tega najsvetejšega
zakramenta,

Poželenja nečistosti,

Poželenja oči,

Napuha življenja,

Vseh grešnih priložnosti in nevarnosti,

Skrivnih skušnjav in zalezovanja hudega duha.

Vseh nesreč,

Nagle in neprevidene smrti,

Večné smrti,

Po ljubezni, s katero si postavil ta najsvetejši zakrament,

Po ljubezni, s katero si pri zadnji večerji
svoje apostole obhajal,

Po ljubezni, s katero tudi nas živiš s svojim svetim Rešnjim Telesom,

Po ljubezni, s katero se v tem najsvetejšem zakramentu za nas daruješ,

Po ljubezni, s katero v tej daritvi pravici
božji zadostuješ,

Po ljubezni, s katero nevrednim kristjanom
prizanaš, **reši nas, o Jezus!**

Po ljubezni, s katero v tem najsvetejšem
zakramentu tolikanj nečasti proboliš,

Po ljubezni, s katero s sedeža svoje milosti
tako dobrotljivo na nas gledaš,

Po ljubezni, s katero nas tako potrpežljivo
posluš,š,

Po ljubezni, s katero nam v tem najsvetejšem
zakramentu toliko milosti deliš,

Po ljubezni, s katero v tem najsvetejšem za-
kramentu do konca sveta pri nas ostajaš,

Mi ubogi grešniki, **prosimo te, usliši nas!**
Da nam prizaneseš,

Da nam vse naše grehe odpustiš,

Da našo živo vero v ta sveti zakrament
potrdiš in ohraniš,

Da v naših srcih trdno zaupanje v ta naj-
svetejši zakrament obudiš,

Da v naših srcih gorečo ljubezen do tega
najsvetejšega zakramenta pomnožiš,

Da nam vedno večjo pobožnost do tega
najsvetejšega zakramenta v srce vlivaš,

Da nam milost daš, vselej z dobro pripravo
k božji mizi pristopiti,

Da nam obilne sadove tega najsvetejšega
zakramenta podeliš,

Da resnično češčenje tega najčastitljivšega
zakramenta med kristjani pomnožiš,

Da vso nečast od najčastitljivejše skrivnosti odvrneš in zabraniš,

prosimo te, usliši nas!

Da svojo sveto Cerkev vladaš in ohraniš,
Da vsem nevernikom luč prave vere do-
deliš,

Da naše misli k nebeškim željam povzdig-
neš,

Da naša srca s svojim milostnim obiskova-
njem razveseliš in očistiš,

Da nam vsikdar veselje nad tem najsvetej-
šim zakramentom daš,

Da vedno v nas ostaneš, in mi v tebi,

Da nas ob koncu našega življenja s to ne-
beško popotnico previdiš in oveseliš,

Da nas poslednji dan k večnemu življenju
obudiš,

Da vsem vernim dušam večni mir in pokoj
podeliš,

Da nas na tem sedežu svoje milosti do-
brotnjivo uslišiš,

Sin božji,

Jagnje božje, ki odjemlješ grehe sveta,
prizanesi nam, o Jezus!

Jagnje božje, ki odjemlješ grehe sveta,
usliši nas, o Jezus!

Jagnje božje, ki odjemlješ grehe sveta,
usmili se nas, o Jezus!

Kristus, sliši nas!
 Kristus, usliši nas!
 Gospod, usmili se nas!
 Kristus, usmili se nas!
 Gospod, usmili se nas!
 Oče naš. Zdrava Marija.
 V. Kruh z nebes si njim podelil!
 O. Ki ima vso sladkost v sebi.

MOLIMO. O Bog, ki si nam v čudež-
 nem zakramentu spomin svojega trpljenja
 zapustil, daj nam, te prosimo, svete skriv-
 nosti tvojega Telesa in tvoje Krvi tako ča-
 stiti, da bomo sad tvojega odrešenja
 vedno v sebi čutili. Ki živiš in kraljuješ
 od vekomaj do vekomaj. Amen.

C. ČEŠČENJE SRCA JEZUSOVEGA.

»Glej to Srce, ki je ljudi tako zelo ljubilo, da se ni ničesar zbalo, ampak se popolnoma žrtvovalo, da njim pokaže svojo ljubezen!« (Besede Zveličarjeve v prikazni.)

Vse iz ljubezni do tebe, presveto Srce Jezusovo!

Tako ljubka, tako povsod priljubljena je pobožnost Srca Jezusovega, da nam postaja toplo pri srcu, če se je le spomnimo. Sv. Marjeta Marija Ala-coque piše: »Ne vem, katera pobožnost bi bila pripravnejša, duše v najkrajšem času k najvišji popolnosti privesti, kakor pobožnost do Srca Jezusovega.« Naš božji Zveličar ji je po večkrat v prikazni, ko je molila pred tabernaklom, obljubil sledečih:

Dvanajst milosti

za pobožne častilce svojega Srca:

1. Dal jim bom vse za njihov stan potrebne milosti.
2. Podaril bom mir njihovim družinam.

3. Tolažil jih bom v njih trpljenju (stiskah).

4. Varno zavetje njim bom v življenju, zlasti pa na smrtno uro.

5. Blagoslovil bom obilno vsa njihova podjetja.

6. Grešniki bodo našli v mojem Srcu vir in neizmerno morje milosti.

7. Mlačne duše bodo postale goreče.

8. Goreče duše se bodo prav kmalu povzpele do velike popolnosti.

9. Blagoslovil bom hiše, kjer bodo imeli izpostavljeno in častili sliko mojega Srca.

10. Duhovnikom (častilcem mojega Srca) bom podaril milost, da bodo genili tudi najbolj zakrknjena srca.

11. Imena vseh tistih, ki bodo razširjali to pobožnost, bodo zapisana v mojem Srcu tako, da ne bodo nikdar izbrisana iz njega.

12. (»Velika obljuba.«) V neizmernem usmiljenju svojega Srca ti zato obljubim, da bo podelila moja neskončna ljubezen milost spokorne smrti tistim, ki prejmejo sveto obhajilo devet mesecev zaporedoma vsak prvi petek; ne bodo umrli v moji nemilosti in ne brez svetih zakramentov, ker moje Srce bo v zadnjem trenutku njih varno pribežališče.

Vsakdanja posvetitev Srcu Jezusovemu.

O Gospod Jezus Kristus, v edinosti s tistim božjim namenom, s katerim si v svojem najsvetejšem srcu na zemlji sam dajal hvalo Bogu, ter ga še zdaj neprestano slaviš v zakramentu Rešnjega telesa po vsem svetu do konca dni, — ti jaz ta dan in vsak trenotek današnjega dne, da bi posnemala sveto Srce blažene Device Marije brezmadežne, — radostno darujem vse svoje misli in namene, vse občutke in želje, vsa dela in besede.

(Odp. 100 dni na dan enkrat. Leo XIII. 19. decembra 1885.)

Praznik Srca Jezusovega.

Praznik Srca Jezusovega je petek po Telo-
vem, s popolnim odpustkom za vse pod pogoji:
spovedi, obhajila, obiskanja javne cerkve (kapele),
kjer se časti Srce Jezusovo, ter molitve po na-
menu papeževem. — Obstoja pa tudi navada, celi
mesec junij javno, pa tudi zasebno častiti to
presveto Srce. Odpustki za to so 1. nepopolni:
sedem let in sedem kvadragen enkrat na dan;
2. ☉† popoln odpustek enkrat v mesecu za vse,
ki so zasebno celi mesec vsak dan, ali pri javni
pobožnosti vsaj desetkrat počastili presveto Srce
Jezusovo pod pogoji: spovedi, obhajila, obiskanja
javne cerkve (kapele) ter molitve po namenu pa-
peževem. Leon XIII. 30 maja 1902. — Praznik Srca

Jezusovega se posebno porabi za posvečevalne, odprosilne ter zadostilne molitve. V ta namen je Pij XI. izdal dne 8. maja 1928 novo okrožnico »Preusmiljen Odrešenik (Miserentissimus Redemptor)«, kjer naroča, da se slovesni dan Srca Jezusovega praznuj kot praznik I. reda z osmino; bodi ne le dan posvečevanja človeštva Gospodovemu Srcu, temveč tudi dan *sprave*, praznik javnega zadoščevanja za krivice, ki jih delajo posamezniki in vse človeštvo Kristusu-Kralju. Zato odreja Pij XI., da se mora vsako leto na praznik Srca Jezusovega po vseh cerkvah celega sveta *slovesno* opraviti: Molitev zadostitve (»O presladki Jezus, čigar neizmerna ljubezen«, glej proti koncu litanij Srca Jezusovega).

Posvečevalna molitev
sv. Marjete Marije Alacoque.

Jaz I... posvetim in izročim presvetemu Srcu našega Gospoda Jezusa Kristusa svojo osebo, vsa dejanja svojega življenja, vse svoje težave in trpljenje; da bi le v njegovo slavo odslej porabila vse, kar sem in kar imam. To torej je moj nepreklicljivo trden sklep: Njemu se celo darovati, vse storiti iz ljubezni do Njega, ter se popolno odpovedati vsemu, kar bi se na meni ne dopadalo temu božjemu Srcu. — Zato si te, o presveto Srce, izvolim za edini predmet svoje ljubezni, za variha svojega življenja, za poroka svojega zveli-

čanja, za podporo svoje slabosti in nestanovitnosti, kot odkupnino za vse grehe svojega celega življenja, za varno zavetišče v uri svoje smrti! — O Srce miline in dobrote, bodi moj zagovornik pred Bogom Očetom nebeškim, da odvrneš od mene kazni njegovega pravičnega srda! O Srce ljubljeno, na te stavim jaz vse svoje nade; zavoljo svoje slabosti in zlobe se bojim najhujšega, od tvoje dobrotljivosti pa pričakujem vse najboljše. Ugonobi v meni vse, karkoli se ti ne dopada ali zoperstavlja. Tvoja čista ljubezen naj se tako trdno naseli v moje srce, da na te nikdar več ne pozabim, ter da me nič ne bo moglo več od tebe ločiti. Dà, prosim in rotim te pri vsej tvoji dobroti: daj, da bo moje ime globoko v te zapisano; ker želim, da bi vsa moja sreča, vsa moja slava le v tem obstajala, da v tvoji službi živim in umrjem. Amen.

(Odp. 300 dni na dan enkrat. Leo XIII. 13. januarja 1898.)

Za praznik Kristusa-Kralja:

Že papež Leon XIII. je dne 9. junija 1899 bil naročil, da se je ob sklepu XIX. stoletja vesoljni svet posvetil presv. Srcu Jezusovemu, ter izdal v ta namen posebno posvetivno molitev. In

zopet je dne 17. oktobra 1925 dal Pij XI. razglasiti svojo željo, da naj se 31. dec. 1925 kot ob sklepu tekočega Svetega leta človeški rod vnovič posveti Srcu Jezusovemu z molitvijo, katere besedilo je razen nekaterih dodatkov isto kakor v posvetivni molitvi Leona XIII. Vsled apostolskega pisma »Quas primas« z dne 11. dec. 1925 pa se naj ta p o s v e t i v n a m o l i t e v L e o n a XIII. »O presladki Jezus, Zveličar človeškega rodu« slovesno ponovi vsako leto na praznik Kristusa-Kralja; glej na koncu litanij Srca Jezusovega.

Slovesno odprošenje Srcu Jezusovemu.

O presveto Srce Jezusovo, od nehvaležnih ljudi zanemarjeno, pozabljeno, zaničevano; dovoli mi, da te prosimo odpuščenja ter ti, kolikor moremo, zadostimo za vsa bogoskrunstva, katerih žrtev si ne prestando v svojem zakramentu ljubezni! Dà, zares, o božji Zveličar, z vso slovesnostjo

te prosimo odpuščenja
za vsa bogokletstva, od katerih zemlja
trepetajoč odmeva;...

te prosimo odpuščenja
za vsako onečaščenje tvojih svetih zakramentov;...

te prosimo odpuščenja
za vsako skrunjenje nedelj in praznikov!...

te prosimo odpuščenja
za vsa dejanja nespoštljivosti in lahkomiselnosti na svetih krajih; ...

te prosimo odpuščenja
za vso nezaslišano malomarnost, s katero se ti toliko mlačnih kristjanov strani in ogiblje; ...

te prosimo odpuščenja
za vse nespodobnosti in razžalitve tvoje Matere, brezmadežne Device, in pa tvoje neveste, svete katoliške Cerkve; ...

te prosimo odpuščenja
za vse grehe, za vsa hudodelstva celega sveta!

MOLIMO. O Srce Jezusovo, dodeli milost odpuščenja vsem ljudem! Nebeški Oče, večni pa tako strašno sramoten in žaljen Bog, prizanesi nam zavoljo pre-svetega Srca tvojega Sinù, ki se neprestano noč in dan po vseh cerkvah daruje za naše grehe z zadoščenji neskončne vrednosti! Pred tvoj prestol poklekamo, obdani z njegovo ljubeznijo, ozaljšani z njegovimi zadoščenji, umiti in očiščeni z njegovo sveto Rešnjo krvjo, in te prosimo, usliši glas svoje Krvi! Naj preneha med nami hudobija, naj zavlada že enkrat tvoja ljubezen, naj se njeno kraljestvo nastani v srcih vseh ljudi! Amen.

Presveto Srce Jezusovo.

1. Presveto Srce, slavo
Naj poje ti srce;
Le k Jezusu v višavo
Vsa srca naj žaré!

Odpev: Oj bodi hvaljeno,
Srce preljubljeno;
Naj jezik naš te hvali
V ljubezni vekomaj!

2. Srce ti, umorjeno,
Srce preblaženo,
Za grehe prebodeno,
Srce usmiljeno;

Odpev: Oj bodi hvaljeno...

3. Ljubezen vsa goreča
Le v tebi plameni,
Po tebi le se sreča
In milost zadobi.

Odpev: Oj bodi hvaljeno...

4. Glej, jagnje sem zgubljeno,
Ki je zgrešilo te;
Pa željo 'mam le eno:
Pastir, o najdi me!

Odpev: Oj bodi hvaljeno...

5. O, kdo mi da peruti,
Da k njemu poletim!
Kje najdem srečne poti,
Da k njemu pribežim!?

Odpev: Oj bodi hvaljeno . . .

6. V tem Srcu bom počival,
Mu hvalo pel na glas,
In rajski mir užival,
Pri njem bom večni čas!

Odpev: Oj bodi hvaljeno . . .

7. Bo jezik mi utihnil,
Pogled ugasnil moj;
Še vmirajoč bom vzdihnil:
Srce, glej, ves sem tvoj!

Odpev: Oj bodi hvaljeno . . .

Molitev k evharističnemu Srcu Jezusovemu.

Pred izpostavljenim Najsvetejšim.

(V petek, 8. dan po prazniku Rešnjega Telesa, je praznik Srca Jezusovega; takoj drugi dan v soboto: praznik Srca Marijinega. V četrtek sledečega tedna, torej 14 dni po Telovem je praznik evharističnega Srca Jezusovega. — »Evharistija« pomeni Rešnje telo. Pobožnost evharističnega Srca Jezusovega se ne razlikuje bivstveno od pobožnosti Srca Jezusovega; samo njeno okrožje je tako rekoč bolj omejeno. Želi se namreč prav posebno počastiti tisto najvzvišenejšo ljubezen Jezusovega Srca, s katero je postavil zakrament Rešnjega telesa, da bi mogel ostati med nami do konca dni.)

⊕ O evharistično Srce Jezusovo, najvzvišenejša ljubezen našega Gospoda! Izvršil si, o Jezus, to veliko skrivnost, da bi mogel tukaj na zemlji vedno med nami

prebivati, ter da bi podaril našim dušam
 svoje meso za hrano, za pitje svojo kri!
 Trdno verujemo, o božji Zveličar, na tisto
 tvojo neizmerno ljubezen, s katero si po-
 stavil ta najsvetejši zakrament Evhari-
 stije; in kakor se spodobi, molimo zdaj z
 vso spoštljivostjo tukaj pred sveto hostijo
 ravno to tvojo ljubezen; še več, pripozna-
 vamo jo, slavimo jo kot najizdatnejši vir
 in podlago tvoje svete Cerkve. V tej svoji
 skrivnosti nas nujno vabiš, kličeš nam:
 »Glejte, kako zelo vas ljubim! Svoje meso
 vam dajem za hrano, za pitje svojo kri, da
 bi po takem najtesnejšem združenju vžgal
 vašo ljubezen in vas celo v se sprejel! Ho-
 čem vaše duše sprejeti v se, v mene Kri-
 žanega, . . . v se, ki sem vam kruh za večno
 življenje! Darujte vendar tudi vi meni
 svoja srca, živite v meni in živeli bode-
 te v Bogu!« — Ta klic tvojega Srca, o naš
 Gospod in naš Bog, nam vedno doni vun
 iz skrivnosti presvete Evharistije! Zahva-
 limo se ti za to, obenem pa trdno sklene-
 mo, pokoriti se mu! Daj nam milost, da nas
 ta tvoja ljubezen vse prevzame; tista lju-
 bezen, s katero si pred svojim bridkim
 trpljenjem ponudil svoje sveto telo v hrano
 nam! Začrtaj globoko v naše duše trden
 sklep, vsekdar zvesto odzvati se tvojemu

povabilu; daj nam pobožnost in spoštovanje, ki je potrebno, da bomo vredno počastili, vredno prejekali dar tvoje skrajne ljubezni, dar tvojega evharističnega Srca! — O da bi nam bilo zares dano s tvojo milostjo, spomin tvojega bridkega trpljenja vredno obhajati in zadostiti s tem za svoje grehe, . . . obvarovati in množiti v sebi ljubezen do tebe, ter s tem vedno neoskrnjeno ohraniti v svojih srcih preblazeno zagotovilo neumrjivosti! Amen.

(Odp. 300 dni pred izpostavljenim Najsvetejšim vsakikrat. — Popoln odpustek enkrat v mesecu po spovedi in obhajilu, kdor je molil to molitev en celi mesec vsak dan in povrh vsak teden tega meseca vsaj pol ure pred Najsvetejšim premišljeval o evharističnem Srcu. Leo XIII. 17. jun. 1902.)

V premišljevanje se lahko porabi tudi sledeča pesem:

Srce v oltarski skrivnosti.

1. Na nebu in na zemlji,
Na vseh krajih sveta
Mi v svetem Zakramentu
Častimo Jezusa:

Odpev: Oj bodi moljeno
In vedno hvaljeno
V presvetem Zakramentu,
Srce preljubljeno!

2. Za nas je Srce bîlo,
Ko nas še bilo ni;
In milosti delilo
V oltarski Skrivnosti.

Odpev: Oj bodi...

3. Do vseh je Srce mîlo,
Za grešnike gori;
Skesanîm tolažilo,
Jim up v srce sadi.

Odpev: Oj bodi...

4. V to Srce pribežimo,
Ko nam umreti bo;
Da vredno zadobimo
Svetó Rešnjé telo.

Odpev: Oj bodi...

5. Naj grehe nam izmije
Kri srca tvojega;
Naj milost nam zasije
Življenja večnega!

Odpev: Oj bodi...

Devetdnevnica na čast Srcu Jezusovemu,

s poljubnimi molitvami, samo da so cerkveno potrjene, se more z odpustki dvakrat na leto obhajati: pred praznikom Srca Jezusovega samem, ter še enkrat v letu po lastni izberi. Kot besedilo se najprimerneje porabijo litanijske Srca Jezusovega s tam pridanimi, od papeža določenimi, pa tudi drugimi spravnimi, odprosilnimi in zadostilnimi molitvami. (Odpustki take devetdnevnice so: a) 300 dni vsak dan; b) popoln odpustek enega teh devet, in

še sledečih osem dni, pod pogoji spovedi, obhajila ter molitve po namenu papeževem. Pij IX. 5. januarja 1849 in 26. nov. 1876.)

Devet petkov Srca Jezusovega.

V pobožnosti Srca Jezusovega je petek posebnega pomena. V petek je bilo to najsvetejše srce s sulico prebodeno, da je prelilo za nas zadnjo kapljico svoje dragocene krvi; zato je sveta katoliška Cerkev določila petek kot dan praznika Srca Jezusovega. — Važen pa je zlasti tudi prvi petek v mesecu vsled ukaza, katerega je dal v prikazni Jezus sv. Marjeti Mariji Alacoque: »Vsak prvi petek v mesecu sprejmi sv. obhajilo, da mi zadostiš, kolikor moreš, za žalitve, s katerimi sem bil ranjen tekom preteklega meseca v oltarski moji skrivnosti«. »Prvi petek« je torej dan zadoščenja, zaželeni priložnosti sprave, ki se doseže najlepše z zadostilnim obhajilom. — Velikega pomena pa je zlasti izmed »obljub« dvanajsta, ki jo je storil Jezus v prikazni isti sv. Marjeti Mariji neki petek l. 1688. med obhajilom: »V neizmernem usmiljenju svojega Srca ti zato obljubim, da bo podelila moja neskončna ljubezen milost spokorne smrti tistim, ki prejmejo sveto obhajilo devet mesecev zaporedoma vsak prvi petek; ne bodo umrli v moji nemilosti in ne brez svetih zakramentov, ker moje Srce bo v zadnjem trenutku njih varno pribežališče.« To je tista tako zvana »velika obljuba«; zares velika, ker zagotavlja najvišje: srečno smrt! Krščanska žena! Morebiti si le preveč posvetna, ... morebiti tudi bi rada več kaj storila za svojo dušno zveličanje; pa vsakdanje skrbi ti tega ne dopuščajo!? Glej, tu je priložnost, zagotoviti si na

lahek način srečno večnost: devet petkov Srca Jezusovega!

(Pogoji so: 1. Vredno prejeti devet prvih petkov v mesecu zaporedoma (nepretrgano) sveto obhajilo na čast božjemu Srcu v duhu spravnega zadoščevanja. — 2. Imeti namen, do konca svojega življenja zvesto spolnjevati božje ter cerkvene zapovedi in ogibati se vsake priložnosti v greh. Odpustki za to niso podeljeni; pa ali niso »obljube« že same na sebi naravnost neskončne vrednosti!? — Če bi pa kdo opravil pobožnost devetih petkov, imel pa namen grešno naprej živeti, ni deležen velike milosti! Pomni še to! Posebne molitve niso predpisane. In devet mesecev se mora zaporedoma porabiti; devetka se ne sme pretrgati, obhajilo tudi ne včasih preložiti na prihodnjo nedeljo; pretrgana pobožnost se mora začeti znova! Ni tudi zaukazano, pa svetuje se: začeti pobožnost prvi petek oktobra, da pride sklep v mesec junij. Primerno pa je tudi, začeti v juniju ter končati februarja v pustni dobi, ko je še prav posebno na mestu zadoščenje božjemu Srcu!)

Zadostilna molitev po obhajilu devetero prvih petkov.

(Naj jo opravi vsakdo zase še med sveto mašo, potem sledijo skupno litanije Srca Jezusovega.)

O božji Zveličar, padam na kolena k tvojim nogam in ti darujem, kakor si želel, v globoki ponižnosti to svoje sveto obhajilo; najprej v zadoščenje za svojo lastno mlačnost, nehvaležnost in vsa

druga razžaljenja, ki sem jih zadjala tvojemu preljubeznivemu Srcu v oltarski skrivnosti! Darujem ti pa današnje svoje sveto obhajilo prvega petka v spravo, odprošenje ter zadoščenje tudi za vsa tista strašna bogokletstva, s katerimi nehvaležni ljudje neprestano noč in dan trpinčijo tvoje božje Srce v najsvetejšem zakramentu. — Sprejmi milostljivo, o božji Zveličar, to zadoščenje svoje skesane častilke, ter izpolni tudi nad menoj svojo nad vse tolažilno veliko obljubo! Naj postane tvoje božje Srce moje varno pribežališče v uri moje smrti, ... da bom previdena s svetimi zakramenti, ... gotovo pa da se bom iz tega sveta ločila v stanju božje milosti! Amen.

Presveto Srce Jezusovo, zaupam v tebe!

*Prošnja za dvanajstere milosti,
obljubljene sv. Marjeti Mariji Alacoque.*

O presveto Srce Jezusovo, pred teboj klečimo, da te slavimo, molimo, se ti zahvaljujemo, da zadoščamo za svoje grehe, ter se tvoji ljubezni popolnoma posvetimo! Spominjamo se tvojih čudežnih obljub in kličemo k tebi z brezmejnim zaupanjem:

(1.) Božje Srce Jezusovo, daj nam vseh našemu stanu potrebnih milosti;

(2.) Božje Srce Jezusovo, prinesi mir našim družinam;

(3.) Božje Srce Jezusovo, bodi naša pomoč pri delu ter nas tolaži v našem trpljenju;

(4.) Božje Srce Jezusovo, bodi naše zavetje v življenju, zlasti pa še v smrtni uri;

(5.) Božje Srce Jezusovo, izlij svoj najobilnejši blagoslov na vsa naša podjetja;

(6.) Božje Srce Jezusovo, izkaži se grešnikom kot vir neizmernih milosti;

(7.) Božje Srce Jezusovo, zdrami mlačne duše k vztrajni gorečnosti;

(8.) Božje Srce Jezusovo, vodi vnete duše do velike popolnosti;

(9.) Božje Srce Jezusovo, blagoslovi hiše, v katerih je postavljena ter se časti tvoja podoba;

(10.) Božje Srce Jezusovo, daj milost onim, ki se trudijo za zveličanje duš, da bodo genili tudi najbolj zakrknjena srca;

kakor si obljubilo, o najsvetejše ti Srce!

(11.) Božje Srce Jezusovo, podeli, da bodo vseh onih imena, ki razširjajo to pobožnost, v tebi za vedno zapisana;

(12.) Božje Srce Jezusovo, podeli vsem onim, ki devet mesecev zaporedoma vsak prvi petek k tebi pristopajo v svetem obhajilu, milost stanovitnosti do konca! Daj jim milost, da bodo prejeli svete zakramente za vmirajoče, in bodi jim v zadnjih trenutkih varno pribežališče;

kakor si oblubilo,
o najsvetejše ti Srce!

V. Božje Srce Jezusovo, zmaguj in gospoduj!

O. Navkljub vsem svojim sovražnikom.

MOLIMO. Gospod Jezus Kristus, spomni se milostno oblub, ki si nam jih po sv. Marjeti Mariji dal v neskončnem usmiljenju svojega Srca; pa nam bodi varstvo v življenju, podpora v slabosti, zadoščenje za naše grehe, nadomestilo za vse pomanjkljivosti in varno pribežališče v smrtni uri. Amen.

Slovesna posvetitev družine

(družbe, društva, šole, občine, mesta,
župnije, škofije, dežele)

presv. Srcu.

1. Posvetilna molitev odraslih.

Presveto Srce Jezusovo, — ki si sveti
Marjeti Mariji razodelo, — da želiš vla-
dati v krščanskih družinah, — t e b e d a -
n e s p r o g l a s i m o — z a n e o m e j e -
n e g a K r a l j a — nad našo družino.¹ —
Živeti hočemo odslej — iz tvojega življe-
nja. Hočemo, — naj med nami — zacvetó
tiste čednosti, — katerim si obljubil mir —
že tukaj na zemlji. Pregnati hočemo —
daleč od sebe — duha posvetnosti, ki si
ga ti obsodil. — Ti kraljaj našemu razumu
— s preprostostjo naše vere; — kraljaj
našim srcem z ljubeznijo, — v kateri naj
brez pridržka — za te plamtijo (srca), —
in katere plamen — hočemo ohranjati —
s pogostim prejemanjem — tvojega Reš-
njega telesa. — Prosimo te, o Srce božje,
— bodi pri nas, — kadarkoli se zberemo;
— blagoslavlaj naša dela; — odganjaj vse
moreče skrbi, — posvečuj naše radosti —

¹ Ali: družbo, občino, župnijo itd.

in lajšaj težave! — Če bi pa bil izmed nas kdo — tako nesrečen, — da bi te kdaj razžalil, — opomni ga, o Srce Jezusovo, — da si do skesanega grešnika — dobrotljivo, usmiljeno! — Ko bo pa prišel čas ločitve, — se približala smrt, — ter nas z žalostjo napolnila, — o, tedaj se hočemo vsi: — ki bodo odhajali v večnost, — in ki bodo ostali še pri življenju, — vdati v tvoje večne sklepe! — Tolažili se bomo z mislijo, — da pride dan, — ko bo vsa naša družina,¹ — zbrana v nebesih, — mogla na veke prepevati tvojemu veličanstvu, — ter slaviti tvojo dobroto! — Brezmadežno Srce Marijino, — in častitljiv očak sv. Jožef, — izročita ljubemu Jezusu — to našo posvetitev, — ter nas spominjajta na njo — vse dni našega življenja! Amen.

Naj živi Srce Jezusovo, — srce našega Kralja, in Očeta našega!

2. Posvetitev otrók posebej.

Presveto Srce Jezusovo, — srce najboljšega Očeta našega, — postavljen ti je prestol v naši hiši, — da bi vedno pri nas

¹ Ali: družba, občina, župnija itd.

prebivalo! — Vemo, — da velja tvoj prvi
 klic nam otrokom; — saj praviš: — Pu-
 stite male k meni priti! — Glej, o presveto
 Srce Jezusovo, — tukaj pri tvojih nogah
 zdaj klečimo, — in ti slovesno obetamo, —
 da hočemo odslej — ravno tako poslušno,
 zgledno živeti, — kakor si ti kot otrok
 živel — pri svojih svetih starših — v hi-
 šici nazareški; — da bomo tudi mi rastli
 v starosti, — modrosti in milosti, — pri
 Bogu in pri ljudeh! — Najblažje Srce na-
 šega Jezusa, — ti hočeš imeti tudi naša
 srca; — ker ti praviš: — Otrok, daj mi
 svoje srce! — Ti sam hočeš prebivati v
 naših srcih, — in mi naj te s svojo vda-
 nostjo tolažimo — zavoljo tolikega števila
 ljudi, — ki te nočejo poznati — in ne lju-
 biti! — Presladki Jezus, — božji Prijatelj
 otrôk, — sprejmi naša srca ter daj, — da
 bodo čista in sveta! — Sprejmi tudi naše
 telo — in našo dušo — z vsemi njenimi
 močmi! — Mi se ti posvetimo popolnoma,
 — za večne čase! — Vse, kar bomo mi-
 slili in govorili, — delali in trpeli, — po-
 svetimo tebi, — svojemu Očetu in Kralju!
 Amen.

Vse zate, presveto Srce Jezusovo!

3. Zahvalna molitev družine.

Hvala in slava božjemu Srcu, — čigar usmiljenje se nam je razodelo! — Izmed tisočih je presveto Srce — izvolilo nas, — da sprejmemo dar njegove ljubezni. — Naše stanovanje¹ postalo je kraj sprave — za nehvaležnost toliko ljudi. — O božje Srce Jezusovo, — nismo zaslužili sreče, — da te smemo pozdravljati — kot Gospoda in variha naše družine.² — Zato te z največjim spoštovanjem molimo, — in se ti zahvaljujemo, — da bivaš zdaj v naši sredini, — ter da čutiš z nami vse bridkosti in težave, — vse radosti in zopernosti. — Nismo vredni, da si prišel k nam; — vendar ostani pri nas, o Gospod, — pa stori, da bomo vsi — goreči častilci tvojega božjega Srca! — Tebi se izročimo s popolnim zaupanjem, — o božji Zveličar, — in te prosimo: — blagoslovi vsa naša dela, — vse naše zadeve! — Naj ti bo ta hiša³ tako mila in draga, — kakor ti je bila hiša Lazarjeva v Betaniji, — v katero si tako rad zahajal. — Priporočimo ti vse naše zadeve, — ter te prosimo tolažbe in

¹ Ali: zbirališče, šola itd.

² Ali: družbe, občine, župnije itd.

³ Ali: zbirališče, šola itd.

moči — v trpljenju in v skušnjavah. — Prav posebno pa ti še priporočimo — vse rajne iz naše sredine. — Daj jim večni mir! — Večna luč naj jim sveti! — Ostani pa pri nas, o Gospod, — in bodi naša pomoč v viharjih življenja! — Odvrni od nas noč nevere — in prepira! — Daj, da ti služimo — z delavnim, — čistim, — ljubezni polnim življenjem! Amen.

Hvaljeno, ljubljeno, moljeno in slavljenno bodi v tej hiši presv. Srce Jezusovo sedaj in vsak čas! Amen.

D. Spomini trpljenja Kristusovega.

Molitev k trpečemu Odrešeniku.

⊙ Bog, ki si za odrešenje sveta hotel biti rojen in obrezan, od Judov zavržen, od izdajalca Judeža s poljubom izdan, z vrvmi zvezan, kakor nedolžno jagnje v klavnico sramotno peljan pred Ana in Kajfa, Pilata in Heroda postavljen, od krivih prič tožen, bičan in zasramovan, opljuvan, v škrlatast plašč ogrnjen, s trnjem kronan, v obraz udarjen, s trstiko po glavi tolčen, slečen, z žeblji na križ pribit, s križem povzdignjen, med roparje prištet, z žolčem in jesi hom napajan in sulico ranjen: o Gospod, po teh tvojih najsvetejših mukah, katere jaz nevredna želim zdaj počastiti, po svetem križu in po svoji grenki smrti, — reši me milostljivo kazni pekla in pripelji me tja, kamor si pripeljal enega s teboj križanega razbojnika. Ki z Očetom in Svetim Duhom

živiš in kraljuješ, Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

(Zdaj še moli petkrat:)

Oče naš. Zdrava Marija. Čast bodi.

(Odp. 300 dni enkrat na dan. — Popoln odpustek vsak mesec enkrat v teku zadnjih treh dni, kdor je ves mesec vsak dan molil predstojajočo molitev, pod pogoji: spovedi, obhajila in molitve po namenu papeževem. Pij VII. 25. avgusta 1820.)

Litanije trpljenja Jezusa Kristusa.

Gospod, usmili se nas!

Kristus, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Kristus, sliši nas!

Kristus, usliši nas!

Oče nebeški, vsemogočni Bog,

usmíli se nas!

Sin, vsega sveta rešnji Bog,

Sveti Duh, resnični Bog,

Sveta Trojica, en sam Bog,

Jezus, ki si krotek v Jeruzalem šel,

Jezus, ki si se nad Jeruzalemom razjokal,

Jezus, ki si bil za trideset srebrnikov
prodan,

Jezus, ki si svojim učencem noge umival,

Jezus, na svoji duši do smrti žalosten,

Jezus, na Oljski gori od angela potrjen,

Jezus, ki si v smrtni bridkosti krvavi pôt
 potil, **usmili se nas!**

Jezus, od Juda Iškariota izdan,

Jezus, z vrvmi in verigami zvezan,

Jezus, od svojih učencev zapuščen,

Jezus, pred Ana in Kajfa postavljen,

Jezus, za uho udarjen,

Jezus, od krivih prič tožen,

Jezus, smrti vreden spoznan,

Jezus, v obraz zapljuvan,

Jezus, s pestmi tolčen,

Jezus, od Petra trikrat zatajen,

Jezus, kakor hudodelnik Pilatu izdan,

Jezus, od Heroda zaničevan,

Jezus, v belem oblačilu zasramovan,

Jezus, manj kakor razbojnik Baraba spo-
 štovan,

Jezus, neusmiljeno bičan in tepen,

Jezus, zaničljivo v škrlatast plašč oblečen,

Jezus, s trnjem kronan,

Jezus, s trstiko po glavi udarjen,

Jezus, ki so ti Judje »križaj ga!« vpili,

Jezus, v najsramotnejšo smrt obsojen,

Jezus, s težkim križem obložen,

Jezus, kakor nedolžno jagnje v smrt
 peljan,

Jezus, na gori Kalvariji do nagega slečen,

Jezus, za roke in noge na križ pribit,

Jezus, ki si na križu za sovražnike molil,

Jezus, na križu preklinjan, **usmili se nas!**
 Jezus, ki si spokornemu razbojniku oblju-
 bil sveti raj,

Jezus, ki si na križu učenca Janeza svoji
 materi izročil,

Jezus, od svojega Očeta zapuščen,

Jezus, s kisom in žolčem napajan,

Jezus, ki si svojo dušo v roke svojega ne-
 beškega Očeta izročil,

Jezus, svojemu nebeškemu Očetu do
 smrti pokoren,

Jezus, s sulico v srce zaboden,

Jezus, s križa snet,

Jezus, v grob položen,

Bodi nam milostljiv, prizanesi nam, o Go-
 spod!

Bodi nam milostljiv, usliši nas, o Gospod!
 Vsega hudega, **reši nas, o Gospod!**

Vsega greha,

Jeze, sovraštva in vse hude volje,

Kuge, lakote in vojske,

Vseh dušnih in telesnih nevarnosti,

Večne smrti,

Po svojem božjem spočetju,

Po svojem čudežnem rojstvu,

Po svojem ponižnem obrezovanju,

Po svojem krstu in svetem postu,

Po svojih trudi in svojem bedenju,

Po svojem krvavem bičanju in kronanju,

Po svoji žeji, svojih solzah in nagoti,
reši nas, o Gospod!

Po svoji rešnji smrti na križu,
 Po svojem častitljivem vstajenju in vne-
 bohodu,

Po prihodu tolažnika svetega Duha,
 Na dan sodbe,

Mi grešniki, **prosimo te, usliši nas!**

Da nam prizaneseš,

Da nam odpustiš,

Da nas k pravi pokori pripelješ,

Da milost Svetega Duha v naša srca
 vliješ,

Da svojo sveto Cerkev varuješ in raz-
 širjaš,

Da vse stanove v svojem svetem imenu
 zbrane ohraniš,

Da nam pravi mir, ponižnost in ljubezen
 podeliš,

Da nas v družbo svojih izvoljenih sprejmeš,
 Da nas uslišiš,

Jagnje božje, ki odjemlješ grehe sveta,
 prizanesi nam, o Gospod!

Jagnje božje, ki odjemlješ grehe sveta,
 usliši nas, o Gospod!

Jagnje božje, ki odjemlješ grehe sveta,
 usmili se nas, o Gospod!

Kristus, sliši nas!

Kristus, usliši nas!

Gospod, usmili se nas!

Kristus, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Oče naš. Zdrava Marija.

V. Molimo te, Kristus, in te hvalimo!

O. Ker si s svojim svetim križem svet odrešil.

MOLIMO. O Bog, ki si človeški rod, zavoľo greha zavržen, odrešil po trpljenju in smrti svojega edinorojenega Sina; dodeli nam, te prosimo, da se bomo, ki na zemlji obhajamo spomin njegovega trpljenja, tudi veselili njegovega zasluženja v nebesih. Po istem Kristusu Gospodu našem. Amen.

Pristavki po litanijah:

1. Za pobožnost »Božje glave«.

MOLIMO. O Bog, ki si hotel, naj se tvoj edinorojeni Sin v njegovem trpljenju s trnjevo krono venča in kot kralj moli; dodeli nam milostljivo, da mi, ki tukaj tr-

njevo krono pobožno častimo, tam v nebeškem kraljestvu krono njegovega veličastva in krasoto božjega kralja ugledamo.

Vsemogočni kralj, daj nam, ki se v tem življenju vojskujemo, moč in krepost: da, kakor se nad krono tvojega edino-rojenega Sina veselimo, po dokončani vojski tega minljivega življenja dosežemo tudi nebeško plačilo. Po ravno istem Gospodu našem Jezusu Kristusu, ki s Teboj in Svetim Duhom en Bog živi in kraljuje od vekomaj do vekomaj. Amen.

2. Za pobožnost »Svete krvi«.

P o č e š č e n j e. O dragocena Kri večnega življenja, kupna in rešnja cena vsega sveta, pitje in kopel zveličanja za naše duše, ki neprestano zagovarjaš človeški rod pred tronom milosti Najvišjega! Molim te v globoki ponižnosti in želim, kolikor mi je le mogoče, zadostiti za vsa razžaljenja in trpinčenja, katera ti neprestano zadajajo ljudje — tvoje stvari, posebno še tisti, ki te v tvoji strašni predrznosti celo kolnejo. Oh, kdo bi ne ljubil te Krvi, ki je neskončne vrednosti!? Kdo naj bi ne vzplamtel v ljubezni do Jezusa, ki jo je prelil?! Kaj bi pač postalo tudi iz mene, če bi me ne odkupila, o Jezus,

tvoja kri! In kdo jo je iztisnil iz žil mojega Gospoda do zadnje kapljice? O, gotovo le zopet tvoja ljubezen! O neskončna ljubezen, ki nam je dala to zveličavno zdravilo! O neprecenljivo zdravilo, ki si nam prišlo iz vira neskončne ljubezni; ah, stori vendar, da te bodo hvalila vsa srca, vsi jeziki te proslavljali in se ti zahvaljevali, zdaj in vedno do konca dni. Amen.

(Odp. 300 dni enkrat na dan. Pij VII. 18. oktobra 1815.)

3. Molitev pred »božjim grobom«.

O Jezus, Odrešenik sveta, čigar telo, po prestanih smrtnih bolečinah, zdaj v grobu počiva in pričakuje bližnjega vstajenja; zahvalim se ti za vse od tebe prejete dobrote in milosti, in za vse trpljenje, katero si prestal za nas grešnike v celém svojem življenju, posebno pa na lesu svetega križa. Bodi počeščen, o Jezus, v grobu ležeči! Ti si Jagnje božje, ki odjemlješ grehe sveta. Pobožno poljubim v duhu tvoje r o k e, katere so me vstvarile, ohranile in blagoslavliale; poljubim tvoje n o g e, s katerimi si me v mojih zmotah tako dolgo iskal; poljubim sveto s t r a n, katera je prebodena, da zamorem gledati v tvoje ljubezni polno srce. Molim te, o

presladki Jezus! in te hvalim, ker si s svojim svetim križem svet odrešil. O Gospod! bodi meni ubogemu grešniku milostljiv ter daj mi voljo in moč, po tvojih stopinjah hoditi in tako živeti, da mi grob in smrt ne bosta strašna, ampak veseli prestop iz te solzne doline v boljše življenje. Amen.

E. K blaženi Devici Mariji, Materi božji.

Slava brezmadežne Device Marije.
(Za devetdnevnicu.)

Vsa si lepa, o Marija!

Vsa si lepa, o Marija.

In izvirnega madeža ni v tebi!

In izvirnega madeža ni v tebi.

Ti slava Jeruzalema!

Ti veselje Izraela.

Ti počesčenje našega ljudstva!

Ti priprošnjica grešnikov.

O Marija!

O Marija.

Devica najmodrejša!

Mati najmilejša.

Moli za nas!

Prosi za nas pri Gospodu Jezusu Kri-
stusu.

V. V spočetju tvojem, o Devica, bila
si brezmadežna.

O. Prosi za nas pri Očetu, čigar Sina si rodila.

MOLIMO. O Bog, ki si z brezmadežnim spočetjem Device pripravil vredno prebivališče svojemu Sinu; prosimo te, ki si njo zavoljo smrti istega svojega Sina obvaroval vsakega madeža, daj tudi nam, da po njeni priprošnji čisti k tebi pridemo. Po istem Kristusu Gospodu našem. Amen.

(Odp. 300 dni enkrat na dan. — Popoln odpustek ob praznikih Brezmadežnega spočetja, Očiščevanja, Oznanjenja, Vnebovzetja in Rojstva D. M., pod pogoji: spovedi, obhajila, obiskanja javne cerkve ali kapele po namenu papeževem. Pij X. 23. marca 1904 v spomin petdesetletnice razglasenja verske resnice o brezmadežnem spočetju Marijinem. — Predstoječi slavospev z molitvijo ter litanijami se lahko porabi za devetdnevno na čast Brezmadežni: doseči kako posebno milost.)

Rožni venec Device Marije.

(Pomni! Pri tej molitvi se je treba 1. posluževati moleka s petimi odstavki; tako imenovani »molek sv. Brigitte« s šestimi odstavki rabijo veljavno le usmiljene sestre sv. Vincencija Pavlanskega. 2. Molek moramo v roki držati in posameznih jagod se redno dotikati, ali je po žnori spuščati. 3. Moramo roženvenske skrivnosti tudi vsaj na kratko premišljevati. — Molek mora biti blagoslovljen od meniha-dominikanca ali od v to pooblaščenega drugega duhovnika; rabijo se pa tudi neblagoslovljeni moleki, — kar je važno za stran podeljenih odpustkov.)

Molitev pred sv. rožnim vencem.

MOLIMO. O Bog, ki nam je tvoj edino-rojeni Sin s svojim trpljenjem, s svojo smrtjo in svojim vstajenjem zaslužil dar večnega zveličanja; dodeli nam, te prosimo, da, ki velike skrivnosti v svetem rožnem vencu blažene Device Marije pre-mišljujemo, tudi posnemamo, kar nas učijo, in dosežemo, kar nam obetajo. Po istem Kristusu Gospodu našem.

O. Amen.

I. Veseli del,

ki se moli zlasti od adventa do posta.

Vera. Oče naš. (Trikrat.) Zdrava Marija s prošnjami:

1. ki nam poživi vero.
2. ki nam utrdi upanje.
3. ki nam užgi ljubezen.¹

Oče naš. (Desetkrat.) Češčena Marija s premišljevanjem skrivnosti. Čast bodi.

¹ Te prošnje se lahko ponavljajo pred vsakim delom rožnega venca. Za žalostni in častitljivi del so pri nas v navadi posebne prošnje, ki se pa izpuščajo, kadar se molijo vsi trije deli skupaj. Odpustkov pa smo deležni tudi brez vsega tega uvoda.

Skrivnosti:

1. ki si ga Devica od Svetega Duha spočela.

(Kakor angel Gabriel lepo pozdravlja Brezmadežno in prosi jo čistosti in ponižnosti srca.)

2. ki si ga Devica v obiskanju Elizabete nosila.

(Prosi za pravo ljubezen do bližnjega, ki jo Jezus naravnost zapoveduje.)

3. ki si ga Devica rodila.

(Moli ponižno Jezusa v jaslicah; spoštuj sveto uboštvo.)

4. ki si ga Devica v templu darovala.

(Daruj se tudi ti Bogu, pa vprašaj se, kako spolnjuješ cerkvene zapovedi?)

5. ki si ga Devica v templu našla.

(Kje so pa najti tvoji domači?)

II. Žalostni del,

ki se moli zlasti v postu.

Prošnje:

1. ki nam utrdi spomin.

2. ki nam razsvetli pamet.

3. ki nam omeči voljo.

Skrivnosti:

1. ki je za nas krvavi pôť potil.

(Uči se od Jezusa na Oljski gori prav moliti! Molimo pobožno, zaupno, vztrajno.)

2. ki je za nas bičan bil.

(Strašno bičanje Jezusovo naj te nagne, da boš sramežljiva, da boš zatajevala samo sebe.)

3. ki je za nas s trnjem kronan bil.

(Premisli strašne bolečine. Bodi ponižna; zatiraj svoj napuh.)

4. ki je za nas težki križ nesel.

(Ako kdo hoče priti za menoj, naj zataji samega sebe, naj vzame svoj križ in hodi za menoj, je rekel Jezus.)

5. ki je za nas križan bil.

(Križani Jezus, usmili se nas!)

III. Častitljivi del,

ki se moli zlasti od velike noči do adventa.

Prošnje:

1. ki nam vodi naše misli.

2. ki nam vodi naše besede.

3. ki nam vodi naša dejanja.

Skrivnosti:

1. ki je od mrtvih vstal.

(Brž se vzdigni iz groba pregreh, da vstaneš sodni dan povelčana.)

2. ki je v nebesa šel.

(Obudi hrepenenje po Jezusu in po svetih nebesih!)

3. ki je Svetega Duha poslal.

(Prosi Boga Svetega Duha za njegove sedmere dari.)

4. ki je tebe, Devica, v nebesa vzel.

(Tu se spomni, da si dolžna posnemati in nasledovati Marijo. Prosi tudi za srečno smrt!)

5. ki je tebe, Devica, v nebesih kronal.

(Daj nam priti za teboj!)

(Navadno, pa v zadobitev odpustkov ni neobhodno potrebno, se vsakemu delu še pristavi:)

6. Usmili se vernih duš v vicah.

Roženvenski odpustki za vse vernike brez izjeme, če rabijo tudi neblagoslovljeni molek: 5 let in 5 kvadragen, če zmolijo vsaj en celi del rožnega venca. Sikst IV. 12. maja 1479. — Za skupno molitev rožnega venca, javno v cerkvi ali zasebno doma: 1. 10 let in 10 kvadragen vsakemu pričujočemu enkrat na dan za en del. 2. popolni odpustek zadnjo nedeljo vsakega meseca vsem, ki vsaj trikrat na teden skupno zmolijo en del, pod pogoji: spovedi, obhajila, obiskanja cerkve ali javne kapele in tam molitve za namene svetega Očeta. Pij IX. 12. maja 1851.

Odpustki za vse vernike brez izjeme pa le z blagoslovljenim molekom: 1. 100 dni za vsaki Očenaš in vsako Zdravo Marijo, če se moli vsaj en del cel. 2. popoln odpustek enkrat v letu poljubni dan, kdor je molil celo leto vsak dan cel psalter 15 odstavkov, ali vsaj en del s 5 odstavki, pod pogoji: spovedi, obhajila in molitve po namenu svetega Očeta. Benedikt XIII. 13. apr. 1726.

Odpustki roženvenske bratovščine so naravnost ogromni. Naznanijo se vsakemu pri sprejemu. Posebej omenimo najnovejše določbe: 1. Odp. 100 let in 100 kvadragen vsak dan za ude, ki nosijo vedno pri sebi blagoslovljen molek s 5 odstavki, da s tem pobožno počaste Mater božjo. Inocenc VIII. 27. febr. 1488 in Pij X. 31. jul. 1906. 2. Popoln odpustek vsak dan, če se odmoli cel psalter t. j. vsi trije deli, če tudi v daljših presledkih, pod pogoji: spovedi, obhajila, obiskanja cerkve ali javne kapele in molitve tam po namenu svetega Očeta. Pij X. 12. jun. 1907.

Isti dan 12. jun. 1907. je dovolil papež Pij X. vsem vernikom, ki molijo navadni rožni venec, da dobijo poleg navadnih odpustkov, ki so podeljeni za molitev rožnega venca, z isto molitvijo obenem tako-imenovane **križarske odpustke** t. j. za vsak Očenaš in vsako Zdravo Marijo po 500 dni odpustkov, če se moli vsaj en celi del in se rabi molek, ki je posebej za to blagoslovljen od križarskega ali drugega pooblaščenega duhovnika.

Pij XI. je slednjič dne 4. sept. 1927 dovolil popoln odpustek za vse vernike za molitev rožnega venca pred Najsvetejšim, bodisi pred izpostavljenim ali v tabernaklu shranjenim, vsakikrat, če zmolijo le en del; in sicer pod navadnimi pogoji spovedi, obhajila, molitve po namenu papeževem.

(Pomni še sledeče! Blagoslovljen molek ima veljavo le za tisto osebo, za katero se je blagoslovil. Kakor hitro se tak roženvenec proda, za kaj drugega zamenja, podari ali posodi, so odpustki za vselej zgubljeni in se ne dobijo več nazaj, razen po novem blagoslovu. Molek mora prej plačan biti, potem šele se veljavno blagoslovi. Prodajalci ne morejo prodajati blagoslovljenih molekov, in kdor bi za drugega nesel molek blagosloviti, ne sme za svoj trud ničesar dobiti, sicer so odpustki za vselej zgubljeni. Duhovnik more n. pr. ob kakem velikem shodu naprej blagosloviti množino roženvencev in je potem med vernike deliti proti povrnitvi lastnih stroškov. — Najvarnejše je: svoj molek nesti sama k blagoslovu in ga vedno le sama rabiti!)

Molitev po rožnem vencu.

MOLIMO. Zahvalimo se ti, vsemo-
gočni Bog, za vse milosti, katere si nam
po teh veselih (... žalostnih, ... častitljivi-
vih) skrivnostih podelil. Ki živiš in kra-
ljuješ od vekomaj.

O. Amen.

O častitljiva Mati božja, naša besed-
nica, blažena Devica Marija! sprejmi ta
sveti rožni venec, katerega smo zdaj od-
molili k časti najsvetejše Trojice in v
tvoje počeščenje. Daruj ga svojemu lju-
bemumu Sinu za blagor svete Cerkve in
njenega vidnega poglavarja, rimskega pa-
peža; za razširjanje prave, svete katoliške
vere; za spreobrnjenje never-
nikôv, krivovercêv, razkolnikov
in trdovratnih grešnikôv; za mir in edi-
nost krščanskih kraljêv in oblastnikôv; za
vse verne kristjane, žive in mrtve; tudi za
nas, o Marija, tvoje služabnice (in za vse
brate in sestre tebi posvečene bratov-
ščine).

Prosi za nas, o Kraljica svetega rož-
nega venca, in sprosi nam pravo obžalo-
vanje grehov, resnično poboljšanje življe-
nja in stanovitnost v dobrem do smrti, da
vsi po tem revnem življenju s teboj in
vsemi izvoljenimi v nebeški domovini ve-

komaj hvalimo tro-edinega Boga Očeta in Sina in Svetega Duha.

O. Amen.

(In zdaj še poslednja, pa zelo važna pripomba! Iz raznih odlokov svete Stolice sledi: 1. Bistveni molitvi v rožnem vencu ste Očenaš in Zdravamarija; za celega 15 Očenašev in 150 Zdravamarij, za posamezne dele 5 Očenašev in 50 Zdravamarij tako, da za vsakim Očenašem sledi 10 Zdravamarij (dekada). 2. K temu pristopa premišljevanje življenja, trpljenja, poveličanja Gospodovega tako, da se po besedi »Jezus« dostavlja točno določena skrivnost, ki se lahko tudi z drugimi kakor sicer običajnimi besedami izraža. Ustna molitev torej (kot zgoraj) in točno določeno premišljevanje je bistveno v zadobitev vseh podeljenih odpustkov; vse drugo je nebistveno v ta namen. Dekade (desetke) Zdravamarij morajo pod kaznijo zgube dovoljenih odpustkov ostati cele (vseh deset!), vendar se sme rožni venec moliti tudi v presledkih, v slučaju nastale potrebe pretrgati kjerkoli, pa potem tam nadaljevati (Pij X., 8. jul. 1908). Bistveno rožnega venca se mora varovati, vseeno pa je, kar kdo premišljuje v 6. dekadi, ki jo dodava posameznim delom; vseeno tudi je, ako kdo moli v začetku vero, Očenaš in tri Zdravamarije s spomini na tri božje čednosti, ali vse to opusti; isto velja zastran Čast bodi in »Gospod, daj jim večni mir« na koncu vsake desetke. Kriva je torej trditev, ki se semtertje sliši, češ taki dodatki imajo za posledico zgubo odpustkov; le kar je bistvenega, se ne sme spreminjati!)

Majniška pobožnost (Šmarnice).

(Majniška pobožnost je najstarejša in najbolj razširjena izmed pobožnosti, ki trajajo en celi mesec. Začela se je v Rimu in se kmalu razširila po celem svetu. Obstoji v tem, da Marijo vsaki dan meseca maja počastimo javno v cerkvi, ali zasebno: v kapelicah, ob potih in doma — s posebnimi pobožnostmi in čednostmi. Odpustki so: 1.) 300 dni vsaki dan, 2.) popoln odpustek enkrat v mesecu ali še prvih 8 dni junija, pod pogoji: spovedi, obhajila in molitve po namenu svetega Očeta. Pij VII. 21. marca 1815 in 18. junija 1822.)

Mesec oktober posvečen Kraljici rožnega venca.

(L. 1883. je papež Leo XIII. nujno pozval vse katoliške kristjane, celi mesec oktober posvetiti Materi božji kot kraljici sv. rožnega venca, da bi se po njeni priprošnji dosegla od Boga pomoč za sv. Cerkev v njenih velikih stiskah. Ta opomin je Leon XIII. ponavljal do svoje smrti skoraj vsako leto. — Pobožnost naj obstoji iz rožnega venca in lavretanskih litanij in naj se vrši po vseh javnih cerkvah in kapelah: ali zjutraj med mašo, ali popoldan pred izpostavljenim Najsvetejšim. — Odpustki: 1.) 7 let in 7 kvadrangen vsaki dan, 2.) popolni odpustek na rožensko nedeljo ali v osmini pod pogoji: spovedi, obhajila, obiskanja cerkve ali javne kapele ter molitve tam po namenu papeževem, 3. popolni odpustek enkrat v mesecu po lastni izbêri, kdor se je oktobrske pobožnosti udeležil vsaj desetkrat, pod pogoji kot v 2.). Leo XIII. 23. jul. 1898. — Po litanijah naj se pristavi: »Molitev k sv. Jožefu« [glej na koncu Lavretanskih litanij].)

Litanije k naši ljubi Gospej dobrega sveta.

Gospod, usmili se nas!

Kristus, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Kristus, sliši nas!

Kristus, usliši nas!

Bog Oče nebeški,

usmili se nas!

Bog Sin, Odrešenik svetá,

Bog Sveti Duh,

Sveta Trojica, en sam Bog,

Sveta Marija,

prosi za nas!

Sveta Mati božja,

Sveta devic Devica,

Mati dobrega sveta,

Hčerka nebeškega Očeta,

Mati Sina božjega,

Nevesta Duha Svetega,

Tempel svete Trojice,

Vrata nebeška,

Kraljica angelov,

Lepota prerokov,

Svetovalka apostolov,

Svetovalka mučenikov,

Svetovalka spoznavalcev,

Svetovalka devic,

Svetovalka vseh svetnikov,

Svetovalka zatiranih,

Svetovalka vdov in sirot,

Svetovalka bolnikov,
 Svetovalka žalostnih,
 Svetovalka revežev,
 Svetovalka pomanjkanje trpečih,
 Svetovalka v vseh nevarščinah,
 Svetovalka v vseh skušnjavah,
 Svetovalka skesanih grešnikov,
 Svetovalka umirajočih,

V vseh zadevah in stiskah

svetuj nam ti, o Marija!

V vseh dvomih in zmešnjavah,
 V vseh bridkostih in težavah,
 V vseh nevarščinah in nesrečah,
 V vseh podjetjih in opravkih,
 V vseh naših potrebah,
 V križih in trpljenju,
 V vsaki negotovosti,
 V vseh skušnjavah in zalezovanjih,
 V vsaki nam storjeni krivici,
 V vseh nevarščinah duše in telesa,
 V vseh slučajih našega življenja,
 V uri naše smrti,

Jagnje božje, ki odjemlješ grehe sveta, —
 prizanesi nam, o Gospod!

Jagnje božje, ki odjemlješ grehe sveta, —
 usliši nas, o Gospod!

Jagnje božje, ki odjemlješ grehe sveta, —
 usmili se nas, o Gospod!

Jezus, sliši nas!

Jezus, usliši nas!

V. V vseh naših skušnjavah in težavah!

O. Prosi za nas, Marija, Mati dobrega sveta!

MOLIMO. O Bog, delivec vseh dobrih in popolnih darov, daj nam, ki se k Mariji zatekamo, najti v vseh težavah in skušnjavah po njeni materini roki dober svet, pomoč in podporo, zavoljo Jezusa Kristusa, tvojega Sina. Amen.

Molitev papeža Leona XIII.

k »Materi dobrega sveta«.

O častitljiva Devica, vsled odvekega sklepa Najvišjega izvoljena mati večne včlovečene Besede, oskrbnica božjih milosti in priprošnjica grešnikov: jaz, tvoj najnevrednejši služabnik, se k tebi zatekam, da si mi milostljivo voditeljica in svetovalka v tej solzni dolini. Izprosi mi, te prosim zavoljo dragocene krvi tvojega božjega Sina, odpuščenje mojih grehov, rešitev moje duše in vse, česar mi je v zadobljenje tega potrebno in koristno. Prosi tudi še za zmagó svete Cerkve čez vse njene sovražnike in za razširjanje kraljestva Jezusa Kristusa po vsej zemlji. Amen.

(Odp. 100 dni na dan. Leo XIII. 23. nov. 1880.)

Litanije k Mariji, Materi milosti.

(Za romarje.)

Gospod, usmili se nas!

Kristus, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Kristus, sliši nas!

Kristus, usliši nas!

Bog Oče nebeški, **usmili se nas!**

Bog Sin, Odrešenik sveta,

Bog Sveti Duh,

Sveta Trojica, en sam Bog,

Sveta Marija, **prosi za nas!**

Sveta Mati božja,

Sveta devic Devica,

Gospa tega svetišča milosti,

Mati vesoljnega krščanstva,

Mati milosrčnosti,

Mati vseh milosti,

Devica najbolj častitljiva,

Devica vse lepote,

Devica najčistejša,

Devica najpopolnejša,

Devica vse resnice,

Devica vse svetosti,

Devica vse pravičnosti,

Devica brez madeža izvirnega greha,

- Lilija nedolžnosti,
 Ljubezniva tolažnica vseh, ki te želijo,
 Pomočnica vseh stiskanih,
 Pribežališče vseh skesanih grešnikov,
 O Marija, brez madeža izvirnega greha
 spočeta, **prosi za nas, ki se**
 k tebi zatekamo!
- O Marija, da bi nas ubogih grešnikov ne
 zapustil tvoj Sin,
- O Marija, da bi nam naše grehe odpustil,
- O Marija, oglej se na nas ponižane,
- O Marija, v naših stiskah in revščini,
- O Marija, z očesi usmiljenja,
- O Marija, zavoljo tvojega svetega imena,
- O Marija, v naši sili,
- O Marija, če nas hoče kaznovati tvoj Sin,
- O Marija, če nas kaka nesreča zadene,
- O Marija, če nas žalost mori,
- O Marija, če nas sovražniki napadajo,
- O Marija, če v križih in težavah ne naj-
 demo nobene pomoči več,
- O Marija, če smo tužni brez vse tolažbe,
- O Marija, če iz te doline solz k tebi kli-
 čemo,
- O Marija, če nam pretijo kuga, lakota in
 vojska,
- O Marija, če nas druge nesreče obisku-
 jejo,

O Marija, če smo zapuščeni od vsega
 sveta,
 Pomagaj, o Marija, ko se nam bliža smrt-
 na ura, **in prosí za nas!**
 Pomagaj, o Marija, če smo v smrtni ne-
 varnosti,
 Pomagaj, o Marija, ko bo nas objela smrt,
 Pomagaj, o Marija, ko naše žile ne bodo
 več bile,
 Pomagaj, o Marija, ko ne bomo več mogli
 gibati svojih udov,
 Pomagaj, o Marija, ko bo že smrtni pô-
 rosil čelo,
 Pomagaj, o Marija, ko se bo duša od te-
 lesa ločila,
 Pomagaj, o Marija, ko bomo nastopili pot
 v večnost,
 Pomagaj, o Marija, ko bomo stali pred
 stolom večnega Sodnika,
 Pomagaj, o Marija, ko se bo pričela sodba,
 O Marija, naše edino pribežališče tukaj in
 v večnosti,
 prosimo te, usliši nas!
 O Marija, ozri se milostljivo na nas, svoje
 otroke,
 O Marija, sprejmi nas vse v svojo mate-
 rinsko obrambo,
 O Marija, ne pusti nas predolgo zdihovati
 v vicah,

O Marija, usliši takrat naše vpitje po odrešenju,

O Marija, posreduj, da nam bo kmalu poslan sv. angel varih v odrešenje,

O Marija, posreduj, da kmalu pridemo do božjega gledanja,

O Mati milosti, daj nam zdaj svoj blagoslov,

O Mati milosti, ohrani vse krščanstvo pod tvojim varstvom,

O Mati milosti, ne pusti nobenega romarja brez tolažbe oditi,

O Mati milosti, sprosi nam pri Jezusu vse potrebno za dušo in telo,

O Mati milosti, bodi nam vsikdar pri Njem priprošnjica,

O Mati milosti, naj ostane ta kraj vedno tvoje izvoljeno svetišče,

O Milostipolna za vse, ki te pobožno častijo,

O Marija, pomoč kristjanov,

O Marija, sprejmi to našo pobožnost k tvoji časti, nam vsem v zveličanje in dušam v vicah v tolažbo,

Jagnje božje, ki odjemlješ grehe sveta, prizanesi nam, o Gospod!

Jagnje božje, ki odjemlješ grehe sveta, usliši nas, o Gospod!

Jagnje božje, ki odjemlješ grehe sveta, usmili se nas, o Gospod!

Kristus, sliši nas!

Kristus, usliši nas!

Gospod, usmili se nas!

Kristus, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Oče naš. Zdrava Marija.

MOLIMO. O Mati milosti, sprejmi do-
brotljivo to našo pobožnost (romanje) in
s svojo priprošnjo in zasluženji posreduj
pri svojem Sinu, da nam bo pomagano v
naših zadevah, da bomo rešeni vseh nad-
log na zemlji ter da po zvestem nasledo-
vanju tvojega Sina dospemo v večno ve-
selje. Po istem Kristusu Gospodu našem.
Amen.

(Pred čudodelno podobo ali pred milostnim
oltarjem:)

MOLIMO. O blažena Devica Marija,
Mati milosti, mi ubogi grešniki padamo
tukaj pred teboj na kolena in te ponižno
prosimo, da nas ne pustiš danes brez po-
moči in tolažbe proč od tebe iti. Spomni
se, o Marija, koliko jih je že v tem sveti-
šču in pred tvojo podobo v svojih stiskah
in boleznih našlo najobilnejše tolažbe;
zato vemo, da tudi nam ne boš odrekla
svojega usmiljenja, ker od vekomaj ni bilo
slišati, da bi bil kdo zapuščen, ki se je k
tebi zatekel, pri tebi iskal pomoči. Polni

takega zaupanja klečimo pred teboj, o
 Mati milosti, in te lepo prosimo, o tolaž-
 nica žalostnih, sliši nas milostno in usliši!
 Ti veš, kako revni smo, kako potrebni
 pomoči! Ti pa tudi veš, kako veliko za-
 upanje imamo do tebe! Pomagaj nam po
 svojem ljubem Sinu, Jezusu Kristusu Go-
 spodu našem. Amen.

Litanije Marije sedem žalosti.

Gospod, usmili se nas!

Kristus, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Kristus, sliši nas!

Kristus, usliši nas!

Bog Oče nebeški, **usmili se nas!**

Bog Sin, Odrešenik sveta,

Bog Sveti Duh,

Presveta Trojica, en sam Bog,

Sveta Marija, **prosi za nas!**

Sveta Mati božja,

Marija, naša mati,

Mati sladkega imena,

Mati preljubljena,

Najlepša med ženami,

Mati in dekla Gospodova, ki se ti je zgo-
 dilo po angelovi besedi,

Mati, ki si ljubila svojega Sina z nadna-
 ravno ljubeznijo,
 Mati, polna neizmerno bolestnega sočutja
 s trpljenjem svojega Sina,
 Mati, katere življenje na zemlji je bilo
 polno bridkosti in srčnih bolečin,
 Žalostna Mati Marija,
 Junaška Mati pod mečem sedmerih bo-
 lečin,
 Marija, s sedmerim mečem dušnih bolečin
 v srce prebodena,
 Grenko morje dušnih bolečin
 Objokana Devica, ki vsa vdana s solzami
 zalite oči proti nebesom obračaš,
 Prva roža mučencev,
 Mati in kraljica bolečin,
 Da bi s premišljevanjem tvojih bolečin
 vredno počastili božjega Sina,
 to milost nam izprosi,
 o žalostna Mati Marija!
 Da bi si pridobili gorečo ljubezen do Je-
 zusa Kristusa,
 Da bi si pridobili resnično žalost nad svo-
 jimi grehi,
 Da bi si pridobili iskrene želje, odvrčat
 od greha tudi druge ljudi,
 Da bi si pridobili milost božjo v življenju
 in smrti,

Marija, v vsaki bridkosti in sili naša nada,
te prosimo, pomagaj nam!

Marija, oko, ki vidiš našo revščino,
 Marija, srce, ki imaš sočutje z nami,
 Marija, upanje vseh trpečih žalostnih
 mater,

Marija, okrepčava zapuščenih človeških
 otrôk,

Marija, ščit in obramba zatiranih,
 Marija, zavetišče preganjanih,
 Marija, zagovornica hudo obrekovanih,
 Marija, rešilni plašč v skušnjavah,
 Marija, tolažnica vseh nesrečnežev,
 Marija, pribežališče grešnikov,
 Marija, rešiteljica že celo obupajočih,
 Marija, priprošnjica v smrtni sili,
 Marija, pomočnica vernih duš,

te prosimo, pomagaj njim!

Jagnje božje, ki odjemlješ grehe sveta,
 prizanesi nam, o Gospod!

Jagnje božje, ki odjemlješ grehe sveta,
 usliši nas, o Gospod!

Jagnje božje, ki odjemlješ grehe sveta,
 usmili se nas!

Kristus, sliši nas!

Kristus, usliši nas!

Oče naš. Zdrava Marija.

B r a n j e. »Poleg križa Jezusovega pa je stala njegova mati. Ko je torej Jezus mater in učenca, ki ga je ljubil, videl zraven stati, reče svoji materi: Žena, glej, tvoj sin! Potem reče učencu: Glej, tvoja mati! In od tiste ure jo je vzel učenec k sebi.« (Jan. 19, 25—27.)

V z d i h l j a j. »O vi vsi, ki mimo hodite po poti, pomislite ter glejte, če je kakšna bolečina, kakor je bolečina moja!« (Jerem. Thren. 1, 12.)

P r e d s p e v. »Komu te bom primerjal, ali koga tebi imel enakega, o hči jeruzalemska? Komu te smem priznačiti, da te potolažim, o devica Siona? Velika namreč kakor morje je tvoja bolečina.« (Jerem. Thren. 1, 13).

V. Prosi za nas, o prežalostna Mati Marija!

O. Da vredni postanemo obljub Kristusovih.

MOLIMO. O Bog, v čigar trpljenju je po Simeonovi prerokbi najslajšo dušo častitljive Device in Matere Marije prebodel meč bolečin; daj nam milostno: da bomo, ki časteč premišljujemo njene bolečine, dosegli blaženi sad tvojega trpljenja. Ki živiš in kraljuješ od vekomaj do vekomaj. Amen.

V. Društvo sv. Ane.

(Marijanska kongregacija.)

U v o d. Prva **Marijina družba** je bila zbrana leta 1563. na jezuitski gimnaziji v Rimu. Študentki nižjih razredov — 70 po številu — so se začeli shajati v šolski kapeli pred Marijinim oltarjem; potem se je preselila družba v javno samostansko cerkev Device Marije ter se poslej imenovala »kongregacija blažene Device Marije«. — Temu zgledu so sledili najprej dijaki drugih zavodov; kmalu pa so tudi drugi stanovi: možje, mladeniči, uradniki, vojaki, umetniki, meščani, trgovci, delavci, mornarji, ribiči, plemenitaši, ... vsi so hoteli imeti svojo kongregacijo pod varstvom Marijinim. Takrat je bilo zelo živahno po cerkvah; kralji in cesarji so si štel v čast, če so bili vpisani v kako Marijansko kongregacijo. Medtem pa je tista prva Mari-

jina družba v Rimu dobila naslov »Prva glavna«, kateri naj se pridružijo Marijanske kongregacije vsega sveta, da postanejo tako samo ob sebi deležne njenih mnogih odpustkov in velikih predprav. Šele dvesto let pozneje (l. 1751.) so se začele Marijanske kongregacije tudi za žene, dekleta, učenke, služkinje, gospe učiteljice. Vseh kongregacij cilj je bil vedno najprej lastno posvečenje; potem pa so si privzele razne kongregacije tudi raznovrstne druge bogoljubne namene pomoči in usmiljenja do bližnjega.

Leta 1773. je bil zatrt jezuitski red, razpršene so bile s tem tudi Marijanske kongregacije, njih premoženje zaseženo, zgubljeno; po cerkvah pa je zavládalo duhovno mrtvilo, vendar ne dolgo! Ustanavljati so namreč začeli po vsem svetu samostojno tako imenovana **stanovska društva**: društvo sv. Jožefa za može, društvo svete Ane za žene, sv. Alojzija (ali sv. Stanislava) za mladeniče, sv. Neže za dekleta. Razširjali so ta društva zlasti ljudski misijonarji in imeli za nje duhovne vaje (kakor znano: za može, žene, mladeniče, dekleta). L. 1814. je bil red družbe Jezusove zopet vpeljan in mnoge Marijanske kongregacije so s »Prvo glavno« vred zopet oživele.

Snovala pa so se tudi še samostojno naprej stanovska društva. Tako je l. 1849. na praznik Vseh svetih ustanovil škof Anton Martin Slomšek »križevsko družbo«, po pravem štiri društva hkrati za može, žene, mladeniče, dekleta. Imenovani stanovi naj bi bili v vsaki fari kot štirje konci križa; v njeni sredini pa naj bi stal duhovni pastir ter vodil in poučeval enakomerno na vse štiri strani. To je bila lepa misel! Nekaj časa so križevske družbe po Štajerskem lepo napredovale, slednjič pa so se le vendar vse zedinile z rimsko »Prvo glavno«, ravno zavoljo njenih premnogih odpadkov. Nobena druga bratovščina jih nima toliko, pa s tako lahkimi pogoji; iz česar je pač jasno razvidno, kako zelo si želijo poglavarji sv. Cerkve rimski papeži po vseh farah ravno Marijanskih kongregacij, ne da bi seveda hoteli škodovati drugim cerkvenim bratovščinam.

Vso organizacijo: vodstvo, obrednik pri sprejemu udov, red službe božje, zborovanj in društvenih shodov zadržuje posebna knjižica.

Krščanska žena! Če torej obstoji v tvoji fari Marijina kongregacija z drugo patroninjo sv. Ano, okleni se nje z vso dušo; bode ti varno zatočišče v vseh težavah!

Če je pa ni, glej ti, da pride! Če duhovni pastir vidi in najde le malo dobre volje, rad vse potrebno oskrbi. In makar je treba, če druge ni, da se ponudiš sama za predstojnico; škof Slomšek so ji rekli »vodilja«, kar je primernejše! Če namreč govorimo o »predstojništvu«, se misli s tem v prvi vrsti na pravice, ki jih kdo sprejme. Pravic pa predstojnice Marijanskih kongregacij imajo pač le prav malo; vse potrebno namreč ukrene »duhovni prednik« (praeses), kako mu kaj sodi v splošni cerkveni red. Predstojnica pa mora po Slomškovih besedah: »malo govoriti — mnogo delati — vse trpeti«, mora z dobrim zgledom v o d i t i svoje vrstnice, z izvanredno gorečnostjo za čast božjo ter blagor bližnjega v cerkvi in doma pred njimi iti, kakor to tako lepo visoko na nebu vidite v jeseni, če velike ptice-selivke (n. pr. divje gosi) romajo v južne kraje. Ena je vodilja, ki sama plava po zraku naprej, vse druge pa v dveh vrstah v obliki zagozde za njo pritiskajo. Delo take vodilje je težavno, zato omaga, zaostane; pa že je druga na njenem mestu ter reže dalje zrak... do cilja! Kdor si pa v takem oziru, »želi predstojništva, ta si želi dobro reč,« pravi sveti Pavel (1. Tim. 3, 1).

Posvetitev pri sprejemu.

(Se naj vsako leto ponovi.)

Presveta Devica in Mati božja, Marija, jaz sem sicer nevredna, da bi ti služila; pa zaupam v tvoje ljubeznivo in usmiljeno Srce, ter si vpričo svojega angela variha in vseh božjih svetnikov izvolim danes tebe za svojo gospo, zavetnico in mater. — Trdno sklenem, da ti bom vedno zvesto služila; skrbela bom pa po svojih močeh, da ti bodo služili tudi drugi. Zato te prav srčno prosim, o ljuba Mati, sprejmi me v svojo družbo, in stori, da bom vsikdar tvoj dober otrok. O mila Mati, bodi mi ob strani pri vseh mojih delih, in sprosi mi milost, da nikdar ne želim tebe in tvojega Sina; ne v mislih, ne v besedah, ne v dejanju! Spominjaj se me vedno, in stoj mi ob strani v moji smrtni uri! Amen.

Molitev k Mariji, za družbo.

- V. Spomni se, o Marija, svoje družbe!
 O. Ki je tvoja last od začetka.
 V. Naj vlada mir v tvoji družbi!
 O. In blagoslov nad tvojimi otroci.
 V. Glejte, kako lepo in prijetno je!
 O. Če sestre složno skupaj prebivajo.

V. Molimo za svoje dobrotnike!

O. Povrni milostno, o Gospod, vsem, ki nam zavoljo tvojega imena kaj dobrega storé, z večnim življenjem.

V. Molimo za rajne naše sestre!

O. Gospod, daj jim večni mir, in večna luč naj jim sveti.

V. Molimo za svoje sestre, katerih ni tukaj!

O. Pomagaj svojim služabnicam, ki v tebe zaupajo, o moj Bog.

V. Pošlji jim, Gospod, pomoč iz svetišča!

O. In varuj jih iz Siona.

V. Gospod, usliši mojo molitev!

O. In moje klicanje naj pride k tebi.

MOLIMO. Vzemi, o Gospod, na priprošnjo blažene Device Marije, v varstvo to našo družbo; daj, da ti bo s celim srcem vdana, ter da bo pod zavetjem Marijinim od dne do dne rastla in napredovala v vsem dobrem. Po Kristusu Gospodu našem.

O. Amen.

(Naslednje naj se moli skupno, soglasno:)

Pod tvoje varstvo pribežimo, o sveta božja Porodnica, ne zavrzi naših prošenj v naših potrebah, temveč reši nas vselej vseh nevarnosti, o častitljiva in blagoslov-

ljena Devica, naša Gospa, naša besednica!
S svojim Sinom nas spravi, svojemu Sinu
nas priporoči, svojemu Sinu nas izroči!

Pozdravljena, Kraljica, Mati milosti,
življenje, sladkost in upanje naše, pozdrav-
ljena! K tebi vpijemo izgnani Evini otroci;
k tebi vzdihujemo žalostni in objokani v
tej solzni dolini. Obrni torej, naša pomoč-
nica, svoje milostljive oči v nas in pokaži
nam po tem izgnanstvu Jezusa, blagoslov-
ljeni sad svojega telesa. O milostljiva, o
dobrotljiva, o sladka Devica Marija!

Molitev k sv. Ani.

Ljubeznivost je razlita po tvojih licih;
zato te je Bog blagoslovil na vekomaj.

V. Prosi za nas sv. Ana!

O. Da vredni postanemo obljub Kristu-
sovih.

MOLIMO. O Bog, ki si sv. Ani podelil
milost, da je postala mati matere tvojega
Sinu; daj nam milostno, da bomo, ki se
njene časti veselimo, po njeni priprošnji
tudi mi pri tebi pomoč dobili. Po Kristusu
Gospodu našem. O. Amen.

Posebne prošnje.

(Ako je v društvu naznanjena katera bolna tovarišica, se skupno moli:)

Molimo za bolno I.! Oče naš. Zdrava Marija.

V. Gospod, glej, ona, ki jo ljubiš, je bolna!

O. Prišel boš in jo ozdravil.

MOLIMO. Vsemogočni večni Bog, večno zdravje tvojih vernih, usliši nas, ki za tvojo bolno služabnico prosimo pomoč od tvojega usmiljenja; da ti bo po zadoblenem zdravju v tvoji sveti Cerkvi hvalo dajala. Po Kristusu Gospodu našem.

O. Amen.

(Ako se je društvu sporočilo, da katera tovarišica umira, se tudi za njo skupno moli:)

O Gospod, ozri se milostljivo na svojo služabnico I., ki je v slabosti svojega telesa onemogla, in okrepčaj njeno dušo, katero si ustvaril; da bo ob uri svoje smrti tebi, svojemu Stvarniku, po tvojih angelih vredna predstavljena biti brez madeža vsakega greha. Po Kristusu Gospodu našem. O. Amen.

(Za rajno društvenico:)

MOLIMO. O Gospod, poslušaj milostljivo naše prošnje, s katerimi tvoje usmi-

ljenje ponižno pozivljamo, da dušo tvoje služabnice I., ki si jo iz tega sveta poklical, pripelješ v kraj miru in luči in jo deležno storiš družbe tvojih svetnikov. Po Kristusu Gospodu našem. O. Amen.

V. O Gospod, daj ji večni mir!

O. In večna luč naj ji sveti.

V. Naj počiva v miru! Amen.

(Za vse umrle ude:)

MOLIMO. O Bog, ki deliš odpuščenje in hočeš izveličati človeški rod, mi prosimo tvojo dobrotljivost, da ude našega društva, ... naše sorodnike in dobrotnike, ki so se iz tega sveta ločili, ... po prošnji blažene, vselej device Marije in vseh svetnikov pripelješ k uživanju večnega veselja. Po Kristusu Gospodu našem. O. Amen.

V. O Gospod, daj jim večni mir!

O. In večna luč naj jim sveti.

V. Naj počivajo v miru!

Molitev k sv. Ani.

S srcem polnim najodkritosrčnejšega spoštovanja poklekнем pred teboj, o častita sv. Ana! Ti si tisto odlikovano, od Boga posebno ljubljeno bitje, ki si je pri njem z izvanrednimi čednostmi in svetostjo zaslužiло veliko milost, da si življenje dala

zakladnici vseh milosti, njej blagoslovljeni med ženami, materi včlovečene Besede, preblaženi Devici Mariji! Pri spominu na te-le velike prednosti te prosim, o premila svetnica, blagovoli me sprejeti med svoje resnične častilke, za kakršno se tudi jaz spoznavam, in med katere želim prišteta biti vse dni mojega življenja. Obdaj me s svojo močno obrambo ter mi izprosi pri Bogu milost posnemanja tistih čednosti, ki so tebe na zemlji tako bogato venčale! Dosezi mi spoznanje mojih grehov in bridko kesanje črez nje, prav gorečo ljubezen do Jezusa, Marije ter v zvestobi stanovitno vršenje mojih stanovskih dolžnosti! Reši me vseh nevarščin v življenju ter mi stoj ob strani v trenutku moje smrti, da dosežem zveličanje, da pridem v nebesa, kjer bom s teboj, o presrečna mati, slavila božjo Besedo, ki je človek postala v telesu tvoje najčistejše hčerke, Device Marije! Amen. Oče naš. Zdrava Marija (trikrat). — Čast bodi.

(Odp. 300 dni na dan enkrat. Leo XIII. 20. marca 1886.)

Molitev v obletnico poroke.

Danes, v obletnici poroke z mojim možem se spominjam, o moj Bog in Go-

spod, na tisti za me prevažen dan, ko si me po svojem svetem zakramentu vpeljal v zakonski stan ter me zagotovil svoje pomoči, da bom mogla stanovske dolžnosti prav zvesto spolnjevati! S celim srcem se ti zahvalim za vse milosti, ki sem jih prejela v moči tega zakramenta, ter za vse dobro, kar si meni in mojim od tiste dobe sèm podelil. — Obenem pa moram na svojo žalost pripoznati, da se nisem vedno zvesto držala takrat storjenih sklepov. Oh, le preveč, preveč si imam očitati! Odpusti mi, usmiljeni Bog, vse moje slabosti in grehe! Obžalujem jih iz celega srca ter trdno sklenem, vse dolžnosti kot mati in zakonska žena od zdaj naprej zvesto spolnjevati. — Zato pa, o predobrotljivi Bog, obnovi v meni tiste milosti, ki si mi jih podelil takrat v zakramentu svetega zakona, in daj, da bom okrepčana s temi milostmi svoje stanovske dolžnosti vedno zvesto vršila ter vsakteri križ in vse trpljenje zaslužno za nebesa storila! — O preblazena Mati božja, sv. Jožef, sv. Ana, vsi sveti zakonci prosite za me! Amen. Oče naš.

Molitev za blagor moža.

O sveti, usmiljeni Bog, sprejmi mojega moža v svoje posebno varstvo! Okrepčaj

ga s svojo vse zmagujočo milostjo, da bo mogel svoje velike stanovske dolžnosti vedno zvesto vršiti! Blagoslovi delo njegovo, njegove skrbi in trud za našemu stanu primerno prehrano cele rodbine! Obvaruj ga vsake nesreče na duši in na telesu! Daj nama v slogi in ljubezni pobožno skupaj živeti in v zvestobi do smrti vztrajati, bogoljubno umreti ter v večnosti združenima se v nebesih veseliti! Amen. Oče naš.

Molitev zakonske žene.

Usmiljeni, vsemogočni Bog, daj mi milost in zadostno moč, da bom s svojim možem vedno v ljubezni in miru skupaj živela, vse svoje svete stanovske dolžnosti zvesto spolnjevala, se ne ustrašila križev in težav, marveč vse potrpežljivo prenašala ter v vsem tako živela, kakor se za dobro zakonsko ženo spodobi. — O preblazena Devica Marija, sv. Jožef rednik Jezusov, sv. mati Ana, moj angel varih in vsi sveti zakonci, prosite za me! Amen. Oče naš.

Molitev noseče zakonske žene.

Večni Bog, neskončno dobrotljivi Oče, ohranjevalec vsakega bitja, ki si po sklepu

svoje modrosti in dobrote blagoslovil moj zakonski stan, zahvaljujem se ti za to tvojo milost in te prisrčno prosim, blagoslovi v meni moje dete, ki ti ga že zdaj izročam in posvetim. Vse težave, bolečine, vse trpljenje, ki bo črez mene prišlo, ti v pokorščini darujem za njegov časni in večni blagor; ne daj, da bi umrlo brez svetega krsta! Mene pa varuj vseh grešnih misli, besed in dejanj, ki bi meni ali detetu utegnila škodovati! — O preblazena Devica Mati božja, sv. Jožef, sv. mati Ana, angeli varihi in vsi božji svetniki, prosite za me v tem blagoslovljenem stanju! Amen. Oče naš.

Molitev za srečen porod.

1. O preblazena Devica Marija, radujem se s teboj črez tvoje božje materstvo z milostipolnim rojstvom tvojega Sinù, ter te po njem milo prosim, pomagaj mi k srečnemu porodu mojega deteta! Amen.

2. O častita mati Ana, hvalim Boga s teboj zavoljo tvojega čudovitega materstva z veseljapolnim rojstvom preblazene Device Marije, ter te po njem milo prosim, pomagaj mi s svojo priprošnjo k srečnemu porodu mojega deteta! Amen.

3. O sv. mati Elizabeta Zaharijeva, čestitam ti k tvojemu vzvišenemu materstvu s srečnim porodom tvojega sina Janeza Krstnika, ter te po njem milo prosim, pomagaj mi k srečnemu porodu mojega deteta! Amen.

Molitev po krstu.

V ponižnosti svojega srca te molim, o presveta Trojica, in se ti zahvalim, da je moje (najino) dete zdaj krščeno! Posebno pa še pozdravljam tebe, o Sveti Duh, delivec vseh milosti, da si ga storil in pripraviš za svoj tempel in bivališče presvete Trojice! Moje (najino) dete je zdaj očiščeno od izvirnega greha, iz oblasti hudega duha rešeno, umito v krvi Jezusa Kristusa, ozaljšano s čednostmi vere, upanja, ljubezni; otrok božji, dedič nebes! O kako srečna je zdaj naša hiša! — Dobro pa tudi vem, da boš, o Bog, le tako dolgo bival v srcu mojega (najinega) deteta, dokler da bo ohranjalo krstno nedolžnost in obvarovalo se smrtnega greha. Zato tudi hočem (hočeva) z vso skrbnostjo porabljati vse pripomočke, da ga resnično obvarujem (obvarujeva) pred nesrečo tebe, Boga, izgubiti. Ker bi pa bil moj (najin) trud brez tvoje pomoči zaman, prosim

(prosiva) te, podpiraj me (naju) s svojo vse premagujočo milostjo; sprejmi ga za vselej v svoje varstvo; stori, da bo njegovo srce vedno tvoje bivališče! Odvekemu sovražniku človeškega rodu bodi za vselej zaprt in zabranjen pristop v to srčece, ki ga sedaj zaznamujem z znamenjem svetega † križa! Ves trud in postrežba pa, ki je boš potrebno, ljubo dete, naj bo darovana k časti božji; hočem (hočeva) jo vedno z veseljem doprinašati. — Naj ti bo, o Bog, torej dopadljiva ta moja (najina) dobra volja! Usliši me (naju) milostno! Po Kristusu Gospodu našem. Amen.

(Ta molitev naj se večkrat ponovi; o priložnosti naj bo tudi mož pričujoč.)

Molitve pri vpeljavanju.

O predobrotljivi Bog, zahvalim se ti za milost, da morem zopet stopiti v tvoj sveti tempel in sprejeti blagoslov duhovnika. Rešil si me z otrokom vred iz življenske nevarščine, postalo je to dete po svetem krstu pravi tvoj ljubljien otrok božji, čudovito lep tempel Svetega Duha, dedič nebeškega kraljestva. O kako se veselim vse te nezaslužene sreče, koliko zahvalo sem ti dolžna za njo! — Zato zdaj s tistimi nameni, s katerimi je sveta Mati božja svoje

božje Dete v templu darovala, tudi jaz prinašam svoje dete tebi v dar! Daj mi le to milost, da ga bom mogla s svojim zgledom in naukom resnično v strahu božjem in pravi pobožnosti vzgojiti in izrediti, da tako postane srečno v časnosti in večnosti. Če pa, o Bog, naprej vidiš, da zamore le takrat postati srečno za vso večnost, če prav kmalu odide s tega sveta; potem pa te prosim, vzemi ga z njegovo krstno nedolžnostjo k sebi v sveta nebesa, da bo obvarovano večnega pogubljenja v peklu. Amen. Oče naš.

Molitev pri vpeljavanju.

(Če dete ne živi več.)

Vsemogočni večni Bog, pri prvem svojem izhodu po porodu prihajam v tvojo sveto hišo, da bi sprejela blagoslov svete Cerkve. V združenju s tisto gorečnostjo, s katero je prinesla preblazena Mati tvojega Sinù svoje dete v tempel v Jeruzalem, stopila sem v cerkev ter molim in se klanjam tvojim neizumiteljnim večnim sklepom. Moje srce je sicer prenapolnjeno žalosti in bôli zavoljo smrti mojega deteta, pa v ponižnosti se pokoravam tvoji sveti volji, ker vem, da tistim, ki ljubijo Boga, se vse na dobro obrne. Rečem torej celo

vdana s pobožnim trpinom Jobom: »Bog je dal, Bog je vzel; ime Gospodovo naj bo hvaljeno!« To je tudi za mene velika tolažba: Blagor duši, ki je nedolžna zapustila ta svet! Amen. Oče naš.

Molitev za bolno dete.

O Gospod Jezus Kristus, Bog dobrote, ti zamoreš s svojo vsemogočnostjo ozdraviti moje ljubo dete ravno tako, kakor si nekda j na zemlji tolikim bolnikom zopet vrnil ljubo zdravje! Zato polna zaupanja vpijem k tebi: Jezus, sin Davidov, usmili se mojega deteta, ... ozdravi ga! — Če bi pa to mojemu detetu ne bilo k zveličanju, ter bi bilo bolje, da se kmalu preseli v sveta nebesa, polajšaj njegove bolečine; meni pa podeli milost in moč, da bom prebridko zgubo s tiho vdanostjo v tvojo sveto voljo mirno prenesla. Amen. Oče naš.

Ob smrti ljubljenega deteta.

O Bog tolažbe, v svoji nad vse veliki žalosti se zatečem zopet k tebi! Dal si mi (nama) to dete, zdaj si ga pa zopet vzel! O moj Bog in moj Gospod, molim tvojo sveto voljo ter se nji podvržem, ker vem, da v vsem hočeš le naše dobro! Sladka

tolažba pa je za me zavest, da je moje dete že zdaj pred teboj v družbi svetnikov in angelov ter tam moj vedni priprošnjik. Zahvalim se ti, o presveti tro-edini Bog, za to veliko milost in prosim te, daj da tudi sama kdaj pridem k njemu v sveta nebesa. Amen. Oče naš.

Molitev matere.

Iz celega srca se ti zahvaljujem, o moj Bog, da si mi dal otroke! Pomagaj mi še s svojo vse premagajočo milostjo, da bom nje mogla res tudi za nebesa vzgojiti in odrediti! Obvaruj jih vsega hudega na duši in na telesu! Naj rajši umrje, kakor da bi kdaj kateri padel v kak smrten greh in se tako na večno pogubil! — O Marija, Mati božja, sprejmi v svoje mogočno varstvo moje sine, ... moje hčere, ... ter nje kot svoje častilce vodi po potu krščanskega življenja k večnemu zveličanju! — Angeli varuhi in vsi sveti imenski patroni mojih sinov ... in hčerâ, ... vsi njihovi nebeški prijatelji; zaupno vas prosim, bodite njih priprošnjiki pred Bogom, da skozi vse nevarnosti in burje življenja kdaj srečno dospejo v vašo nebeško blaženo družbo. Amen. Oče naš.

Za dobro vzgojo otrôk.

O Jezus, Učenik sveta, prijatelj otrôk, v zavesti, da je vse, karkoli storim za dobro vzgojo svojih otrôk, res celo brez pravega sadù, če ti s svojo milostjo ne prideš na pomoč; prosim te, pomagaj mi, da jih dobro vzgojim! Naj bi bila vsaka moja beseda, vsako moje dejanje, moje vse življenje veden zgled in vzor mojim otrokom. Že njim na ljubo hočem zvesto z veliko natančnostjo spolnjevati vse dolžnosti svojega stanù, da bodo postali tudi tako vestni in natančni. Po tebi, Kristusu Gospodu našem. Amen. Oče naš.

Za čistost srca.

O presveti Bog, ki ljubiš nedolžnost in si tistim, ki so čistega srca, obljubil, da bodo tebe gledali; bodi ti sam varih mojih otrôk v vseh nevarščinah in skušnjavah življenja! Daruj jim dragoceno milost svete čistosti in neomajne stanovitnosti, kakor si jo podelil sv. Alojziju, sv. Stanislavu, ... sv. Neži, sv. Ceciliji, ... in neštetim drugim svetnikom, ter se daj tudi mojim otrokom enkrat od obličja do obličja gledati. Amen. Oče naš.

Ob kaki rodbinski nesreči.

Velika nesreča je zadela našo hišo. Zato se zopet zatekam k tebi, vsemogočni Bog, ki moreš edini me potolažiti in mi pomagati! O pravični Bog, ki tepeš, da s tem ozdravljaš; prosim te, bodi nam ob strani v tej nesreči in pomagaj nam, če je tvoja sveta volja! Če si pa sklenil, da še dalje prenašamo ta križ in to težavo, daj nam vsem potrebno moč, da celo vdani vse prebolimo ter da to za nas postane vir blagoslova na zemlji in zaslužno za nebesa! Amen. Oče naš.

Molitev vdove.

O Bog, Oče vdov in sirot, ki si mi s smrtjo mojega moža vzel vso mojo časno podporo, ne zapusti me! Bodi mi zdaj ti varih in branitelj v vseh nezgodah, v vsaki sili moja pomoč! Daj mi milost, da v svojem vdovskem stanu bogoljubno živim do zadnjega trenutka mojega tihega življenja! — Priporočam ti, o Predobrotljivi, tudi dušo mojega rajnega moža; bodi mu milostljiv, zavoljo zasluženj našega Gospoda Jezusa Kristusa, ga reši iz vic ter odpusti časne kazni! Sprejmi ga prav kmalu v družbo svojih izvoljenih in daj, da bom tudi jaz enkrat združena z njim v nebeški

slavi! Amen. Oče naš. O Gospod, daj mu večni mir in pokoj...

Domači blagoslov.

Presveta Trojica: Bog Oče, Sin in Sveti Duh, — milost našega Gospoda Jezusa Kristusa, moč njegovega bridkega trpljenja, — znamenje svetega † križa, — priprošnja brezmadežne božje Matere Marije, — zasluženje vseh angelov in svetnikov... bodi z našo hišo, blagoslovi, kar imamo, obvaruj nas vsega hudega ter reši vseh vidnih in nevidnih sovražnikov. Amen.

Molitev k sv. Ani.

Blažena si ti med ženami, o častita sv. Ana, ker imela si hčerko, vdano ti pokorno, ki je postala Mati samega Boga! Občudujem izvoljeno tvojo vzvišenost in milosti, s katerimi te je počastil in obogatil Najvišji. In združujem se s preblazeno Devico Marijo, te častit, te ljubiti, se priporočati tvojemu varstvu. Jezusu, Mariji in tebi sv. Ana bodi posvečeno vse moje življenje kot ponižen dar otroškega mojega spoštovanja; ti pa mi izprosi milost, da bo sveto moje življenje ter da bom deležna rajskega veselja. Amen.

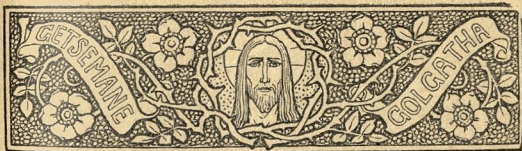
(Odp. 50 dni na dan enkrat. Pij X. 4. jun. 1869.)

TRETJI DEL:

Večernice.

(Popoldanska služba božja:)

Pridi molit, o kristjan,
Po ljubezni sveti vžgan;
Ker je Jezus, v Zakramentu
Dušam vernih v hrano dán!

1. Krščanski nauk.

Pred krščanskim naukom.

Čujte, čujte, o kristjani,
Slišite veseli glas,
Poslušajte tukaj zbrani,
Ljubi Jezus kliče nas.
Z nami hoče govoriti
O mogočnosti Boga,
Po namestniku učiti
Pravo pot nas do neba.

Ljubi Jezus, le govôri,
Saj življenje ti imaš;
Tudi zemljo plodno stori,
Blagoslovi živež naš.
Kakor zemljo rosa nežna,
Dušo nauk naj poji;
Da nebes bo kdaj deležna,
Naj jo zopet poživi.

Sveti Duh, ti oče luči,
Na vse verne se razlij;

Po duhovniku nas uči,
 Gani srca vseh ljudi.
 O da zvesto bi hranili
 Jezusa veseli glas!
 V vsem, kar bomo ga prosili,
 Bode rad uslišal nas.

Po krščanskem nauku.

Srečen, srečen, kdor ohrani,
 Kar nas Jezus je učil;
 Vsega hudega se vbrani,
 Kdor naukom je sledil.
 Vir življenja večnega
 So nauki Jezusa!

Učenosti tovarišice
 Nam življenje slajšajo;
 V čednosti kot tolažnice
 Nam trpljenje lajšajo.
 Uči prav živeti zdaj.
 Srečno nam umreti daj!

Čast, lepota in bogastvo,
 Vse le traja kratek čas;
 Vse posvetno veličastvo
 Bode zapustilo nas.
 Zemlja mine in nebo,
 Nauk božji pa ne bo!

2. Sveti križev pot. (Za žene.)

Pripravljalna molitev.

O ljubljeni Odrešenik! V duhu se podajamo na tvoj križev pot, katerega si hodil po jeruzalemskih ulicah, ter prisrčno želimo, da bi nam bil ta pot k zveličanju. Kot matere prihajamo iskat k tebi razsvetljenja in tolažbe.

O ljubi Jezus! Ti sam nas opominjaš k temu! Ti si hotel imeti kot človek človeško mater, kateri si bil pokoren do svojega tridesetega leta. O kako je morala to biti dobra mati! Tudi me si želimo biti matere po tvojem Srcu. Tukaj stojimo, o Jezus, pred teboj! Povej nam, česa nam še manjka; pomagaj nam, da nam ne bo nič manjkalo. Velik je naš cilj, slabe so naše moči: le tvoja milost, Jezus, je vseмогоčna! Amen.

K e s a n j e. O moj Bog! Vsi moji grehi so mi resnično žal, ker sem ž njimi zaslužila, da me po vsej pravici kaznuješ. Žal so mi, ker sem tebe, svojega najboljšega Očeta, največjo in najljubeznivejšo dobroto, ž njimi razžalila. Trdno sklenem, s tvojo milostjo svoje življenje poboljšati, bližnje priložnosti v greh se varovati in nič več grešiti. Amen.

D o b e r n a m e n. O moj Bog! V tvojo večjo čast in slavo, v lastno zveličanje, ter da postanemo deležne vseh za sveti križev pot od Cerkve podeljenih odpustkov, začnemo sedaj to pobožnost. Darujmo te odpustke za vse rajne krščanske matere, katerih duše še morajo v strašnih vicah prebivati, da bi kmalu zagledale veličastvo božje v nebesih. — Sprejmi, o Bog, milostljivo ta naš dar in daj nam po njem najti usmiljenje pri tebi ter stalno napredovati v tvoji milosti. Amen.

I. postaja.

Pilat obsodi Jezusa k smrti.

V. Molimo te, Kristus, in te hvalimo!

R. Ker si s svojim križem svet odrešil.
(Zakon — težaven stan.)

Prišla je ura, po kateri je ljubi Jezus toliko hrepenel. Rekel je svojim učencem: »Prisrčno sem želel jesti z vami to veliko-nočno jagnje, predno trpim!« Judje pa želijo njegovo smrt: »Njegova kri naj pride čez nas in naše otroke!«

Tako je obsojen Jezus po nedolžnem k smrti; končana je njegova učeniška doba, začenja se mučeniška doba njegovega življenja.

Krščanska mati! Ko si v zakon stopila, se je tudi za te le pogostokrat začela mučeniška doba življenja. Tvoje telo mora prenašati toliko bolečin, žejo, glad, sovraštvo, utrujenje; tvoje srce pa le prepogostokrat preziranje, zaničevanje, nezvestobo, nehvaležnost. Oh, to je težavna pot! Toda bodi močna in reci tako:

O Jezus, ti si naš zgled v trpljenju! Velik križ je tudi naš stan, in prav ga le pozna, kdor ga sam prenaša. Pa, o Jezus, pripravljene smo z veseljem vse prenesti; saj ti hodiš pred nami. Vzemi nas seboj na cesto križevo. Tudi me hočemo biti vredne tvoje učenke. Amen.

Očenaš. Zdrava. Čast bodi.

V. Križani Jezus, usmili se nas!

R. In vernih duš v vica. Amen.

II. postaja.

Jezus vzame križ na svoje rame.

V. Molimo te . . . R. Ker si . . .

(Vzgoja otrok.)

Jezus je hotel sam rad za nas trpeti; zdaj ne more več nazaj (kot človek)! Mučeniško, grozno bruno leži pri njegovih nogah; oboroženi vojaki krog in krog; le ena vrata vodijo iz sodne hiše; polno ljudstva; uteči ni mogoče! Zdaj si mora reči

Jezus: »Smrt na križu je volja nebeškega Očeta! Zgodi se njegova sveta volja!«

Krščanska mati! V zakonskem stanu prihajajo otroci, in v materinih močeh je, dete vzgojiti v otroka božjega. Pač pa je to včasih težavno delo. Marsikatera slaba mati zapusti otroka, ti pa reci: »To je volja božja! Uteči ni mogoče!« Vzdihni torej k Jezusu:

O ljubi Jezus, rekel si: »Kdor sprejme enega teh malih v mojem imenu, mene sprejme!« Sprejele smo svoje otroke kot dar iz neba; za nebesa jih hočemo vzgojiti in se nikdar zbatí truda. Le za otroke hočemo živeti in jih učiti, da le tebe ljubijo. Ti pa milostljivo dovrši delo, ki si ga začel na njih. Amen.

Očenaš. Zdrava. Čast bodi.

V. Križani Jezus . . . R. In vernih duš . . .

III. postaja.

Jezus pade prvič pod križem.

V. Molimo te . . . R. Ker si . . .

(Otrokom zgledna mati.)

Jezus omaguje; pade na zemljo. Kdo mu poda le malo hrane in požirek hladne vode, da se okrepča in zopet vstane? Pa rekel je enkrat: »Moja hrana je, da spol-

nim voljo Njega, ki me je poslal!« Ta pokorščina podaja Jezusu novo moč!

Krščanska mati! Velike so tvoje dolžnosti do otrok! Učiš jih, svariš, kaznuješ, opominjaš, vse zmerno in po modrosti. In sama moraš biti otrokom najboljši zgled, svetnica v njihovih očeh! Ni čudež, da semtertje omaguješ, padeš. Oh, vzdigne naj te zopet spomin na voljo božjo. Reci takole:

O Jezus, me ljubimo svoje otroke in jih želimo storiti večno srečne. Ljubimo tudi svojo dušo; zato hočemo tudi podvojiti svojo gorečnost. Me ljubimo Boga; zato hočemo svoje otroke odgojiti za njega. Ljubimo te, o Jezus! Zato pademo zdaj pred tebe na kolena, povzdignemo k tebi svoje roke in te prosimo, da nam pomagaš, da bomo svojim otrokom zgledne matere, da če smo se dozdej v čem pregrešile, ne omažamo nikdar več. Amen.

Očenaš. Zdrava. Čast bodi.

V. Križani Jezus...! R. In vernih duš...

IV. postaja.

Jezus sreča svojo žalostno Mater.

V. Molimo te... R. Ker si...

(Vidni angel varih otroka.)

Ko se je raznesel glas obsodbe Jezusove, je vedela Marija takoj, kaj ji je sto-

riti. Ali naj beži v Nazaret? Ali naj tiho moli skrita? O ne! Vedela je, da mora biti mati tam, kjer je njeno trpeče dete! Mati vidi le svojega otroka in se ne boji ljudi.

Krščanska mati! zapeljivci vabijo mladino na grešna pota, v grešno znanje, na grešne veselice. Mladina pa je polna dvomov in slaba, k hudemu nagnjena. V takih strašnih trenutkih mora mati hiteti za otrokom, ostati v njegovi bližini, mora mu biti vidni angel varih, grozeči božji prst, jasna zvezda voditeljica v hudi morski burji. In sicer zato, ker je beseda materina blaga, mila, dobrodejna, sveta, močna; saj je Bog z njo!

O ljubi Bog, zdaj še le prav zapopademo, kako strašno je, če nespametna mati ne vidi skušnjav svojih otrok, ali jih celo sama vodi v pogubljenje! Me pa tudi vemo, o Jezus, da smo potrebne mnogokrat tvojega sveta in tvoje milosti za se in za svoje otroke! Zato zdaj pred teboj klečimo in zaupljivo k tebi kličemo: O Jezus, napolni nas z modrostjo, da bomo vsikdar le k tebi vodile svoje otroke. Amen.

Očenaš. Zdrava. Čast bodi.

V. Križani Jezus...! R. In vernih duš...

V. postaja.

Simon iz Cirene pomaga Jezusu križ nesti.

V. Molimo te ... R. Ker si ...

(Nevoljna mati.)

Z mržnjo in prisiljen prime Simon iz Cirene za težki križ, leno ga vzdigne, z nevoljo — morebiti celo preklinjajè in zmerjajè ga vleče dalje za Jezusom. — Potem pa vendar začenja spoznavati svoj srečni položaj, kam ga je pripeljala previdnost božja, tako, da slednjič ne samo on, ampak tudi dva sinova njegova postaneta goreča učenca Jezusova.

Krščanska mati, ki z nevoljo nosiš težko breme dolžnosti do otrok, godrnjaš zoper Boga, ki ti pošilja v zakonu toliko nadlog, ki morebiti — o groza! — preklinjaš lastno meso in kri, spoznaj tu svojo podobo strašne lenobe v spolnjevanju svojih dolžnosti. Trepetaj pred kaznijo božjo; vzdihni tako-le:

O usmiljeni Jezus, zdaj spoznamo, kako grozna hudobija je, če mati preklinja svojega otroka, mesto da bi ga blagoslavljala. Zahvaljujemo se ti, o Jezus, da si Simona iz Cirene tako ljubeznivo sprejel, nam v zgled, da tudi me spoznamo svoj srečni

položaj, v katerem se moremo zveličati same, s svojimi otroki vred. Amen.

Očenaš. Zdrava. Čast bodi.

V. Križani Jezus ... ! R. In vernih duš ..

VI. postaja.

Veronika poda Jezusu póttni prt.

V. Molimo te ... R. Ker si ...

(Pogumna mati.)

Tvoje sicer ljubeznivo, sedaj tako s krvjo in prahom oskrunjeno obličje, o Jezus, je v srcu Veronike zbudilo globoko sočutje. Brez ozira na surove mučitelje, brez ozira na preklinjajočo množico se prerije do Jezusa, in obriše z belo ruto njegovo obličje, kakor skrbna mati svoje ljubo dete. V znamenje, da mu je dopadljiv ta nežni čin ljubezni, ji vrne Jezus ruto s svojo lastno podobo.

Krščanska mati! Glej lepoto materine ljubezni na Veroniki. Materina ljubezen ne išče svoje koristi, ne svoje sreče, išče le blagor in srečo svojega deteta. Materina ljubezen je dobrotljiva, za otroke vedno pripravljen vir tolažbe. Materina ljubezen je tem večja, čim revnejši je otrok, čim bolj njene pomoči potreben. Materina ljubezen je stanovitna in zvesta. Če vse člo-

veka zapusti, ljubeča mati ga ne zapusti.
Recite torej matere:

O Jezus, usmiljena ljubezen! Te besede si hočemo zapomniti tudi me in jih nikdar ne pozabiti. Na kolenih ti obljublamo, o Jezus: zavaljo tebe hočemo ljubiti otročiče, ki so nam izročeni v naše varstvo. Me vsaj te ne bomo nikdar več žalile; tvoja sveta podoba naj biva vedno v naših srcih. Tvoje smo, kjerkoli dihamo in hodimo. Amen.

Očenaš. Zdrava. Čast bodi.

V. Križani Jezus...! R. In vernih duš...

VII. postaja.

Jezus pade drugič pod križem.

V. Molimo te... R. Ker si...

(Ob bolniški postelji otroka.)

Vidno pojemajo Odrešenikove moči. Če ga le pogledamo, nam je jasno, da hoče še z zadnjimi svojimi močmi dovršiti svoj križev pot. Samega sebe se uničuje, na se pozabi, da le reši človeški rod. Ne želi pomoči več, želi le še nam pomagati z zadnjo kapljo svoje krvi.

Krščanska mati, ozri se na Sina božjega, ki pade zdaj drugokrat pod križem. Tudi ti si morebiti bolna, dolgo, vedno

bolna. Nikogar ni, ki bi ti pomagal. Tudi tvoj otrok pade na bolniško posteljo, pa ti mati hitiš prva otroku na pomoč. Čudovita zares je mati pri bolnem otroku. Najmanjšo bol čuti, ne misli pa na svoje gorje. Bolno dete steguje roke k materi: »Mati pomagajte!«, mati pa zbere še zadnje svoje moči in moli:

O Jezus, usmiljeni zdravnik! Ti si rekel: »Zdravi ne potrebujejo zdravnika!« Glej, bolezni prihajajo v goste v našo hišo. Same smo bolehné! Daj nam potrpljenja in stanovitnosti! Moje dete hudo trpi! Ozdravi ga! O Jezus, glej, kako revni smo! Pa vse naše upanje stavimo v te! Ti nas skušaj, odvzemi od nas skušnjo, kadar bo tvoja sveta volja. Amen.

Oče naš. Zdrava. Čast bodi.

V: Križani Jezus...! R. In vernih duš...

VIII. postaja.

Jezus tolaži jeruzalemske žene.

V. Molimo te... R. Ker si...

(Kako tolaži mati.)

Jezus je v svoji nebeški milobi rad potolažil tiste, ki so iskali tolažbe pri njem. Po mrtvi hčeri žalujočega očeta Jaira je potolažil, da je deklico poklical zopet v

življenje. Po edinem sinu jokajočo vdovo v Najmu potolaži z besedami: »Mladenič, rečem ti, vstani!« in dá ga živega materi nazaj. Kjerkoli je trpelo kako bolno srce, Jezus je pomiril burjo in povrnil blaženi mir. Še s svojo lastno bedo tolaži jokajoče žene: »Moje trpljenje je veliko, ali tudi vas čaka gorje. V svojem trpljenju boste iskale tolažbe. Glejte, jaz sem vaša tolažba!«

Krščanska mati, tako bodi tudi ti radodarna s svojo materinsko tolažbo. Mater je Bog izbral za tolažnico rodovine. Ne gleda na lastne bolečine, če le more osrečiti svoje. — Zahvalimo Boga, da je tako vstvaril materino srce. Njeno sočutje je odkritosrčno, ne hinavsko, kakor skuša svet tolažiti. Materina tolažba je prizanesljiva: ne vpraša po krivdi dragega otroka, ampak le: »Kje boli?« Materina tolažba dene dobro, ker prihaja iz ljubečega srca in vere. Materina beseda sega globoko v srce otroka, katerega pozna prav le draga mama.

O Jezus, tolažnik žalostnih! Rekel si: »Žalovali bodete, ali vaša žalost se bo spremenila v veselje!« Glej, toliko skrbi in bridkosti prihaja nad našo hišo, in tolažbe ni nikjer! Ti si luč sveta. O pošlji

Tolažnika, Svetega Duha! Njemu bodi vse izročeno. Amen.

Očenaš. Zdrava. Čast bodi.

V. Križani Jezus...! R. In vernih duš..

IX. postaja.

Jezus pade tretjič pod križem.

V. Molimo te... R. Ker si...

(Kako kaznuje mati.)

Kdo kaznuje tiste, ki so zakrivali vse to gorje? Jezus sam? Pač bi moral vzdigniti šibo in hudo udariti. Ali Jezus ostane vedno le Rešenik. Njegovo kaznovanje je usmiljenje; šele kazen bodočega Sodnika bo morala biti pravica. Sedaj se človeški krivici nasproti stavi le usmiljenje božje; v večnosti šele bo morala nastopiti neizprosna pravičnost. Jezus kaznuje izbruhe človeške hudobije s tisto nebeško potrpežljivostjo, ki osramoti, vzdiguje in poboljša prej, kakor najobčutnejši udarec.

Krščanska mati! Sam Bog ti daje šibo v roke in kaznovati je dolžnost, kjer dobrota nič več ne zmore. Dobra bodi z dobrosrčnim otrokom, odpusti spokornemu, kaznuj ga, ki greši iz hudobije, pa s strogostjo, katero vodi modrost. V nagli jezi ne kaznuj, krščanska mati! V zmotah

življenja lahko zajde najizkušenejši človek. Blagor mu tedaj, če še ima mater, ki uči, svetuje, prosi, opominja, svari in grozi, kaznuje in še pokliče očeta na pomoč. Materina beseda je močnejša, kakor nemirna vest otrokova. Materin užaljen pogled zaboli hujše kakor šiba. Materine solze so včasih bolj žgoče, kakor živo oglje. In že omagujoča roka matere na smrtni postelji je mnogokrat še krepkejša, kakor vse verige in ključi svetne pravice.

O Jezus, naš Odrešenik in tudi naš Sodnik! ozri se milostno na našo stisko, kadar nam je treba kaznovati, po tvojih besedah: »Nebeško kraljestvo silo trpi!« Užgi v nas ogenj svoje svete ljubezni, da živimo samo za te in za svoje otroke! — Amen.

Očenaš. Zdrava. Čast bodi.

V. Križani Jezus ..! R. In vernih duš ..

X. postaja.

Jezusa slečejo in mu ponudijo vina z žolčem mešanega.

V. Molimo te ... R. Ker si ...

(Brani nedolžnost.)

Jezus je imel v življenju oblačila, dostojna njegovega učeniškega poklica. Sedaj

mu jih surovi rablji trgajo s telesa; za vrh-
njo suknjo, tkano iz bele volne, pa vadlja
vojaška straža. Jezus je oropan belega ob-
lačila, ki mu ga je tkala sama Mati božja
in ki je bilo dragoceno in celo brez šiva.

Krščanska mati! Ali razumeš pomen
tega trpljenja Jezusovega? Spominja te na
strašni trenutek, ko je zapeljivec iztrgal
v slabi tovaršiji v ponočnih shodih in dru-
god belo obleko z vencem nedolžnosti vred
raz glave tvoje hčere; spominja te na
dneve in noči, ko so hudobni ljudje spra-
vili tvojega sina prvikrat v mlakužo pijan-
čevanja in nečistosti. — Pri spominu na
to pokleknite, o matere in vzdihnite:

Usmiljeni Jezus! Prosimo te za svoje
otroke, ki so še dobri, pobožni in ubog-
ljivi! Pomnoži v njih vero, upanje in lju-
bezen ter vse krščanske čednosti, da ne
najde satan pota v njihova srca. Me pa
hočemo kakor dobre matere nad njimi
čuti in jih, kakor levinja brani svoje mla-
diče, varovati pred vsakim zapeljivcem.
Amen.

Oče naš. Zdrava. Čast bodi,

V. Križani Jezus...! R. In vernih duš...

XI. postaja.

Jezusa pribijejo na križ.

V. Molimo te . . . R. Ker si . . .

(Rešuje zgubljene.)

Strašno je že, biti z vrvmi zvezan, v verige vkovan; zdaj pa še ne samo oblačil oropan, tudi z žebli pribit na križ; tako naj umre božji Sin. In ni ga, ki bi ga rešil, raztrgal vrvi, zlomil verige, izvlekel grozovite žeblje in mu vrnil njegovo oblačilo.

Krščanska mati! Oblačilo nedolžnosti je vzeto otroku po zapeljivcu morebiti že v prvi mladosti in še ni konca pohujšanja. V verigah nečistosti in nezmernosti zdihuje že dolga leta tvoj najstarejši sin, tvoja kri! Grehí kakor žebli na križ pribijajo tvojega otroka, pa ni ga, ki bi izvlekel žeblje in rešil ubogega trpina!

O ljubi Jezus, da, zares, tako je! Jokaje padamo tu pred te, na križ pribitega, in te prosimo, daj nam svojim slabim služabnicam nadčloveško moč, da molimo in delamo neprestano za rešitev svojih nesrečnih otrok. O Jezus, ki si s svojo smrtjo na križu ves svet odrešil iz spon satanovih, pomagaj rešiti naše zgubljene otroke. Amen.

Očenaš. Zdrava. Čast bodi.

V. Križani Jezus . . ! R. In vernih duš . .

XII. postaja.

Jezus umrje na križu.

V. Molimo te ... R. Ker si ...

(Sprejema vračajoče se.)

Jezus je za ves svet umrl na križu. Pa je tudi bila njegova smrt pomoč vsem grešnikom? Jezus je hotel vsem pomagati, pa vsi ljudje nočejo njegove pomoči. Kdor se ustavlja svojemu odrešenju, je zgubljen; zanj ni pomoči!

Krščanska mati! Mnogo premoreš s svojo ljubeznijo, s kaznijo, z resnim opominom, z molitvijo; pa vsega ne premoreš. Velika je tvoja ljubezen, tvoj glas mil, tvoja beseda dobra, tvoje delo brez miru; pa tvojih otrok volja je neupogljiva kakor skala; tvoje nauke zavračajo; da bi tvojega glasu več ne slišali, gredo v tuje kraje; tam poslušajo glas nevernikov in zapeljivcev in zgubljeni so za očetovo hišo in dom. Pa ti, o mati, ne obupaš. Ti še vedno čakaš na spreobrnitev izgubljenega sina, nesrečne hčere. Ko se zopet vrnete, najdeta na tvojem srcu zavetje in tolažbo. In če je tudi to zadnje tvoje upanje zaman, potem pa moli, kakor moli nesrečna mati:

O Jezus, Odrešenik in Zveličar! Rekel si enkrat: »Brez mene ne morete nič!« Moji otroci so tvoja lastnina. Meni si jih izročil, tebi jih moram zopet dati nazaj. Toda glej, mojo stisko! En moj otrok hodi po krivih potih in jaz sama ne morem nič več! O Jezus, kleče s povzdignjenimi rokami polagam danes v tvoje srce vso svojo tugo in bol, vse svoje prošnje in molitve zase in za svoje zgubljeno dete. Amen.

Oče naš. Zdrava. Čast bodi.

V. Križani Jezus...! R. In vernih duš...

XIII. postaja.

Jezusa snamejo s križa.

V. Molimo te... R. Ker si...

(Na grobu otroka.)

Glejte pogreb Sina božjega na predvečer velikonočnega praznika. Sveto telo je zavito v snežnobelo tenko platno, ko ga jemljeta Jožef Arimatejski in Nikodem iz naročja žalostne Matere. Marija bi rada umrla in se dala pokopati zraven svojega Sina. Marija Magdalena se joka, Janez gre ob strani božje Matere. To je ves sprevod, a poln je vere, upanja in ljubezni!

Krščanska mati! Tebi se srce krči pri spominu na sprevod in grob! Smrt ne pri-

zanaša nikomur in mnogokrat stoji mati ob grobu svojega ljubljenca s katerim se pogrezne v grob vsa radost in tolažba. In gomila ljubega otroka postaja mnogi materi kraj razvedrila, molitev ob grobu dragęga sina ji je sladka pobožnost.

O Jezus, sodnik živih in mrtvih! Ti si rekel: »Kjer je tvoj zaklad, tam je tudi tvoje srce!« Moji otroci so bili moj zaklad; Ti si jih k sebi vzel! Ti poznaš mojo žalost čez odhod tistih, katere si mi v vzgojo izročil. Odšli so od mene, prej ko jih je zamorila strupena sapa greha. Kakor lilije so bili utręani in so zdaj moji priprošnjiki v večnosti. Ne bom se torej jokala, o Jezus, če moram le še na pokopališču najti svoje dete, ampak tvoja volja, o Gospod, naj se zgodi. Amen.

Očenaš. Zdrava. Čast bodi.

V. Križani Jezus . .! R. In vernih duš . .

XIV. postaja.

Jezusa v grob položijo.

V. Molimo te . . . R. Ker si . . .

(Zadnji opomin.)

Le malo jih je bilo, ki so po smrti Jezusovi iz Kalvarije šli s spoznanjem: »Da, zares, ta je bil Sin božji!« Ali tega ni bil

kriv Odrešenik. Strašni čudeži so se godili pri njegovi smrti, tako, da naj bi ne ostal neginjen noben človek, in najsi bi bil še tako hudobne narave. Pa vendar ti ljudje niso hoteli imeti nobene koristi od brezmejne ljubezni božje.

Krščanske matere! Zanemarjena odgoja otrok leži včasih kakor mlinski kamen težko na srcu staršev. Pa tudi ljubezen materina premnogokrat greši, če je slepa. Na drugih otrokih vidiš pezdirstvo, bruna v očesu lastnega otroka pa ne vidiš. In tako se zgodi, da se nesrečni otroci zvrnejo prerano v grob in so pogubljeni. Če se pogubijo, ni krivda Odrešenikova. Matere, ki imate pokvarjene otroke, vzdihujte:

O ljubi Jezus, dobri pastir! Strašno je imeti pokvarjene otroke pri življenju! — Še strašnejša je zavest, da so se ločili v grehih iz tega sveta in prišli v večno pogubljenje! Usmili se nas, o Jezus, po svojem velikem usmiljenju ter zbrisi naše grehe in grehe naših otrok. Ustvari v nas čisto srce in ne vzemi svojega duha celo od nas. Amen.

Očenaš. Zdrava. Čast bodi.

V. Križani Jezus...! R. In vernih duš...

Sklep in prošnja mater.

O dobrotljivi Zveličar! Na koncu smo svojega premišljevanja. Spoznavamo vedno bolj in bolj dolžnosti matere, vedno bolj in bolj nam prihaja pa tudi spoznanje, da smo mnogokrat hudo zanemarile dolžnosti svojega stanu. Ali nam moreš odpustiti, o Jezus? Odslej mora vse drugače biti! Trdno sklenemo, da se bodo naši otroci odslej ogibali pod našim vodstvom vsakega greha in vsake grešne priložnosti. Svoje hudo nagnjenje bodo morali premagovati, krotiti vsako grešno poželenje in si tudi v dovoljenem pritrpati. Vera nam je prvo vzgojno sredstvo; molitev, pridiga, sveti zakramenti naši pomočniki. Cerkev nam je dobrotnica, duhovnik naš pravi prijatelj!

Ce bi pa v svojih dobrih sklepih ne mogle naglo napredovati, tedaj, o najpotrpežljivejši Jezus, ne zapusti nas in ozri se milostno na naše otroke, ki jih tebi vse darujemo in posvečujemo!

O Jezus, naše ubogo srce vpije k tebi in stavi vse svoje upanje na te! Bodi učnik in tolažnik nam in našim otrokom, ki hočemo vsi skupaj tvoji biti. Amen.

3. Litanije, pri očitni službi božji.

Litanije vseh svetnikov.

Gospod, usmili se nas!

Kristus, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Kristus, sliši nas!

Kristus, usliši nas!

Bog Oče nebeški,

usmili se nas!

Bog Sin, Odrešenik svetá,

Bog Sveti Duh,

Sv. Trojica, en sam Bog,

Sveta Marija,

prosi za nas!

Sveta Mati božja,

Sveta devic Devica,

Sveti Mihael,

Sveti Gabriel,

Sveti Rafael,

Vsi sveti angeli in nadangeli,

prosite za nas!

Vse svete vrste zveličanih duhov,

Sveti Janez Krstnik,

prosi za nas!

Sveti Jožef,

Vsi sveti očaki in preroki, **prosite za nas!**

Sveti Peter,

prosi za nas!

Sveti Pavel,

Sveti Andrej,

Sveti Jakob,

Sveti Janez,
 Sveti Tomaž,
 Sveti Jakob,
 Sveti Filip,
 Sveti Jernej,
 Sveti Matej,
 Sveti Simon,
 Sveti Tadej,
 Sveti Matija,
 Sveti Barnaba,
 Sveti Luka,
 Sveti Marko,

Vsi sveti apostoli in evangelisti,

prošite za nas!

Vsi sveti učenci Gospodovi,

Vsi sveti nedolžni otroci,

Sveti Štefan,

prosi za nas!

Sveti Lavrencij,

Sveti Vincencij,

Sveti Fabijan in Sebastijan,

prošita za nas!

Sveti Janez in Pavel,

Sveti Kozma in Damijan,

Sveti Gervazij in Protazij,

Vsi sveti mučenci,

prošite za nas!

Sveti Silvester,

prosi za nas!

Sveti Gregorij,

Sveti Ambrozij,

Sveti Avguštin,

Sveti Hieronim,
 Sveti Martin,
 Sveti Nikolaj,
 Vsi sveti škofje in spoznavalci,
prosite za nas!

Vsi sveti učeniki,
 Sveti Benedikt,
prosi za nas!

Sveti Bernard,
 Sveti Anton,
 Sveti Dominik,
 Sveti Frančišek,
 Vsi sveti mašniki in leviti, **prosite za nas!**

Vsi sveti menihi in puščavniki,
 Sveta Marija Magdalena, **prosi za nas!**

Sveta Agata,
 Sveta Lucija,
 Sveta Neža,
 Sveta Cecilija,
 Sveta Katarina,
 Sveta Anastazija,

Vse svete device in vdove, **prosite za nas!**

Vsi svetniki in svetnice božje,
 Bodi nam milostljiv, — prizanesi nam, o
 Gospod!

Bodi nam milostljiv, — usliši nas, o Go-
 spod!

Vsega hudega, **reši nas, o Gospod!**
 Vsega greha,
 Svoje jeze,

Nagle in neprevidene smrti,
 Skušnjav hudobnega duha,
 Jeze, sovraštva in vse hude volje,
 Duha nečistosti,
 Treska in hudega vremena,
 Šibe potresa,
 Kuge, lakote in vojske,
 Večne smrti,
 Po skrivnosti svojega sv. včlovečenja,
 Po svojem prihodu,
 Po svojem rojstvu,
 Po svojem krstu in svetem postu,
 Po svojem križu in trpljenju,
 Po svoji smrti in svojem pokopu,
 Po svojem svetem vstajenju,
 Po svojem čudežnem vnebohodu,
 Po prihodu tolažnika Svetega Duha,
 Po ustanovitvi najsvetejšega Zakramenta,
 Na dan sodbe,
 Mi grešniki, **prosimo te, usliši nas!**
 Prizanesi nam,
 Odpusti nam,
 Pripelji nas k pravi pokori,
 Vlada in ohrani svojo sveto Cerkev,
 Ohrani apostolskega pastirja in vse cer-
 kvene stanove v svoji sv. veri,
 Ponižaj sovražnike svete Cerkve,
 Daj krščanskim kraljem in oblastnikom
 mir in pravo soglasje,

Daj vsemu krščanskemu ljudstvu mir in
edinost,

Pokliči vse, ki so v zmotah, k edinosti
Cerkve, ter pripelji vse nevernike k luči
evangelija,

Potrdi in ohrani nas vse v svoji sveti
službi,

Povzdigni naše misli k nebeškim željam,
Povrni vsem našim dobrotnikom z večnimi
darovi,

Reši duše naše in naših bratov, sorodnikov
in dobrotnikov večnega pogubljenja,

Daj in ohrani sad zemlje,

Daj vsem vernim dušam večni pokoj,

Usliši nas,

Sin božji,

Jagnje božje, ki odjemlješ grehe sveta, —
prizanesi nam, o Gospod!

Jagnje božje, ki odjemlješ grehe sveta, —
usliši nas, o Gospod!

Jagnje božje, ki odjemlješ grehe sveta, —
usmili se nas, o Gospod!

Kristus, sliši nas!

Kristus, usliši nas!

Gospod, usmili se nas!

Kristus, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Oče naš . . .

Molitev k Rešnjemu Telesu.
(se moli, kadar je izpostavljeno:)

D.: Kruh z nebes si jim podelil, (aleluja).

L.: Ki ima vso sladkost v sebi, (aleluja).

MOLIMO. O Bog, ki si nam v čudežnem Zakramentu spomin svojega trpljenja zapustil; daj nam, te prosimo, svete skrivnosti tvojega Telesa in tvoje Krvi tako častiti, da bomo sad tvojega odrešenja vedno v sebi čutili. Ki živiš in kraljuješ od vekomaj do vekomaj. L. Amen.

Navadne molitve po litanijah.

Psalm 69.

O Bog, pridi mi na pomoč; Gospod, hiti mi pomagat.

Osramočeni naj bodo in naj se sramujejo, * kateri mi strežejo po življenju.

Zavrnejo naj se in sram jih bodi, * kateri mi hudo želé.

Zavrnejo naj se hitro osramočeni, * kateri se mi posmehujejo.

Radujejo in veselé se v tebi vsi, kateri te iščejo; * in kateri ljubijo tvoje odrešenje, naj vedno govoré: Hvaljen bodi, Gospod!

Jaz pa sem revež in siromak, * Bog, pomagaj mi.

Moj pomočnik in moj odrešenik si ti * Gospod, nikar se ne mudi!

Čast bodi Očetu in Sinu in Svetemu Duhu; * kakor je bilo v začetku, tako zdaj in vselej in vekomaj. Amen.

D.: Pomagaj svojim služabnikom.

L.: Ki v tebe zaupajo, moj Bog.

D.: Bodí nam, Gospod, močen stolp.

L.: Pred sovražnikom.

D.: Nič naj ne opravi sovražnik pri nas.

L.: In sin krivice naj se ne loti nam škodovati.

D.: Gospod, ne ravnaj z nami po naših grehih.

L.: In ne povračuj nam po naših hudobijah.

D.: Molimo za našega papeža I.

L.: Ohrani ga, Gospod, poživljaj in osrečuj ga na zemlji; in ne daj ga v roke njegovih sovražnikov.

D.: Molimo za našega škofa I.

L.: Gospod, ohrani in varuj ga vsega hudega.

D.: Molimo za svoje dobrotnike.

L.: Povrni milostno, Gospod, vsem, ki nam zavoljo tvojega imena kaj dobrega storé, z večnim življenjem.

D.: Molimo za verne duše v vicah.

L.: Gospod, daj jim večni mir; in večna luč naj jim sveti.

D.: Naj počivajo v miru.

L.: Amen.

D.: Molimo za svoje brate, katerih ni tukaj.

L.: Pomačaj svojim služabnikom, ki v tebe zaupajo, moj Bog.

D.: Pošlji jim, Gospod, pomoč iz svetišča.

L.: In varuj jih s Siona.

D.: Gospod, usliši mojo molitev.

L.: In moje klicanje naj pride k Tebi.

MOLIMO. O Bog, ki ti je lastno, da vedno usmiljenje skazuješ in prizanašaš, sprejmi naše prošnje: naj nas in vse tvoje služabnike, katere veže grehov veriga, milostno odveže tvoje dobrotno usmiljenje.

Usliši, prosimo, Gospod, naše ponižne prošnje in odpusti nam grehe, ki se ti jih obtožimo, da nam z odpuščanjem vred dobrotljivo mir podeliš.

Skaži nam milostno, Gospod, svoje neizrekljivo usmiljenje, da nas vseh grehov odvežeš, in kazni, ki jih zanje zaslužimo, rešiš.

O Bog, ki te greh razžali in pokora potolaži, ozri se milostno na molitev svo-

jega ljudstva, ki te ponižno prosi; in odvrni šibe svoje jeze, ki jih za svoje grehe zaslužimo.

Vsemogočni večni Bog, usmili se svojega služabnika, našega papeža I., in vodi ga v svojem usmiljenju po potu večnega življenja, da bo, kar je tebi prijetno, s tvojo pomočjo želel in z vso močjo izvrševal.

O Bog, pastir in vladar vseh vernih, glej milostljivo na svojega služabnika, našega škofa I., ki si ga pastirja naši I... škofiji postavil; podeli mu, da bo tistim, črez katere je postavljen, z besedo in dejanjem koristil in tako s čredo, ki mu je izročena dosegel večno življenje.

O Bog, ki od tebe izhajajo svete želje, dobre misli in pravična dela, daj svojim služabnikom tak mir, ki ga svet ne more dati; da bodo naša srca tvojim zapovedim vdana, in da bodo časi po zatrtem strahu pred sovražniki s tvojo pomočjo varni in mirni.

Užgi, Gospod, naša srca z ognjem Svetega Duha, da ti bomo s čistim telesom služili in z očiščenim srcem dopadli.

O Bog, Stvarnik in Odrešenik vseh vernih podeli dušam svojih služabnikov in

služabnic odpuščenje vseh grehov, da usmiljenje, ki so ga vedno želeli, s pobožnimi prošnjami dosežejo.

Začni, prosimo, Gospod, naša dejanja s svojim navdihovanjem in spremljaj jih s svojo pomočjo, da se vse naše molitve in vsa naša dela vselej po tebi začno in po tebi začeta končajo.

Vsemogočni večni Bog, ki gospoduješ nad živimi in mrtvimi in se usmiliš vseh, o katerih veš, da bodo tvoji po veri in dobrih delih, ponižno te prosimo: naj vsi, za katere smo se namenili moliti, in še žive, ali pa so se že s sveta ločili, po prošnjah vseh tvojih svetnikov iz usmiljenja tvoje dobrote odpuščenje vseh svojih grehov dosežejo. Po Gospodu našem, Jezusu Kristusu, tvojem Sinu, ki s teboj živi in kraljuje v edinosti Svetega Duha, Bog od vekomaj do vekomaj. L. Amen.

D.: Gospod z vami.

L.: In s tvojim duhom.

D.: Vsemogočni in usmiljeni Bog naj nas usliši. L. Amen.

D.: In vernih duše naj po milosti božji počivajo v miru. L.: Amen.

Oče naš. Zdrava Marija. (Trikrat) Čast bodi.

Lavretanske litanije.

Gospod, usmili se nas!

Kristus, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Kristus, sliši nas!

Kristus, usliši nas!

Bog Oče nebeški, **usmili se nas!**

Bog Sin, Odrešenik sveta,

Bog sveti Duh,

Sveta Trojica, en sam Bog,

Sveta Marija, **prosi za nas!**

Sveta Mati božja,

Sveta devic Devica, —

Mati Kristusova,

Mati milosti božje,

Mati prečista, —

Mati brezmadežna,

Mati nedolžna,

Mati deviška, —

Mati ljubezniva,

Mati čudovita,

Mati dobrega svèta, —

Mati Stvarnikova,

Mati Odrešenikova,

Devica najmodrejša, —

Devica častitljiva,

Devica hvalevredna,

Devica mogočna, —
Devica milostljiva,
Devica verna,
Podoba pravice, —
Sedež modrosti,
Začetek našega veselja,
Posoda duhovna, —
Posoda časti vredna,
Posoda vse svetosti,
Roža skrivnostna, —
Stolp Davidov,
Stolp slonokosteni,
Hiša zlata, —
Skrinja zaveze,
Vrata nebeška,
Zgodnja danica, —
Zdravje bolnikov,
Pribežališče grešnikov,
Tolažnica žalostnih, —
Pomoč kristjanov.
Kraljica angelov,
Kraljica očakov, —
Kraljica prerokov,
Kraljica apostolov,
Kraljica mučencev, —
Kraljica spoznavalcev,
Kraljica devic,
Kraljica vseh svetnikov, —

Kraljica brez madeža izvirnega greha spo-
četa,

Kraljica presvetega rožnega venca

Kraljica mirù, prosi za nas!

Jagnje božje, ki odjemlješ grehe sveta, —
prizanesi nam, o Gospod!

Jagnje božje, ki odjemlješ grehe sveta, —
usliši nas, o Gospod!

Jagnje božje, ki odjemlješ grehe sveta, —
usmili se nas, o Gospod!

Kristus, sliši nas!

Kristus, usliši nas!

Oče naš. Zdrava Marija.

Pod tvoje varstvo pribežimo, o sveta
božja Porodnica, ne zavrzi naših prošenj
v naših potrebah, temveč reši nas vselej
vseh nevarnosti, o častitljiva in blagoslov-
ljena Devica, naša gospa, naša srednica,
naša besednica! S svojim Sinom nas spravi,
svojemu Sinu nas priporoči, svojemu
Sinu nas izroči!

D.: Prosi za nas, sveta božja Porodnica.

L.: Da postanemo vredni obljub Kristu-
sovih.

MOLIMO. Podeli nam, svojim služab-
nikom, prosimo, Gospod Bog, da se bomo
vedno veselili zdravja na duši in na telesu;
in da bomo po častitih prošnjah presvete
Marije vselej Device sedanje žalosti rešeni

in večnega veselja deležni. Po Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Pozdravljena, Kraljica, Mati milosti, življenje, sladkost in upanje naše, bodi pozdravljena! K tebi vpijemo izgnani Evini otroci; k tebi vzdihujemo žalostni in objokani v tej solzni dolini. Obrni torej, naša pomočnica, svoje milostljive oči v nas in pokaži nam po tem izgnanstvu Jezusa, blagoslovljeni sad svojega telesa. O milostljiva, o dobrotljiva, o sladka devica Marija!

D.: Prosi za nas, sveta božja Porodnica!

L.: Da postanemo vredni obljub Kristusovih.

MOLIMO. Vsemogočni večni Bog, ki si telo in dušo častite Device in Matere Marije, da bi vredno prebivališče tvojega Sina biti zaslužila, s pomočjo Svetega Duha pripravil; daj, da bomo, ki se njenega spomina veselimo, po njenih milostljivih prošnjah prihodnjega zla in večne smrti rešeni.

(Odp. 300 dni. Pij VII. 30. IX. 1817.)

Molitev k sv. Jožefu.

Glej te, zvesti in modri služabnik, ki ga je Gospod postavil nad svojo družino.

D.: Prosi za nas, sv. Jožef!

L.: Da postanemo vredni obljub Kristusovih.

MOLIMO. Naj nam pomaga, prosimo te, Gospod, zasluženje ženina tvoje presvete Matere Marije, da nam bo po njegovih priprošnjah podeljeno, česar naša slabost ne more doseči.

Molitev za vse potrebe:

se moli po litanijah ob nedeljah in praznikih; na predvečere se primerneje izpušča.

Ponižno te prosimo, Gospod, razveži milostno naših grehov vezi, in po prošnjah svoje izvoljene Matere, ljube Device Marije, in vseh svojih svetnikov ohrani nas svoje služabnike, naše dobrotnike in naše družine v vsej svetosti. Očisti grehov in hudobije vse naše sorodnike in prijatelje, in napolni jih z lepimi čednostmi. Podeli nam mir in zdravje, odvrni od nas vidne in nevidne sovražnike in odženi vse hude želje. Daj nam zdravo vreme in dobro letino. Skaži milost našim prijateljem in neprijateljem. Obvaruj to faro z vsemi, ki v njej prebivajo, kuge, lakote, vojske, ognja, potresa in povodnji, in podeli milostljivo vsem vernim kristjanom, živim in mrtvim, v nebeškem kraljestvu večno življenje, mir in pokoj.

Obvaruj našega papeža I., našega škofa I., vso našo duhovsko in svetno gosposko

in vse krščansko ljudstvo vseh nadlog in vsega hudega. In tvoj blagoslov pridi iz nebes na nas in ostani vedno pri nas. Po Gospodu našem, Jezusu Kristusu, tvojem Sinu, ki s teboj živi in kraljuje v edinosti Svetega Duha, Bog od vekomaj do vekomaj. L.: Amen.

D.: Božja pomoč ostani vedno pri nas. L.: Amen.

Oče naš. Zdrava Marija. (Trikrat.) Čast bodi.

Za mesec oktober:

(Po opustitvi predstojećih molitêv »k sv. Jožefu« ter »za vse potrebe« se po rožnem vencu ter lavretanskih litanijah pristavi sledeča molitev)

za sveto Cerkev.

K tebi, o sv. Jožef, pribežimo v svojih stiskah! Zdaj, ko smo na pomoč poklicali tvojo presveto nevesto, prosimo zaupljivo tudi za tvoje varstvo. Zavoljo ljubezni, ki te je vezala z brezmadežno Devico in božjo Porodnico, pa zavoljo očetovske ljubezni, s katero si objemal dete Jezusa, te prisrčno prosimo, ozri se milostno na dediščino, katero si je pridobil Jezus s svojo krvjo, ter nam pridi v naših potrebah na pomoč s svojo mogočno priprošnjo!

O nad vse skrbni varih sv. Družine, varuj tudi izvoljeno ljudstvo Jezusa Kristusa; odstrani daleč proč od nas vsako kugo zmote in greha! Z nebes doli nam milostno na strani stoj, o močni naš varih, v boju zoper moči teme; in kakor si nekdanj otel dete Jezusa iz največje nevarnosti življenja, tako brani zdaj sveto Cerkev božjo pred vsakim zalezovanjem sovražnikov in vsake druge nezgode! Sprejmi nas vse v svoje vedno varstvo, da po tvojem zgledu s tvojo pomočjo sveto živimo, srečno umrjemo, v nebesih pa večno zveličanje dosežemo. Amen.

(Odp. 7 let in 7 kvadragen vsakikrat vsem vernikom, če se v oktobru pri javni molitvi rožnega venca pridaja; zasebno 300 dni na dan enkrat. Leo XIII., 15. avg. 1889.)

Litanije Imena Jezusovega.

Gospod, usmili se nas!

Kristus, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Kristus, sliši nas!

Kristus, usliši nas!

Bog Oče nebeški,

Bog Sin, Odrešenik svetá,

Bog Sveti Duh,

usmíli se nas!

Sveta Trojica, en sam Bog,
 Jezus, Sin živega Boga,
 Jezus, odsvit Očeta,
 Jezus, žar večne luči,
 Jezus, kralj veličastva,
 Jezus, solnce pravice,
 Jezus, Sin Marije Device,
 Jezus ljubeznivi,
 Jezus čudoviti,
 Jezus močni Bog,
 Jezus, oče prihodnjega veka,
 Jezus, angel velikega sklepa,
 Jezus najmogočnejši,
 Jezus najpotrpežljivejši,
 Jezus najpokornejši,
 Jezus krotki in iz srca ponižni,
 Jezus, ljubitelj čistosti,
 Jezus, naš ljubitelj,
 Jezus, Bog miru,
 Jezus, začetnik življenja,
 Jezus, zgled čednosti,
 Jezus, goreči ljubitelj duš,
 Jezus, naš Bog,
 Jezus, naše pribežališče,
 Jezus, oče ubogih,
 Jezus, zaklad vernih,
 Jezus, dobri pastir,
 Jezus, prava luč,
 Jezus, večna modrost,

Jezus, neskončna dobrota,
 Jezus, naša pot in naše življenje,
 Jezus, veselje angelov,
 Jezus, kralj očakov,
 Jezus, voditelj apostolov,
 Jezus, učitelj evangelistov,
 Jezus, srčnost mučencev,
 Jezus, luč spoznavalcev,
 Jezus, čistost devic,
 Jezus, krona vseh svetnikov,
 Bodi nam milostljiv, — prizanesi nam, o
 Jezus!

Bodi nam milostljiv, — usliši nas, o Jezus!
 Vsega hudega, **reši nas o Jezus!**
 Vsega greha,
 Svoje jeze,
 Skušnjav hudobnega duha,
 Duha nečistosti,
 Večne smrti,
 Zanemarjanja tvojih navdihov,
 Po skrivnosti svojega svetega včlovečenja,
 Po svojem rojstvu,
 Po svojem detinstvu,
 Po svojem božjem življenju,
 Po svojih trudih,
 Po svoji smrtni bridkosti in svojem trp-
 ljenju,
 Po svojem križu in svoji zapuščenosti,
 Po svojih bolečinah,

Po svoji smrti in svojem pokopu,
 Po svojem vstajenju,
 Po svojem vnebohodu,
 Po svoji ustanovitvi najsvetejšega Zakra-
 menta,
 Po svojih radostih,
 Po svojem veličastvu,
 Jagnje božje, ki odjemlješ grehe sveta, —
 prizanesi nam, o Jezus,
 Jagnje božje, ki odjemlješ grehe sveta, —
 usliši nas, o Jezus!
 Jagnje božje, ki odjemlješ grehe sveta, —
 usmili se nas, o Jezus!
 Jezus, sliši nas!
 Jezus, usliši nas!

MOLIMO. Gospod Jezus Kristus, ki si
 rekel: »Prosrite in se vam bo dalo, išcite in
 boste našli, trkajte in se vam bo odprlo«;
 daj nam, te prosimo, gorečnost svoje božje
 ljubezni, da te bomo s celim srcem, z be-
 sedo in dejanjem ljubili in neprenehoma
 hvalili.

Daj nam, Gospod, da vedno v sebi ohrani-
 mo strah in ljubezen do tvojega svetega
 Imena; ker nikdar ne nehaš voditi teh, ki
 jih utrdiš v stanovitnosti svoje ljubezni. Ki
 živiš in kraljuješ od vekomaj do vekomaj.
 Amen.

Litanije Srca Jezusovega.

Gospod, usmili se nas!

Kristus, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Kristus, sliši nas!

Kristus, usliši nas!

Bog Oče nebeški, **usmíli se nas!**

Bog Sin, Odrešenik svetá,

Bog Sveti Duh,

Sveta Trojica, en sam Bog,

Srce Jezusa, Sinú večnega Očeta,

Srce Jezusovo, v Materi devici od Svetega
Duha vpodobljeno,

Srce Jezusovo, z Besedo božjo v osebi zed-
dinjeno,

Srce Jezusovo, neskončno veličastno,

Srce Jezusovo, sveti tempel božji,

Srce Jezusovo, šotor Najvišjega,

Srce Jezusovo, hiša božja in vrata nebeška,

Srce Jezusovo, žareče ognjišče ljubezni,

Srce Jezusovo, posoda ljubezni in pravice,

Srce Jezusovo, dobrote in ljubezni polno,

Srce Jezusovo, globočina vseh čednosti,

Srce Jezusovo, vse hvale vredno,

Srce Jezusovo, kralj in središče vseh src,

Srce Jezusovo, v katerem so vsi zakladi
modrosti in vednosti,

Srce Jezusovo, v katerem biva vsa polnost
božanstva,

Srce Jezusovo, nad katerim ima Oče po-
sebnost veselje,

Srce Jezusovo, iz čigar polnosti smo vsi
prejeli,

Srce Jezusovo, hrepenenje večnih višav,

Srce Jezusovo, potrpežljivo in neskončno
usmiljeno,

Srce Jezusovo, bogato za vse, ki te kličejo,

Srce Jezusovo, vir življenja in svetosti,

Srce Jezusovo, sprava za naše grehe,

Srce Jezusovo, s zasramovanjem nasičeno,

Srce Jezusovo, zavoljo naših hudobij po-
trto,

Srce Jezusovo, do smrti pokorno,

Srce Jezusovo, s sulico prebodeno,

Srce Jezusovo, vir vse tolažbe,

Srce Jezusovo, naše življenje in vstajenje,

Srce Jezusovo, naš mir in naša sprava,

Srce Jezusovo, daritev za grešnike,

Srce Jezusovo, zveličanje v tebe upajočih,

Srce Jezusovo, upanje v tebi umirajočih,

Srce Jezusovo, sladkost vseh svetnikov,

Jagnje božje, ki odjemlješ grehe sveta,
prizanesi nam, o Gospod!

Jagnje božje, ki odjemlješ grehe sveta,
usliši nas, o Gospod;

Jagnje božje, ki odjemlješ grehe sveta.
usmili se nas, o Gospod!

Jezus, sliši nas!

Jezus, usliši nas!

D.: Jezus krotki in srca ponižni.

L.: Upodobi naše srce po svojem Srcu.

MOLIMO. Vsemogočni večni Bog, ozri se na Srce svojega preljubega Sina in na češčenje in zadoščenje, ki Ti ga opravlja v imenu grešnikov; in po njem potolažen odpusti njim, ki prosijo tvojega usmiljenja, v imenu istega tvojega Sina Jezusa Kristusa, ki s teboj živi in kraljuje v edinosti Svetega Duha, Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

(Za litanijske do sèm odpustka 300 dni vsakikrat.
Leo XIII., 2. apr. 1899.)

Zadostilna molitev Pija XI.

Za praznik Srca Jezusovega:

(Glej spredaj str. 198.)

O presladki Jezus, čigar neizmerna ljubezen do ljudi se ti tako nehvaležno poplačuje s pozabljenostjo, vnemarnostjo, preziranjem; glej kleče pred tvojim oltarjem te hočemo mi posebno počastiti, da popravimo brez-

božno malomarnost in krivice, katere ljudje tvojemu ljubečemu Srcu vsestransko zadajajo. — Toda, ker se zavedamo, da tudi mi sami nekdej nismo bili brez te grešnosti, in zaradi tega ginjeni od prevelike žalosti, te prosimo najprej za-se tvojega usmiljenja; pripravljeni smo, z zadovoljnim zadoščevanjem poravnati ne samo zla dela, ki smo jih sami storili, ampak tudi zla dela tistih, ki blodijo daleč od poti zveličanja, ter v svoji neveri zakrknjeni ne marajo hoditi za teboj, svojim Pastirjem in Vodnikom; ali pa so teptajè krstno obljubo odvrgli presladki jarem tvojih zapovedi. — Medtem, ko hočemo zadostiti za vse te objokovanja vredne pregrehe, sklenemo poravnati vsako posebej: nesramežljivost in nespodobnost v življenju in obleki, ... toliko zank, nedolžnim srcem v pohujšanje nastavljenih, ... skrunjenje Gospodovih dni, ... ostudne kletve proti tebi in tvojim svetnikom, ... sramotenje tvojega Namestnika in duhovniškega stanu, ... vnemarnost in strašne božje rope, s katerimi se oskrunja Zakrament božje ljubezni, ... slednjič javne hudobije narodov, ki se upirajo pravici in naukom Cerkve, ki si jo ti ustanovil. — O, da bi mogli

mi z lastno krvjo oprati te pregrehe! V povračilo za tvojo žaljeno božjo čast ti dajemo prav tisto zadoščenje, ki si ga nekdam ti sam dal Očetu na križu, in ki ga vsak dan obnavljaš na oltarjih, ... združeno z zadoščevanjem deviške Matere, vseh svetnikov in pobožnih krščanskih vernikov. — Iz srca ti obljubimo, da bomo svoje in drugih ljudi grehe in malomarnost nasproti toliki ljubezni, kar bo v naši moči, s pomočjo tvoje milosti poravnali s trdno vero, neomadeževanim življenjem in spolnjevanjem evangelskih zapovedi, posebno zapovedi ljubezni, ... da bomo proti tebi naperjene krivice po svojih močeh zabranjevali in kar največ ljudi zbrali, da bodo hodili za teboj. — Sprejmi, prosimo te, o predobrotljivi Jezus, na priprošnjo blažene Device Marije, posrednice sprave, to radovoljno zadoščenje, ... blagovoli nas ohraniti v pokorščini do tebe, v tvoji službi zveste do smrti, podeli nam milost stanovitnosti, da pridemo slednjič vsi v tisto domovino, kjer ti z Očetom in Svetim Duhom živiš in kraljuješ, Bog na vekov veke. Amen.

Za praznik Kristusa Kralja

(pa tudi za praznik Srca Jezusovega ali v nedeljo za njim; potem v prvih petkih, oziroma prvih nedeljah v mesecu):

Posvetivna molitev Leona XIII.

(Glej spredaj str. 199.)

O presladki Jezus, Zveličar človeškega rodu, ozri se na nas, ki v globoki ponižnosti klečimo pred tvojim oltarjem! Tvoji smo, tvoji hočemo biti! Da bi pa mogli biti s teboj trdneje sklenjeni, glej, zato se danes vsak izmed nas radovoljno posveti tvojemu presv. Srcu. — Tebe mnogi niso nikdar poznali, mnogi pa so tvoje zapovedi zaničevali in te zavrgli. Usmili se obojih, o dobrotljivi Jezus, in potegni jih vse na svoje sveto Srce! Kralj bodi, o Gospod, ne samo vernih, ki niso nikdar odpadli od tebe, temveč tudi izgubljenih sinov, ki so te zapustili; daj, da se ti-le kmalu povrnejo v Očetovo hišo, in se ne pogubijo v revščini in lakoti! Kralj bodi tistih, ki jih slepi verska zмотa ali loči razkol; pokliči jih nazaj v zavetje resnice ter k edinosti vere, da bo kmalu le ena čreda, en pastir! Kralj bodi tudi vseh tistih, ki živé še v zmotah poganstva ali mohamedanstva; reši jih iz teme, pa pri-

vedi jih k luči in v božje kraljestvo! Ozri se slednjič z usmiljenjem na sinove tistega rodu, ki je bil tako dolgi čas izvoljeno ljudstvo; kri pa, ki je bila nekdanj na-nj klicana, naj sedaj pride nad nje kot odrešenja vir in kôpel življenja! — Daj, o Gospod, svoji Cerkvi varno in blagonosno prostost; daj vsem narodom red in mir; daj, da se bo od kraja do kraja zemlje razlegal en glas: Bodi hvala božjemu Srcu, ki nas je rešilo; čast in slava mu na vekomaj. Amen.

(Popoln odpustek vsak prvi petek, pod pogoji spovedi, obhajila ter vsaj kratkega premišljevanja neskončne dobrote presv. Srca Jezusovega. Leo XIII. 7. sept. 1897. — Kar je tu zgoraj tiskano z ležečimi črkami, je pristavil Pij XI. 17. okt. 1925.)

Litanije sv. Jožefa.

Gospod, usmili se nas!

Kristus, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Kristus, sliši nas!

Kristus, usliši nas!

Bog Oče nebeški, **usmili se nas!**

Bog Sin, Odrešenik svetá,

Bog Sveti Duh,

Sveta Trojica, en sam Bog,

prosi za nas!

Sveta Marija,
Sveti Jožef,
Slavni sin Davidov,
Luč med očaki,
Ženin božje Porodnice,
Čisti varih Device,
Rednik Sinu božjega,
Skrbni branitelj Kristusov,
Glavar svete Družine,
Jožef najpravičnejši,
Jožef najčistejši,
Jožef najmodrejši,
Jožef najsrčnejši,
Jožef najpokornejši,
Jožef najzvestejši,
Ogledalo potrpežljivosti,
Ljubitelj uboštva,
Zgled delavcev,
Kras domačega življenja,
Varih devic,
Steber družin,
Tolažnik siromašnih,
Up bolnikov,
Zavetnik umirajočih,
Strah hudobnih duhov,
Zaščitnik svete Cerkve,
Jagnje božje, ki odjemlješ grehe sveta, —
prizanesi nam, o Gospod!

Jagnje božje, ki odjemlješ grehe sveta, —
usliši nas, o Gospod!

Jagnje božje, ki odjemlješ grehe sveta, —
usmili se nas!

D.: Postavil ga je za gospodarja svoji
hiši.

L.: In za vladarja vsej svoji posesti.

MOLIMO. O Bog, ki si v neizrekljivi
previdnosti blaženega Jožefa milostno iz-
volil za ženina svoje presvete Porodnice;
daj nam, te prosimo, da bomo njega, ki ga
za variha častimo na zemlji, imeli za pri-
prošnjika v nebesih. Ki živiš in kraljuješ
od vekomaj do vekomaj. Amen.

(Odp. 300 dni na dan enkrat, Pij X. 18. mar-
ca 1909.)

DODATEK: PESMI

Počeščenje sv. Ane.

1. Počeščena, sveta Ana,
Z božjo milostjo obdana,
Mati božje Matere!
Lepo zarjo si rodila,
Zemljo z lučjo razsvetila,
Zveselila grešnike!
2. Dala svetu priprošnjico
In nebesom si Kraljico,
Mater Sinu božjemu!
Zato bodi počeščena,
O presrečna sveta žena,
V milosti pri Stvarniku!
3. Slast si rajsko uživala,
Ko v naročje si jemala
Hčerko svojo prelepó
Z močnim upom že si pela
O Zveličarju vesela:
»Zdaj boš prišel na zemljó!«

4. Ko življenje si sklenila,
 Ti je hčer ob strani bila,
 Pot kazala v srečni kraj;
 Kadar ura nam odbije,
 Sprosi nam pomoč Marije,
 Da nas pelje v sveti raj!

Misjonska.

1. Srečni in zlati čas svet'ga misjona,
 Da smo še včakali tudi ga mi!
 Milosti svoje iz večnega trona
 Svojim otrokom zdaj Oče deli.
 Duša krščanska, sedaj se potrudi,
 Svetega časa nikar ne zamudi!
2. »Ljudstvo, oj ljudstvo! le zdrami se
 s spanja,
 Dnevi zveličanja zdaj so za te;
 Zdaj je čas tvojega obiskovanja,
 Da bi spoznalo kaj v srečo ti je!«
 Vsmiljeni Jezus takó zdaj zdihuje,
 Ko se na sveti misjon ogleduje.
3. Pridite torej, vi starši krščanski,
 Tukaj si zljajšali boste srce;
 Težke dolžnosti in križi vsakdanski
 Stiskajo vas in otroci skrbé.
 Kaj bi storili, kakó bi ravnali,
 V svetem misjonu to boste spoznali.

4. Vi gospodarji in ve gospodinje,
Težko na sodbi bo tudi za vas;
Brž obrnite sem svoje stopinje,
Hitro poteče izvoljeni čas.
Kako skrbite in modro hišujte,
Da se zveličate — tukaj zdaj čujte!
5. Pridi, krščanska mladina, ti tudi,
Sini in hčere in posli še vi;
V zanke dobiti vas svet se zdaj trudi,
Bodite srčni, da vas ne vlovi!
Oh poslušajte glas svet'ga misjona:
»Vojska je kratka, a večna bo krona!«
6. Pridi k misjonu zagrešena duša,
Milosti viri zdaj tukaj tekó;
Tukaj zastarani greh se odpušča,
Glej spovednico, poklekni pred njo!
Rane skeleče se tukaj zdravijo,
Žalostna srca se tu ohladijo.
7. Oh ne zamudi, krščanska dušica,
Z Bogom se spraviti; danes je čas!
Zdaj potolaži se božja pravica,
Jutri je lahko že sodba za nas.
Danes je lahko še vse pridobljeno,
Jutri prepozno . . . in vse zamujeno!
8. »Glej! Jaz sem blizu!« sam Jezus nam
kliče.
»Danes kdor išče me, našel me bo!
Kdor se pa danes od mene pomiče,
Iskal me bode, pa našel težko!«

- Torej Gospoda zdaj zvesto sledimo,
Svet'ga misjona dni ne zamudimo!
9. Kar pa obetamo, zvesto držimo,
Gola obljuba prav nič ne velja;
Odrešenika goreče prosimo,
Naj stanovitnosti milost nam dá!
Znamnje misjonskega križa nas vodi,
Kažipot v sveta nebesa nam bodi!

Nagrobница.

1. O duša, idi k svojemu
Bogú, ki te je vstvaril;
Le idi k Sinu božjemu,
Ki tebe je odrešil;
Le idi k Duhu Svetemu,
Ki tebe je posvetil;
Bog naj te vzame k večnemu
Veseljv v nebo sveto!
2. Če zarad greha ktereга
V vicaх moraš trpeti,
In še ne smeš zveličanja
Nebeškega prejeti:
Tedaj pa izročimo te
V Jezusa svete rane,
V katerih verne duše vse
Od grehov so oprane!
3. Ko prideš pa v nebeški raj,
Na nas se spomni zbrane,

Ki smo na svetu še sedaj;
 Prosi za vse kristjane:
 Naj varuje nas Bog ljubó,
 Dokler smo na tem sveti,
 In vzame nas v sveto nebó,
 Ko bode nam umreti!

4. To truplo po krščansko zdaj
 V grob zemlji izročimo,
 A duši Bog dodeli raj,
 To srčno vsi želimo.
 Na strašni sodni dan Bog daj
 Veselo skupaj priti,
 Bratom in sestram sveti raj
 Vsem srečno zadobiti!

Te Deum laudamus.

1. Hvala večnemu Bogu!
 Vse stvari ga zdaj molite,
 Stvarniku dobrotniku
 Večno slavo zadonite!
 Zbori angelski pojó,
 Hvali zemlja in nebo.
2. Sveti, sveti, sveti Bog,
 Vse je polno tvoje slave!
 Tebe moli zemlje krog,
 Molijo nebes višave,
 Vsi svetniki te časté,
 Vsi pravični te slavé.

3. Hvaljen, troedini Bog,
 Oče, Sin in Duh presveti!
 Iz pregrehe, vseh nadlog
 Hotel si naš rod oteti,
 Jezus, naš Odrešenik,
 V smrti milostni sodnik!
4. Bodi, Bog, nam milostljiv,
 Varuj greha nas in zmote,
 Ti si svet in ljubezniv,
 Si usmiljen, poln dobrote:
 Vodi naše duše v raj,
 Čast izvoljenih nam daj!

Papeževa himna.

1.

V prestol slave vekovite
 Zemlje ljudstva, se ozrite!
 Ko na svetu vse razpada,
 Neminljivo eden vlada:
 Knez mirú izmed vladarjev,
 Oče blag in ljubezniv,
 Trden v sili vseh viharjev,
 Temelj Cerkve nezrušljiv.

2.

Srečni Rim, o mesto slave,
 Jasno solnce Cerkve prave!

S Petrovo krvjo kropljeno,
 V knežje mesto posvečeno,
 Dal veličje ti cvetoče
 Je na veke kralj nebes:
 Tvoja čast je sveti Oče,
 Zemlje verni prvi knez.

3.

Vsi jeziki se družite
 V slavlju Cerkve zmagovite!
 Naj doni po širnem svetu
 Slava svetemu Očetu!
 Hrani božjo nam besedo,
 Zvest delivec je dobrôt,
 Skrben varje božjo čredo,
 V raj nebeški kaže pot.

Kraljeva himna.

1. Bože pravde, ti što spase
 Od propasti dosad nas!
 Čuj i od sad naše glase
 I od sad nam budi spas!
 Močnom rukom vodi, brani
 Budućnosti naše brod;
 [Bože spasi, Bože brani
 Našeg kralja i naš rod!]
2. Složi našu braću dragu
 Na svak dičan, slavan rad!

Sloga biće poraz vragu,
 A najjači svima grad!
 Nek na našoj blista grani
 Bratske sloge zlatan plod;
 [Bože spasi...]

3. Nek na naše vedro čelo
 Tvog ne pade gnjeva grom;
 Blagoslovi naše selo,
 Polje, njivu, grad i dom!
 Kad nastupe borbe dani,
 K pobedi nam vodi hod;
 (Bože spasi...)

4. Iz mračnoga sinu groba
 Naše krune novi sjaj;
 Nastalo je novo doba,
 Novu sreću, Bože daj!
 Kraljevinu našu brani,
 Petvekovne borbe plod;
 [Aleksandra, Bože, hrani,
 Moli ti se sav naš rod!]

Lepa naša domovina.

(Od jugoslov. škofov za cerkev potrjeno besedilo.)

1. Lepa naša domovina,
 Oj junaška zemlja mila,
 Stare slave dedovina,
 Da bi vsikdar častna bila!

Mila, kakor si nam slavna,
 Mila si nam ti edina;
 Mila koder si nam ravna,
 Mila koder si planina!

2. Blagoslov naj se razliva
 V tvojih poljih in lesovih,
 Bog ljubezni naj prebiva
 V tvojih selih in domovih;
 V božjem dihu, božjem varstvu
 Tvoja ladja varno plava.
 Mir s teboj po vsem vladarstvu
 Tvojim sinom večna slava!

Povsod Boga!

(Od katoliškega shoda v Ljubljani, 26. avg. 1923.)

1. Povsod Boga! Devica Marija,
 Mi hočemo povsod Boga!
 Razgrni plašč usmiljenja, Mati,
 Nad svodom našega neba!
 Pošlji z ljubljenim Sinom
 Iz blagoslovljenih dalj
 Povsod Boga, ki naš je Oče,
 Povsod Boga, ki naš je Kralj,
 Povsod Boga, ki naš je Oče,
 Povsod Boga, ki naš je Kralj,
2. Povsod Boga po naših družinah,
 Mi hočemo Boga povsod;

Hčerâ bo naših nežna milina,
Sinôv bo naših krepek rod!

Pošlji ...

3. Povsod Boga, po šolah, po naših,
Povsod Boga mi hočemo;
On bodi mojster našim otrokom,
Vodnikôv drugih nočemo!

Pošlji ...

4. Povsod Boga po naših sodiščih,
Mi hočemo povsod Boga;
Da mogla biti sodba bo vsaka
Odsev pravičnega moža!

Pošlji ...

5. Povsod Boga med zakonske zveze,
Mi hočemo Boga povsod;
Mož bodi ženi, žena pa možu,
Obema bodi vzor Gospod!

Pošlji ...

6. Povsod Boga v armadi junaški,
Povsod Boga zahtevamo;
Mučencem Cerkve in domovie
Svobode pesmi pevamo.

Pošlji ...

7. Povsod Boga, prisegamo verno,
Ohraniti povsod Boga;
Ti blagoslovi, Matí Marija,
Prisego vernega srca!

Pošlji ...

Posvetitev domovine presv. Srcu Jez.

1. Pojte hribi in doline,
Pojte z nami vse stvari;
Kralju večne domovine
Pesem naših src doni:
 Tebi, vseh rodov Gospod,
 Posvečuje se naš rod;
 Srce božje, tvoji smo,
 Tvoji večno bodemo!
2. Tvoja sveti nam resnica,
Moč nam daje zakon tvoj;
Tvoja čuva nas desnica,
Večno sklenjene s teboj.
 Tebi, vseh rodov ...
3. Blagor verni očetnjavi,
Blagoslov Gospod ji dá;
Dom še lepši dal bo v slavi,
Kjer ni smrti, ne solzà.
 Tebi, vseh rodov ...

PESMI KRIŽEVEGA POTA.

1. *Vsi pobožno premišljujmo.*

P r i p r a v a.

Vsi pobožno premišljujmo
križev pot Zveličarja;
svoje grehe obžalujmo,
z njimi križali smo ga.

I.

Naši grehi obsodili
v smrt so Sina božjega;
ko bi v krivo nas dolžili,
glejmo upno v Jezusa.

II.

Jezus težki križ objame,
za nas krotek nosi ga;
vzemi križ na svoje rame,
nosi ga vstric Jezusa.

III.

Teža vélikega križa
oslabi Zveličarja;
bolj še greh ga naš poniža,
vrže ga na trda tla.

IV.

Jezusa Marija sreča,
ves je ranjen, poln krvi;
oh naj ta bridkost boleča,
nas k pokori obudi.

V.

Simon mora križ nositi,
Jezus nima več moči;
hočemo v nebesa priti,
nosimo ga tudi mi.

VI.

Glej, Veronika se vsmili
in mu potni prt poda;
Jezus pa obraz svoj mili,
njej in nam v tolažbo dá.

VII.

Jezus zopet s križem pade,
pridi, grešnik, vzdigni ga;
grešne pusti vse navade,
z njimi mečeš Jezusa.

VIII.

Jezus žene potolaži,
ki nad njim se jokajo,
ti pa grehe prav sovraži,
Jezus te tolažil bo.

IX.

Oh, že tretjič Jezus ljubi
tam leži na trdih tleh;
grešnik, vendar mu obljubi,
zapustiti strašni greh.

X.

Križ na gcro je prinesel,
tam sedaj ga slečejo;
grešnik, al' ne boš se tresel
in prenehal z zlobnostjo?

XI.

Tja na križ so zdaj pribili
sveto Jezusa telo;
bomo li ga še žalili,
ko nas ljubil je tako?

XII.

Jezus, glej, na križu vmira,
da živimo vekomaj,
in k Očetu se ozira,
nam sprositi sveti raj.

XIII.

Jezus mrtev vzet je s križa
in Mariji v krilo djan;
milosti se vir nam bliža,
ki izhaja iz svetih ran.

XIV.

V novi grob so položili
Jagnje božje, dar sveta;
pridi, pridi, Jezus mili
v grob še našega srca!

S k l e p.

Križ tvoj sveti in trpljenje
 vernim dušam milost daj;
 tukaj sveto nam življenje,
 tamkaj z njimi sveti raj!

2. *O pridite, stvari.*

P r i p r a v a.

O pridite, stvari,
 kaj, glejte, se godi,
 edini božji Sin
 strašno za nas trpi.

I.

Razbičan, zapljuvan
in kronan, zasram'van
pred sodni stol zdaj gre,
nedolžen v smrt izdan.

II.

Glej, križ mu naložé
na ranjene ramé;
objame ga voljno,
in nese vseh dolgé.

III.

Opešal je v močeh,
podre ga križ, naš greh,
vtopljen v dolgé sveta
leži potrta na tleh.

IV.

O žalostni spomin,
ko Mater sreča Sin;
bridkosti meč ji gre
do srca globočin.

V.

Omagal Jezus je
od teže križeve,
o Simon, sprejmi križ,
Gospoda vsmili se!

VI.

S prtom Veronika
obriše Jezusa,
zato ji dá spomin
obličja svetega.

VII.

Slabosti ves prevzet
Zveličar pade spet;
oh, grehi ga težé,
ki jih ponavlja svét.

VIII.

Usmiljene žené,
ne jokajte za me,
le zase in svoj rod
točite zdaj solzé.

IX.

Zveličar omedli,
pod križem spet leži:
o trdo srce, glej,
tvoj greh ga žalosti!

X.

Ko pride na goro,
obleko mu vzemó,
in za dolge sveta
še žolča mu dajó.

XI.

Na križ ga položé,
razpno roke, noge,
in ostri mu žebli
spet rane naredé.

XII.

Na križu tam visi,
in sveta teče kri;
za nas umira Bog,
žalujte vse stvari!

XIII.

O Mati žalostna,
ki ljubiš Jezusa,
objemlješ zadnjikrat
Sinù zdaj mrtvega.

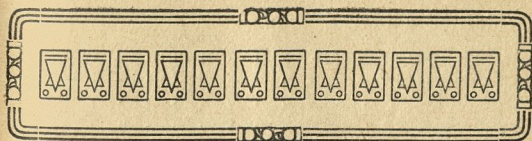
XIV.

Bridko objokovan
je Jezus v grob dejan;
o grešnik moli ga,
tvoj greh je zdaj opran.

S k l e p.

O Jezus, hvali naj
ves svet te vekomaj,
po svojem križu nam
podeli sveti raj!

Pregled in kazalo.

	Str.
Spominski list	3

Prvi dël.

Stanovski nauk za žene	9
I. Zakonska žena	12
II. Mati	27
III. Hišna gospodinja	41
Sklepne besede	45
Domač oltarček	48
Znaki krščanske družine	50
Blagoslavlajte!	51
Cerkvena navodila zastran mode	54
Tvoj zaklad	55

Drugi dël.

Pobožnosti in molitve krščanske žene:

Najpotrebnejše molitve	59
----------------------------------	----

I. Vsakdanje molitve.

A. Jutranja molitev	61
B. Večerna molitev	64

C. Molitve v teku dneva:

Angelovo češčenje	68
Pred jedjo	69
Po jedi	70
Apostolstvo molitve	70
»Memorare — Spomni se«	71
V spomin Kristusovih smrtnih bridkosti (v četrtek)	71
V spomin Kristusove smrtne ure (v petek)	72
Vzdihljaj v skušnjavah	73
Popotni blagoslov	73
Obnovitev krstne obljube	73
Molitve za duhovnike	75
Molitev za domovino	78
Molitev za žive starše	79
Molitev za rajne starše	80
Molitev za bolnike	81
Za umrle sorodnike in prijatelje	82
Molitev za verne duše v vicah	82
Pet prošenj za srečno smrt	83

D. Duhovna zakladnica (odpustki): 85

1. Tolikokrat, kolikorkrat	87
2. Le enkrat na dan	94

3. Izredni zakladi:

Junaški dar za verne duše	102
Za slučaj smrti	103
Porciunkula	103
Vernih duš dan	105
Misijonski križ	106

II. Očitna služba božja.

A. Pridiga. Pesem pred pridigo	107
Tri božje čednosti	108

B. Daritev svete maše (Uvod)	110
Prva sveta maša:	
na čast presvete Trojice	111
Druga sveta maša:	
na čast Matere božje	126
Tretja sveta maša:	
Za rajne. Requiem. Črna	137

III. Prejemanje svetih zakramentov.

A. Spovedne molitve	145
B. Obhajilne molitve	155
C. Sveti zakon	167
D. Na smrtni postelji	171
Litanijs pri umirajočih	175

IV. Razne pobožnosti.

A. Češčenje Svetega Duha	179
Predbinkoštna devetdnevnic	181
B. Češčenje Rešnjega Telesa	186
Litanijs presv. Rešnjega Telesa	189
C. Češčenje Srca Jezusovega	195
Dvanajstere milosti	195
Praznik Srca Jezusovega	197
Praznik Kristusa-Kralja	199
Evharistično Srce Jezusovo	203
Devetdnevnic S. J.	206
Devet petkov	207
Prošnja za dvanajstere milosti	209
Slovesna posvetitev:	
1. družine	212
2. otrôk posebej	213
3. zahvalna molitev družine	214
D. Spomin trpljenja Kristusovega	217
Litanijs trpljenja J. K.	218
Pobožnost »božje glave«	222

Pobožnost »svete krvi«	223
Pred »božjim grobom«	224
E. K Devici Mariji, Materi božji	226
Za devetdnevnicu	226
Rožni venec	227
Majniška pobožnost	235
Mesec oktober	235
Litanije h Gospej dobrega sveta	236
Litanije k Materi milosti	239
Litanije Marije sedem žalosti	244

V. Društvo sv. Ane,

Uvod	248
Posvetitev pri sprejemu	252
Molitve za družbo	252
Molitev k sv. Ani	254
Posebne prošnje	255
Še ena k sv. Ani	256
Molitve na obletnico poroke	257
Molitev za blagor moža	258
Molitev zakonske žene	259
Molitev noseče zakonske žene	259
Molitev za srečen porod	260
Molitev po krstu	261
Molitev pri vpeljavanju	262
Ista (če dete ne živi več)	263
Molitev za bolno dete	264
Ob smrti ljubljenega deteta	264
Molitev nad otroki	265
Za dobro vzgojo otrôk	266
Za čistost srca	266
Ob kaki rodbinski nesreči	267
Molitev vdove	267
Domači blagoslov	268
Sklepna k sv. Ani	268

Tretji del.

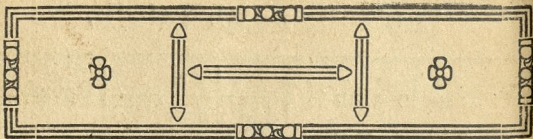
Večernice	269
---------------------	-----

I. Krščanski nauk.

Pesem pred krščanskim naukom	271
Pesem po krščanskem nauku	272
2. Sveti križev pot (za žene)	273
3. Litanije pri očitni službi božji:	
Litanije vseh svetnikov	293
Lavretanske litanije	303
Litanije Imena Jezusovega	309
Litanije Srca Jezusovega	313
za praznik Srca Jezusovega	315
za praznik Kristusa Kralja	318
Litanije sv. Jožefa	319

Dodatek: Pesmi.

Počeščenje sv. Ane.	322
Misijonska	323
Nagrobница	325
Hvala večnemu Bogu!	326
Papeževa himna	327
Kraljeva himna	328
Lepa naša domovina	329
Povsod Boga!	330
Posvetitev domovine S. J.	332
Pesmi križevega pota:	
Vsi pobožno preišlujmo!	332
O, pridite stvari!	334
Zapisnik krstov	342
Zapisnik naših rajnih	343

Vse, kar bi se tikalo pričujočega molitvenika, kar bi bilo v njem odveč, ali kar bi naj še notri prišlo, naj se poroča naravnost pisatelju:

F. S. Šegula, župnik v p.
Pragersko.